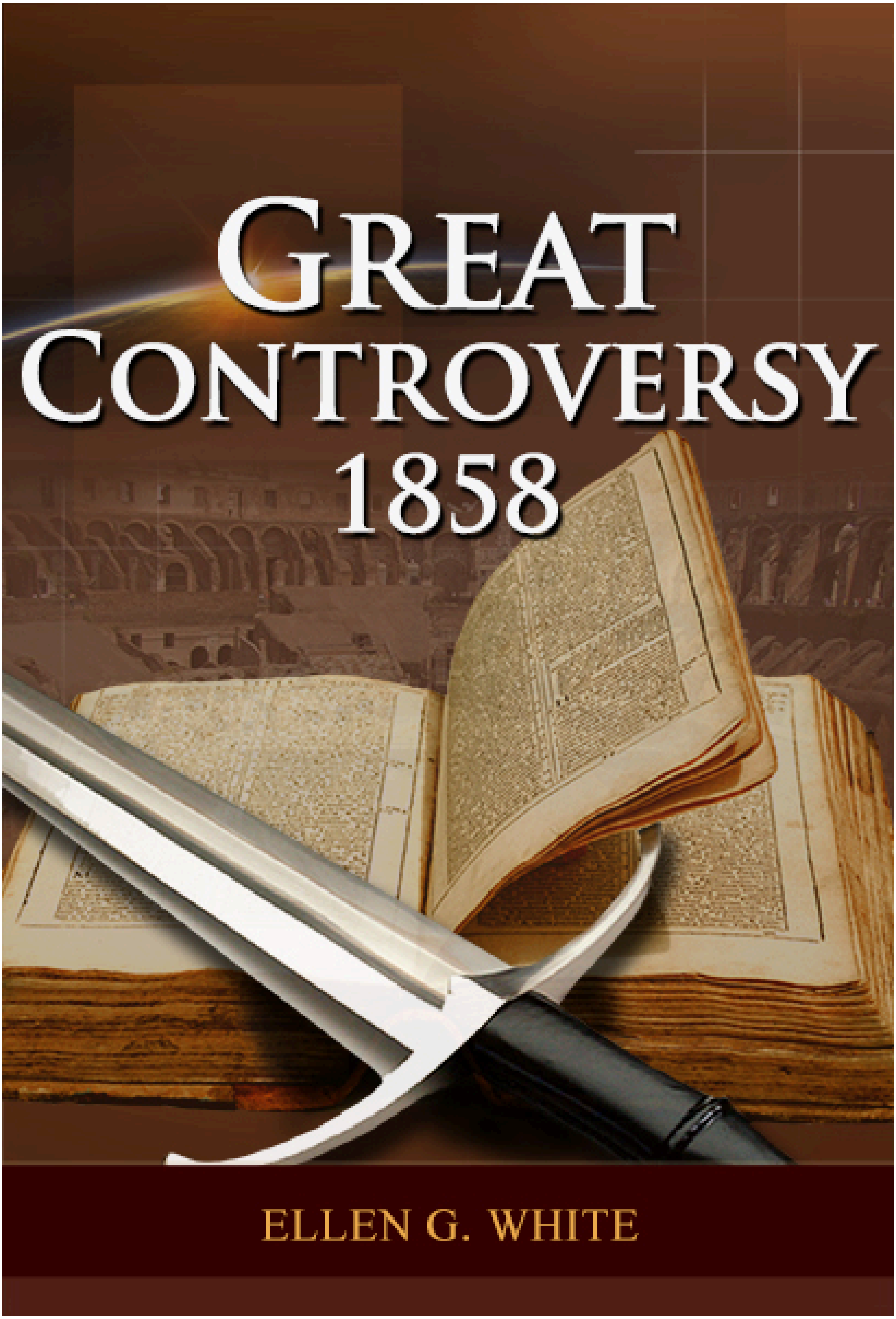
GREAT
CONTROVERSY
1858
ELLEN G. WHITE

Great Controversy 1858

ជំពូកទី១ - ការធ្លាក់ចុះរបស់សាតាំង..4
ជំពូកទី២ - ការធ្លាក់ចុះរបស់មនុស្ស..15
ជំពូកទី៣ - ផែនការនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ..24
ជំពូកទី៤ - ព្រឹត្តិការណ៍ទីមួយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ..........................45
ជំពូកទី៥ - ការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ..71
ជំពូកទី៦ - សិរីរុងរឿង..88
ជំពូកទី៧ - ការឃុបឃិតចាប់ព្រះយេស៊ូវ................................103
ជំពូកទី៨ - ការឈឺចាប់របស់ព្រះគ្រីស្ទ................................122
ជំពូកទី៩ - ព្រះរាជបុត្រាត្រូវបានគេឆ្កាង................................152
ជំពូកទី១០ - ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ......180
ជំពូកទី១១ - ការយាងឡើងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ............................224
ជំពូកទី១២ - សាវករបស់ព្រះគ្រីស្ទ..232
ជំពូកទី១៣ - ការស្លាប់របស់ស្ទេផាន..258
ជំពូកទី១៤ - ការសន្ទនារបស់សុល..268
ជំពូកទី១៥ - សាសន៍យូដាបានសំរេចចិត្តសម្លាប់ប៉ុល...........278
ជំពូកទី១៦ - ប៉ុលបានទៅឯទីក្រុងយេរូសាឡិម.....................295
ជំពូកទី១៧ - ការក្បត់ជំនឿដ៏ធំ..313
ជំពូកទី១៨ - អាថ៌កំបាំងនៃភាពទុច្ចរិត....................................329
ជំពូកទី១៩ - សេចក្ដីស្លាប់មិនមែនជាជីវិតអស់កល្ប
ក្នុងសេចក្ដីវេទនាទេ..348
ជំពូកទី២០ - ការកែទម្រង់..369
ជំពូកទី២១ - ការរួបរួមគ្នារបស់ពួកជំនុំនិងលោកីយ៍................386
ជំពូកទី២២ - វីលៀមមីលើរ..401
ជំពូកទី២៣ - សាររបស់ទេវតាទីមួយ..417
ជំពូកទី២៤ - សាររបស់ទេវតាទីពីរ..442
ជំពូកទី២៥ - ការពន្យល់ពីចលនាអាត់វេន..............................454
ជំពូកទី២៦ - ការបកស្រាយមួយទៀត..478
ជំពូកទី២៧ - ទីបរិសុទ្ធ..502

ជំពូកទី២៨ - សាររបស់ទេវតាទីបី..518
ជំពូកទី២៩ - អាសនាដ៏រឹងមាំ...540
ជំពូកទី៣០ - ព្រលឹងវិញ្ញាណនិយម...556
ជំពូកទី៣១ - ការលោភលន់..578
ជំពូកទី៣២ - ការវែងស្វែ...594
ជំពូកទី៣៣ - អំពើបាបរបស់ទីក្រុងបាប៊ីឡូន.......................................613
ជំពូកទី៣៤ - សម្រែកយ៉ាងខ្លាំង..630
ជំពូកទី៣៥ - សារទីបីបានបិទ..641
ជំពូកទី៣៦ - ពេលវេលានៃការរងទុក្ខរបស់យ៉ាកុប.................................657
ជំពូកទី៣៧ - ការរំដោះពួកបរិសុទ្ធ..668
ជំពូកទី៣៨ - រង្វាន់របស់ពួកបរិសុទ្ធ...682
ជំពូកទី៣៩ - ផែនដីត្រូវបានគេបោះបង់ចោល......................................688
ជំពូកទី៤០ - ការរស់ឡើងវិញជាលើកទីពីរ...697
ជំពូកទី៤១ - ការស្លាប់លើកទីពីរ..709

ជំពូកទី១ - ការធ្លាក់ចុះរបស់សាតាំង

ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំថាពីមុនសាតាំង
គឺជាទេវតាដែលមានកិត្តិយសបន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅឯស្ថានសួគ៌។
ទឹកមុខរបស់វាស្លូតបូតពោរពេញ
ដោយសេចក្តីសប្បាយជាខ្លាំង
ដូចជាទេវតាដទៃទៀតដែរ។
ថ្ងាសរបស់វាខ្ពស់ ហើយទូលាយ
និងបង្ហាញពីការឆ្លាតវាងវៃដ៏ឧត្តម។
រូបរាងរបស់វាល្អគ្រប់លក្ខណ៍។
វាមានភាពថ្លៃថ្នូរ ភាពធំសំបើម
និងកិរិយាល្អ។
ហើយខ្ញុំបានឃើញថា
នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បានមាន

បន្ទូលទៅកាន់
ព្រះបុត្រារបស់ព្រះអង្គថា
ចូរយើងបង្កើតមនុស្សអោយដូចជារូ
បយើង សាតាំងមានការ
ច្រណែននឹងព្រះយេស៊ូវ។
វាប្រាថ្នាចង់អោយព្រះពិភាក្សាជាមួ
យវា អំពីរូបរាងរបស់មនុស្ស
វាបានកើតសេចក្តីច្រណែន
ការប្រច័ណ្ឌ និងសម្អប់ឡើង
វាចង់អោយបានខ្ពស់ជាងគេបំផុត
នៅស្ថានសួគ៌បន្ទាប់ពីព្រះ
ហើយអ្វីៗទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌
មានរបៀបរៀបរយ ស៊ីសង្វាក់គ្នា
និងមានជំនឿទាំងស្រុងទៅលើការ
គ្រប់គ្រង (រដ្ឋាភិបាល) របស់ព្រះ។

គឺជាអំពើបាបដ៏ខ្ពស់បំផុត
ដែលបះបោរប្រឆាំងនឹងបញ្ញា
និងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។
ស្ថានសួគ៌ទាំងមូលហាក់មានការរំ
ជើបរំជួល។
ទេវតាជាច្រើនត្រូវបានប្រមែប្រមូល
ជាក្រុម
ជាមួយនឹងទេវតាមួយដែលជាមេ
លើពួកគេ។
ទេវតាទាំងអស់បានជ្រួលជ្រើម។
សាតាំងបានពោលបញ្ឆិតបញ្ឆៀង
ចំពោះរដ្ឋាភិបាលរបស់ព្រះ
វាមានសេចក្ដីប្រាថ្នាដ៏លើសលប់
ដើម្បីលើកដំកើងខ្លួនឯង
ហើយមិនចង់ចុះចូលជាមួយនឹងអំ
ណាចរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
ទេវតាខ្លះបានរួមចំណែកជាមួយសា

តាំង នៅក្នុងការបះបោរ របស់វា។ ហើយទេវតាមួយចំនួនទៀត ប្រជែងចង់បានយ៉ាងខ្លាំងនូវគតិបណ្ឌិត និងកិត្តិយស ដែលព្រះបានថ្វាយអំណាចទៅលើព្រះរាជបុត្រា។ ហើយក៏មានការមិនចុះសំរុងគ្នារវាងទេវតា។ សាតាំងនិងទេវតាដែលទទួលឥទ្ធិពល ពីវាដែលកំពុងខំប្រឹងប្រែងកែទម្រង់រដ្ឋាភិបាលរបស់ព្រះ ចង់សំឡឹងមើលទៅប្រាជ្ញា ដែលមិនអាចស្វែងរកបានរបស់វា ដើម្បីនឹងធ្វើអោយគោលបំណងរបស់វាបានសំរេច ក្នុងការប្រឆាំងនឹងការលើក

ដំកើងព្រះយេស៊ូវ
និងការថ្វាយដល់ទ្រង់នូវអំណាច
និងបញ្ញត្តិដ៏ធំបំផុត។
ពួកទេវតាបានបះបោរប្រឆាំង
នឹងអំណាចរបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្
រះ
ហើយទេវតាទាំងអស់ត្រូវបានកោះ
អោយមកប្រជុំនៅចំពោះព្រះវរបិតា
ដើម្បីវិនិច្ឆ័យរឿងរបស់គេ។
ហើយព្រះបានវិនិច្ឆ័យថា
សាតាំងត្រូវតែបណ្ដេញចេញពីស្ថា
នសួគ៌
និងទេវតាទាំងឡាយដែលបានចូល
រួមក្នុងការបះបោរជាមួយសាតាំង
ក៏ត្រូវតែទៅជាមួយវាដែរ។
ពេលនោះក៏មានជាចម្បាំងនៅស្ថាន
សួគ៌។

ទេវតាត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងសមរភូមិ។ សាតាំងប្រាថ្នាគ្រប់គ្រងលើព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ និងអ្នកដែលចុះចូលនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែទេវតាល្អ និងស្មោះត្រង់បានទទួលជ័យជំនះហើយ សាតាំង និងទេវតារបស់វាត្រូវបានកំចាត់ចេញពីស្ថានសួគ៌។

នៅពេលដែលសាតាំងត្រូវបានបណ្តេញចេញពីស្ថានសួគ៌ ជាមួយនឹងទេវតាដែលធ្លាក់ចុះនោះមក វាបានដឹងថា វាបានបាត់បង់ភាពបរិសុទ្ធ និងសិរីល្អនៅស្ថានសួគ៌ទាំងអស់ជារៀងរហូត។

រួចវាក៏បានស្លាយក្រោយ
និងមានបំណងចង់ឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌វិញ។ វាមាន
បំណងចង់យកកន្លែងដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់វា
ឬកន្លែងផ្សេងទៀតដែលនឹងត្រូវបានចាត់អោយវា។ ប៉ុន្តែ មិនបានទេ
ស្ថានសួគ៌មិនមែនជាកន្លែងដែលមានគ្រោះថ្នាក់ឡើយ។
អ្វីៗទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌អាចនឹងទៅជាសៅហ្មង
ប្រសិនបើព្រះព្រមទទួលយកវាមកវិញ ព្រោះអំពើបាប
បានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងខ្លួនវា
ហើយគ្រាប់ពូជនៃការបះបោរក៏មាននៅក្នុងវាហើយដែរ។
សាតាំងបានគ្រប់គ្រងអ្នក

ដែលដើរតាមវា
អ្នកដែលបានចូលរួមជាមួយនឹងការ
ប្រឆាំងបះបោររបស់វា។
វានិងបក្សពួកវាបានស្តាយក្រោយ
បានយំសោក និងអង្វរករ
សុំអោយព្រះទទួលយកពួកវាត្រឡ
ប់មកវិញ។ ប៉ុន្តែមិនបានឡើយ
អំពើបាបរបស់ពួកវា
សម្អប់របស់ពួកវា
សេចក្តីប្រច័ណ្ឌនិងច្រណែនរបស់ពួ
កវា ធំធេងណាស់
ព្រះមិនអាចលប់បំបាត់ចេញបាន
ឡើយ។
វាត្រូវតែទទួលនូវទណ្ឌកម្មចុងក្រោ
យបង្អស់របស់វា។

នៅពេលដែលសាតាំងបានដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា
មិនមានលទ្ធភាពឱ្យព្រះសព្វព្រះហឫទ័យឡើងវិញបានទេនោះ
ការព្យាបាទនិងសម្អប់របស់វាបានចាប់ផ្ដើមកើតឡើង។
វាបានពិភាក្សាជាមួយទេវតារបស់វាហើយបានដាក់គំរោងការមួយដើម្បីប្រឆាំងនឹងរដ្ឋាភិបាលរបស់ព្រះ។
នៅពេលដែលអ័ដាមនិងនាងអេវ៉ាត្រូវបានដាក់នៅក្នុងសួនច្បារដ៏ស្រស់ស្អាត
សាតាំងបានដាក់ផែនការដើម្បីកំចាត់ពួកគេ។
ការពិគ្រោះបានធ្វើជាមួយនឹងទេវតាអាក្រក់។
ប្រសិនបើគូស្រករដ៏រីករាយនេះបាន

ស្តាប់បង្គាប់ព្រះនោះនឹងគ្មានវិធីណាដែលអាចដកហូតសេចក្តីសប្បាយរីករាយចេញពីគេបានឡើយ។ សាតាំងនឹងមិនអាចប្រើអំណាចរបស់វាទៅលើពួកគេបានទេ ប្រសិនបើពួកគេស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាមុន នឹងចុះចូលចំពោះអ្វីដែលទ្រង់បានបង្គាប់នោះ។ ពួកវាបានប្រឌិតផែនការដើម្បីដឹកនាំពួកគេកុំអោយស្តាប់បង្គាប់ ដើម្បីអោយគេមានការមិនចុះសំរុងជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់ និងត្រូវបាននាំអោយនៅក្រោមឥទ្ធិពលរបស់សាតាំង និងទេវតារបស់វាកាន់តែខ្លាំង។ សាតាំងបានសំរេចចិត្តថា

វានឹងក្លែងធ្វើរូបរាងមួយទៀតដែល
ធ្វើអោយមនុស្សចាប់អារម្មណ៍។
វាត្រូវតែពោលបញ្ឆិតបញ្ឆៀងប្រឆាំ
ងនឹងសេចក្តីពិត របស់ព្រះ
បង្កើតការសង្ស័យនូវអ្វីដែលព្រះអង្គ
បានមានព្រះបន្ទូលធ្វើអោយរំភើបដ
ល់មហិច្ឆិតារបស់គេ
បន្ទាប់មកក៏ដឹកនាំគេអោយធ្លាក់ទៅ
ក្នុងផែនការដែលព្រះមិនបានដាក់
ចុះ ដែលសាតាំងជាអ្នកមានទោស
ហើយបុព្វហេតុនោះគឺលក្ខខ័ណ្ឌមួ
យ ទាក់ទងនឹងដើមដឹងខុសត្រូវ។

សូមអានអេសាយ ១៩:១២-២០ អេសេគាល ២៨:១-១៩ វិវរណៈ ១២:៧-៩។

ជំពូកទី២ - ការធ្លាក់ចុះរបស់មនុស្ស

ខ្ញុំបានឃើញទេវតាបរិសុទ្ធតែងតែយ៉ាងទៅកាន់សួនច្បារ និងណែនាំដល់អ័ដាមនិងនាងអេវ៉ា ទាក់ទងនឹងការងាររបស់គេ និងបង្រៀនគេអំពីការបះបោរ និងការធ្លាក់ចុះរបស់សាតាំង។ ទេវតាបានព្រមានគេអំពីសាតាំង និងបានប្រាប់អោយគេប្រុងប្រយ័ត្ន កុំអោយបែកចេញពីគ្នាឡើយ នៅក្នុងការងារទាំងឡាយរបស់គេ ដ្បិតគេអាចនឹងត្រូវនាំអោយទាក់ទងជាមួយនឹងសត្រូវដែលធ្លាក់ចុះនេះ។ ទេវតាបានបង្គាប់ពួកគេអោយធ្វើតាមការណែនាំរបស់ព្រះយ៉ាងជិតស្និទ្ធ

ដ្បិតមានតែការគោរពតាមព្រះដ៏គ្រប់លក្ខណ៍ប៉ុណ្ណោះទេ ដែលពួកគេមានសុវត្ថិភាព។ ហើយប្រសិនបើពួកគេស្តាប់បង្គាប់ព្រះ សត្រូវដែលធ្លាក់ចុះនោះនឹងមិនមានអំណាចលើពួកគេឡើយ។

សាតាំងបានចាប់ផ្តើមការងាររបស់វា ជាមួយនឹងនាងអេវ៉ា ដើម្បីធ្វើអោយនាងមិនស្តាប់បង្គាប់។ ដំបូងនាងបានធ្វើខុសដោយដើរឃ្លាតពីប្តីរបស់នាង បន្ទាប់មកបង្អែបង្អង់នៅជុំវិញដើមឈើដែលព្រះបានហាមប្រាម ហើយបន្ទាប់មកដោយស្តាប់សំឡេ

ងនៃអ្នកល្បួង
របៀតដល់ទៅហានសង្ស័យចំពោះអ្វី
ដែលព្រះបានមានព្រះបន្ទូលថា
ដ្បិតនៅថ្ងៃណាដែលឯងស៊ី
នោះឯងនឹងត្រូវស្លាប់ជាមិនខានទៀ
តផង។ នាងបានគិតថា
ប្រហែលជាវាមិនពិតដូចអ្វីដែលព្រះ
បានមានបន្ទូលនោះឡើយ។
នាងបានប្រថុយមិនស្តា ប់បង្គាប់។
នាងបានលូកដៃទៅបេះផ្លែឈើ
ហើយបានបរិភោគ។
វាជាផ្លែដែលគាប់ភ្នែក
ជាផ្លែដែលអាចបរិភោគបាន។
នាងបានប្រច័ណ្ឌនឹងព្រះដែលបាន
លាក់អ្វី ដែលពិតជាល្អពីនាង។
នាងបានអោយផ្លែឈើទៅប្តីនាង
ដោយហេតុនោះគាត់ក៏ត្រូវល្បួង។

នាងក៏បានភ្ញាប់ទៅអ័ដាមនូវអ្វីដែល
ពស់បាននិយាយ
និងបញ្ចេញការភ្ញាក់ផ្អើល
ថានាងមានអំណាចក្នុងការនិយាយ
។

ខ្ញុំបានឃើញទឹកមុខអ័ដាមពោរពេ
ញដោយភាពក្រៀមក្រំ។
គាត់បង្ហាញការភ័យខ្លាចនិងការភ្ញា
ក់ផ្អើល។
ការពិបាកបានកើតឡើងនៅក្នុងគំនិ
តគាត់។ គាត់ដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា
នេះគឺជាសត្រូវដែលព្រះបានព្រមាន
អោយគេប្រឆាំង និងបានដឹងថា
ប្រពន្ធរបស់គាត់ត្រូវតែស្លាប់។
គេទាំងពីរពិតជាត្រូវបែកគ្នា។
សេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់

ចំពោះនាងអោយខ្លាំងក្លាណាស់។
ហើយនៅក្នុងការបាក់ទឹកចិត្តទាំង
ស្រុង
គាត់បានសំរេចចិត្តចែករំលែកនូវវា
សនារបស់នាង។
គាត់បានទទួលយកផ្លែឈើនោះមក
បរិភោគយ៉ាងរហ័ស។ ពេលនោះ
សាតាំងបានសំដែងនូវសេចក្ដីរីករា
យយ៉ាងក្រៃលែង។
វាបានបះបោរនៅឯស្ថានសួគ៌
ហើយមានអ្នកចូលរួមជាមួយវា
គឺអ្នកដែលបានស្រឡាញ់វា
ហើយបានដើរតាមវានៅក្នុងការបះ
បោរនោះ។ វាបានធ្លាក់ចុះ
ហើយបានបណ្ដាលអោយអ្នកដទៃ
ធ្លាក់ជាមួយវា។
ហើយឥឡូវនេះវាបានល្បួងស្ត្រីមិន

អោយទុកចិត្តលើព្រះ
អោយចង់ដឹងអំពីប្រាជ្ញារបស់វា
និងអោយស្វែងរកការយល់ដឹង
អំពីផែនការ
នៃប្រាជ្ញាទាំងអស់របស់វា។
សាតាំងបានដឹងថាស្ត្រីនោះមិនធ្លាក់
ចុះតែម្នាក់ឯងឡើយ។
ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះនាង
អេវ៉ា អ័ដាមក៏លែងស្តាប់បង្គាប់ព្រះ
ហើយធ្លាក់ក្នុងសេចក្តីល្បួងជាមួយ
នាង។

ដំណឹងនៃការធ្លាក់ចុះរបស់មនុស្ស
បានផ្សព្វផ្សាយពាសពេញស្ថានសួ
គ៌។
ពិណទាំងឡាយបាននៅស្ងៀម។
ទេវតាទាំងឡាយបានដោះមកុដចេ

ញពីព្រះសិរ ដោយ សោកស្តាយ។ អ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅស្ថានសួគ៌មានការរំជួលជាខ្លាំង។
ការប្រជុំមួយបានបើកឡើងដើម្បីសំរេចថា
តើត្រូវធ្វើអ្វីចំពោះមនុស្សមានទោសមួយគូនេះ។
ទេវតាព្រួយបារម្ភខ្លាចក្រែងគេលូកដៃទៅបេះផ្លែជីវិត ហើយបរិភោគរួចរស់នៅជាអ្នកមានបាបរហូត។
ប៉ុន្តែ ព្រះបានមានព្រះបន្ទូលថាត្រូវតែបណ្តេញពួកគេចេញពីសួនច្បារ។
ទេវតាត្រូវបានបង្គាប់អោយថែរក្សាដើមជីវិតជាបន្ទាន់។
វាគឺជាផែនការដែលបានរៀបចំរបស់សាតាំង

ដែលអ័ដាមនិងអេវ៉ាបានលែងស្តាប់បង្គាប់ព្រះ
ទទួលយកការបោកបញ្ឆោតរបស់វា
ហើយបន្ទាប់មក
ត្រូវបានដឹកនាំអោយទទួលដើមជីវិត
ធ្វើឱ្យគេអាចរស់នៅក្នុងអំពើបាបជារៀងរហូត និងការមិនស្តាប់បង្គាប់
ហើយអំពើបាបក៏មានជារៀងរហូត ។ ប៉ុន្តែ
ព្រះបានបញ្ជូនទេវតាបរិសុទ្ធអោយទៅបណ្តេញគេចេញពីសួនច្បារ
នៅពេលដែលទេវតាមួយក្រុមទៀតត្រូវបានចាត់អោយថែរក្សាផ្លូវទៅឯដើមជីវិត។
ទេវតាដ៏មានព្រះចេស្តាទាំងនេះគ្រប់ៗអង្គមានរបស់ម៉្យាងនៅដៃស្តាំដៃ

លមើលទៅដូច
ជាដាវនៃអណ្ដាតភ្លើង។

បន្ទាប់មកសាតាំងបានជ័យជំនះ។
អ្នកទាំងឡាយដែលវាបានធ្វើឱ្យមា
នការឈឺចាប់
ដោយការធ្លាក់ចុះរបស់វា។
វាត្រូវបានបណ្ដេញចេញពីស្ថានសួ
គ៌
ពួកវាត្រូវបានចេញពីស្ថានបរមសុខ
។

សូមអាន លោកកុប្បត្តិ ជំពូកទី៣។

ជំពូកទី៣ -
ផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ

សេចក្តីទុក្ខព្រួយបានបំពេញស្ថានសួគ៌ នៅពេលដែលគេបានដឹងថា មនុស្ស ត្រូវបានបាត់បង់ ហើយលោកីយ៍ដែលព្រះបានបង្កើត ក៏ត្រូវបានបំពេញដោយសេចក្តីស្លាប់ ផ្តន្ទាដោយសេចក្តីវេទនា ជំងឺនិងសេចក្តីស្លាប់ ហើយអ្នកដែលមិនពេញចិត្តនឹងសេចក្តីទាំងនេះ មិនអាចគេចវេះបានឡើយ។ គ្រួសារលោកអ័ដាមទាំងមូលត្រូវតែស្លាប់។ ខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវជាទីស្រឡាញ់

និងឃើញមានការបង្ហាញពីការអាណិត អាសូរ និងការសោកស្តាយនៅក្នុងទឹកព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់។ រំពេចនោះ ខ្ញុំបានឃើញទ្រង់យាងចូលទៅជិតពន្លឺដ៏ភ្លឺក្រៃលែងនៃព្រះវរបិតា។ ព្រះអង្គដែលនៅក្នុងការពិភាក្សាជិតស្និទ្ធជាមួយព្រះវរបិតាបានមានបន្ទូលថា ទេវតាដែលហែហាមខ្ញុំទាំងឡាយអើយ។ ការចាប់អារម្មណ៍របស់ពួកទេវតាហាក់បីដូចជាមានខ្លាំងក្លា នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងតែទាក់ទងជាមួយព្រះវរបិតា។ ព្រះអង្គត្រូវបានបិទដោយសិរីល្អរបស់ព្រះវរបិតាបីដង ហើយលើកទីបី

ព្រះអង្គបានចេញពីព្រះវរបិតា ព្រះកាយរបស់ព្រះអង្គអាចមើលឃើញ
ទឹកព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះអង្គស្ងប់ស្ងៀមរួចផុតពីភាពអល់ឯក និងបញ្ហាទាំងឡាយ និងបានថែងចាំងដោយព្រះទ័យមេត្តានិងសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលគ្មានពាក្យអ្វីអាចពិពណ៌នាបាន។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានប្រាប់ដល់ពពួកទេវតាអោយដឹងថាផ្លូវនៃការរំដោះខ្លួនត្រូវបានបង្កើតឡើងសំរាប់មនុស្សហើយ។ ព្រះអង្គបានប្រាប់ដល់ពួកទេវតាថាទ្រង់បានអង្វរករព្រះវរបិតា ហើយបានលះបង់ព្រះជន្មរបស់ទ្រង់

ជាតម្លៃលោះ
ហើយទទួលការវិនិច្ឆ័យនៃសេចក្តី
ស្លាប់មកលើអង្គទ្រង់
ដែលតាមរយៈព្រះអង្គ
មនុស្សអាចរកឃើញការអត់អោន
ទោស។
គឺតាមរយៈគុណសម្បត្តិនៃព្រះលោ
ហិត
និងការស្តាប់បង្គាប់តាមបញ្ញត្តិរបស់
ព្រះ
គេអាចមានការគាប់ព្រះហឫទ័យរប
ស់ព្រះ
ហើយត្រូវបាននាំត្រឡប់មកកាន់សួ
នច្បារដ៏ល្អ និងទទួលផ្លែជីវិតវិញ។

ដំបូងឡើយ
ទេវតាមិនមានភាពរីករាយឡើយ

ព្រោះមេ(ព្រះយេស៊ូវ) របស់លោកមិនបានពិភាក្សាអ្វីជាមួយគេសោះ តែបានបើកបង្ហាញដល់លោកនូវផែនការ នៃសេចក្តីសង្គ្រោះទៅវិញ។ ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ដល់ពួកទេវតាថា ព្រះអង្គនឹងគង់នៅចន្លោះសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះវរបិតា និងមនុស្សដែលមានទោស ដែលទ្រង់អាចទទួលការទុច្ចរិត និងការប្រមាថ ប៉ុន្តែមានមនុស្សមួយចំនួននឹងទទួលទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ។ មនុស្សសឹងតែទាំងអស់នឹងស្អប់ទ្រង់ និងបដិសេធទ្រង់។ ព្រះអង្គនឹងលះចោលសិរីល្អទាំងអ

ស់របស់ទ្រង់នៅស្ថានសួគ៌
មកនៅផែនដីជាមនុស្ស បន្ទាបព្រះ
កាយទ្រង់ដូចជាមនុស្ស
ជួបប្រទះនូវបទពិសោធន៍របស់ព្រះ
អង្គផ្ទាល់
ជាមួយនឹងសេចក្តីល្បួងផ្សេងៗដែ
លបានវាយប្រហារមនុស្សឥតឈប់
ឈរ
ដើម្បីអោយទ្រង់អាចជ្រាបនូវវិធីជួ
យដល់អ្នកដែលត្រូវទទួលការល្បួង
ហើយទីបំផុត
បន្ទាប់ពីបេសកកម្មរបស់ទ្រង់ជាគ្រូ
ដែលទ្រង់បានបំពេញមក
ទ្រង់ត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងដៃមនុស្ស
ហើយទទួលរងនូវអំពើឃោរឃៅនិ
ងការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង
ដែលសាតាំង

និងទេវតារបស់វាអាចបណ្តាលដល់
មនុស្សកំណាចអោយធ្វើ
ដែលទ្រង់ត្រូវសុគតយ៉ាងឃោរឃៅ
បំផុត គឺព្យួរ
នៅចន្លោះស្ថានសួគ៌និងផែនដី
ដូចជាមនុស្សមានបាប
ដែលមានទោសដែរ
ដែលទ្រង់ត្រូវរងនូវការឈឺចាប់ដ៏គួរ
អោយភ័យខ្លាច
ដែលសូម្បីតែទេវតាក៏មិនអាចមើល
មកចំដែរ
ហើយត្រូវបានបែរព្រះភ័ក្ត្រចេញពីទ
ស្សនីយភាពនោះទៅវិញ។
មិនមែនគ្រាន់តែការឈឺចាប់ខាងរា
ងកាយប៉ុណ្ណោះទេដែលទ្រង់ត្រូវរង
ទ្រាំ
ប៉ុន្តែគឺការឈឺចាប់ខាងផ្លូវចិត្តទៀត

ផង ដែលការឈឺចាប់ខាងរាងកាយ
មិនអាចប្រៀបផ្ទឹមបានឡើយ។

ទម្ងន់នៃអំពើបាបលើលោកីយ៍ទាំង
មូលនៅលើទ្រង់។
ទ្រង់បានប្រាប់គេថាទ្រង់នឹងសុគត
ហើយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅ
ថ្ងៃទី៣
ហើយនឹងឡើងទៅឯព្រះវរបិតា
ដើម្បីទូលអង្វរអំពីអំពើបាបរបស់ម
នុស្សមានទោសជំនួសគេ។

ទេវតាបានក្រាបនៅចំពោះទ្រង់។
ទេវតាទាំងអស់បានលះបង់ជីវិតរប
ស់លោក។
ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅកាន់
ពួកទេវតាថា

ទ្រង់ត្រូវតែលះបង់ព្រះជន្ម
របស់ព្រះអង្គផ្ទាល់
ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សជាច្រើន
ដ្បិតព្រះជន្មរបស់ទេវតាមិនអាចស
ងបំណុលរួចឡើយ។
មានតែព្រះជន្មរបស់ព្រះអង្គមួយគត់
ដែលព្រះវរបិតាទទួលជាថ្លៃលោះម
នុស្ស។

ព្រះយេស៊ូវក៏បានប្រាប់ទៅទេវតាទាំ
ងអស់ថា
ពួកលោកនឹងមានចំណែកដែលត្រូវ
បំពេញដែរ គឺនៅជាមួយព្រះអង្គ
និងពង្រឹងព្រះអង្គនៅពេលពិបាកៗ
។
ដ្បិតទ្រង់នឹងយកធម្មជាតិជាមនុស្ស
ដែលធ្លាក់ចុះ (មានបាប)

ហើយកម្លាំងរបស់ទ្រង់មិនស្មើនឹង
ទេវតាឡើយ។
រួចមានទេវតានឹងធ្វើជាសាក្សីនៃការ
បន្ទាបព្រះកាយ
និងការឈឺចាប់ដ៏ធំរបស់ទ្រង់។
ហើយនៅពេលដែលទេវតាធ្វើទីបន្
ទាល់អំពីការឈឺចាប់របស់ព្រះអង្គ
និងការស្អប់ខ្ពើមរបស់មនុស្សចំពោះ
ទ្រង់ លោក(ទេវតា)នឹងមាន
អារម្មណ៍រំជើបរំជួលយ៉ាងជ្រាលជ្
រៅ
ហើយតាមរយៈសេចក្តីស្រឡាញ់រប
ស់ទេវតាចំពោះទ្រង់
ដែលប្រាថ្នាចង់ជួយសង្គ្រោះនិងរំ
ដោះព្រះអង្គចេញពីឃាតក
ប៉ុន្តែគេមិនត្រូវរំខានដល់អ្វីដែលគេ
បានសង្កេតមើលឃើញនោះឡើយ

ហើយគេគួរតែរួមចំណែកនៃការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ដែលផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់បានទទួលផែនការនោះ។

ជាមួយនឹងការក្រៀមក្រំដ៏បរិសុទ្ធ ព្រះយេស៊ូវបានកំសាន្តចិត្ត និងលើកទឹកចិត្តដល់ពួកទេវតា និងប្រាប់ដល់ទេវតាទាំងអស់ថា ពីនេះទៅមុខអ្នកដែលទ្រង់បានលោះនឹងនៅជាមួយទ្រង់ និងរស់នៅជាមួយទ្រង់ជារៀងរហូត និងថាដោយការសុគតរបស់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងចេញថ្លៃលោះអោយមនុស្សជាច្រើន

និងបំផ្លាញដល់អ្នកដែលមានអំណា
ចនៃសេចក្តីស្លាប់។
ហើយព្រះវរបិតារបស់ព្រះអង្គនឹងប្រ
ទាននគរថ្វាយទ្រង់និងភាពដ៏ឧត្តម
នៃនគរនៅខាងក្រោមស្ថានសួគ៌ទាំ
ងមូល ហើយព្រះអង្គនឹងគ្រប់គ្រង
ជារៀងរហូត។
សាតាំងនិងអ្នកមានបាបនឹងត្រូវបា
នបំផ្លាញ និងមិនអាចរំខានដល់
ស្ថានសួគ៌
ឬផែនដីថ្មីដ៏ស្អាតតទៅទៀតឡើយ
។
ព្រះយេស៊ូវបានផ្សះផ្សាទេវតានៃស្ថា
នសួគ៌
ជាមួយនឹងផែនការដែលព្រះវរបិតា
បានទទួល
និងអំណរព្រោះមនុស្សដែលបានធ្លា

ក់ចុះ
អាចនឹងត្រូវបានលើកដំកើងឡើងវិ
ញ តាមរយៈការសុគតរបស់ទ្រង់
ដើម្បីនឹងបានការគាប់ព្រះហឫទ័យ
ជាមួយព្រះវរបិតា
និងស្ថានសួគ៌ជាទីរីករាយ។

ពេលនោះសេចក្ដីអំណរដែលមិនអា
ចពណ៌នាបាន
បានបំពេញដល់ស្ថានសួគ៌ទាំងមូល
។
ហើយទេវតានៃស្ថានសួគ៌បានច្រៀ
ងនូវចំរៀងសរសើរដំកើង
និងសេចក្ដីស្រឡាញ់។
ពួកលោកបានកេះពិណ
ហើយបានច្រៀងសំឡេងយ៉ាងខ្ពស់
ដែលគេមិនធ្លាប់បានច្រៀងពីមុនម

ក ដ្បិតសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏ឧត្តម
និងភាពដ៏ឧត្តមរបស់ព្រះក្នុងការប្រ
ទានព្រះរាជបុត្រាជាទីស្រឡាញ់
អោយសុគតសំរាប់ពួកអ្នកបះបោរ។
សេចក្តីសរសើរនិងសេចក្តីស្រឡា
ញ់
ត្រូវបានចាកចេញទៅលើការលះប
ង់ និងពលិកម្មរបស់ ព្រះយេស៊ូវ
ដែលទ្រង់យល់ព្រមចាកចេញពីព្រះ
ឱរារបស់ព្រះវរបិតា
ហើយជ្រើសរើសយកជីវិតនៃការ
ឈឺចាប់និងការទង្គឹះព្រះទ័យ
និងសុគតដោយអាម៉ាស់
ដើម្បីប្រទានជីវិតដល់មនុស្សដទៃ។

ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
អ្នកគិតថាព្រះវរបិតាបានប្រទានព្រះ

រាជបុត្រាជាទីស្រឡាញ់ដោយគ្មាន
ការឈឺចាប់ឬអី? ទេ
ពិតជាមានការឈឺចាប់ណាស់
សូម្បីតែព្រះនៅស្ថានសួគ៌ក៏ដោយ
ថាតើត្រូវទុកអោយមនុស្សដែលមា
នទោសត្រូវស្លាប់
ឬមួយក៏ត្រូវលះបង់ព្រះរាជបុត្រាជា
ទីស្រឡាញ់អោយសុគតជំនួសពួក
គេ។
ពួកទេវតាមានការចាប់អារម្មណ៍ចំ
ពោះការសង្គ្រោះរបស់មនុស្សណា
ស់ ដែលអាចរកឃើញនៅក្នុង
ចំណោមពួកគេ
នូវអ្នកដែលផ្តល់សិរីល្អ
និងលះបង់ជីវិតសំរាប់មនុស្សដែល
ត្រូវវិនាស។
ប៉ុន្តែសំដីនៃទេវតាដែលហែហាមខ្ញុំ

នោះ គ្មានប្រយោជន៍សោះឡើយ។ ការល្មើសច្បាប់នោះធំណាស់ ដែលព្រះជន្មរបស់ទេវតាមិនអាចសងបំណុលនោះបានឡើយ។ គ្មានអ្វីក្រៅពីការសុគត និងការជួយសុំទោសរបស់ព្រះរាជបុត្រានោះសោះឡើយដែលអាចនឹងសងថ្លៃលោះ និងសង្គ្រោះមនុស្សបាត់បង់ពីទុក្ខដ៏គួរអោយអស់សង្ឃឹម និងសេចក្តីវេទនានេះ។

ប៉ុន្តែ ការងាររបស់ទេវតាគឺត្រូវបានចាត់តាំងអោយចុះនិងឡើងជាមួយនឹងការកំសាន្តចិត្តដ៏មានកម្លាំងពីសិរីល្អទៅល្ហងលោមព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ

នៅក្នុងការឈឺចាប់របស់ទ្រង់
និងថែរក្សាដល់ទ្រង់។
ទេវតាក៏មានការងារដើម្បីយាងតាម
និងថែរក្សាប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះដ៏មា
នព្រះគុណពីទេវតាអាក្រក់
និងពីភាពងងឹតដែលហ៊ុំព័ទ្ធជុំវិញគេ
ជានិច្ច ដោយសាតាំងផងដែរ។
ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះអង្គមិនមានលទ្ធភាពនឹងកែប្រែ
ឬផ្លាស់ប្តូរច្បាប់របស់ព្រះអង្គដើម្បី
សង្គ្រោះមនុស្សបាត់បង់
មនុស្សដែលត្រូវវិនាសឡើយ
ហេតុនេះហើយទើបព្រះអង្គបានអនុ
ញ្ញាតអោយព្រះរាជបុត្រាជាទីស្រ
ឡាញ់
មកសុគតដោយសារការប្រព្រឹត្តិរំល
ងរបស់មនុស្ស។

សាតាំងមានអំណរម្ដងទៀតជាមួយទេវតារបស់វា ដោយបានទាញព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះពីដំណែងដ៏ខ្ពស់ ដោយការធ្វើអោយមនុស្សធ្លាក់ចុះ។ វាបានប្រាប់ដល់ទេវតារបស់វាថា នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវទទួលយកធម្មជាតិនៃមនុស្សដែលធ្លាក់ចុះ(មានបាប) វានឹងអាចយកឈ្នះលើទ្រង់ និងរារាំងការសំរេចផែនការនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់។

រួចខ្ញុំបានឃើញថា សាតាំងវាបានបង្ហាញជាទេវតាដ៏សប្បាយរីករាយយ៉ាងខ្ពស់មួយអង្គ។

រួចខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញដូចជា
វាមាននៅសព្វថ្ងៃនេះ។
វានៅតែបញ្ចេញទ្រង់ទ្រាយជាសប្បុ
រស លក្ខណៈពិសេសរបស់វា
នៅតែថ្លៃថ្នូរ
ដ្បិតវាជាទេវតាដែលបានធ្លាក់ចុះ។
ប៉ុន្តែ
ការបង្ហាញនៃទឹកមុខរបស់វានៅតែ
ពោរពេញដោយការថប់បារម្ភ
ការយកចិត្តទុកដាក់
ការសប្បាយរីករាយ ការព្យាបាទ
សម្អប់ សេចក្តីប៉ង ប្រាថ្នា
ការបោកបញ្ឆោត
និងអំពើអាក្រក់ទាំងឡាយដដែល។
ខ្ញុំបានកត់សំគាល់យ៉ាងច្បាស់ថា
ម៉ានម្តង ចិញ្ចើមរបស់វាល្អជាខ្លាំង។
ថ្ងាសរបស់វាបានចាប់ផ្តើមពីភ្នែករប

ស់វារហូតដល់ឆកខាងក្រោយ។
ខ្ញុំបានឃើញថា
វាបានបន្ទាបខ្លួនវាយ៉ាងយូរ
ដែលគុណសម្បត្តិល្អៗទាំងអស់ត្រូវ
បានបន្ទាប។ ភ្នែករបស់វាមុត វាងវែ
និងបង្ហាញនូវសេចក្តីអង់អាច។
មាឌរបស់វាធំ
ហើយសាច់ឈាមរបស់វាស្រស់ថ្លា
ដូចជាដៃនិងមុខរបស់វា។
នៅពេលដែលខ្ញុំបានសំឡឹងមើលវា
វាយកដៃស្តាំវាទ្រចង្កា។ បង្ហាញថា
វាកំពុងគិតពិចារណាយ៉ាងវែងឆ្ងាយ
។ ការញញឹមនៅលើទឹកមុខរបស់វា
ធ្វើអោយខ្ញុំញ័រ
វាមានពេញដោយការអាក្រក់
និងភាពវាងវៃនៃសាតាំង។
ភាពញញឹមនេះ

គឺជាការញញឹមដែលវាមាននៅពេលដែលវាដឹងច្បាស់ពីអ្នករងគ្រោះរបស់វា
ហើយនៅពេលដែលវាសំឡឹងមិនដាក់ភ្នែក
ទៅលើអ្នករងគ្រោះទាំងឡាយនៅក្នុងអន្ទាក់របស់វា។ ភាពញញឹមនេះរីកធំយ៉ាងគួរអោយរន្ធត់។

សូមអាន អេសាយ ជំពូកទី៥៣។

ជំពូកទី៤ - ព្រឹត្តិការណ៍ទីមួយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

នោះខ្ញុំត្រូវបានគេនាំចុះទៅដល់ពេលដែលព្រះយេស៊ូវត្រូវបានទទួលយកធម្មជាតិជាមនុស្សផ្ទាល់ទ្រង់បន្ទាបអង្គទ្រង់ជាមនុស្ស ហើយទទួលរងនូវការល្បួងរបស់សាតាំង។ ការប្រសូតរបស់ទ្រង់គ្មានភាពប្រសើរនៃលោកីយ៍នេះឡើយ។ ទ្រង់បានប្រសូតនៅក្នុងក្រោលសត្វ ផ្ដេកនៅក្នុងស្នូក តែការប្រសូតរបស់ទ្រង់ត្រូវបានដំកើងឡើង លើសពីកូនរបស់មនុស្សណាៗទាំងអស់

ទេវតានៃស្ថានសួគ៌បានប្រាប់ដល់ពួក
អ្នកគង្វាលចៀមអំពីការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវនៅពេលដែលពន្លឺនិងសិរីល្អមកពីព្រះអមទីបន្ទាល់របស់លោក (ទេវតា)។
ពពួកទេវតានៃស្ថានសួគ៌ដេញពិណហើយថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ។
ទេវតាប្រកាសដោយជោគជ័យនូវការយាងមកនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះមកកាន់ផែនដីដែលមានបាប
ដើម្បីបំពេញអោយបានសំរេចនូវការងារនៃការប្រោសលោះ
ហើយការសុគតរបស់ទ្រង់
នាំមកនូវសេចក្តីសុខសាន្ត
សេចក្តីរីករាយ
និងជីវិតអស់កល្បដល់មនុស្ស។

ព្រះអម្ចាស់បានផ្តល់សិរីរុងរឿងដល់ការយាងមករបស់ព្រះរាជបុត្រា។ ទេវតាបានថ្វាយបង្គំទ្រង់។

ទេវតារបស់ព្រះនៅពីលើទស្សនីយភាពនៃការជ្រមុជទឹករបស់ទ្រង់ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងចុះមក មានសណ្ឋានដូចជាសត្វព្រាប ហើយជះឥទ្ធិពលមកលើទ្រង់ បន្ទាប់មក នៅពេលដែលមនុស្សទាំងឡាយកំពុងសំឡឹងមើលមិនដាក់ភ្នែក ដោយអស្ចារ្យជាខ្លាំង ព្រះសូរសៀងនៃព្រះវរបិតាបានបន្លឺឡើងពីស្ថានសួគ៌មកថា នេះជាកូនស្ងួនភ្ងាអញ ជាទីពេញចិត្តអញណាស់។

លោកយ៉ូហានមិនបានដឹងច្បាស់
ឡើយថា
គឺព្រះអង្គសង្គ្រោះដែលបានយាងម
កអោយគាត់ជ្រមុជទឹកអោយនៅទ
ន្លេយ័រដាន់។ ប៉ុន្តែ
ព្រះបានសន្យាដល់គាត់ដោយសញ្ញ
ញាដែលគាត់ស្គាល់ថាជាកូនចៀមរ
បស់ព្រះ។
សញ្ញានេះបានប្រទានមកជាសត្វព្
រាបនៃស្ថានសួគ៌មកទំលើព្រះយេស៊ូ
វ
ហើយសិរីល្អរបស់ព្រះចាំងមកលើទ្
រង់។
លោកយ៉ូហានបានលើកដៃចង្អុល
ទៅព្រះយេស៊ូវ
ដោយស្រែកជាសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង

ថា នុ៎ះន៏កូនចៀមរបស់ព្រះ
ដែលលោះបាបមនុស្សលោក។

លោកយ៉ូហានបានប្រាប់ដល់សិស្ស
របស់គាត់ថា
ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះមែស៊ី
ដែលព្រះបានសន្យា
គឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃលោកីយ៍។
នៅពេលដែលលោកយ៉ូហានបានប
ញ្ចប់ការងាររបស់គាត់
គាត់បានបង្រៀនដល់សិស្សរបស់
គាត់អោយសំឡឹងមើល
ទៅព្រះយេស៊ូវ
ហើយដើរតាមទ្រង់ជាគ្រូដ៏ឧត្តម។
ជីវិតរបស់យ៉ូហានពុំមានសេចក្ដីរីក
រាយឡើយ។
វាពោរពេញទៅដោយទុក្ខព្រួយនិង

ការលះបង់។
គាត់បានប្រកាសជាមុនអំពីការយាងមកជាលើកទីមួយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយគាត់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយបានធ្វើទីបន្ទាល់ពីការអស្ចារ្យរបស់ព្រះអង្គ
និងមានអំណរជាមួយនឹងអំណាចដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ឡើយ។
គាត់បានដឹងថា
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានសំរេចអង្គទ្រង់ជាគ្រូនោះ
គាត់ត្រូវតែស្លាប់។
ពាក្យពេចន៍របស់គាត់មិនសូវបានគេឮនោះទេ
លើកលែងតែនៅឯវាលរហោស្ថានតែប៉ុណ្ណោះ។
ជីវិតរបស់គាត់មានភាពឯកោ។

គាត់មិនបាននៅជាប់ជាមួយនឹងគ្រួសាររបស់ឪពុកគាត់ ដើម្បីមានសេចក្ដីអំណរនៅក្នុងសង្គម របស់គាត់ឡើយ ប៉ុន្តែគាត់បានចាកចេញពីការជួបជុំគ្នានោះដើម្បីបំពេញបេសកកម្មរបស់គាត់វិញ។ មនុស្សជាច្រើនបានចាកចោលស្រុកភូមិ និងទីក្រុងដ៏មមាញឹក និងហ្វូងសត្វរបស់ខ្លួន ទៅកាន់វាលរហោស្ថាន ដើម្បីស្ដាប់ពាក្យពេចន៍ដ៏អស្ចារ្យរបស់ហោរាតែមួយគត់។ លោកយ៉ូហានដាក់ពូថៅនៅឫសដើមឈើ។ គាត់បានស្ដីបន្ទោសដល់លទ្ធផលនៃការមិនភ័យខ្លាចចំពោះអំពើបាប

និងបានរៀបចំផ្លូវសំរាប់កូនចៀមរប
ស់ព្រះ។

ស្តេចហេរ៉ូឌត្រូវបានទទួលឥទ្ធិពល
នៅពេលដែលទ្រង់បានស្តាប់ទីបន្ទា
ល់ដ៏អស្ចារ្យ
និងចំៗរបស់លោកយ៉ូហាន។
ដោយការចាប់អារម្មណ៍ជាខ្លាំង
ព្រះអង្គបានសួរអំពីអ្វីដែលទ្រង់ធ្វើ
ដើម្បីអោយក្លាយជាសិស្សរបស់គា
ត់។
លោកយ៉ូហានបានដឹងយ៉ាងច្បាស់
អំពីរឿងពិត
ដែលទ្រង់ប្រុងនឹងរៀបអាពាហ៍ពិពា
ហ៍ជាមួយប្រពន្ធរបស់ព្រះអនុជទ្រង់
ដែលស្វាមីរបស់នាងនៅរស់នៅឡើ
យ

ហើយបានទូលដល់ស្ដេចហេរ៉ូឌដោយស្មោះត្រង់ថា
វាមិនត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ទេ។
ស្ដេចហេរ៉ូឌពុំមានបំណងលះបង់ឡើយ។
ទ្រង់បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយនឹងប្រពន្ធរបស់ព្រះអនុជរបស់ព្រះអង្គ ផ្ទាល់
ហើយតាមរយៈឥទ្ធិពលរបស់នាងនោះ
លោកយ៉ូហានក៏ត្រូវគេចាប់ដាក់គុក។ ប៉ុន្ដែ
ស្ដេចហេរ៉ូឌមានបំណងនឹងដោះលែងគាត់ចេញវិញ។
នៅពេលជាប់ឃុំឃាំង
លោកយ៉ូហានបានឮតាមរយៈសិស្សរបស់គាត់នូវការងារដ៏មានឫទ្ធិបា

រមើរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
គាត់មិនអាចស្តាប់ព្រះបន្ទូលទ្រង់បាន
ទេ
ប៉ុន្តែពួកសិស្សរបស់គាត់បានប្រាប់
គាត់
និងកំសាន្តចិត្តគាត់ពីអ្វីដែលពួកគា
ត់បានឮ។ មិនយូរប៉ុន្មាន
លោកយ៉ូហានត្រូវបានគេកាត់ក
ដោយសារតែឥទ្ធិពលនៃមហេសីរបស់ស្តេចហេរូឌ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
សិស្ស
ដ៏តូចបំផុតដែលបានដើរតាមព្រះ
យេស៊ូវ
ធ្វើទីបន្ទាល់ពីការអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់
និងឮពាក្យពេចន៍ល្អលោមកំសាន្ត
ចិត្ត
ដែលបានមានបន្ទូលចេញពីព្រះឱ

ស្ដូទ្រង់
នឹងបានធំជាងលោកយ៉ូហាន។
ហេតុនេះហើយពួកគេបានត្រូវលើក
ដំកើងឡើង
ហើយកាន់តែមានអំណារនៅក្នុងជីវិ
តរបស់ពួកគេ។

លោកយ៉ូហានបានលេចមកក្នុងព្រះ
វិញ្ញាណ
និងអំណាចរបស់អេលីយ៉ាដើម្បីប្រ
កាសអំពីការយាងមកជាលើកទីមួ
យរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
ខ្ញុំត្រូវបានគេចង្អុលបង្ហាញនូវថ្ងៃចុង
ក្រោយបង្អស់ ហើយបានឃើញថា
យ៉ូហានបានតំណាងអោយអ្នកដែ
លត្រូវចេញទៅក្នុងវិញ្ញាណ
និងអំណាចរបស់អេលីយ៉ាដើម្បីប្រ

កាសប្រាប់អោយដឹងអំពីថ្ងៃនៃការ
យោរយៅ
និងការយាងមកជាលើកទីពីររបស់
ព្រះយេស៊ូវ។ បន្ទាប់ពីការជ្រមុជទឹក
របស់ព្រះយេស៊ូវនៅទន្លេយ័រដាន់ម
ក
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាននាំទ្រង់ទៅ
ឯទីរហោស្ថានដើម្បីអោយអារក្សល្
បួង។
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រទានកម្លាំ
ងដល់ទ្រង់
អោយទប់ទល់ចំពោះឆាកជីវិតដ៏ពិ
សេសនៃការល្បួងដ៏ខ្លាំងក្លានេះ។
ទ្រង់ត្រូវអារក្សល្បួងសែសិបថ្ងៃ
ហើយនៅពេលនោះទ្រង់មិនបាន
សោយអ្វីសោះឡើយ។
អ្វីៗទាំងឡាយ

ដែលនៅជុំវិញព្រះយេស៊ូវសុទ្ធតែក្
រៀមក្រំដែលមនុស្សម្នាគេគេចវេះ។
ទ្រង់នៅជាមួយសត្វព្រៃនិងអារក្ស
នៅក្នុងទីស្ងាត់ដាច់ស្រយាល។
ខ្ញុំបានឃើញព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ស្លេកស្លាំងនិងស្គមស្គាំងដោយការ
តមអត់អាហារ និងការឈឺចាប់។
ប៉ុន្តែទ្រង់នៅតែតម្រង់ទិសដៅដែ
ល
ហើយទ្រង់ត្រូវតែសំរេចកិច្ចការដែ
លទ្រង់បានយាងមកបំពេញ។

សាតាំងបានយកចំណេញពីការឈឺ
ចាប់របស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ហើយរៀបចំដណ្តើមយកជ័យជំនះ
ពីទ្រង់
ដោយការល្បួងផ្សេងៗជាច្រើន។

ដោយសង្ឃឹមថាវាអាចយកជ័យជំនះពីទ្រង់បាន
ដោយសារទ្រង់បានបន្ទាបអង្គទ្រង់មកជាមនុស្ស។
សាតាំងបានមកជាមួយនឹងសេចក្តីល្បួងថា
បើអ្នកជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែនចូរបង្គាប់ដុំថ្មនេះអោយក្លាយជានំបុ័ងចុះ។
វាបានល្បួងព្រះយេស៊ូវអោយដំកើងខ្លួនឯង ហើយបង្ហាញដល់វ៉ាថាទ្រង់គឺជាព្រះមែស៊ីដោយប្រើអំណាចនៃព្រះ។
ព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយតបយ៉ាងចំៗទៅវាថា
“ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថាមនុស្សមិនមែនរស់ដោយសារតែនំ

ប្អូនប៉ុណ្ណោះទេ
គឺដោយសារគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលដែ
លចេញពីព្រះឱស្ឋព្រះផងដែរ”។

សាតាំងបានស្វែងរកទំនាស់ជាមួយ
នឹងព្រះយេស៊ូវ
ទាក់ទងទៅនឹងភាពជាព្រះរាជបុត្រា
នៃព្រះរបស់ទ្រង់។
វាសំដៅទៅលើភាពទន់ខ្សោយ
ការឈឺចាប់របស់ទ្រង់
និងបញ្ជាក់ដោយអំនួតថា
វាខ្លាំងជាងព្រះយេស៊ូវ។ ប៉ុន្តែ
ព្រះបន្ទូលថ្លែងចេញពីស្ថានសួគ៌មក
ថា នេះជាកូនសំណព្វអញ
ជាទីពេញចិត្តអញណាស់។
វាល្មមគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ពង្រឹងព្រះ
យេស៊ូវនូវគ្រប់ការឈឺចាប់ទាំងអស់

។ ខ្ញុំបានឃើញថា
នៅគ្រប់ទាំងបេសកកម្មរបស់ទ្រង់
ព្រះអង្គមិនបានបង្ហាញឱ្យសាតាំង
ឃើញថា ទ្រង់ជាព្រះអង្គ
សង្គ្រោះនៃលោកីយ៍នេះឡើយ។
សាតាំងមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់អំពី
ឋានៈ
និងអំណាចដ៏ខ្ពស់របស់ទ្រង់។
ការមិនសុខចិត្តរបស់វាក្នុងការទទួ
លស្គាល់អំណាចព្រះយេស៊ូវនេះហើ
យ
ដែលបានធ្វើអោយវាធ្លាក់ចុះពីស្ថាន
សួគ៌។

សាតាំងបាននាំព្រះយេស៊ូវទៅកាន់
ទីក្រុងយេរូសាឡិម
ដើម្បីបញ្ជាក់ពីកម្លាំងរបស់វា

ហើយដាក់ទ្រង់នៅលើកំពូលព្រះវិហារ រួចល្បួងទ្រង់ម្ដងទៀតថា
ប្រសិនបើ
ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
អ្នកត្រូវបង្ហាញភស្តុតាង
ដោយលោតពីកំពូលដ៏ខ្ពស់នេះចុះទៅ។
សាតាំងបានមកជាមួយនឹងពាក្យពេចន៍នៃសេចក្ដីល្បួង។
ដ្បិតមានសេចក្ដីចែងទុកមកថា
ព្រះនឹងចាត់ទេវតាមកទ្រអ្នក
ក្រែងជើងអ្នកទង្គិចនឹងថ្ម។
ព្រះយេស៊ូវឆ្លើយតបដោយមានបន្ទូលទៅកាន់វាថា
“ដ្បិតមានសេចក្ដីចែងទុកមកដូច្នេះថា
ឯងមិនត្រូវល្បួងលព្រះអម្ចាស់នៃឯង

ងឡើយ”។
សាតាំងមានបំណងធ្វើអោយព្រះ
យេស៊ូវប្រើប្រាស់សេចក្តីមេត្តាករុ
ណារបស់ព្រះវរបិតា
ហើយប្រថុយព្រះជន្មរបស់ទ្រង់ចំ
ពោះ
ការបំពេញបេសកកម្មរបស់ទ្រង់។
វាសង្ឃឹមថាផែនការនៃសេចក្តីសង្គ
រោះនឹងត្រូវបរាជ័យ
ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា
ផែនការត្រូវបានរៀបចំឡើងយ៉ាង
មាំដើម្បីនឹងរំលំផែនការ
ឬការធ្វើអោយសៅហ្មងរបស់សាតាំ
ង។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះគ្រីស្ទគឺជាគំរូដល់គ្រីស្ទានទាំងអ

ស់នៅពេលត្រូវល្បួង
ឬនៅគ្រាមានទំនាស់។
គេត្រូវតែទប់ទល់ដោយអំណត់។
គេមិនត្រូវមានអារម្មណ៍ថាគេមាន
សិទ្ធិនឹងសុំអោយព្រះប្រើអំណាចរប
ស់ព្រះអង្គដើម្បីអោយខ្លួនមានជ័យ
ជំនះទៅលើសត្រូវរបស់ខ្លួនឡើយ។
លុះត្រាណាតែមានកម្មវត្ថុនៅក្នុងគំ
និតជាពិសេសណាមួយ
ដែលសិរីល្អរបស់ព្រះត្រូវបានសរ
សើរដំកើងឡើងដោយសារការនោះ
។ ខ្ញុំបានឃើញថា
ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវបានទម្លាក់អង្គ
ទ្រង់ពីលើកំពូលព្រះវិហារមក
វាមិនបានសរសើរ
ដំកើងដល់ព្រះវរបិតាទ្រង់និងទេវតា
របស់ព្រះឡើយ

ដ្បិតនឹងគ្មានអ្នកណានឹងធ្វើទីបន្ទាល់ពីការនោះឡើយ
មានតែសាតាំងប៉ុណ្ណោះ
ហើយវាជាការល្បួងដល់ព្រះដើម្បីអោយទ្រង់ប្រើអំណាចរបស់ទ្រង់ទៅលើសត្រូវដ៏ជូរចត់របស់ទ្រង់។ វានឹងដំឡើងឫទ្ធិដាក់អ្នកដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងមកដើម្បីយកជ័យជំនះ ហើយសាតាំងបាននាំទ្រង់ទៅកាន់កំពូលភ្នំដ៏ខ្ពស់
បង្ហាញទ្រង់ទតនូវនគរទាំងឡាយក្នុងលោកីយ៍
ហើយសាតាំងបាននិយាយទៅទ្រង់ថា បើឯងថ្វាយបង្គំខ្ញុំ
ខ្ញុំនឹងអោយនគរទាំងនេះ
និងសិរីល្អរបស់វា ដល់អ្នក
ដ្បិតនគរទាំងនេះជារបស់ខ្ញុំ

ខ្ញុំនឹងអោយទៅអ្នកណាតាមតែចិត្ត
ខ្ញុំ។
ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយទៅសា
តាំងវិញថា
“នែសាតាំងចូរថយចេញទៅ
ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា
ឯងត្រូវថ្វាយបង្គំដល់ព្រះអម្ចាស់ជា
ព្រះនៃឯង តែមួយអង្គប៉ុណ្ណោះ”។

ត្រង់នេះ
សាតាំងបានបង្ហាញនគរក្នុងលោកី
យ៍ទាំងមូលទៅព្រះយេស៊ូវ
វាបង្ហាញនូវពន្លឺដ៏គួរអោយចាប់អារ
ម្មណ៍បំផុត។
វានឹងអោយទាំងអស់ទៅព្រះយេស៊ូវ
ប្រសិនបើទ្រង់ថ្វាយបង្គំដល់វា។
វាបានទូលព្រះយេស៊ូវថា

វានឹងលះបង់ចោលនូវការទាមទារទ្រព្យសម្បត្តិលោកីយ៍របស់វា។ សាតាំងដឹងថាអំណាចរបស់វាមានព្រំដែន ហើយទីបំផុតនឹងត្រូវដកយកចេញ ប្រសិនបើផែនការនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះត្រូវបានសំរេច។ វាបានដឹងច្បាស់ថាប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវត្រូវបានសុគត ដើម្បីលោះបាបមនុស្សលោក អំណាចរបស់វានឹងត្រូវបញ្ចប់ បន្ទាប់ពីពេលនោះតទៅ ហើយវាក៏នឹងត្រូវបានបំផ្លាញ។ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាវាមានផែនការដែលបានរៀបចំយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ដើម្បីទប់ស្កាត់ ការសំរេចការងារដែលបានបង្គាប់ដ

ល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន។
ប្រសិនបើផែនការនៃការលោះបាប
មនុស្សលោកត្រូវបរាជ័យ
វានៅតែរក្សានគរដែលវាបានដណ្តើ
មយកនោះដដែល។
ហើយប្រសិនបើវាមានជោគជ័យ
វានឹងដំកើងខ្លួនវាថា
វាអាចគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ព្
រះនៅនគរស្ថានសួគ៌។

សាតាំងបានសំដែងសេចក្តីរីករាយ
យ៉ាងក្រៃលែង
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានចាក
ចេញពីស្ថានសួគ៌
និងចាកចេញពីអំណាចនិងសិរីល្អរ
បស់ទ្រង់នៅទីនោះ។ វាបានគិតថា

ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះត្រូវបានប្រគល់មកក្នុងអំណាចវាហើយ។ សេចក្ដីល្បួងបាន កើតឡើងយ៉ាងងាយស្រួលចំពោះគូស្រករបរិសុទ្ធមួយនៅសួនច្បារអេដែន ដែលវាសង្ឃឹមថា ដោយសារល្បិចកលរបស់វា វាអាចផ្ដួលរំលំទាំងព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបាន

ហើយអាចរក្សាជីវិតនិងនគររបស់វាបាន។ ប្រសិនបើវាអាចល្បួងព្រះយេស៊ូវអោយងាកបែរចេញពីព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតាបាន នោះគោលបំណងរបស់វានឹងបានសំរេច។

ព្រះយេស៊ូវបានកំចាត់សាតាំងអោយចេញពីទ្រង់។ ទ្រង់ត្រូវតែថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះវរបិតាតែប៉ុណ្ណោះ។ ពេលវេលាដែលព្រះយេស៊ូវត្រូវលោះមនុស្សពីសាតាំងដោយព្រះជន្មរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់បានមកដល់ហើយ ហើយបន្ទាប់ពីពេលនោះមក អ្វីៗទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ និងផែនដីត្រូវតែចុះចូលជាមួយនឹងទ្រង់។ សាតាំងបានទាមទារថា ផែនដីជារបស់វា ហើយវានិយាយបញ្ឆិតបញ្ឆៀងទៅព្រះយេស៊ូវថា ការឈឺចាប់របស់ទ្រង់ អាចត្រូវបានសង្គ្រោះ។ ទ្រង់មិនចាំបាច់ត្រូវសុគត

ដើម្បីរក្សានគរលោកីយ៍នេះឡើយ។ ប៉ុន្តែ
ទ្រង់អាចគ្រប់គ្រងលើនគរទាំងនោះ និងសិរីរុងរឿងរបស់វាផង
ប្រសិនបើទ្រង់គ្រាន់តែថ្វាយបង្គំដល់វាតែប៉ុណ្ណោះ។
ព្រះយេស៊ូវមិនបានប្រែប្រួលឡើយ។
ទ្រង់បានជ្រើសរើសយកការឈឺចាប់ដល់ព្រះជន្មរបស់ព្រះអង្គ
យកការសុគតយ៉ាងឈឺចាប់ហើយ
នៅក្នុងរបៀបដែលព្រះវរបិតាបានតំរូវអោយទ្រង់។
ដើម្បីគ្រប់គ្រងនគរផែនដី
ដោយស្របច្បាប់
ហើយមរតកទាំងអស់ត្រូវប្រគល់
ទៅលើព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដ៏អស់ក

ល្បែ។
សាតាំងក៏នឹងត្រូវប្រគល់ថ្វាយទ្រង់
ដើម្បីនឹងបំផ្លាញ ដោយសេចក្ដីស្លាប់
ដែលមិនអាចនឹងមករំខានដល់ព្រះ
យេស៊ូវ
ឬអ្នកបរិសុទ្ធក្នុងសិរីល្អតទៅទៀត
ឡើយ។

សូមអាន ចោទិយកថា ៦:១៦, ៨:៣
ពង្សាវតាក្សត្រទី២ ១៧:៣៥-៣៦
ទំនុកដំកើង ៩១:១១-១២,
លូកាជំពូក ២-៤។

ជំពូកទី៥ - ការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ

បន្ទាប់ពីសាតាំងបានបញ្ចប់ការល្បួងរបស់វា
វាបានចាកចេញពីព្រះយេស៊ូវ
ហើយទេវតាក៏បាននាំយកអាហារមកថ្វាយទ្រង់សោយនៅទីរហោស្ថាន
និងចំរើនកម្លាំងដល់ទ្រង់
ហើយព្រះពរបស់ព្រះវរបិតាក៏មកសណ្ឋិតលើទ្រង់។
សាតាំងបានទទួលបរាជ័យក្នុងការល្បួងដ៏ខ្លាំងក្លារបស់វា ប៉ុន្តែ
វាស្វែងរកឱកាសនៅក្នុងការងាររបស់ព្រះយេស៊ូវ
ដើម្បីរកពេលណាមួយនឹងប្រើល្បិចកលរបស់វា
ទាស់នឹងព្រះយេស៊ូវម្តងទៀត។

វានៅតែសង្ឃឹមថា
វាអាចយកជ័យជំនះពីទ្រង់បាន
ដោយបំផុសអ្នក
ដែលមិនទទួលព្រះយេស៊ូវអោយស្អ
ប់ខ្ពើម និងរកឱកាសបំផ្លាញទ្រង់។
សាតាំងបានពិភាក្សាពិសេសមួយ
ជាមួយទេវតារបស់វា។
ពួកវាមានការខកចិត្តនិងខឹងជាខ្លាំង
ដោយវាគ្មានជោគជ័យអ្វីទៅលើព្រះ
រាជបុត្រានៃព្រះបន្តិចសោះ។
ពួកវាបានសំរេចចិត្តថា
ពួកវាត្រូវតែប្រើល្បិចកលនិងអំណា
ចរបស់វាអោយខ្លាំងបំផុត
ដើម្បីបណ្តាលដល់អ្នកមិនជឿព្រះ
យេស៊ូវ
នៅក្នុងគំនិតនៃជាតិសាសន៍របស់វា
ថាវាជាអ្នកសង្គ្រោះលោកីយ៍

ហើយរបៀបនេះ
នឹងធ្វើអោយព្រះយេស៊ូវអស់សេចក្តី
ក្លាហាននឹងការងាររបស់ទ្រង់។
ទោះបីជាពួកយូដា
នៅក្នុងពិធីបុណ្យ
និងការថ្វាយយញ្ញបូជាយ៉ាងត្រឹមត្រូ
វ យ៉ាងណាក៏ដោយ
ប្រសិនបើពួកវាអាចបិទភ្នែកគេពីប
ទទំនាយទាំងស្រុង
ហើយធ្វើអោយពួកគេជឿថាមានអំ
ណាចអស្ចារ្យមួយ
ស្តេចផែនដីដែលកើតឡើង
ដើម្បីសំរេចនូវបទទំនាយ
ពួកគេនឹងបង្វែរគំនិតរបស់គេ
ហើយសំឡឹងមើលទៅលើការយាង
មករបស់ព្រះមែស៊ី។

ខ្ញុំត្រូវបានគេបង្ហាញថាសាតាំង
និងទេវតារបស់វារស់ណាស់ក្នុងកា
របញ្ចុះ
បញ្ចុលមនុស្សដោយការមិនជឿ
សម្ព័ន្ធនិងការប្រមាថ
នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទកំពុងបំពេ
ញការងាររបស់ទ្រង់។ ជាញឹកញាប់
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបន្លឺព្រះសូ
រសៀងអំពីសេចក្ដីពិតដើម្បីបញ្ជាក់
ពីអំពើបាបរបស់វា វាខឹងជាខ្លាំង។
សាតាំងនិងទេវតារបស់វា
ជំរុញអ្នកមានបាបទាំងនោះ
អោយធ្វើគុតព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។
មានម្ដងពួកគេបានយកដុំថ្មគប់ទ្រង់
ប៉ុន្ដែទេវតាបានថែរក្សាទ្រង់
ហើយនាំទ្រង់ចេញពីហ្វូងមនុស្សដ៏
ឃោរឃៅទៅកាន់កន្លែងសុខសាន្ដ

មួយ។
នៅពេលដែលផែនការនៃសេចក្ដីពិតបាន
ចេញពីព្រះឱស្ឋទ្រង់ម្ដងទៀត
ហ្វូងមនុស្សបានចាប់ទ្រង់
ហើយនាំទ្រង់យកទៅលើកំពូលភ្នំ
បំរុងនឹងច្រានទម្លាក់។
ការមិនចុះសំរុងគ្នា
បានកើតឡើងនៅក្នុងចំណោមពួក
គេអំពីការដែលគេបំរុងនឹងធ្វើទៅ
លើទ្រង់
នៅពេលនោះទេវតាបានលាក់ទ្រង់
ពីភ្នែកហ្វូងមនុស្សម្ដងទៀត
ហើយទ្រង់បានយាងចេញពីចំណោ
មពួកគេទៅ។

សាតាំងនៅតែសង្ឃឹមថា
ផែនការសង្គ្រោះដ៏ឧត្តមនឹងបរាជ័យ
ជាមិនខាន។
វាបង្កើនអំណាចទាំងប៉ុន្មានរបស់វា
ដើម្បីធ្វើអោយចិត្តមនុស្សឈឺចាប់
និងអារម្មណ៍របស់គេជូរចត់
ប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូវ។
វាសង្ឃឹមថា
ចំនួនអ្នកដែលទទួលទ្រង់ថាជាព្រះ
រាជបុត្រានៃព្រះនឹងមានយ៉ាងតិច
ដែលព្រះយេស៊ូវនឹងពិចារណាថា
ការឈឺចាប់
និងការលះបង់របស់ទ្រង់
សំរាប់តែមនុស្សមួយក្រុមយ៉ាងតូច
។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានឃើញថា
ប្រសិនបើមានមនុស្សតែពីរនាក់នឹង
ទទួលព្រះយេស៊ូវថាជាព្រះរាជបុត្រា

នៃព្រះ ហើយ
ជឿលើទ្រង់ថាជាអ្នកសង្គ្រោះដល់ព្រលឹងរបស់គេ
ព្រះយេស៊ូវនៅតែបន្តផែនការនោះដដែល។

ព្រះយេស៊ូវបានចាប់ផ្តើមកិច្ចការរបស់ទ្រង់
ដោយបំបាក់អំណាចដែលសាតាំង
ដាក់លើមនុស្សឱ្យមានការឈឺចាប់។
ទ្រង់បានព្យាបាលអ្នកដែលបានឈឺចាប់
ដោយសារអំណាចអាក្រក់របស់វា។
ទ្រង់ព្យាបាលអ្នកឈឺអោយជាឡើងវិញ ទ្រង់បានព្យាបាល អ្នកពិការ
និងធ្វើអោយពួកគេលោតឡើង

ដោយអំណរនៅក្នុងចិត្តគេ
ហើយថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ។
ទ្រង់បានប្រទានពន្លឺដល់អ្នកខ្វាក់
ទ្រង់បានប្រើអំណាចរបស់ទ្រង់
ដើម្បី
ព្យាបាលអ្នកដែលត្រូវបានអារក្សច
ង
និងជិះជាន់ដោយអំណាចដ៏ឃោរ
ឃៅរបស់វាអស់ពេលជាច្រើនឆ្នាំ។
ទ្រង់បានកំសាន្តចិត្តដល់អ្នកខ្សោយ
អ្នកញ័ររន្ធត់
និងអ្នកខូចចិត្តដោយព្រះបន្ទូលនៃព្
រះគុណ។
ទ្រង់បានប្រោសអ្នកដែលស្លាប់អោ
យរស់ឡើងវិញហើយពួកគេបានស
រសើរសិរីល្អរបស់ព្រះ
ចំពោះការបញ្ចេញអំណាចដ៏អស្ចារ្យ

របស់ទ្រង់។
ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យខ្វល់ខ្វាយយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអ្នកដែលជឿលើទ្រង់។ ហើយអ្នកខ្សោយដែលឈឺចាប់ដោយសាតាំងមានជោគជ័យលើពួកគេ ព្រះយេស៊ូវទាញចេញ
ពីកណ្ដាប់ដៃរបស់វាយកគេត្រឡប់មកវិញ ដោយអំណាចរបស់ទ្រង់ ដោយរាងកាយមាំមួន និងអំណាចព្រមទាំងដោយភាពរីករាយយ៉ាងខ្លាំង។

ព្រះជន្មរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា អាណិតអាសូរ
និងសេចក្ដីស្រឡាញ់។
ទ្រង់តែងតែយកព្រះទ័យទុកដាក់ស្

គាប់
និងធ្វើអោយធូរស្បើយនូវទុក្ខកង្វល់
របស់អ្នកដែលមករកទ្រង់។

ហ្វូងមនុស្សនាំយកភស្តុតាងនៅក្នុង
ខ្លួនគេផ្ទាល់នៃអំណាចរបស់ព្រះ។
បន្ទាប់ពីការងារត្រូវបានសំរេច
មិនយូរប៉ុន្មាន
ពួកគេជាច្រើនត្រូវបានអៀនខ្មាស
ដោយការបន្ទាបខ្លួនរបស់លោកគ្រូ
ដ៏មានចេស្តា។
ដោយសារអ្នកដឹកនាំមិនបានជឿដ
ល់ទ្រង់គេមិនចង់ឈឺចាប់ជាមួយព្
រះយេស៊ូវឡើយ។ ប៉ុន្តែ
មានតិចតួចណាស់ដែលអាចយល់
ព្រមលះបង់ខ្លួនឯងឱ្យព្រះអង្គដឹកនាំ
ដោយស្រគត់ស្រគំ។

គេមានបំណងចង់រីករាយជាមួយនឹងកិត្តិយសដែលលោកីយ៍ផ្តល់ឱ្យ។ មនុស្សជាច្រើនបានដើរតាមព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយស្តាប់ការបង្រៀនរបស់ព្រះអង្គ ទទួលព្រះបន្ទូលដែលចេញពីព្រះឱស្ឋដែលប្រកបដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់មានអត្ថន័យយ៉ាងក្រៃលែង ត្រង់ៗ ដែលអ្នកខ្សោយអាចយល់បាន។

សាតាំងនិងទេវតារបស់វារវល់ជាខ្លាំង វាបិទភ្នែកនឹងធ្វើអោយការយល់របស់ពួកយូដាទៅជាងងឹតងងល់។ សាតាំងបានបណ្តាលអោយមេនៃម

នុស្សនិងអ្នកដឹកនាំធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវ។
គេបានចាត់អ្នកដឹកនាំអោយនាំព្រះយេស៊ូវទៅឯគេ
ហើយនៅពេលដែលទៅជិតដល់កន្លែងដែលទ្រង់គង់នៅគេមានការអស្ចារ្យជាខ្លាំង។
ពួកគេបានឃើញព្រះយេស៊ូវបង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណា
និងអាណិតអាសូរ នៅពេលដែលទ្រង់ធ្វើទីបន្ទាល់នៅចំពោះមនុស្សពីទុក្ខព្រួយ។
ពួកគេបានឃើញទ្រង់កំពុងមានព្រះបន្ទូលលើកទឹកចិត្តដល់អ្នកទន់ខ្សោយនិងអ្នកមានទុក្ខវេទនាដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងភាពថ្នាក់ថ្នម។
ពួកគេក៏បានឮទ្រង់បណ្តេញអំណា

ចរបស់សាតាំងដោយសំឡេងនៃអំណាច
ហើយដណ្ដើមយកអ្នកដែលសាតាំងគ្រប់គ្រងអោយមានសេរីភាពមកវិញដែរ។
ពួកគេបានស្ដាប់ព្រះបន្ទូលនៃគតិបណ្ឌិតដែលចេញពីព្រះឱស្ឋទ្រង់
ហើយពួកគេបានចាប់
អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង។
ពួកគេមិនអាចយកដៃគេទៅចាប់ព្រះយេស៊ូវឡើយ។
អ្នកដឹកនាំបានសួរគេថា
តើហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនបាននាំវាមក?
ពួកគេបង្ហាញនូវអ្វីដែលគេបានឃើញអំពីការអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់
និងព្រះបន្ទូលដ៏បរិសុទ្ធដែលពោរពេ

ញដោយ គតិបណ្ឌិត
សេចក្ដីស្រឡាញ់ និងចំណេះដឹង
ដែលពួកគេបានឮហើយបានបញ្ចប់
ដោយនិយាយថា
មិនដែលមានអ្នកណានិយាយដូចម
នុស្សនេះទេ។
សម្ដេចសង្ឃបានចោទប្រកាន់ពួក
គេថា
ត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោតដែរហើយ
។
ខ្លះមានការខ្មាសអៀនជាខ្លាំងដោយ
ទាហានមិនបានចាប់ព្រះយេស៊ូវមក
។
សម្ដេចសង្ឃបានសួរដោយអាកប្ប
កិរិយាម៉ឺងម៉ាត់ថា
តើមានអ្នកដឹកនាំណាបានជឿដល់
វាឬទេ? ខ្ញុំបានឃើញថា

មានចៅក្រម
និងអ្នកដឹកនាំជាច្រើនបានជឿលើព្
រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែសាតាំងបានរាំងពួកគេមិន
អោយប្រកាសពីការនោះ។
ពួកគេខ្លាចការស្តីបន្ទោសរបស់មនុ
ស្សខ្លាំង ជាងខ្លាចព្រះ។

ទោះបីជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ
ក៏កលល្បិចនិងសម្អប់របស់សាតាំង
មិនបានបំបែកផែនការនៃសេចក្តីស
ង្គ្រោះឡើយ។
ពេលវេលានៃការសំរេចកិច្ចការដែ
លព្រះយេស៊ូវបានយាងមកបំពេញ
នោះបានមកដល់ហើយ។
សាតាំងនិងទេវតារបស់វាបានពិគ្
រោះគ្នាហើយបានសំរេចចិត្តថា

នឹងបណ្តាលអោយវាស្រ្តរបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់
ស្រែកទាមទារលោហិតរបស់ព្រះអង្គដោយអន្ទះសារ
នឹងបង្កើតរឿងឃោរឃៅ
និងប្រមាថមក លើទ្រង់។
វាសង្ឃឹមថា
ព្រះយេស៊ូវនឹងតូចព្រះទ័យចំពោះការប្រព្រឹត្តិបែបនេះ
ហើយលែងរក្សាការបន្ទាបព្រះកាយ
និងភាពស្លូតបូតបន្តទៅទៀត។

នៅពេលដែលសាតាំងកំពុងរៀបចំផែនការរបស់វា
ព្រះយេស៊ូវបានបើកសំដែងពីការរងទុក្ខដែលទ្រង់ត្រូវទទួលប្រាប់ដល់ពួកសាវកយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន

ថាទ្រង់នឹងត្រូវគេឆ្កាង
ហើយថាទ្រង់នឹងមានព្រះជន្មរស់
ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី។ ប៉ុន្តែ
ការយល់របស់គេ
ហាក់បីដូចជាងងឹតឈឹង។
ពួកគេមិនអាចយល់ពីអ្វីដែលទ្រង់
មានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេឡើយ។

សូមអានលូកា ៩:២៩ យ៉ូហាន
៧:៤៥-៤៨, ៨:៥៩។

ជំពូកទី៦ - សិរីរុងរឿង

ខ្ញុំបានឃើញថា
សេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកសាវកត្រូវបា
នចំរើនឡើងយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលដែ
លមានសិរីរុងរឿង។
ព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើសប្រទានដ
ល់សិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវនូវភស្តុតា
ងយ៉ាងធំដែលបញ្ជាក់ថា
ទ្រង់គឺជាព្រះមែស៊ីដែលព្រះបានស
ន្យា
ថាពួកគេនឹងមានសង្ឃឹមទាំងស្រុង
ទៅលើព្រះអង្គនោះ
ទោះបីជាគេមានទុក្ខព្រួយដ៏
ជូរចត់ក៏ដោយ។
នៅគ្រាមានសិរីរុងរឿង
ព្រះអម្ចាស់បានចាត់លោកម៉ូសេ

និងលោកអេលីយ៉ាមកនិយាយជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវអំពីការរងទុក្ខនិងការសុគតរបស់ទ្រង់។

ជាជាងចាត់ទេវតាឱ្យមកសន្ទនាជាមួយនឹងព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់បានចាត់មនុស្សដែលធ្លាប់មានបទពិសោធន៍ក្នុងការឈឺចាប់នៃលោកីយ៍នេះមកវិញ។ សាវករបស់ព្រះអង្គពីរបីនាក់ត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយទៅជាមួយទ្រង់ ហើយបានឃើញព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់ភ្លឺដោយសិរីល្អនៃព្រះ និងទីបន្ទាល់នៃកម្មរស្មីពណ៌ស និងបញ្ចេញពន្លឺស្រអ័ព្ទ ហើយនិងឮព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះដោយព្រះបារមីគួរអោយភ័យខ្លាច

មាន បន្ទូលមកថា
នេះជាកូនសួនភ្ញាអញ
ចូរស្តាប់ទ្រង់ចុះ។

លោកអេលីយ៉ាបានដើរជាមួយព្រះ
។
ការងាររបស់គាត់មិនបានសប្បាយ
ឡើយ។ តាមរយៈគាត់
ព្រះអម្ចាស់បានស្តីបន្ទោសដល់អំពើ
បាប។
គាត់គឺជាហោរារបស់ព្រះអម្ចាស់
ហើយបានផ្លាស់ប្តូរពីកន្លែងមួយទៅ
កន្លែងមួយទៀត
ដើម្បីរក្សាអាយុជីវិតរបស់គាត់។
គាត់ត្រូវគេតាមប្រមាញ់ដូចជាសត្វ
ព្រៃដែលគេរកបំផ្លាញ។
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានការពារអេលី

យ៉ា។
ទេវតាបាននាំយកលោកទៅកាន់ស្
ថានសួគ៌នៅក្នុងសិរីល្អ
និងជោគជ័យ។

ម៉ូសេធ្លាប់ជាមនុស្សម្នាក់ដែលព្រះ
បានទទួលកិត្តិយសយ៉ាងធំ។
គាត់បានជាធំឧត្តមជាងមនុស្សណា
ទាំងអស់ដែលរស់នៅមុនគាត់។
គាត់មានកិត្តិយសបាននិយាយជាមួ
យនឹងព្រះមុខទល់និងមុខ
ដូចជាមនុស្សនិយាយជាមួយមិត្តភ័
ក្តិ។
គាត់ត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយឃើញ
ពន្លឺយ៉ាងត្រចះត្រចង់
និងសិរីល្អដ៏រុងរឿងដែលចេញពីព្រះ
វរបិតា។ តាមរយៈលោកម៉ូសេ

ព្រះបានរំដោះពួកអ៊ីស្រាអែលចេញ
ពីចំណងនៅស្រុក អេស៊ីព្ទ។
លោកម៉ូសេគឺជាអ្នកនាំពាក្យនៃកូន
ចៅអ៊ីស្រាអែល។
គាត់តែងតែឈរនៅកណ្តាលសេច
ក្តីក្រោធរបស់ព្រះនិងពួកគេ។
នៅពេលដែលសេចក្តីក្រោធរបស់ព្
រះ
ធំធេងបានបង្កទ្បើងទាស់នឹងអ៊ីស្រា
អែលចំពោះការមិនជឿរបស់គេ
ការរអ៊ូរទាំរបស់គេ
និងអំពើបាបធ្ងន់ធ្ងររបស់គេ
សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ម៉ូសេចំពោះ
គេត្រូវបានសាកល្បង។
ព្រះបានសន្យាចំពោះគាត់ថា
ប្រសិនបើទ្រង់អនុញ្ញាតអោយពួកអ៊ី
ស្រាអែលចេញទៅ

ចូរអោយគេត្រូវបំផ្លាញចុះ
ទ្រង់នឹងធ្វើអោយពួកគេក្លាយជាជាតិសាសន៍ដ៏ធំមួយ។
លោកម៉ូសេបានបង្ហាញសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់គាត់ដល់ពួកអ៊ីស្រាអែល
ដោយការទទួចអង្វរដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត។ នៅក្នុងកង្វល់របស់គាត់
គាត់បានអធិស្ឋានទៅព្រះ
សុំអោយព្រះអង្គបង្វែរការក្រោធដ៏ខ្លាំងរបស់ទ្រង់
ហើយអត់ទោសដល់ពួកអ៊ីស្រាអែល
ឬលប់ឈ្មោះរបស់គាត់ចេញពីបញ្ជីរបស់ទ្រង់។

នៅពេលដែលពួកអ៊ីស្រាអែលរអ៊ូរ
ទាំទាស់នឹងព្រះ និងលោកម៉ូសេ
ព្រោះគេមិនមានទឹក
ពួកគេបានចោទប្រកាន់គាត់ថា
បាននាំគេមកសម្លាប់
ព្រមទាំងកូនចៅគេផង។
ព្រះបានឮការរអ៊ូរទាំរបស់ពួកគេ
ហើយបានបង្គាប់អោយលោកម៉ូសេ
និយាយទៅថ្ម។
កូនចៅអ៊ីស្រាអែលបានបណ្ដាល
អោយគាត់រងទុក្ខព្រួយដ៏ខ្លាំងបំផុត
ហើយនៅក្នុងរយៈពេលតែបន្តិច
សោះ គាត់បានភ្លេចថា
តើព្រះបាននៅជាមួយពួកគេ
ហើយការរអ៊ូរទាំរបស់ពួកគេ
មិនមែនទាស់នឹងម៉ូសេទេ
គឺទាស់នឹងព្រះ។ គេគិតតែពីខ្លួនឯង

គេខុសយ៉ាងខ្លាំង
ហើយគេមានការដឹងគុណចំពោះ
សេចក្តីស្រឡាញ់មកលើពួកគេ មាន
យ៉ាងតិចតួច។

នៅពេលដែលម៉ូសេបានវាយថ្ម
គាត់មិនបានថ្វាយសិរីល្អទៅព្រះ
និងលើកដំកើងទ្រង់នៅចំពោះមុខពួ
កកូនចៅអ៊ីស្រាអែល
ដែលគេត្រូវតែថ្វាយសិរីល្អទៅព្រះ
នោះឡើយ។
ដូច្នេះព្រះមិនសព្វព្រះទ័យចំពោះ
លោកម៉ូសេឡើយ
ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា
គាត់មិនអាចចូលទៅកាន់ដែនដីនៃ
សេចក្តីសន្យាបានឡើយ។
វាគឺជាផែនការរបស់ព្រះដែលតែង

តែបង្ហាញដល់ពួកអ៊ីស្រាអែលដោយការនាំគេមកកាន់ច្រកសមុទ្រ ហើយ
បន្ទាប់មកនៅក្នុងការបង្ហាញនូវអំណាចដ៏សំខាន់របស់ទ្រង់ដ៏ឧត្តមដែលទ្រង់អាចគង់នៅ
ក្នុងការចងចាំរបស់ពួកគេ
ហើយគេត្រូវតែសរសើរដំកើងទ្រង់ ។

នៅពេលដែលលោកម៉ូសេចុះពីលើភ្នំជាមួយនឹងបន្ទះថ្មពីរផ្ទាំង
ហើយនិងបានឃើញពួកអ៊ីស្រាអែលដែលកំពុងថ្វាយបង្គំរូបគោមាស កំហឹងរបស់គាត់ក៏បានពុះពោរឡើងយ៉ាងខ្លាំង
គាត់ក៏បោះបន្ទះថ្មហើយបំបែកខ្ទេច

ថ្មី។ ខ្ញុំបានឃើញថា
លោកម៉ូសេពុំបានអនុញ្ញាតឱ្យគេថ្វា
យបង្គំគោនោះទេ។
គាត់មានតម្លៃនៅចំពោះព្រះ
ព្រោះគាត់ការពារសិរីល្អរបស់ព្រះ។
ប៉ុន្តែ
នៅពេលដែលគាត់បានបណ្តោយ
ទៅតាម
អារម្មណ៍នៃចិត្តពីកំណើតរបស់គាត់
ហើយយកសិរីល្អដែលគួរតែថ្វាយ
ទៅព្រះនោះសម្រាប់ខ្លួនឯង
គាត់បានធ្វើបាប
ហើយអំពើបាបនោះព្រះនឹងមិនអនុ
ញ្ញាតអោយគាត់
ចូលទៅក្នុងទឹកដីដែលបានសន្យា
នោះឡើយ។

សាតាំងបានព្យាយាមរករឿងចោទ
ប្រកាន់លោកម៉ូសេមុខទេវតា។
សាតាំងមានជោគជ័យ
នៅពេលនោះ
វាបានបណ្ដាលអោយម៉ូសេធ្វើអោ
យព្រះមិនសព្វព្រះហឫទ័យ
ហើយវាបានសំដែងសេចក្ដីរីករាយ
យ៉ាងក្រៃលែង
រួចបានប្រាប់ទៅទេវតាថានៅពេល
ដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃពិភពលោក
នេះ
នឹងយាងមកវិញដើម្បីលោះបាបមនុ
ស្សលោក
វាអាចមានជ័យជំនះលើគាត់។
ចំពោះការប្រព្រឹត្តិល្មើសនេះ
ម៉ូសេបានធ្លាក់ទៅក្រោមអំណាចរប
ស់សាតាំង ជារាស្ត្រនៃសេចក្ដីស្លាប់

ប៉ុន្តែ ទេវតាមីកែល
បានចុះមកហើយបានប្រទានជីវិតដល់គាត់
មុននឹងគាត់បានឃើញការពុករលួយ សាតាំង
បានទាមទារយកសពរបស់លោកម៉ូសេ
ប៉ុន្តែទេវតាមីកែលបានប្រោសម៉ូសេ
អោយរស់ឡើងវិញ
ហើយបានយកគាត់ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌។
អារក្សបានព្យាយាមយកសពរបស់
គាត់ហើយប្រមាថទាស់នឹងព្រះយ៉ាងជូរចត់ ថ្កោលទោសថា
ទ្រង់មិនយុត្តិធម៌ឡើយក្នុងការយក
ជនរងគ្រោះពីវាដូច្នេះ។
ប៉ុន្តែទេវតាមីកែលមិនបានគំរាមអារ

ក្យទេ ទោះបី
ជាបានឆ្លងកាត់ការល្បងរបស់វានិង
អំណាចដែលអ្នកបំរើរបស់ព្រះបាន
ធ្លាក់ចុះក៏ដោយ។
ព្រះគ្រីស្ទបានលើកគាត់ទៅឯព្រះវរ
បិតាយ៉ាងស្លូតបូតដោយមានបន្ទូល
ថា ព្រះអម្ចាស់ស្តីបន្ទោសអ្នក។
ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលប្រាប់ពួក
សាវករបស់ទ្រង់ថា
នឹងមានអ្នកខ្លះឈរនៅជាមួយនឹងទ្
រង់ដោយមិនបានភ្លក្សសេចក្តីស្លាប់
ឡើយ
រហូតដល់គេបានឃើញនគរព្រះមក
ដល់ដោយអំណាច។
នៅគ្រាមានសិរីរុងរឿង
សេចក្តីសន្យានេះបានសំរេចហើយ
។

ទឹកព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបា
នផ្លាស់ប្រែ និងបានចែងចាំងដូចជា
ព្រះអាទិត្យ។
កាំរស្មីរបស់ទ្រង់មានពណ៌ស
និងភ្លឺចែងចាំង។
លោកម៉ូសេមានវត្តមាន
និងតំណាងអោយអ្នកដែលបានលើ
កពីស្លាប់ឡើងវិញ
នៅពេលដែលព្រះលេចឡើងជាលើ
កទីពីរ។
ហើយលោកអេលីយ៉ាដែលត្រូវបាន
បកស្រាយថា
អ្នកដែលមិនបានឃើញសេចក្តីស្លា
ប់
តំណាងអោយអ្នកដែលនឹងត្រូវបាន
ផ្លាស់ប្រែ ទៅជាមិនពុករលួយ
នៅគ្រានៃការយាងមកវិញជាលើក

ទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយការដែលមិនបានឃើញសេចក្តី
ស្លាប់នឹងបានយកទៅកាន់ស្ថានសួគ៌។
ពួកសាវកបានសំឡឹងមើលដោយ
ការភ័យខ្លាចនិងការភ្ញាក់ផ្អើល
នូវឧត្តមភាពដ៏ប្រសើររបស់ព្រះយេស៊ូវ នឹងពពកដែលបាំងពួកគេ
ហើយបានឮព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះ
នៅក្នុងព្រះចេស្តាដ៏គួរអោយរន្ធត់មកថា នេះជាកូនស្ងួនភ្ងាអញ
ចូរស្តាប់ទ្រង់ចុះ។

សូមអាន និក្ខមនំ ជំពូក៣២
ជនគណនា ២០:៧-១២
ចោទិយកថា ៣៩:៥
ពង្សាវតាក្សត្រទី២ ២:១១
ម៉ាកុសជំពូក៩ និង យ៉ូដាស៩។

ជំពូកទី៧ - ការឃុបឃិតចាប់ព្រះយេស៊ូវ

ពេលនោះខ្ញុំត្រូវបានគេនាំទៅដល់ពេលវេលា ដែលព្រះយេស៊ូវបានសោយអាហារពេលល្ងាច ក្នុងពិធីបុណ្យរំលងជាមួយនឹងពួកសាវករបស់ទ្រង់។ សាតាំងបានបញ្ឆោតយូដាស ហើយអោយគាត់គិតថា គាត់គឺជាសាវកម្នាក់ក្នុងចំណោមសាវកដ៏ពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែចិត្តរបស់គាត់គឺជាអ្នកលោភលន់ គាត់ធ្លាប់បានឃើញការដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះយេស៊ូវ

គាត់ធ្លាប់នៅជាមួយទ្រង់
នៅគ្រាដែលទ្រង់បានបំពេញការងារ
ហើយបានចុះចូលជាមួយនឹងអំណាចដ៏ហួសវិស័យរបស់ទ្រង់
ដែលជាភស្តុតាងថា ទ្រង់គឺជាព្រះមែស៊ី
ប៉ុន្តែគាត់ជាមនុស្សកំណាញ់
និងលោភលន់។
គាត់ស្រឡាញ់ប្រាក់។
គាត់បានរអ៊ូរទាំចំពោះទឹកអប់ដ៏មានតម្លៃដែលនាងម៉ារីបានចាក់លើព្រះយេស៊ូវ។
នាងម៉ារីបានស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់របស់នាង។
ទ្រង់បានអត់ទោសបាបដល់នាងជាច្រើន

ហើយបានប្រោសប្អូនប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់នាងអោយរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយនាងបានគិតថាគ្មានអ្វីដែលមានតម្លៃច្រើនពេកសំរាប់នឹងថ្វាយដល់ព្រះយេស៊ូវនោះឡើយ។ ទឹកអប់ ដ៏ថ្លៃវិសេស
នាងម៉ារីកាន់តែអាចបង្ហាញពីការដឹងគុណរបស់នាងចំពោះព្រះអង្គសង្គ្រោះកាន់តែខ្លាំងឡើង
ដោយបូជាថ្វាយទៅទ្រង់។
ដើម្បីជាលេសនៃ
ការលោភលន់របស់ខ្លួន
យូដាសបាននិយាយថា
ទឹកអប់នេះថ្លៃណាស់
គួរតែលក់យក
លុយទៅចែកអ្នកក្រីក្រវិញ។
ដោយគាត់ជាមនុស្សអាត្មានិយម

គាត់តែងតែលួចប្រើប្រាស់ឈ្មោះអ្នកក្រីក្រ
ដែលជាការទទួលខុសត្រូវរបស់គាត់ សំរាប់ផលប្រយោជន៍
ខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ដោយស្ងាត់កំបាំង។
យ៉ូដាសមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ដល់ការកំសាន្តចិត្ត
នឹងបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះយេស៊ូវឡើយ
ហើយគាត់បានបិទបាំងការលោភលន់ របស់ខ្លួនគាត់តែងតែ
យកអ្នកក្រីក្រមកបិទបាំងធ្វើជាលេស។ ហើយសកម្មភាពនៃការ
សប្បុរសរបស់នាងម៉ារី
គឺជាការប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងបំផុតចំពោះគំនិតលោភលន់របស់គាត់។

ផ្លូវសំរាប់ការល្បួងរបស់សាតាំងត្រូវ
បានរៀបចំដើម្បីស្វែងរកការរៀបចំ
ទទួលនៅក្នុងចិត្តយូដាស។
ពួកយូដាបានស្អប់ព្រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែហ្វូងមនុស្សបានចោមរោមទ្រង់
ដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃគតិបណ្ឌិតរ
បស់ទ្រង់
និងមើលការងារដ៏មានព្រះចេស្តារប
ស់ទ្រង់។
ការនេះបានទាក់ទាញពួកមនុស្សចេ
ញពីសម្តេចសង្ឃ និងពួកអ្នកដឹកនាំ
ត្បិតពួក
មនុស្សត្រូវបានពុះកញ្ជ្រោលដោយ
ការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងបំផុត
និងបានដើរតាមព្រះយេស៊ូវ
ដោយនៅមិនសុខ
និងស្តាប់ការបង្រៀនរបស់គ្រូដ៏អស្

ចារ្យនោះ។
មានមេលើអ្នកដឹកនាំជាច្រើនបាន
ជឿលើព្រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែគេមិនហានសារភាពដោយភ័
យខ្លាចក្រែងត្រូវគេបណ្តេញចេញពី
ព្រះវិហារ។
ពួកសង្គ្រោជនិងចាស់ទុំបានសំរេចចិ
ត្តថា
ត្រូវតែធ្វើនុយដើម្បីទាក់ទាញមនុស្
សចេញពីព្រះយេស៊ូវ។
គេព្រួយបារម្ភខ្លាចក្រែងមនុស្សទាំង
អស់ជឿលើទ្រង់។
គេអាចឃើញថាមិនមានសុវត្ថិភាព
ដល់ពួកគេឡើយ។
ពួកគេត្រូវតែបាត់បង់តួនាទី
ឬត្រូវតែធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវ។
ប៉ុន្តែក្រោយពីគេធ្វើគុត

ព្រះយេស៊ូវមក
ក៏នៅតែមានអ្នកដែលនឹកចាំពីអំ
ណាចរបស់ទ្រង់ដែរ។
ព្រះយេស៊ូវបានលើកឡាសារពីស្លា
ប់។ ហើយគេបារម្ភថា
ប្រសិនបើគេធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវ
ឡាសារអាចធ្វើបន្ទាល់ពីអំណាចរប
ស់ទ្រង់។
មនុស្សម្នាបានចោមរោមមើលឡា
សារដែលបានប្រោសអោយរស់ឡើ
ងវិញ
ហើយអ្នកដឹកនាំបានសំរេចចិត្តថា
នឹងសម្លាប់ឡាសារចោលដែរ
ព្រមទាំងកំចាត់ការភ្ញាក់ផ្អើលនោះ
ចេញ។
ពេលនោះគេអាចបង្វែរមនុស្សមករ
ក ប្រពៃណី

និងគោលលទ្ធិរបស់មនុស្សវិញអោយថ្វាយដង្វាយដប់ហូតមួយ
ពីជីអង្កាម និងជីរនាងល័ក្ខណ៍ ហើយនឹងមានឥទ្ធិពលទៅលើពួកគេជាថ្មីឡើងវិញ។
គេបានយល់ព្រមគ្នាថានឹងចាប់ព្រះយេស៊ូវនៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅតែមួយអង្គឯង ព្រោះប្រសិនបើគេចាប់ទ្រង់នៅចំពោះមុខហ្វូងមនុស្ស
នៅពេលដែលគំនិតរបស់មនុស្សទាំងឡាយកំពុងតែចាប់អារម្មណ៍ទៅលើទ្រង់
នោះពួកគេនឹងត្រូវហ្វូងមនុស្សគប់នឹងថ្មជាមិនខាន។
យូដាសបានដឹងអំពីវិធីដែលអាចចាប់ព្រះយេស៊ូវបាន

ហើយយល់ព្រមក្បត់ទ្រង់ជាមួយនឹងសម្តេចសង្ឃនិងពួកនាហ្មឺន ដោយសារប្រាក់បន្តិចបន្តួច។ ការស្រឡាញ់ប្រាក់របស់គាត់ បានដឹកនាំគាត់អោយយល់ព្រមឃុបឃិតប្រគល់ព្រះអម្ចាស់របស់គាត់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃសត្រូវដ៏ជូរចត់របស់ទ្រង់។ សាតាំងបានធ្វើការយ៉ាងធំចំពោះមុខ ជាមួយយូដាស ហើយនៅពាក់កណ្តាលឆាកដ៏គួរឱ្យរំភើបនៃបុណ្យរំលងចុងក្រោយបង្អស់ វាបានប្រឌិតផែនការដើម្បីចាប់ព្រះយេស៊ូវ។ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលប្រាប់ដល់ពួកសាវកទាំងក្រៀមក្រំថា

នៅយប់នោះ
ពួកគេទាំងអស់នឹងបោះបង់ ទ្រង់។
ប៉ុន្តែពេត្រុសប្រកែកយ៉ាងដាច់អហង្កាថា
ទោះបីជាគេទាំងអស់គ្នាបោះបង់ចោលទ្រង់ក៏ដោយ
ក៏គាត់មិនបោះបង់ទ្រង់ដែរ។
ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពេត្រុសថា
សាតាំងចង់បានអ្នកហើយដើម្បីអោយវាអាចព្រោះអ្នកដូចជាគ្រាប់ពូជ
ប៉ុន្តែខ្ញុំបានអធិស្ឋានអោយអ្នកដើម្បីកុំអោយជំនឿអ្នកត្រូវដួលឡើយ
ហើយនៅពេលដែលអ្នកបានដឹងខ្លួនឡើង
អ្នកអាចជួយចំរើនកម្លាំងដល់បងប្អូនអ្នកផង។

ពេលនោះ
ខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងសួនច្បារជាមួយនឹងពួកសាវក។
នៅក្នុងការក្រៀមក្រំជាទីបំផុត
ព្រះអង្គបានប្រាប់អោយពួកគេចាំយាម
និងអធិស្ឋានដើម្បីកុំអោយត្រូវល្បួង។
ព្រះយេស៊ូវបានជ្រាបថាសេចក្ដីជំនឿរបស់ពួកគេប្រុងប្រៀបជាស្រេចតែសាច់ឈាមនៅខ្សោយទេ
ហេតុដូច្នេះពួកគេត្រូវការកម្លាំងទាំងអស់នេះ ដោយការប្រុងប្រៀប
និងការអធិស្ឋានយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន។
ព្រះយេស៊ូវបានអធិស្ឋាន
ដោយយំស្រែកថា ព្រះវរបិតាអើយ

បើសិនជាបាន
សូមអោយពែងនេះរំលងពីទូលបង្គំ
ទៅ តែសូមកុំតាមចិត្តទូលបង្គំឡើយ
គឺតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់វិញ។
ព្រះរាជបុត្រា
របស់ព្រះបានអធិស្ឋានដោយការ
ឈឺចាប់ជាខ្លាំង។
តំណក់ញើសធំៗដូចជាគ្រាប់ឈាម
បានហូរចេញពីព្រះភ័ក្ត្រទ្រង់ធ្លាក់
ទៅលើដី។
ទេវតាបានបន្ទាបខ្លួនមកជិតកន្លែង
នោះ
ដើម្បីមើលទស្សនីយភាពដែលមាន
តែម្នាក់គត់
ដែលត្រូវបានត្រាស់បង្គាប់អោយចំ
រើន
កម្លាំងដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះនៅក្នុ

ងការឈឺចាប់របស់ទ្រង់។
ទេវតាទាំងឡាយនៅស្ថានសួគ៌
បានដោះមកុដនិងទំលាក់ពិណចោល
ហើយបានសំឡឹងមើលទៅឯព្រះយេស៊ូវ
ដោយការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងជ្រៅនិងស្ងៀមស្ងាត់។
គ្មានអំណរនៅស្ថានសួគ៌ឡើយ។
ពពួកទេវតាប្រាថ្នាចង់ចោមរោមព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ប៉ុន្តែមេលើពួកទេវតាទាំងនោះ
ត្រាស់បង្គាប់មិនអោយទៅឡើយ
ទុកអោយពួកលោកនៅសំឡឹងមើលការឈឺចាប់របស់ទ្រង់
ពពួកលោកអាចរំដោះទ្រង់បាន
តែផែនការបានរៀបចំជាស្រេច

ហើយផែនការនោះត្រូវតែបានសំរេច។

បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានអធិស្ឋានមក
ទ្រង់បានយាងទៅមើលពួកសាវក។ ពួកគេកំពុងដេកលក់។ ទ្រង់គ្មានការកំសាន្តចិត្តដោយការអធិស្ឋានពីអ្នកណាឡើយ
នៅក្នុងឱកាសដ៏គួរអោយខ្លាចនោះ សូម្បីតែពួកសាវកក៏គ្មានដែរ។ ពេត្រុសដែលបានការពារទ្រង់កាលពីមុនបន្តិចនេះ
បានដេកលក់ស្កូន្យឈឹង។ ព្រះយេស៊ូវបានរំឭកដល់ពួកគេដោយប្រកាសជាវិជ្ជមាន
ដោយបានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួ

កគេថា ដូច្នេះ
តើអ្នករាល់គ្នាចាំយាមជាមួយនឹងខ្ញុំ
តែមួយម៉ោងមិនបានទេឬអី?
ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
អធិស្ឋានដោយការឈឺចាប់បីដង
នៅពេលដែលយូដាសនិងពួកទា
ហានបានមកដល់។
គាត់បានជួបព្រះយេស៊ូវ
ហើយគោរពទ្រង់ដូចធម្មតា។
ពួកទាហានក៏បានព័ទ្ធព្រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែនៅទីនោះ
ទ្រង់បានបញ្ចេញអំណាចជាព្រះរប
ស់ទ្រង់ ដោយមានបន្ទូលថា
តើអ្នករកអ្នកណា រកខ្ញុំឬអី?។
ពួកទាហានដួលផ្ងារទៅលើដី។
ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើការនេះ
ដើម្បីអោយពួកគេបានឃើញអំណា

ចរបស់ទ្រង់ និងជាភស្តុតាងថា
ទ្រង់អាចរំដោះអង្គ
ទ្រង់ចេញពីពួកគេបាន
ប្រសិនបើទ្រង់ចង់គេចព្រះកាយ។

ពួកសាវកគេមានសង្ឃឹមឡើងវិញ
ដោយគេបានឃើញហ្វូងទាហានដែ
លមានទាំងដំបង និងដាវ
ដួលយ៉ាងរហ័សបែបនេះ។
នៅពេលដែលពួកគេក្រោកឡើង
ហើយហ៊ុំព័ទ្ធព្រះរាជបុត្រានៃព្រះម្តង
ទៀត ពេត្រុសបានដកដាវ
កាត់ដាច់ស្លឹកត្រចៀកទាហានម្នាក់
។
ព្រះយេស៊ូវបានបង្គាប់អោយគាត់ទុ
កដាវទៅវិញ
ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា

តើអ្នកស្មានថាខ្ញុំមិនអាចនឹងសូមដល់ព្រះវរបិតាឥឡូវ ដែលទ្រង់នឹងចាត់ទេវតា១២កងមកខ្ញុំជាមួយរំពេចទេឬអី? ខ្ញុំបានឃើញថា នៅពេលដែលព្រះអង្គមានបន្ទូលនូវពាក្យទាំងនេះ ទឹកមុខរបស់ពួកទេវតាមានភាពរឹតតែមាំឡើង។ ពេលនោះ លោកចង់ទៅចោមរោមមេបញ្ជាការរបស់លោក និងកំចាត់កងទ័ពឃោរឃៅនោះ។ ប៉ុន្តែភាពក្រៀមក្រំបានធ្លាក់មកលើទេវតាទាំងនោះម្ដងទៀត នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះបន្ទូលបន្ថែមថា បើយ៉ាងនោះ ធ្វើដូចម្ដេចនឹងបានសំរេចតាមគម្ពីរ

ដែលថាត្រូវតែកើតមានដូច្នេះ? ចិត្តរបស់ពួកសាវកបានស្រុតចុះទៅវិញដោយការអស់សង្ឃឹម និងការខកចិត្តយ៉ាងជូរចត់ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវប្រាប់ឱ្យទាហាននាំទ្រង់ចេញទៅ។

ពួកសាវកគេមានការភ័យខ្លាចចំពោះអាយុជីវិតរបស់គេ គេនាំគ្នារត់ចែកផ្លូវគ្នា ហើយទុកអោយព្រះយេស៊ូវនៅតែមួយអង្គឯង។ ឱ! នោះគឺជាជោគជ័យដ៏ធំរបស់សាតាំង។ ហើយគឺជាការក្រៀមក្រំនិងសោកស្តាយជាទីបំផុតដល់ទេវតារបស់ព្រះ។ ទេវតាបរិសុទ្ធជាច្រើនកង ដែលមានទេវតាខ្ពស់ៗ

ជាមេគ្រប់គ្រង
ត្រូវបានចាត់អោយទៅមើលទស្សនី
យភាពនោះ។
លោកត្រូវកត់ត្រានូវរាល់សកម្មភាព
រាល់ការប្រមាថ និងការឃោរឃៅ
ដែលគេបានធ្វើមកលើព្រះរាជបុត្រា
នៃព្រះ
និងចុះក្នុងបញ្ជីនូវរាល់ការឈឺចាប់
ខាងផ្លូវចិត្តដែលព្រះយេស៊ូវបានទទួ
ល
ដ្បិតមនុស្សទាំងឡាយនឹងឃើញប
ញ្ជីទាំងនោះម្តងទៀត
នៅក្នុងគ្រារស់ឡើងវិញ។

សូមអាន ម៉ាថាយ ២៦:១-៥៦ ម៉ាកុស ១៤:១-៥២ លូកា ២២:១-៤៦ យ៉ូហានជំពូក ១១, ១២:១-១១, ១៨:១-១២។

ជំពូកទី៨ - ការឈឺចាប់របស់ព្រះគ្រីស្ទ

នៅពេលដែលទេវតាបានចាកចេញ ពីស្ថានសួគ៌ទាំងក្រៀមក្រំ បានដោះមកុដដ៏ភ្លឺចាំងចេញ។ លោកមិនអាចពាក់ឡើងវិញឡើយ នៅពេលដែលមេបញ្ជាការលោករង ការឈឺចាប់ នឹងត្រូវពាក់ភួងបន្លានោះ។ សាតាំងនិងទេវតារបស់វារវល់យ៉ាង ខ្លាំងនៅក្នុងបន្ទប់ជំនុំជំរះ ដើម្បីបំផ្លាញមនុស្សជាតិ និងភាពអាណិតអាសូរ។ បរិយាកាសនៅគ្រានោះធ្ងន់ធ្ងរ និងពិសពុលជាខ្លាំង ដោយសារឥទ្ធិពលរបស់វា។

វាបានដឹកនាំសម្ដេចសង្ឃនិងពួកអ្នកដឹកនាំអោយធ្វើទុក្ខ
និងប្រមាថដល់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងអាកប្បកិរិយាមួយដែលមនុស្សជាតិពិបាកនឹងទ្រាំទ្រ។
សាតាំងបានសង្ឃឹមថា ការប្រមាថ
និង ការឈឺចាប់បែបនេះ
នឹងធ្វើអោយព្រះរាជបុត្រានៃព្រះហើបព្រះឱស្ឋត្អូញត្អែរនិងរអ៊ូរទាំ
ឬក៏ទ្រង់អាចបញ្ចេញអំណាចជាព្រះរបស់ទ្រង់
រួចរំដោះអង្គទ្រង់ចេញពីការឈឺចាប់នៃហ្វូងមនុស្សហើយ
ធ្វើដូច្នេះផែនការនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះនឹងត្រូវបរាជ័យជាចុងក្រោយបង្អស់។

លោកពេត្រុសបានដើរតាមព្រះអម្ចាស់របស់គាត់
បន្ទាប់ពីការកាត់ទោសមក
គាត់បានឃើញការដែលគេបានធ្វើទៅលើព្រះយេស៊ូវ។
ហើយនៅពេលដែលគេបានចោទថា
គាត់ជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ
គាត់បានប្រកែក។
គាត់មានការភ័យខ្លាចចំពោះជីវិតរបស់គាត់
ហើយនៅពេលដែលគេបានចោទគាត់ថាជា
អ្នកដែលបាននៅជាមួយនឹងទ្រង់ដែរនោះ គាត់បានអះអាងថា
គាត់មិនបានស្គាល់អ្នកនោះទេ។

ពួកសាវកបានកត់សំគាល់នូវភាពប
រិសុទ្ធនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
ត្រូវបានបញ្ជោត់និងបំភ័ន្តថាគេមិន
មែនជាសាវករបស់ទ្រង់ទេ
ហើយពេត្រុសបានប្រកែកថាមិនមែ
នជាសាវករបស់ព្រះយេស៊ូវបីដង
ដោយពាក្យប្រមាថនិងស្បថស្បែ។
ព្រះយេស៊ូវ
ដែលនៅមិនឆ្ងាយប៉ុន្មានពីពេត្រុស
នោះ
ទ្រង់បានបែរព្រះភ័ក្ត្រទតមើលមក
ពេត្រុសទាំងក្រៀមក្រំ។
ពេលនោះគាត់បាននឹកឃើញព្រះប
ន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលមានបន្ទូ
ល់ទៅកាន់គាត់នៅបន្ទប់ខាងលើ
និងការដែលគាត់បានអះអាងថានៅ
តែស្មោះត្រង់ជាមួយព្រះយេស៊ូវរប

ស់គាត់ជានិច្ច
ទោះបីជាមនុស្សទាំងអស់នឹងរវាតចិត្តដោយព្រោះទ្រង់ក៏ដោយ
គង់តែទូលបង្គំមិនដូច្នេះទេ។
គាត់បានបោះបង់ចោលព្រះអម្ចាស់របស់គាត់ទាំង ប្រមាថនិងស្បថ
ប៉ុន្តែការក្រឡេកមើលរបស់ព្រះយេស៊ូវ បានបំបែកចិត្តពេត្រុស
និងសង្គ្រោះគាត់ភ្លាម។
គាត់បានយំទួញយ៉ាងខ្លាំង
ហើយបានលន់តួទោសពីអំពើបាបដ៏ធំរបស់គាត់ ហើយបានកែប្រែចិត្ត
រួចត្រូវបានរៀបចំដើម្បីចំរើនកម្លាំងដល់បងប្អូនរបស់គាត់។

ហ្វូងមនុស្សបានស្រែកទាមទារលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

ពួកគេបានធ្វើទុក្ខដល់ទ្រង់យ៉ាង
ឃោរឃៅ
ហើយបំពាក់អាវស្តេចពណ៌ស្វាយឱ្
យទ្រង់
ព្រមទាំងបំពាក់ភួងបន្លាលើព្រះសិរ
ទ្រង់ផង។
ពួកគេបានយកដើមត្រែងដាក់លើព្
រះហស្តទ្រង់
រួចថ្វាយបង្គំទ្រង់ដោយចំអក
ហើយគោរពទ្រង់ ដោយពាក្យថា
សូមថ្វាយបង្គំស្តេចនៃសាសន៍យូដា
រួចពួកគេយកដើមត្រែងចេញពីព្រះ
ហស្តទ្រង់
ហើយយកមកវាយព្រះសិរទ្រង់ធ្វើ
អោយបន្លាចាក់ទម្លុះព្រះសិរទ្រង់
បង្ហូរឈាមរហោមកាត់ព្រះភ័ក្ត្រនិងពុ
កចង្កាទ្រង់។

វាជាការពិបាកណាស់ដល់ទេវតាទាំងឡាយក្នុងការទ្រាំទ្រចំពោះទិដ្ឋភាពបែបនេះ។
ពួកលោកគួរតែរំដោះព្រះយេស៊ូវចេញពីពួកគេ ប៉ុន្តែមេលើពួកទេវតាបានហាម ប្រាមដល់លោក ហើយបានមានបន្ទូលថា នោះគឺជាការលោះយ៉ាងធំដែលត្រូវបានចេញសងជំនួសមនុស្ស ប៉ុន្តែនឹងត្រូវចប់សព្វគ្រប់ ហើយបណ្តាលអោយអ្នកមានអំណាចលើសេចក្តីស្លាប់ត្រូវសុគត។ ព្រះយេស៊ូវបានជ្រាបថា ទេវតាបានទតមើលទិដ្ឋភាពនៃការបន្ទាបព្រះកាយរបស់ទ្រង់។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ទេវតាដ៏ខ្សោយបំផុត
អាចបណ្ដាលអោយហ្វូងមនុស្សបា
ត់បង់អំណាច
ហើយរំដោះព្រះយេស៊ូវបាន។
ទ្រង់បានជ្រាបថា
ប្រសិនបើទ្រង់សុំការនេះពីព្រះវរបិ
តា
ទេវតានឹងពិតជារំដោះទ្រង់មិនខាន
។
ប៉ុន្តែវាជាការសំខាន់ដែលព្រះយេស៊ូ
វត្រូវតែរងទុក្ខជាច្រើនយ៉ាង
ពីមនុស្សអាក្រក់
ដើម្បីសំរេចផែនការនៃសេចក្ដីសង្គ្
រោះ។

នៅទីនោះព្រះយេស៊ូវបានឈរយ៉ាងស្លូតបូត
និងសុភាពរាបសារនៅចំពោះហ្វូងមនុស្សដែលមានកំហឹង
នៅពេលដែលពួកគេបានផ្តល់ដល់ទ្រង់នូវការរំលោភបំពានយ៉ាងសាហាវបំផុត។
ពួកគេបានស្តោះដាក់ព្រះភក្ត្រទ្រង់
ជាព្រះភក្ត្រដែលថ្ងៃណាមួយគេនឹងរត់ពួនហើយគេចចេញ
ជាព្រះភក្ត្រដែលនឹងផ្តល់ពន្លឺដល់ទីក្រុងរបស់ព្រះ
ហើយនិងចាំងពន្លឺភ្លឺជាងព្រះអាទិត្យប៉ុន្តែ
មិនឃើញមានកំហឹងណាមួយចេញទៅរកអ្នកប្រឆាំងទាំងនោះឡើយ។
គេបានលើកដៃដ៏ឃោរឃៅរបស់គេ

ឡើង ហើយវាយទ្រង់។
គេបានគ្របព្រះសិរទ្រង់ដោយអាវ
ដាយកញ្ចាស់
មិនអោយទ្រង់មើលឃើញ
ហើយទះ កំភ្លៀងទ្រង់ រួចសួរថា
ចូរឯងទាយទៅមើល
អ្នកណាវាយឯង។
មានការរំជើបរំជួលយ៉ាងខ្លាំងក្នុងចំ
ណោមពួកទេវតា។
លោកគួរតែរំដោះទ្រង់ភ្លាម
ប៉ុន្តែមេលើពួកទេវតា
ហាមឃាត់ពួកលោក។

ពួកសាវកគេមានសេចក្តីក្លាហាន
ឡើងវិញ
ហើយបានទៅមើលការកាត់ទោសរ
បស់ទ្រង់។ ពួកគេរំពឹងថា

ទ្រង់នឹងបញ្ចេញអំណាចជាព្រះរប
ស់ទ្រង់
ហើយរំដោះអង្គទ្រង់ចេញពីកណ្ដាប់
ដៃនៃពួកសត្រូវ
និងដាក់ទណ្ឌកម្មដល់ពួកនោះ
ចំពោះអំពើឃោ
រឃៅដែលគេបានប្រព្រឹត្តមកលើទ្រ
ង់។
សេចក្ដីសង្ឃឹមរបស់គេបានឡើងចុះ
ៗ
នៅពេលដែលទស្សនីយភាពផ្សេង
ៗគ្នាបានកើតឡើង។
ជួនកាលគេភ័យខ្លាចនិងសង្ស័យ
ក្រែងគេត្រូវបានបោកបញ្ឆោត
ប៉ុន្តែសំឡេងនៅលើភ្នំនៃសិរីរុងរឿង
និងសិរីល្អដែលគេបាន ឃើញ
ចំរើនកម្លាំងដល់គេ

ថាទ្រង់ពិតជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន។
ពួកគេបាននឹកឃើញនូវទិដ្ឋភាពដ៏គួរអោយរំភើប
ដែលគេបានឃើញការអស្ចារ្យ
ដែលព្រះយេស៊ូវធ្វើក្នុងការព្យាបាលអ្នកឈឺ
បើកភ្នែកអ្នកខ្វាក់អោយមើលឃើញ
បើកត្រចៀកអ្នកថ្លង់អោយស្តាប់បាន គំរាមនិងបណ្តេញអារក្ស
ប្រោសអ្នកស្លាប់អោយរស់ឡើងវិញ
ហើយរហូតដល់គំរាមដល់ខ្យល់
ហើយខ្យល់ក៏ស្តាប់ទ្រង់ថែមទៀត។
ពួកគេមិនអាចជឿថាទ្រង់នឹងសុគតឡើយ។ ពួកគេបានសង្ឃឹមថា
ទ្រង់នឹងប្រើអំណាចរបស់ទ្រង់
ហើយដោយសារព្រះសូរសៀងដែ

លទ្រង់បានបង្គាប់
នឹងធ្វើអោយហ្វូងមនុស្សដែលស្រេ
ក ឈាមនោះ
គេរត់គេចចេញពីទ្រង់
ដូចជាមានទាហានមួយកងដេញតា
មគេ ដូច្នោះដែរ។
ពួកសាវកបានសង្ឃឹមថា
ព្រះយេស៊ូវនឹងបញ្ចេញអំណាចរប
ស់ទ្រង់
នឹងបង្ហាញដល់មនុស្សទាំងឡាយ
ថា
ទ្រង់ពិតជាស្តេចនៃសាសន៍អ៊ីស្រា
អែល។

យូដាសពោរពេញទៅដោយវិប្បដិ
សារីនិងការអៀនខ្មាស យ៉ាងជូរចត់
ចំពោះសកម្មភាពក្បត់ក្នុងការចាប់ព្

រះយេស៊ូវរបស់ខ្លួន។
ហើយនៅពេលដែលគាត់បានឃើ
ញនូវការធ្វើទុក្ខដែលទ្រង់បានទទួ
ល គាត់បានទទួលបរាជ័យ។
គាត់បានស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែគាត់ស្រឡាញ់ប្រាក់ជាង។
គាត់មិនបានគិតថាព្រះយេស៊ូវនឹងរ
ងទុក្ខ
ហើយត្រូវទាហានចាប់យកទៅដូច្
នេះឡើយ។ គាត់បានគិតថា
ព្រះយេស៊ូវនឹងសំដែងការអស្ចារ្យ
ហើយរំដោះអង្គទ្រង់ពីពួកគេ។ ប៉ុន្តែ
នៅពេលដែលគាត់បានឃើញហ្វូង
មនុស្ស
ដែលពោរពេញដោយកំហឹងនៅឯប
ន្ទប់កាត់ក្តី
កំពុងស្រែកឃ្លានលោហិតរបស់ទ្រ

ង់គាត់ដឹងខ្លួនថាគាត់មានទោស
ហើយនៅពេលដែលមនុស្សជាច្រើ
នកំពុងចោទប្រកាន់
ព្រះយេស៊ូវយ៉ាងខ្លាំងក្លា យូដា
ប្រញាប់ប្រញាល់កាត់ហ្វូងមនុស្ស
សារភាពថាគាត់មានបាបក្នុងការកំ
ចាយឈាមដែលគ្មានកំហុស។
គាត់បានប្រគល់ប្រាក់អោយគេវិញ
ហើយសុំអោយគេដោះលែងព្រះយេ
ស៊ូវ
ដោយអះអាងថាទ្រង់ពិតជាគ្មានទោ
សទេ។
ការមួម៉ៅនិងការច្របូកច្របល់
បានធ្វើអោយពួកសង្ឃជាស្ងៀមស្ងា
ត់តែមួយរយៈពេលខ្លីតែ ប៉ុណ្ណោះ។
គេមិនចង់អោយមនុស្សទាំងឡាយ
ដឹងថា

គេបានជួលសាវករបស់ព្រះយេស៊ូវ
ម្នាក់អោយប្រគល់ទ្រង់មកក្នុងកណ្
ដាប់ដៃពួកគេឡើយ។
ការតាមប្រមាញ់ព្រះយេស៊ូវរបស់ពួ
កគេ ដូចជាចោរ
ហើយគេបានយកទ្រង់ទៅដោយស
ម្ងាត់ ពួកគេចង់លាក់រឿងនេះ។
ប៉ុន្តែការសារភាពរបស់យូដាស
ភាពស្លូមស្គាំង
និងកំហុសរបស់គាត់ដែលកើតឡើ
ង
បានបើកមុខពួកសង្គ្រាជនៅចំពោះ
មុខហ្វូងមនុស្ស
ដោយបង្ហាញថាការចាប់
ព្រះយេស៊ូវគឺជាសម្អប់របស់គេ។
នៅពេលដែលយូដាសបានអះអាង
យ៉ាងខ្លាំងៗថាព្រះយេស៊ូវគ្មានទោ

សនោះ
ពួកសង្គ្រាជបានឆ្លើយតបថា
រឿងនេះគ្មានទាក់ទងនឹងយើងទេ
ជារឿងរបស់អ្នកទេតើ។
ពួកគេមានព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងអំណាចរបស់ពួកគេ
ហើយពួកគេបានសំរេចចិត្តថា
គេនឹងធ្វើគុតទ្រង់។
យូដាសពោរពេញដោយការទង្គឹះចិត្ត និងកំហុសឆ្គង
ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ខ្លួន
ហើយក៏បានចេញទៅចងកសម្លាប់ខ្លួនឯង។

ព្រះយេស៊ូវមានការអាណិតអាសូរដល់ពួកគេជាខ្លាំង
ហើយចម្លើយរបស់ទ្រង់គ្មានអ្វីធ្វើ

អោយហ្វូងមនុស្សភ្ញាក់ផ្អើលឡើយ
។ ចំពោះការប្រមាថ
និងការចំអកទាំងឡាយ
មិនមែនជាការចងចិញ្ចើម
មិនមែនជាការធ្វើអោយមានបញ្ហាធ្លាក់លើព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់ឡើយ។
ទ្រង់មានសេចក្ដីថ្លៃថ្នូរ
និងស្ងប់ស្ងាត់។
ទ្រង់មានភាពគ្រប់លក្ខណ៍
និងថ្លៃថ្នូរ។ ទស្សនិកជនទាំងឡាយ
គេសំឡឹងមើលទ្រង់ដោយការងឿងឆ្ងល់។
ពួកគេបានប្រៀបធៀបទ្រង់ទ្រាយគ្រប់លក្ខណ៍របស់ទ្រង់
ភាពហ្មឺងម៉ាត់របស់ទ្រង់
និងការបង្ហាញភាពថ្លៃថ្នូរជាមួយនឹង
អ្នកដែលបានអង្គុយជំនុំជំរះប្រឆាំង

នឹងទ្រង់ ហើយនិយាយ
ទៅកាន់គ្នាទៅវិញទៅមកថា
ទ្រង់មានសណ្ឋានដូចជាស្ដេចដែល
គ្រងនគរប្រសើរជាងអ្នកដឹកនាំណា
ៗទាំងអស់។
ទ្រង់គ្មានសញ្ញាឧក្រិដ្ឋកម្មណាមួយ
ទាល់តែសោះ។
ព្រះនេត្ររបស់ទ្រង់ស្លូតនិងមិនចុះ
ចាញ់ ថ្ងាសរបស់ទ្រង់ធំទូលាយ។
ទឹកមុខទាំងឡាយបានបង្ហាញយ៉ាង
ច្បាស់ដោយគោលការណ៍ថ្លៃថ្នូរ
និងឧត្តុង្គឧត្តម។ ភាពអត់ធ្មត់
និងការអត់ទ្រាំរបស់ទ្រង់ខុសពីមនុ
ស្សទាំងឡាយដែលមានការរន្ធត់ជា
ច្រើន។ សូម្បីតែស្ដេចហេរូឌ
និងលោកពីឡាត់
ក៏មានការរន្ធត់ចំពោះភាពថ្លៃថ្នូររប

ស់ទ្រង់ដែរ។
ភាពជាព្រះរបស់ទ្រង់បានលេចឡើង។

ដំបូងឡើយលោកពីឡាត់ជឿថា ទ្រង់ពិតជាមិនមែនមនុស្សធម្មតាទេ ប៉ុន្តែគឺជាតួអង្គយ៉ាងប្រសើរឧត្តម។ គាត់បានជឿថាទ្រង់ពិតជាគ្មានទោសសោះ។
ទេវតាដែលបានឃើញព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់នោះ បានកត់សំគាល់នូវការកាត់ទោសរបស់លោកពីឡាត់ និងបានកត់សំគាល់សេចក្តីអាណិតអាសូររបស់គាត់ចំពោះព្រះយេស៊ូវ ហើយបានជួយគាត់អោយផុតពីការជាប់ទាក់ទងទៅនឹងសកម្មភាពយក

ព្រះយេស៊ូវទៅឆ្កាងដ៏
គួរអោយភ័យខ្លាច
ហើយទេវតាមួយអង្គត្រូវបានបញ្ជូន
មកឯប្រពន្ធលោកពីឡាត់
ពន្យល់សប្តិនាងថា
ទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដែល
លោកពីឡាត់កំពុងកាត់ទោស
ហើយថាទ្រង់ជាអ្នករងការឈឺចាប់
ដោយគ្មានកំហុសទេ។
នាងបានអោយដំណឹងទៅលោកពី
ឡាត់ថា
នាងបានទទួលការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំ
ងនៅក្នុងយល់សប្តិដោយសារព្រះ
យេស៊ូវ
ហើយបានព្រមានដល់លោកពីឡា
ត់មិនអោយធ្វើអ្វីដល់ព្រះយេស៊ូវដែ
លជាមនុស្សបរិសុទ្ធនោះឡើយ។

អ្នកនាំសារនេះបានប្រជ្រៀតហ្វូងម
នុស្សយ៉ាងណែនណាន់ តាន់តាប់
ហើយបានជូនដំណឹងនោះទៅលោ
កពីឡាត់។
នៅពេលដែលគាត់បានអានដំណឹង
នោះ គាត់ញ័ររន្ធត់
ហើយមានសម្បុរស្លេកស្លាំង។
រំពេចនោះ
គាត់បានគិតថាគាត់មិនគួរធ្វើអ្វីទាក់
ទងនឹងរឿងនោះទេ
គាត់នឹងមិនអោយការទាមទារឈា
មព្រះយេ- ស៊ូវរបស់ពួកគេ
មានឥទ្ធិពលមកលើគាត់ឡើយ
ប៉ុន្តែគាត់ នឹងដោះលែងទ្រង់វិញ។

នៅពេលដែលលោកពីឡាត់បានឮ
ថា

ស្ដេចហេរូឌគង់នៅទីក្រុងយេរូសាឡិមគាត់សប្បាយចិត្តណាស់ ហើយបានសង្ឃឹមថានឹងដោះខ្លួនគាត់រួច ពីរឿងដ៏ចំរូងចំរាស់នេះ ហើយមិនមានទាក់ទងទៅនឹងការចោទប្រកាន់ព្រះយេស៊ូវ។ គាត់បានបញ្ជូនទ្រង់ជាមួយនឹងអ្នកដែលចោទប្រកាន់ទ្រង់ទៅឯស្ដេចហេរូឌ។ ហេរូឌគឺជាស្ដេចរឹងរូស។ ការសម្លាប់លោកយ៉ូហានធ្វើអោយទ្រង់មានព្រះទ័យសៅហ្មងជាខ្លាំង ដោយទ្រង់មិនអាចដោះព្រះអង្គអោយរួចចេញបាន ហើយនៅពេលដែលព្រះអង្គបានឮអំពីព្រះយេស៊ូវ និងការងារដ៏អស្ចារ្យដែលទ្រង់បានធ្វើ ព្រះអង្គបានគិតថា

លោកយ៉ូហានបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ។
ព្រះអង្គបានភ័យខ្លាចនិងញ័ររន្ធត់ដ្បិតព្រះអង្គមានទោសនៅក្នុងមនសិការរបស់ទ្រង់។
លោកពីឡាត់បានបញ្ជូនព្រះយេស៊ូវមកក្នុងកណ្ដាប់ដៃស្ដេចហេរ៉ូឌ។
ព្រះអង្គបានពិចារណាសកម្មភាពនៃការទទួលស្គាល់អំណាចរបស់ទ្រង់និងការជំនុំជំរះពី លោកពីឡាត់។
ពីមុនពួកគេជាសត្រូវ
ប៉ុន្តែក្រោយមកគេបានចងជាមិត្ត។
ស្ដេចហេរ៉ូឌមានព្រះទ័យរីករាយណាស់ដែលបានជួបព្រះយេស៊ូវ
ព្រោះព្រះអង្គរំពឹងថា
ព្រះយេស៊ូវនឹងសំដែងការអស្ចារ្យដើម្បីបំពេញព្រះហឫទ័យទ្រង់។ ប៉ុន្តែ

វាមិនមែនជាការងាររបស់ព្រះយេស៊ូវសំរាប់បំពេញចិត្តអ្នកដែលចង់ឃើញនោះឡើយ។
អំណាចនិងការអស្ចារ្យជាព្រះរបស់ព្រះអង្គ
សំរាប់តែសំដែងដើម្បីសង្គ្រោះអ្នកដទៃតែប៉ុណ្ណោះ
ប៉ុន្តែមិនមែនតាំងនាមរបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់ឡើយ។

ព្រះយេស៊ូវមិនបានឆ្លើយអ្វីទាំងអស់ទៅនឹងសំនួរជាច្រើនដែលស្តេចហេរ៉ូឌបានសួរទ្រង់
ហើយទ្រង់ក៏មិនបានធ្វើអ្វីតបទោសត្រូវរបស់ទ្រង់ដែលបានចោទប្រកាន់ទ្រង់យ៉ាងក្លៀវក្លានោះដែរ។
ស្តេចហេរ៉ូឌក្រោធជាខ្លាំង

ព្រោះព្រះយេស៊ូវមិនបានខ្លាចអំណាចរបស់ព្រះអង្គ
ហើយថែមទាំងបានចំអកមើលងាយនិងធ្វើទារុណកម្មដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះទៀតផង។
ស្ដេចហេរ៉ូឌមានការភ្ញាក់ផ្អើលចំពោះភាពថ្លៃថ្នូរ
និងការសំដែងលក្ខណៈជាព្រះរបស់ព្រះយេស៊ូវ
នៅពេលដែលគេធ្វើទារុណកម្មយ៉ាងអាម៉ាស់ និងចោទ
ប្រកាន់ដល់ទ្រង់
ហើយគេក៏បញ្ជូនទ្រង់ទៅឯលោកពីឡាត់វិញ។

សាតាំងនិងទេវតារបស់វាបានល្បួងលោកពីឡាត់

ហើយបានព្យាយាមដឹកនាំគាត់អោយចូលទៅក្នុងការហិនហោចរបស់វា។
វាបានអោយយោបល់ទៅគាត់ថា
ប្រសិនបើគាត់មិនចូលរួមក្នុងការចោទប្រកាន់ដល់ព្រះយេស៊ូវទេ
អ្នកដទៃ
អ្នកស្រេកឃ្លាមព្រះយេស៊ូវ
គេនឹងចោទប្រកាន់គាត់
ហើយប្រសិនបើគាត់មិនបញ្ជូនទ្រង់អោយទៅឆ្ងាយទេ
គាត់នឹងបាត់បង់អំណាច
និងកិត្តិយសនៅលោកីយ៍របស់គាត់
ហើយនឹងត្រូវបានគេប្រកាសថា
ជាអ្នកដោះលែងមនុស្សក្លែងខ្លួន
ដូចដែលគេបានដាក់ឈ្មោះអោយ។
ដោយការភ័យខ្លាចបាត់បង់អំណាច

និងតួនាទីរបស់ខ្លួន
លោកពីឡាត់បានយល់ព្រមអោយ
គេធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវ។
ហើយទោះបីជាគាត់បានដាក់ព្រះ
លោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវអោយអ្នក
ចោទប្រកាន់ទ្រង់
និងហ្វូងមនុស្សអោយទទួល
ដោយស្រែកថា
សូមអោយឈាមរបស់គេធ្លាក់លើ
យើង
និងកូនចៅរបស់យើងចុះក៏ដោយ
ក៏លោកពីឡាត់មិនរួចខ្លួនដែរ
គាត់មានទោសចំពោះលោហិតរប
ស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ព្រោះតែការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងអាត្
មានិយមផ្ទាល់របស់គាត់
ហើយស្រឡាញ់កិត្តិយសពីមនុស្ស

អ្នកធំនៅផែនដី
គាត់បានបញ្ជូនអ្នកគ្មានទោស
អោយគេយកទៅសម្លាប់។
ប្រសិនបើលោកពីឡាត់បានធ្វើតាម
ជំនឿរបស់គាត់
គាត់នឹងគ្មានអ្វីទាក់ទងនឹងការចោទ
ប្រកាន់ព្រះយេស៊ូវឡើយ។
ការកាត់ទោសនិងការចោទប្រកាន់
ទៅលើព្រះយេស៊ូវបានធ្វើការ
នៅក្នុងគំនិតមនុស្សជាច្រើន
ហើយការបណ្តាលចិត្តនឹងមានឡើ
ង
បន្ទាប់ពីការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិ
ញ
ហើយមានមនុស្សជាច្រើនត្រូវបាន
បំពេញទៅក្នុងពួកជំនុំដែល
មានបទពិសោធន៍

និងសេចក្ដីជំនឿដែលមានចាប់ពីពេលនៃការកាត់ទោសព្រះយេស៊ូវមក។

កំហឹងរបស់សាតាំងកាន់តែខ្លាំងឡើង
នៅពេលដែលវាឃើញថាការយោរយៅដែលវាប្រើឱ្យពួកសម្ដេចសង្ឃធ្វើទៅលើព្រះយេស៊ូវ
មិនបានធ្វើអោយទ្រង់រអ្វូបន្តិចសោះឡើយ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
ទោះបើជាព្រះយេស៊ូវ
បានយកកំណើតជាមនុស្សក៏ដោយក៏អំណាចនិងការអត់ធ្មត់នៃព្រះ
នៅជាប់ជាមួយទ្រង់
ហើយទ្រង់មិនដែលបែកចេញពីព្រះ

ហាឫទ័យនៃព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់បន្តិចណាសោះឡើយ។

សូមអានម៉ាថាយ ២៦:៥៧-៧៥, ២៧:១-៣១ ម៉ាកុស ១៤:៥៣-៧២, ១៥:១-២០ លូកា ២២:៤៧-៧១, ២៣:១-២៥ យ៉ូហានជំពូក ១៨, ១៩:១-១៦។

ជំពូកទី៩ - ព្រះរាជបុត្រាត្រូវបានគេឆ្កាង

ព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះត្រូវបានប្រគល់ទៅអោយហ្វូងមនុស្សយកទៅឆ្កាង។ពួកគេបាននាំព្រះអង្គសង្រ្គោះជាទីស្រឡាញ់ចេញទៅ។ ទ្រង់ហេវហាត់និងទន់ខ្សោយដោយការឈឺចាប់ដែលបណ្ដាលឡើងដោយការធ្វើទុក្ខទោសនិងការដែលទ្រង់បានទទួល ហើយគេបានអោយទ្រង់លីឈើឆ្កាងយ៉ាងធ្ងន់ដែលគេនឹងបោះដែកគោលទ្រង់ នៅពេលឆាប់ៗនោះ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានសន្លប់នៅក្រោមបន្ទុកធ្ងន់។ គេបានដាក់ឈើឆ្កាងលើ ទ្រង់បីដង

ហើយទ្រង់បានសន្លប់បីដង។
ពេលនោះគេបានឃើញអ្នកដើរតាម
ទ្រង់ម្នាក់ជាមនុស្សដែលមិនបានប
ង្ហាញសេចក្តីជំនឿដោយចំហចំពោះ
ព្រះគ្រីស្ទទេ តែគាត់បានជឿទ្រង់។
គេបានអោយគាត់លីឈើឆ្កាង
ហើយគាត់បានលីសំដៅទៅកន្លែង
ប្រហារ ជីវិត។
ហ្វូងទេវតាបានសំដៅនៅលើកន្លែង
នោះ។
សិស្សរបស់ព្រះអង្គមួយចំនួនបានធ្
វើដំណើរទៅកាន់កាល់វ៉ារីទាំងក្រៀ
មក្រំ និងយំសោកយ៉ាងជូរចត់។
ពួកគេបាននឹក
ឃើញព្រះយេស៊ូវជិះសេះយ៉ាងមាន
ជោគជ័យចូលទៅក្រុងយេរូសាឡិម
ហើយពួកគេបានដង្ហែទ្រង់ដោយស្

រែកឡើងថា
ហូសាណាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត
ហើយបានក្រាលអាវគេ
និងធាងចាកនៅតាមផ្លូវ។
ពួកគេបានគិតថាពេលនោះព្រះអង្គ
នឹងសោយរាជ្យជាស្ដេចលើនគរអ៊ី
ស្រាអែល។
ទស្សនីយភាពផ្លាស់ប្ដូរជាខ្លាំង។
ក្ដីសង្ឃឹមរបស់គេបានរលាយសូន្យ
។ គេបានដើរតាមព្រះយេស៊ូវ
មិនមែនដោយអំណរទេ
មិនមែនដោយចិត្តរីករាយ
លោតកញ្ឆោងនិងក្ដីសង្ឃឹមទេ
ប៉ុន្តែដោយចិត្តខ្វេចខ្វាំជាមួយនឹងកា
រភ័យខ្លាច និងអស់សង្ឃឹម។
ពួកគេបានដើរយ៉ាងយឺតៗនិងក្រៀ
មក្រំតាមទ្រង់ដែលពោរពេញដោយ

ភាពអាម៉ាស់ និងការបន្ទាបខ្លួន
ហើយដែលនឹងត្រូវសុគតនៅពេល
បន្តិចទៀតនេះ។
ម្តាយរបស់ព្រះយេស៊ូវបាននៅទី
នោះដែរ។
ចិត្តរបស់នាងត្រូវបានចាក់ទំលុះដោ
យការឈឺចាប់
ដែលគ្មានម្តាយណាមួយធ្លាប់បានជួ
បប្រទះឡើយ។
ចិត្តដ៏ខ្ទេចខ្ទាំរបស់នាងនៅតែមាន
សង្ឃឹមជាមួយនឹងពួកសាវកថា
កូនរបស់នាងនឹងបញ្ចេញឫទ្ធិបារមី
ដើម្បីរំដោះខ្លួនចេញពីឃាតករបស់
ទ្រង់ជាមិនខាន។
នាងមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងគំនិតថាព្រះ
យេស៊ូវនឹងសុខចិត្តរងទ្រាំនូវការជា
ប់ឆ្កាងបែបនេះឡើយ។

ប៉ុន្តែការរៀបចំបានរួចរាល់ជាស្រេច
គេបានដាក់ព្រះយេស៊ូវផ្តេកលើឈើ
ឆ្កាង
គេបានយកញញួរនិងដែកគោលម
ក។ ចិត្តរបស់ពួកសាវកស្លុតរន្ធត់។
ម្តាយរបស់ព្រះយេស៊ូវតានតឹងយ៉ាង
ខ្លាំង សឹងតែមិនអាចទ្រាំបាន
ហើយនៅពេលដែលគេសន្ធឹងព្រះ
យេស៊ូវនៅលើឈើឆ្កាង
ហៀបនឹងដំដែកគោល
ព្រះហស្តទ្រង់ភ្ជាប់ទៅនឹងឈើឆ្កាង
ពួកសាវកបាននាំម្តាយព្រះយេស៊ូវ
ចេញដើម្បីកុំអោយគាត់សំឡឹងឃើ
ញគេដំដែកគោលទំលុះឆ្អឹងនិងសា
ច់ដៃ និងជើងដ៏ទន់របស់ទ្រង់។
ព្រះយេស៊ូវមិនបានត្អូញត្អែរឡើយ
តែទ្រង់គ្រហឹមដោយការឈឺចាប់។

ព្រះភ័ក្ត្ររបស់ ទ្រង់ឡើងស្លាំង ហើយតំណក់ឈាមធំៗហូរកាត់ចិញ្ចើមទ្រង់។ សាច់តាំងបានប្រមាថទៅលើការឈឺចាប់ដែលព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបានឆ្លងកាត់ ទាំងព្រួយបារម្ភខ្លាចទ្រង់សុគត ហើយនគររបស់វាត្រូវបាត់បង់។

គេបានលើកឈើឆ្កាងបន្ទាប់ពីគេបានបោះដែកគោលព្រះយេស៊ូវភ្ជាប់រួចមកហើយបញ្ចូលទៅក្នុងរណ្ដៅដែលបានជីកទុកំ ដោយកម្លាំងយ៉ាងខ្លាំង ដោយទាញសាច់ព្រះយេស៊ូវបណ្ដាលអោយមានការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង។

គេបានធ្វើអោយការសុគតរបស់ទ្រង់មានភាពអាម៉ាស់ជាទីបំផុត។ គេបានឆ្កាងចោរពីរនាក់នៅសងខាងព្រះយេស៊ូវម្នាក់ម្ខាង។ គេបានចាប់ចោរដោយបង្ខំ ហើយបន្ទាប់ពីវាបានរើបំរះយ៉ាងខ្លាំងមក គេបានទាញដៃរបស់វាមកបោះដែកគោលភ្ជាប់នឹងឈើឆ្កាង។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានប្រគល់ដៃទៅអោយគេបោះដែកគោលយ៉ាងសុភាព។ ទ្រង់មិនចាំបាច់អោយអ្នកណាចាប់ទាញព្រះហស្តទ្រង់ដាក់លើឈើឆ្កាងឡើយ។ ព្រះយេស៊ូវបានអធិស្ឋានអោយសត្រូវរបស់ទ្រង់ “ព្រះវរបិតាអើយ

សូមទ្រង់អត់ទោសអោយគេផង
ដ្បិតគេមិនដឹងថាគេកំពុងធ្វើអ្វីទេ”
នៅពេលដែលចោរទាំងពីរកំពុងជេរ
ប្រទេចអ្នកធ្វើបាបវា។

ព្រះយេស៊ូវមិនគ្រាន់តែទ្រាំទ្រនូវការ
ឈឺចាប់ខាងរាងកាយប៉ុណ្ណោះទេ
តែអំពើបាបរបស់លោកីយ៍ទាំងមូល
បានត្រូវផ្ទុកមកលើទ្រង់។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវត្រូវបាន
គេព្យួរនៅលើឈើឆ្កាង
គេបានដើរមកជិត
ទ្រង់ដោយជេរប្រមាថទ្រង់
ដោយឱនក្បាលគេដូចជាគោរពស្ដេ
ចដោយនិយាយថាឯងដែលអាចបំ
ផ្លាញព្រះវិហារ

ហើយសង់ឡើងវិញក្នុងរវាងបីថ្ងៃអើយ ចូរសង្គ្រោះខ្លួនឯងចុះ។
បើឯងជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន
ចូរចុះពីលើឈើឆ្កាងមក។
សាតាំងបានប្រើពាក្យដូចគ្នានេះទៅលើព្រះគ្រីស្ទនៅទីរហោស្ថានថា
បើឯងជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន។
ពួកសម្ដេចសង្ឃ
អ្នកដឹកនាំនិងពួកអាចារ្យនិយាយ
ដោយចំអកថាវាអាចសង្គ្រោះ
អ្នកដទៃ
តែវាមិនអាចជួយខ្លួនឯងបានទេ។
ប្រសិនបើវាជាស្ដេចនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ពិតមែន
ចូរអោយវាចុះពីលើឈើឆ្កាងឥឡូវនេះចុះ នោះយើងនឹងជឿវា។
ពពួកទេវតាដែលសំកាំងនៅពីលើទ

ស្បនីយភាពនៃការឆ្កាងព្រះយេស៊ូវ
បានតូចព្រះទ័យយ៉ាងខ្លាំង
នៅពេលដែលអ្នកដឹកនាំបានចំអក
មើលងាយទ្រង់ដោយនិយាយថា
បើវាជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន
ចូរអោយវាជួយខ្លួនឯងទៅ។
ពួកលោកចង់ចុះទៅជួយរំដោះព្រះ
យេស៊ូវ
តែពួកលោកមិនត្រូវបានអនុញ្ញាត
អោយធ្វើដូច្នេះឡើយ។
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានជាប់
នៅលើឈើឆ្កាងដោយការឈឺចាប់
ទ្រង់មិនបានបំភ្លេចម្ដាយរបស់ទ្រង់
ឡើយ។
មេរៀនចុងក្រោយបង្អស់របស់ព្រះ
យេស៊ូវគឺការអាណិតអាសូរ និងការ
បន្ទាបខ្លួន។

ទ្រង់ទតមើលទៅម្ដាយទ្រង់ដែលមានចិត្តពោរពេញដោយការទុក្ខព្រួយ ហើយដែលនៅលើដៃសាវកយ៉ូហានជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់មាតាទ្រង់ថា មាតាអើយ នុ៎ះន៍កូនរបស់មាតា។ រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅយ៉ូហានថា នុ៎ះន៍ម្ដាយរបស់អ្នក តាំងពីពេលនោះមក លោកយ៉ូហានបាននាំគាត់ទៅផ្ទះរបស់ខ្លួន។

នៅក្នុងការឈឺចាប់ ព្រះយេស៊ូវស្រេកទឹកជាខ្លាំង ប៉ុន្តែគេបានគរលើទ្រង់នូវការប្រមាថ បន្ថែមដោយយកទឹកខ្មេះ

និងសារាយរំហួតមកថ្វាយទ្រង់សោយ។
ពួកទេវតាបានទតមើលនូវការឈឺចាប់នៅលើឈើឆ្កាងរបស់មេបញ្ជាការដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់លោករហូតដល់លោកមិនអាចមើលតទៅទៀតបាន
រួចក៏បែរព្រះភ័ក្ត្រលោកចេញពីទស្សនីយភាពនោះ។
ព្រះអាទិត្យមិនព្រមសំឡឹងមើលទស្សនីយភាពដ៏រន្ធត់នេះឡើយ។
ព្រះយេស៊ូវបានស្រែកឡើងដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងៗដែលបានវាយសំពង
ដល់ចិត្តរបស់ឃាតកទ្រង់ឱ្យភ័យញ័រដោយពាក្យថា “ការស្រេចហើយ”។
គ្រានោះវាំងននទៅក្នុងព្រះវិហារ

ក៏រហែកជាពីរភាគចាប់តាំងពីលើចុះដល់ក្រោម
ក៏មានកក្រើកដីហើយថ្មប្រេះដាច់ពីគ្នា។
មានងងឹតដាបគ្របមកលើផែនដី។
សេចក្ដីសង្ឃឹមចុង
ក្រោយរបស់ពួកសាវកហាក់បីដូចជារសាត់បាត់អស់
នៅគ្រាដែលព្រះយេស៊ូវសុគត។
ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គជាច្រើនបានឃើញឆាកឈើចាប់និងការសុគតរបស់ទ្រង់
ហើយពែងនៃសេចក្ដីទុក្ខព្រួយរបស់ទ្រង់បានពេញហៀរ។

គ្រានោះសាតាំងមិនបានប្រមាថដូចដែលវាធ្លាប់ធ្វើនោះទេ។

វាបានសង្ឃឹមថាវាអាចបំផ្លាញផែនការនៃការសង្គ្រោះ ប៉ុន្តែផែនការនោះបានចាក់គ្រឹះយ៉ាងជ្រៅ។ ហើយឥឡូវនេះ ដោយការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ វាដឹងថា វាពិតជាត្រូវស្លាប់ជាចុងក្រោយបំផុត ហើយនគររបស់វានឹងត្រូវបានដកហូត ហើយប្រគល់ទៅឱ្យព្រះយេស៊ូវវិញ។ វាបានប្រជុំពិភាក្សាជាមួយនឹងទេវតារបស់វា។ វាមិនមានជ័យជំនះអ្វីទៅលើព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបន្ទិចសោះឡើយ

ហើយឥឡូវនេះវាត្រូវតែបន្ថែមកម្លាំង ជាមួយនឹងកលល្បិច
និងអំណាចរបស់វាបង្វែរមកលើអ្នកដែលដើរតាមព្រះយេស៊ូវវិញ។
ពួកវាត្រូវតែការពារមនុស្សទាំងអស់ពីការទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះដែលព្រះយេស៊ូវបានចេញថ្លៃលោះជំនួសពួកគេ។ ដោយធ្វើដូច្នេះ
សាតាំងនៅតែអាចធ្វើការប្រឆាំងនឹងនគររបស់ព្រះបាន។
ហើយការនេះ
វាក៏អាចរក្សាអ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍លើវាបានយ៉ាងគង់វង្សល្អ។
ដ្បិតអំពើបាបរបស់អ្នកដែលព្រះបានចេញថ្លៃលោះដោយលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយមានជ័យជំនះ
នៅទីបញ្ចប់នឹងត្រឡប់ទៅលើមេនៃ

អំពើបាបគឺអារក្សវិញ
ហើយវានឹងត្រូវទទួលនូវអំពើបាប
នោះនៅពេលដែលអ្នកមិនបានទទួ
លសេចក្តីសង្គ្រោះ
ដោយព្រះយេស៊ូវនឹងទទួលអំពើបា
បរបស់គេ។

ព្រះជន្មរបស់ព្រះយេស៊ូវ
មិនបានបង្ហាញភាពរុងរឿង
និងពិសេសពិសាលនៃលោកីយ៍ឡើ
យ។
ព្រះជន្មដ៏លះបង់និងបន្ទាបព្រះកា
យរបស់ព្រះអង្គ
ផ្ទុយគ្នាស្រឡះអំពីជីវិតរបស់ពួកស
ង្គ្រាជនិងអ្នកដឹកនាំ
ដែលស្រឡាញ់តែការងាយស្រួលនិ
ងកិត្តិយសនៃលោកីយ៍

ហើយព្រះជន្មដ៏ត្រឹមត្រូវ
និងបរិសុទ្ធរបស់ព្រះយេស៊ូវ
គឺជាការស្តីបន្ទោស
ដល់ពួកគេជាបន្ត
ចំពោះអំពើបាបរបស់ពួកគេ។
ពួកគេស្អប់ទ្រង់ដោយសារការបន្ទាប ខ្លួន និងភាពបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។
ប៉ុន្តែអ្នកដែលស្អប់ទ្រង់នៅទីនេះ
ថ្ងៃណាមួយនឹងឃើញទ្រង់នៅក្នុង
ភាពដ៏រុងរឿងនៃស្ថានសួគ៌
និងសិរីល្អដ៏លើសលប់របស់ព្រះវរបិតា។
ទ្រង់ត្រូវបានព័ទ្ធជុំវិញដោយសត្រូវរបស់ទ្រង់នៅក្នុងបន្ទប់ជំនុំជំរះ
ដែលជាអ្នកស្រេកឃ្លានលោហិតរបស់ទ្រង់
ប៉ុន្តែអ្នកមានចិត្តរឹងដែលបានស្រេក

ឡើងថា
ចូរឱ្យឈាមរបស់វាធ្លាក់លើយើងនិងកូនចៅយើងចុះ
នឹងឃើញទ្រង់ជាស្តេចដ៏មានកិត្តិយស។
ពួកទេវតានឹងហែហាមទ្រង់ដោយចំរៀងនៃជ័យជំនះ ឧត្តមភាព
និងព្រះចេស្តា។ អ្នកដែល
ត្រូវបានសម្លាប់ ត្រូវតែរស់ឡើងវិញគឺជាអ្នកឈ្នះដ៏ឧត្តម។ អ្នកក្រ
អ្នកខ្សោយ
និងអ្នកពិការដែលបានស្តោះដាក់ព្រះភ័ក្ត្រទ្រង់ក្នុងសំរែកនៃសេចក្តីឃោរឃៅយ៉ាងមានជោគជ័យកាត់ហ្វូងទាហាន
នាពេលជេរប្រមាថយ៉ាងថោកទាប។

គេបង្ហូចព្រះភ័ក្ត្រនោះដោយវាយដំ
និងអំពើឃោរឃៅដែលធ្វើអោយស្
ថានសួគ៌ពេញទៅដោយសេចក្ដីកោ
តសរសើរ។
គេនឹងឃើញព្រះភ័ក្ត្រនោះម្ដងទៀត
ភ្លឺដូចព្រះអាទិត្យនៅពេលថ្ងៃត្រង់
រួចគេប្រុងនឹងរត់គេចចេញពីព្រះភ័ក្ត
រនោះ។
ជំនួសអោយសំរែកនៃជ័យជំនះដ៏
ឃោរឃៅក្នុងការភ័យស្លន់ស្លោដែ
លគេទ្រហោយំដោយសារទ្រង់។
ព្រះយេស៊ូវនឹងបង្ហាញព្រះហស្តដែ
លមានស្នាមដែកគោល។
សញ្ញានៃអំពើឃោរឃៅដែលទ្រង់
បានរងទ្រាំ។
ស្នាមដែកគោលប្រាប់អំពីរឿងរ៉ាវនៃ
ការប្រោសលោះមនុស្សលោកដ៏អ

ស្វារ្យ
និងតម្លៃពិសេសដែលបានចេញថ្លៃ
លោះនោះ។
ទាហានដែលបានចាក់លំពែងទំលុះ
ចំហៀងព្រះអម្ចាស់នៃជីវិត
នឹងឃើញស្នាមលំពែង
ហើយនិងសោកស្តាយដោយទង្គឹះចិ
ត្ត
នឹងអំពើដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តធ្វើអោ
យរាងកាយទ្រង់ឈឺចាប់។
ទាហានបានធ្វើអោយទ្រង់រឹតតែអា
ម៉ាស់ដោយយកពាក្យស្លោកថា
ស្តេចនៃសាសន៍យូដា
ទៅព្យួរនៅលើឈើឆ្កាងពីលើព្រះសិ
រទ្រង់។ ប៉ុន្តែនៅពេលនោះ
ពួកគេនឹងតម្រូវអោយមើលទ្រង់ក្នុង
សិរី ល្អទាំងអស់របស់ទ្រង់

និងអំណាចដ៏ជាស្ដេច។
ពួកគេនឹងឃើញមានព្រះនាមកត់ទុកនៅលើព្រះពស្ត្រនិងព្រះឱរារបស់ទ្រង់ថា ស្ដេចលើអស់ទាំងស្ដេច ព្រះអម្ចាស់លើអស់ទាំងព្រះអម្ចាស់។
អ្នកដែលស្រែកចំអកដាក់ទ្រង់នៅពេលដែលទ្រង់ជាប់នៅលើឈើឆ្កាងថា
ចូរអោយស្ដេចលើសាសន៍អ៊ីស្រាអែលចុះពីលើឈើឆ្កាងមកចុះ ដើម្បីអោយយើងបានឃើញ និងជឿដល់ទ្រង់។ ពេលនោះ គេនឹងឃើញទ្រង់ដោយអំណាច និងកម្លាំង ជាស្ដេចរបស់ទ្រង់។
ពេលនោះ
គេនឹងមិនទាមទារអ្វីដើម្បីជាភស្តុតា

ងបញ្ជាក់ថាទ្រង់ជាស្តេចនៃសាសន៍
អ៊ីស្រាអែលទៀតឡើយ
ប៉ុន្តែនឹងរំភើបជាខ្លាំងដោយទស្សនី
យភាពនៃព្រះចេស្តា
និងសិរីល្អដ៏លើសលប់របស់ទ្រង់។
ពេលនោះ
ពួកគេនឹងត្រូវបានបង្ខិតបង្ខំអោយទ
ទួលស្គាល់ថា
មានពរហើយអ្នកដែលបានយាងម
កក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់។
ការរញ្ជួយផែនដី ថ្មរបេះពីគ្នា
ភាពងងឹតគ្របដណ្តប់លើផែនដីនិង
សំរែកយ៉ាងខ្លាំងរបស់ព្រះយេស៊ូវថា
“ការស្រេចហើយ”
នឹងឮនៅពេលដែលទ្រង់
ប្រគល់ព្រះជន្មទ្រង់ទៅឯព្រះវរបិតា
បានធ្វើអោយសត្រូវរបស់ទ្រង់ភិតភ័

យ
និងធ្វើអោយពួកទាហានដែលធ្វើគ
តទ្រង់ញ័ររន្ធត់។
ពួកសាវករំពឹងថានឹងមានការអស្ចារ្
យណាមួយកើតឡើង ប៉ុន្តែ
សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គេត្រូវបានរលា
យសាបសូន្យទាំងអស់។
ពួកគេភ័យខ្លាចក្រែងពួកយូដាតាមរ
កបំផ្លាញដល់គេផងដែរ។
គេបានគិតថាសម្អប់ទាស់នឹងព្រះរា
ជបុត្រានៃព្រះបែបនេះ
នឹងមិនបញ្ចប់នៅត្រឹមនោះឡើយ។
នៅគ្រាឯកោ
ពួកសាវកបានចំណាយពេលយំ
សោកយ៉ាងក្រៀមក្រំចំពោះការអស់
សង្ឃឹមរបស់ ពួកគេ។
ពួកគេរំពឹងថាទ្រង់នឹងសោយរាជ្យ

លើនគរនៃលោកីយ៍នេះ ប៉ុន្តែសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គេបានស្លាប់ទៅជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវទៅវិញ។ ពួកគេសង្ស័យនៅក្នុងចិត្តដ៏ក្រៀមក្រំ និងអស់សង្ឃឹមរបស់គេថា ក្រែងព្រះគ្រីស្ទបំភាន់គេទេដឹង។ មាតារបស់ទ្រង់បានបន្ទាបខ្លួន ហើយសូម្បីតែសេចក្តីជំនឿថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះមែស៊ីរបស់នាង ក៏នាងនៅអស់ឯកដែរ។

ប៉ុន្តែទោះបីជាពួកសាវកមានការខកចិត្តចំពោះសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ពួកគេទាក់ទងនឹងព្រះយេស៊ូវក៏ដោយ ក៏ពួកគេនៅតែស្រឡាញ់ទ្រង់ គោរព និងសរសើរដំកើងព្រះសពរបស់ទ្រ

ង់ដែរ។
តែគេមិនដឹងជាធ្វើយ៉ាងណា។
លោកយ៉ូសែបជាអ្នកស្រុកអារីម៉ាថេ
និងជាអ្នកដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះក្នុងពួ
កជំនុំដ៏មានឥទ្ធិពល
និងសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវជាសម្ងា
ត់ម្នាក់។
គាត់បានទៅជួបលោកពីឡាត់ដោ
យសម្ងាត់
និងអង់អាចក្លាហានដើម្បីសុំព្រះស
ពព្រះយេស៊ូវ។
គាត់មិនបានទៅដោយចំហទេ
ព្រោះកំហឹងរបស់
ពួកយូដាពុះពោរខ្លាំងពេក
ទើបពួកសាវកបារម្ភក្រែងគេប្រើកម្
លាំងដើម្បីការពារព្រះសពព្រះយេ
ស៊ូវ

ទុកជាកន្លែងដ៏មានកិត្តិយសមួយ។ ប៉ុន្តែ
លោកពីឡាត់បានប្រគល់សាកសព
តាមសំណូមពរ
ហើយនៅពេលដែលគេដាក់ព្រះស
ពព្រះយេស៊ូវចុះពីឈើឆ្កាង
ការសោកសង្រេងរបស់គេក៏បានរំឮ
កឡើងវិញ
ហើយគេបានយំសោកទៅលើសេច
ក្តីសង្ឃឹមដ៏និរាសព្រាត់ប្រាសរបស់
គេ
នៅក្នុងការទង្គិះចិត្តយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ
។
គេបានរុំព្រះសពព្រះយេស៊ូវដោយ
សំពត់ទេសឯក
ហើយលោកយ៉ូសែបបានបញ្ចុះព្រះ
សពទ្រង់ នៅក្នុងផ្នូរថ្មីរបស់គាត់។

ពួកស្រីៗដែលជាសិស្សដ៏ទន់ទាបរបស់ទ្រង់កាលដែលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅឡើយ
ក៏បាននៅជិតទ្រង់ដែរពេលដែលទ្រង់សុគត
ហើយគេមិនចាកចេញពីទ្រង់ឡើយរហូតទាល់តែពួកគេបានឃើញព្រះសពដ៏ពិសិដ្ឋរបស់ទ្រង់ត្រូវបានគេដាក់ក្នុងផ្នូរ
ហើយបានប្រមៀលដុំថ្មដ៏ធ្ងន់មួយមកខ្ទប់នៅមាត់ផ្នូរ
ក្រែងលោពួកសត្រូវរបស់ទ្រង់ស្វែងរកយកព្រះសពទ្រង់បាត់។
មានទេវតាបានយាមផ្នូរដោយយកចិត្តទុកដាក់ រង់ចាំបញ្ជា
និងអនុវត្តនូវតួនាទីរបស់លោក

ដើម្បីដោះលែងស្តេចនៃសិរីរុងរឿង
ពីការសុគតរបស់ទ្រង់។

ពួកអ្នកដែលធ្វើគុតព្រះគ្រីស្ទបានភ័
យខ្លាចក្រែងទ្រង់រស់ឡើងវិញ
ហើយគេច ចេញពីពួកគេ។
គេបានសុំលោកពីឡាត់អោយចាត់
ទាហានមកយាមផ្នូរបហ្វូតដល់ថ្ងៃទី
បី។
លោកពីឡាត់ក៏បានប្រគល់ទាហាន
ដល់គេដើម្បីយាមផ្នូរ
ថែមទាំងបោះត្រានៅ លើថ្មផ្នូរផង
ក្រែងសិស្សរបស់ទ្រង់នឹងលួចព្រះ
សពយកទៅ
ហើយនិយាយថាទ្រង់មានព្រះជន្មរ
ស់ឡើងវិញ។

សូមអាន ម៉ាថាយ ២១:១-១១, ២៧:៣២-៦៦ ម៉ាកុស ១៥:២១-៤៧ លូកា ២៣:២៦-៥៦ យ៉ូហាន ១៩:១៧-៤២ វិវរណៈ ១៩:១១-១៦។

ជំពូកទី១០ - ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ពួកសាវកបានសំរាកនៅថ្ងៃបរិសុទ្ធ ដោយមានការក្រៀមក្រំនឹងការសុគតនៃព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវជាស្តេចនៃសិរីល្អបានសំរាកនៅក្នុងផ្នូរ។ រាត្រីកាលបានរំកិលផុតទៅយ៉ាងយឺត ហើយនៅពេលដែលងងឹតនៅឡើយទេវតាបានហោះរំលងផ្នូរ ទាំងដឹងថាពេលវេលាដែលត្រូវរំដោះព្រះរាជបុត្រាជាទីស្រឡាញ់នៃព្រះដែលជាមេបញ្ជាការជាទីស្រឡាញ់របស់លោកបានខិតមកជិតដល់

ហើយ។ ហើយ
នៅពេលដែលលោកបានរង់ចាំដោយព្រះហឫទ័យរំជើបរំជួលយ៉ាងខ្លាំងនូវពេលវេលាដ៏មានជោគជ័យ
ទេវតាដ៏ខ្លាំង
និងមានព្រះចេស្តាមួយអង្គ
បានយាងចុះមកពីស្ថានសួគ៌។
ព្រះភ័ក្ត្ររបស់លោកដូចជាផ្លេកបន្ទោរ
ហើយព្រះពស្ត្រាទ្រង់សដូចហិមៈ។
ពន្លឺរបស់លោកបំបែកភាពងងឹតចេញពីដានព្រះបាទលោក
បណ្តាលអោយទេវតារបស់អារក្ស
ដែលបានទាមទារព្រះសពព្រះយេស៊ូវរត់បែកខ្ញែកគេចចេញពីសិរីរុងរឿងរបស់លោក។

ទេវតាមួយអង្គដែលបានទតមើលទិដ្ឋភាពនៃការបន្ទាបព្រះកាយរបស់ព្រះ គ្រីស្ទ
និងបានយាមរក្សាផ្នូរដែលព្រះយេស៊ូវបានសំរាក
បានរួមជាមួយនឹងទេវតាដែលយាងមកពីស្ថានសួគ៌
ហើយយាងចុះទៅកាន់ផ្នូរទាំងពីរអង្គ។
ផែនដីញ័រកក្រើកនៅពេលដែលលោកទាំងពីរចុះដល់ដី
ហើយមានការរញ្ជួយផែនដីយ៉ាងខ្លាំង។
ទេវតាដ៏ខ្លាំងនិងមានព្រះចេស្តាចាប់ថ្មដែលនៅមាត់ផ្នូរ
ហើយប្រមៀលយ៉ាងរហ័ស
ចេញពីមាត់ផ្នូរហើយគង់នៅពីលើ។

ការភ័យខ្លាចដ៏រន្ធត់បានធ្វើអោយអ្នកយាមភ័យតក្កមា។
ឥឡូវនេះតើអំណាចរបស់គេក្នុងការរក្សាព្រះសពព្រះយេស៊ូវនោះនៅឯណា? គេពុំបានគិតពីតួនាទីរបស់គេឬពីការដែលពួកសាវកមកលួចព្រះសពនោះឡើយ។ ពួកគេងឿងឆ្ងល់និងភ័យខ្លាចនៅពេលដែលពន្លឺដ៏ភ្លឺក្រៃលែងរបស់ទេវតាចាំងភ្លឺជាងពន្លឺព្រះអាទិត្យ នៅជុំវិញគេ។ ទាហានរ៉ូមដែលយាមរក្សាផ្នូរបានឃើញទេវតាហើយបានដួលទៅលើដីដូចមនុស្សស្លាប់។
ទេវតាមួយអង្គបានប្រមៀលថ្មចេញដោយជោគជ័យ
ទាំងបន្លឺសំឡេងប្រកប

ដោយព្រះចេស្ដាយ៉ាងច្បាស់ថា
ឱព្រះរាជបុត្រានៃព្រះអើយ
ព្រះវរបិតានៃទ្រង់ត្រាស់ហៅព្រះអង្គ
ហើយសូមយាងក្រោកឡើង។
ព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះជន្មរស់ពីសុ
គតឡើងវិញ។
ទេវតាផ្សេងៗទៀតបានចូលទៅក្នុង
ផ្នូរ
ហើយនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបា
នយាង ក្រោកឡើងដោយជោគជ័យ
ទ្រង់បានបត់សំពត់ស្នបដែលរុំព្រះ
សពទ្រង់ព្រះយេស៊ូវ
បានយាងចេញមកជាអ្នកឈ្នះដ៏មា
នជោគជ័យ។
ពួកទេវតាបានសំឡឹងមើលមិនដាក់
ភ្នែក
ទៅលើទិដ្ឋភាពដ៏គួរអោយស្ញើចសរ

សើរនោះ។
ហើយនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ
បានយាងចេញពីផ្នូរដោយព្រះចេស្ដា ទេវតាដ៏ចែងចាំងទាំងនោះ
ក្រាបថ្វាយបង្គំទ្រង់ដល់ដី
រួចអបអរសាទរគំនាប់ទ្រង់ដោយចំរៀងនៃជ័យជំនះ
ដែលសេចក្ដីស្លាប់មិនអាចមាន
ជ័យជំនះលើទ្រង់តទៅទៀតបាន។
ឥឡូវនេះសាតាំងពុំមានជោគជ័យ
ឡើយ។
ទេវតារបស់វាបានគេចខ្លួនចេញពីពន្លឺដ៏ចាំងចែងរបស់ទេវតានៃ
ស្ថានសួគ៌។ គេបានត្អូញត្អែរ
យ៉ាងជូរចត់
ទៅកាន់ស្តេចរបស់គេថា
អំណាររបស់គេត្រូវបានគេដណ្ដើម

យកបាត់ទៅហើយ
និងថាអ្នកដែលគេបានស្អប់បំផុត
នោះបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញហើយ
។

សាតាំងនិងទេវតារបស់វាមានអំណ
រជាមួយជោគជ័យរបស់វា
បានតែមួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះ
ដែលអំណាចរបស់វាទៅលើមនុស្ស
មានបាប
បានធ្វើឱ្យព្រះអម្ចាស់នៃជីវិតនៅក្នុង
ផ្នូរ ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេលយ៉ាងខ្លីបំផុត
ជោគជ័យនៃស្ថាននរកក៏បានមកដ
ល់។

ដ្បិតនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបាន
យាងចេញពីផ្នូរដោយជោគជ័យជា

អ្នកឈ្នះដ៏មានព្រះចេស្ដា
សាតាំងបានដឹងថា
បន្ទាប់ពីពេលនោះមកវាត្រូវតែស្លាប់
ហើយនគររបស់វាក៏ត្រូវតែប្រគល់
ទៅអោយអ្នកដែលត្រូវគ្រប់គ្រងវិញ
ដែរ។ វាយំសោក និងខឹងយ៉ាងខ្លាំង
ព្រោះទោះបីជាវាប្រើគ្រប់អំណាច
និងកម្លាំងរបស់វាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ក៏វាមិនអាចយកឈ្នះលើព្រះយេស៊ូវ
បានឡើយ
ប៉ុន្តែទ្រង់បានបើកផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ
រោះសំរាប់មនុស្ស
ហើយអស់អ្នកណាដែលដើរនៅលើ
ផ្លូវនោះនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។

សាតាំងហាក់ដូចជាមានកង្វល់
និងទុក្ខព្រួយមួយផ្នែក។

វាបានប្រជុំពិភាក្សា
ជាមួយទេវតារបស់វា
ថាតើវាត្រូវធ្វើយ៉ាងណាតទៅទៀត
ដើម្បីប្រឆាំងនឹងនគររបស់ព្រះ។
សាតាំងបាននិយាយថា
អ្នកត្រូវតែបង្ខំពួកសម្តេចសង្ឃនិងអ្នកដឹកនាំ។
យើងបានជោគជ័យក្នុងការបញ្ឆោតនិងបិទភ្នែកពួកគេ
និងធ្វើអោយគេមានចិត្តរឹងទាស់នឹងព្រះយេស៊ូវ។ យើងធ្វើឱ្យគេជឿថាទ្រង់គឺជាព្រះក្លែងក្លាយ។
ដែលទាហានរ៉ូមនឹងនាំដំណឹងដ៏គួរអោយស្អប់ខ្ពើម
ថាព្រះគ្រីស្ទបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។
យើងបន្តដឹកនាំពួកសម្តេចសង្ឃនិង

អ្នកដឹកនាំអោយនៅតែស្អប់ព្រះយេស៊ូវតទៅទៀត និងអោយធ្វើគុតទ្រង់។
ឥឡូវនេះចូរបង្ហាញនូវពន្លឺដ៏ភ្លឺនៅចំពោះមុខគេថា
ដោយពួកគេបានធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវហើយ
ប្រសិនបើមនុស្សគេបានដឹងថា
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
មនុស្សទាំងឡាយនឹងគប់សម្លាប់ពួកគេនឹងដុំថ្ម
ព្រោះគេបានសម្លាប់អ្នកគ្មានទោស។

ខ្ញុំបានឃើញទាហានរ៉ូមដែលយាមផ្នូរបានក្រោកឡើង
ហើយបើកភ្នែកមើលថាតើគេអាច

មើលជុំវិញខ្លួនបានឬទេ
បន្ទាប់ពីទេវតាបានយាងត្រឡប់ទៅ
ស្ថានសួគ៌វិញ
ហើយមានតែពន្លឺនៃសិរីល្អនោះ។
គេមានការងឿងឆ្ងល់ជាខ្លាំងដោយ
ដុំថ្មដែលបាំងមាត់ផ្នូរ
ត្រូវបានប្រមៀលចេញហើយព្រះ
យេស៊ូវត្រូវបានលើកឡើង។
គេក៏បានជំរាបរឿងដ៏អស្ចារ្យដែល
គេបានឃើញនោះដល់សម្ដេចសង្ឃ
និងពួកមេដឹកនាំ
ហើយនៅពេលដែល
ពួកឃាតកទាំងនោះបានឮនូវរបាយ
ការណ៍ដ៏គួរអោយរន្ធត់នោះ
មុខគេឡើងស្លាំងគ្រប់ៗគ្នា។
គេបានឃើញនូវកំហុសទាំងឡាយ
ដែលគេបានប្រព្រឹត្ត។ ពេលនោះ

គេបានដឹងថាប្រសិនបើទាហានបា
នរាយការណ៍នោះជាការពិត
នោះពួកគេនឹងត្រូវបាត់បង់។
ពួកគេស្រទន្បាំងកាំងមួយស្របក់
ហើយសំឡឹងមើលគ្នាទៅវិញទៅម
កដោយស្ងៀមស្ងាត់ដោយមិនដឹង
ថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណានិងនិយាយពីអ្វី
ឡើយ។
ពួកគេបានមកដល់កន្លែងមួយ
ដែលគេមិនអាចជឿបាន
លុះត្រាតែរឿងនោះគឺជាការចោទប្រ
កាន់របស់ពួកគេ។
ពួកគេបានបែកគ្នារៀងៗខ្លួនដើម្បីពិ
ភាក្សាថា តើត្រូវធ្វើយ៉ាងណា។
ពួកគេបានសំរេចចិត្តថា
ប្រសិនបើដំណឹងដែលថាព្រះយេស៊ូ
វបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ

និងរបាយការណ៍ដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល
ដែលធ្វើអោយទាហានដែលឃាម
ល្បាតបានជួលសន្លប់ត្រូវបានឮខ្សរ
ខ្សារដល់មនុស្សម្នា
ពួកគេពិតជានឹងត្រូវមនុស្សខឹងសំ
បារយ៉ាងខ្លាំង ហើយនិង
សម្លាប់ពួកគេជាមិនខាន
គេចង់ជួលទាហានអោយលាក់រឿង
នោះជាសម្ងាត់
គេបានផ្តល់ប្រាក់អោយទាហានជា
ច្រើន ហើយបង្ខំអោយនិយាយថា
ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់បានមកលួចព្
រះសពយកទៅនៅពេលយប់ដែល
យើងដេកលក់។
ហើយនៅពេលដែលទាហានត្រូវគេ
សួរថា
ហេតុអ្វីបានជាគេដេកលក់នៅពេល

យាមនោះ
ពួកសម្តេចសង្ឃនិងអ្នកដឹកនាំបាន
និយាយថា
គេនឹងអង្វរចៅហ្វាយខេត្តអោយជួ
យដល់ពួកគេ។ ដោយសារប្រាក់
ទាហានរ៉ូមដែលជាអ្នកយាម
បានលក់កិត្តិយសរបស់ខ្លួន
ហើយយល់ព្រមធ្វើតាមការណែនាំរ
បស់សម្តេចសង្ឃនឹងពួកចាស់ទុំ។

នៅពេលព្រះយេស៊ូវត្រូវបានព្យួរនៅ
លើឈើឆ្កាង ទ្រង់បានស្រែកថា
ការស្រេចហើយ ផ្នូរបើកចេញពីគ្នា
ផែនដីរញ្ជួយ
ហើយមានផ្នូរជាច្រើនបានបើកឡើ
ងដ្បិតនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវមា
នព្រះជន្មរស់ឡើងវិញពីការសុគត

ហើយមានជ័យជំនះលើសេចក្ដីស្លាប់
នៅពេលដែលព្រះអង្គបានយាងចេញពីផ្នូរ
ជាអ្នកមានជោគជ័យនៅពេលដែលផែនដីឃ្លេងឃ្លោងនិងរញ្ជួយ
ហើយសិរីល្អដ៏អស្ចារ្យនៃស្ថានសួគ៌
ចោមរោមត្រង់កន្លែងដ៏ពិសិដ្ឋ
ស្ដាប់បង្គាប់តាមការត្រាស់បង្គាប់របស់ទ្រង់ អ្នកស្លាប់ដោយសុចរិត
ជាច្រើនបានរស់ឡើងជាទីបន្ទាល់
ថាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញមែន។
ពួកអ្នកបរិសុទ្ធជាទីស្រឡាញ់ដែលបានរស់ឡើងវិញនោះ
បានចោមរោមសរសើរដំកើងទ្រង់។
ពួកគេជាអ្នកជ្រើសរើសមួយចំនួនតិ

ច
ដែលមានជីវិតតាំងពីសម័យបង្កបង្កើតផែនដី
រហូតដល់សម័យព្រះគ្រីស្ទ។
ហើយនៅពេលដែលពួកសម្តេចសង្ឃ និងពួកផារិស៊ីបានខំប្រឹងប្រែងលាក់បាំងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើសនាំមនុស្សមួយក្រុមចេញពីផ្នូរ
ដើម្បីបញ្ជាក់ថា
ព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញពិតប្រាកដមែន
និងដើម្បីប្រកាសពីសិរីល្អរបស់ទ្រង់។ អ្នកដែលបានរស់ឡើងវិញ
មានរូបរាងនិងទ្រង់ទ្រាយខុសៗគ្នា។ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថា

អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីត្រូវបាន
ផ្លាស់ប្តូរបាត់បង់កម្លាំងនិងភាពស្រ
ស់របស់ខ្លួន។
សាតាំងមានអំណាចធ្វើអោយ
មានជំងឺនិងស្លាប់
ហើយនៅគ្រប់សម័យ
បណ្តាសារបស់វាឃើញ
កាន់តែច្បាស់
ហើយអំណាចរបស់សាតាំង
ក៏បានឃើញកាន់តែច្បាស់ដែរ។
អ្នកដែលបានរស់ឡើងវិញខ្លះមានរូ
បរាងនិងទ្រង់ទ្រាយល្អជាងអ្នកខ្លះ
ទៀត។ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថា
អ្នកដែលបានរស់នៅជំនាន់លោក
ណូអេនិងអ័ប្រាហាំ
មានទ្រង់ទ្រាយដូចទេវតា សម្រស់
និងកម្លាំងដូច ទេវតា។

ប៉ុន្តែគ្រប់ជំនាន់ កាន់តែខ្សោយទៅៗ
មានជំងឺនិងមានអាយុកាន់តែខ្លី។
សាតាំងបានដឹងអំពីរបៀបបំផ្លាញម
នុស្ស
និងធ្វើអោយពូជមនុស្សទន់ខ្សោយ
។

អ្នកបរិសុទ្ធដែលបានរស់បន្ទាប់ពីកា
រមានព្រះជន្មរបស់ព្រះយេស៊ូវ
បានលេចឡើងនៅចំពោះមនុស្សជា
ច្រើន
ដោយប្រាប់ពួកគេថាការលះបង់រប
ស់មនុស្សបានសំរេចហើយ
ដ្បិតព្រះយេស៊ូវដែលពួកយូដាបាន
ឆ្កាងបានមានព្រះជន្មរស់ពីសុគត
ឡើងវិញ
ហើយលើសពីនេះទៅទៀត

យើងត្រូវបានប្រោសអោយរស់ឡើងវិញជាមួយទ្រង់។
គេបានផ្តល់ទីសំគាល់ថា
ដោយសារតែអំណាចដ៏មានព្រះចេស្តារបស់ទ្រង់
ពួកគេត្រូវបានហៅអោយក្រោកចេញពីផ្នូរ។
ទោះបីជារបាយការណ៍កុហកនោះត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយក៏ដោយ
ក៏រឿងនោះមិនអាចត្រូវបានបិទបាំងដោយសាតាំង ទេវតារបស់វា
ឬពួកសម្តេចសង្ឃបានឡើយ
ដ្បិតពួកមនុស្សបរិសុទ្ធត្រូវបាននាំចេញពីផ្នូរ
បានព្យាដំណឹងអស្ចារ្យដ៏មានអំណរ ព្យសុសសាយ
ហើយព្រះយេស៊ូវក៏បានបង្ហាញអង្គ

ទ្រង់ដល់ពួកសាវកដែលកំពុងក្រៀមក្រំ និងមានចិត្តខ្វេចខ្វាំ ដោយបំបាត់ការភ័យខ្លាចរបស់គេ ហើយធ្វើអោយគេមានអំណាររីករាយឡើង។

នៅពេលដែលដំណឹងនេះបានឮពីទីក្រុងមួយទៅទីក្រុងមួយ ពីស្រុកមួយទៅស្រុកមួយ ពួកយូដាមានការភិតភ័យចំពោះអាយុជីវិតរបស់គេ ហើយបានលាក់កំបាំងកំហឹងរបស់គេនឹងពួកសាវក។ សេចក្តីសង្ឃឹមតែមួយគត់របស់គេ គឺផ្សព្វផ្សាយដំណឹងមិនពិត។ តែអ្នកដែលយល់ថាការកុហកនោះជារឿងពិត ក៏ជឿវា។

លោកពីឡាត់បានតក់ស្លុត។
គាត់បានជឿលើទីបន្ទាល់ដ៏អស្ចារ្យ
ថា
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
ហើយសេចក្តីសុខសាន្តបាននៅជា
មួយនឹងទ្រង់ជារៀងរហូត។
ដោយសារតែកិត្តិយសនៃ លោកីយ៍
ដោយសារតែការភ័យខ្លាចបាត់បង់
អំណាច និងជីវិតរបស់ខ្លួន
គាត់បានបញ្ជូនព្រះយេស៊ូវទៅអោ
យគេធ្វើគុត។
ឥឡូវនេះគាត់បានដឹងយ៉ាងច្បាស់
ថាគាត់មិនគ្រាន់តែ
មានទោសដោយឈាមរបស់មនុស្
សគ្មានទោសនោះទេ
ប៉ុន្តែមានទោសដោយព្រះលោហិត
នៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះថៃមទៀត។

វេទនាដល់ជីវិតលោកពីឡាត់
វេទនាដល់ទីបញ្ចប់របស់វា។
ការអស់សង្ឃឹមនឹងការឈឺចាប់បាន
បំបែកសេចក្ដីសង្ឃឹមនិងសេចក្ដី
រីករាយទាំងឡាយខ្ទេចខ្ទី។
គាត់មិនបានទទួលការកំសាន្តចិត្ត
ឡើយ
ហើយគាត់បានស្លាប់យ៉ាងវេទនាជា
ទីបំផុត។

ព្រះទ័យរបស់ស្ដេចហេរ៉ូឌនៅតែរឹងរូ
សដដែល
ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានឮថា
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
នោះ
ព្រះអង្គមិនសូវជាខ្វល់ខ្វាយប៉ុន្មាន
ទេ។ ទ្រង់បានសម្លាប់លោកយ៉ាកុប

ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ទតឃើញ
ថា
ការសម្លាប់នោះបានធ្វើអោយពួកយូ
ដាពេញចិត្ត
ព្រះអង្គក៏បានចាប់លោកពេត្រុស
ដើម្បីសម្លាប់ទៀត។
ប៉ុន្តែព្រះមានផែនការអោយលោក
ពេត្រុសធ្វើ
ហើយក៏បានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់
អោយ ទៅរំដោះគាត់។
ស្តេចហេរូដឌបានទទួលការជំនុំជំរះ
។
ព្រះបានវាយព្រះអង្គនៅកណ្តាលហ្វូ
ងមនុស្ស
នៅពេលដែលទ្រង់កំពុងលើកដំកើ
ងខ្លួនឯងនៅកណ្តាលពួកគេ

ហើយទ្រង់បានសុគតយ៉ាងវេទនាជាទីបំផុត។

នៅពេលភ្លឺស្រាងៗ
កាលនៅងងឹតនៅឡើយ
ពួកសិស្សស្រីៗបានទៅឯផ្នូរនាំយកគ្រឿងក្រអូបទៅថ្វាយព្រះសពព្រះយេស៊ូវ
នៅពេលនោះគេបានឃើញដុំថ្មដ៏ធ្ន់ត្រូវបានគេប្រមៀលចេញពីមាត់ផ្នូរ
ហើយព្រះសពព្រះយេស៊ូវមិននៅទីនោះទេ។ ចិត្តរបស់គេបានលិចលង់
គេភ័យខ្លាចពួកសត្រូវ
បានលួចព្រះសពយកទៅបាត់។
តែមើលន៏ ទេវតាពីរអង្គ
ដែលមានសំលៀកបំពាក់ស

ឈរនៅជិតគេ
ព្រះភ័ក្ត្ររបស់លោកភ្លឺថាំង។
ទេវតាបានយល់អំពីការងាររបស់ស្ត្
រីទាំងនោះ
ហើយក៏មានបន្ទូលប្រាប់ទៅស្ត្រីទាំ
ងនោះភ្លាមថា
ពួកនាងបានមករកព្រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែទ្រង់មិនគង់នៅទីនេះទេ
ទ្រង់បានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
ហើយ
សូមមកមើលកន្លែងដែលទ្រង់ផ្ទំចុះ
។ ទេវតាប្រាប់ពួកនាង
អោយទៅប្រាប់ដល់ពួកសាវកថា
ព្រះអង្គនឹងយាងទៅស្រុកកាលីឡេ
មុនពួកគេ។ ប៉ុន្តែ
ពួកសិស្សស្រីៗមានការភ័យខ្លាចនិ
ងភ្ញាក់ផ្អើលជាខ្លាំង។

ពួកនាងក៏ប្រញាប់រត់ទៅ
ឯពួកសាវកដែលកំពុងកើតទុក្ខមិន
ស្រាកស្រាន្ត
ដោយព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេត្រូវបា
នគេ ឆ្កាង។
ពួកនាងក៏បានប្រាប់ដល់ពួកសាវក
នូវអ្វីដែលនាងបានឃើញ
និងបានឮជាប្រញាប់។
ពួកសាវកមិនបានជឿថាទ្រង់មានព្
រះជន្មរស់ឡើងវិញឡើយ
ហើយក៏ប្រញាប់រត់ទៅឯផ្នូរជាមួយ
ពួកស្រីៗដែលបានប្រាប់គេ
ហើយបានឃើញថា
ព្រះយេស៊ូវពិតជាមិនបាននៅទីនោះ
មែន។
មានតែសំពត់ស្នបក្រណាត់ទេសឯ
ករបស់ទ្រង់។

ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចជឿដំណឹងល្អថា
ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់ពីសុគត
ឡើងវិញឡើយ។
ពួកគេបានត្រឡប់មកផ្ទះវិញ
ដោយនឹកអស្ចារ្យនូវអ្វីៗដែលគេបា
នឃើញ
និងការដែលពួកស្រីៗបានប្រាប់គេ
។ តែនាងម៉ារីបានរារង់នៅជុំវិញផ្នូរ
គិតអំពីការដែលនាងបានឃើញទាំ
ងមានកង្វល់ដោយគិតថា
នាងត្រូវបានគេបញ្ឆោតទេ។
នាងបាននឹកឃើញការដែលគេកាត់
ទោសព្រះយេស៊ូវ។
ទុក្ខសោករបស់នាងក៏បានកើតឡើ
ងសារជាថ្មី
ហើយនាងបានយំសោកយ៉ាងឈឺ
ចាប់ក្រៃលែង។

នាងបានចូលទៅមើលផ្នូរម្តងទៀត ហើយបានឃើញទេវតាពីរអង្គដែលមានសំលៀកបំពាក់ស។ ព្រះភ័ក្ត្ររបស់លោកភ្លឺថាំង។ មួយអង្គគង់នៅខាងព្រះសិរ មួយអង្គទៀតគង់នៅខាងព្រះបាទ នៃកន្លែងដែលគេដាក់ព្រះសពរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ទេវតាបានមានបន្ទូលមកកាន់នាង និងសួរនាងដោយស្រទន់ថា តើហេតុអ្វីបានជានាងយំ។ នាងឆ្លើយតបថា លោកនាយអើយ គេបានយកព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំទៅណាបាត់ហើយ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាគេទុកទ្រង់នៅទីណាទេ។

ហើយនៅពេលដែលនាងបែរមុខចេញពីផ្នូរ នាងបានឃើញព្រះយេស៊ូវ តែនាង មិនបានស្គាល់ទ្រង់ទេ។
ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅកាន់នាងម៉ារីដោយស្រទន់
និងប្រាប់នាងពីបុព្វហេតុនៃការសោកសង្រេងរបស់នាង
ហើយសួរនាងថា តើនាងកំពុងរកអ្នកណា។
នាងគិតស្មានថាជាអ្នកថៃសួន
ក៏បានសុំអង្វរគេថា
បើគេបានយកព្រះសព
របស់ព្រះអម្ចាស់របស់នាង
តើគេបានទុកទ្រង់នៅឯណា
ចូរប្រាប់នាងមកដើម្បីនាងបាននាំយកទៅ។
ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅកាន់

នាងដោយព្រះសូរសៀងនៃស្ថានសួគ៌ថា ម៉ារីអើយ។
នាងបានស្គាល់ច្បាស់នូវសំឡេងដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់នាងហើយក៏ឆ្លើយតបភ្លាមទៅវិញថា លោកគ្រូអើយ ហើយដោយសេចក្ដីអំណរនិងភាពរីករាយ នាងក៏បានទៅឱបទ្រង់ តែព្រះយេស៊ូវបានថយក្រោយ ហើយមានបន្ទូលថា កុំពាល់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំ
មិនទាន់ឡើងទៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំនៅឡើយ ចូរនាងទៅឯពួកបងប្អូនខ្ញុំ ប្រាប់ថាខ្ញុំឡើងទៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំ ជាព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា គឺជាព្រះនៃខ្ញុំ
ហើយជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នាដែរ។
នាងបានរត់ទៅឯពួកសាវក

ដោយអំណរជាមួយនឹងដំណឹងល្អ។
ព្រះយេស៊ូវបានយាងទៅកាន់ស្ថាន
សួគ៌យ៉ាងលឿនទៅឯព្រះវរបិតានៃ
ទ្រង់ ដើម្បីទូលទ្រង់ថា
ព្រះអង្គបានទទួលការលះបង់និងបា
នធ្វើការងារទាំងអស់បានល្អប្រពៃ
ហើយនឹងដើម្បីទទួល
អំណាចនៅស្ថានសួគ៌និងនៅផែនដី
ពីព្រះវរបិតាទ្រង់។

ពពួកទេវតាដូចពពកបានហែហាមព្
រះរាជបុត្រានៃព្រះ
និងគោះទ្វាដ៏អស់កល្បអោយបើក
ឡើង
អោយទទួលស្តេចនៃសិរីល្អយាងចូ
ល។ ខ្ញុំបានឃើញថា
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវគង់ជាមួ

យពន្លឺទេវតានៃស្ថានសួគ៌
និងព្រះវត្តមាននៃព្រះវរបិតា
ព្រមទាំងមានសិរីល្អនៃព្រះហៃហាម
ទ្រង់
ទ្រង់មិនបានភ្លេចពួកសាវកដ៏កំសត់
នៅផែនដីនោះឡើយ
ហើយទ្រង់បានទទួលអំណាចពីព្រះ
វរបិតា
រួចទ្រង់ត្រូវយាងត្រឡប់មករកពួក
គេវិញ
ហើយនៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅជា
មួយពួកគេ
ទ្រង់បានប្រទានអំណាចដល់គេ។
នៅថ្ងៃជាមួយគ្នានោះឯង
ទ្រង់បានយាងត្រឡប់មកវិញ
ហើយបង្ហាញអង្គទ្រង់អោយពួកសា
វកឃើញ។ ពេលនោះ

ទ្រង់បានអោយពួកគេពាល់ទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់បានយាងទៅកាន់ព្រះវរបិតាហើយ ហើយបានទាំងទទួលអំណាចពីទ្រង់ផង។

ប៉ុន្តែពេលនោះ ថូម៉ាសមិនបាននៅទីនោះទេ។ គាត់មិនបានទទួលយកការរៀបរាប់ប្រាប់របស់ពួកសាវកឡើយ ហើយបានអះអាងដោយទុកចិត្តខ្លួនឯងថា គាត់មិនជឿឡើយ (យ៉ូហាន ២០:២៥)។ លុះត្រាតែគាត់បានដាក់ដៃគាត់ចូលទៅក្នុងស្នាមដែកគោល និងទៅលើចំហៀងទ្រង់ដែលត្រូវគេចាក់នឹងលំពែងនោះ។

ធ្វើដូច្នេះគាត់បានបង្ហាញថា
គាត់ខ្វះការទុកចិត្តទៅលើបងប្អូនគា
ត់ហើយ។
ហើយប្រសិនបើមនុស្សទាំង

អស់ទាមទារនូវភស្តុតាងបែបនេះ
នឹងមានមនុស្សយ៉ាងតិចនឹងទទួល
ព្រះយេស៊ូវ។
ប៉ុន្តែវាគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដែ
លរបាយការណ៍របស់ពួកសាវកបា
នឮពីម្នាក់ទៅម្នាក់ហើយមនុស្សជា
ច្រើនទទួលដំណឹងនោះពីមាត់របស់
អ្នកដែលបានឮនិងបានឃើញផ្ទាល់
។
ព្រះអម្ចាស់មិនសព្វព្រះហឫទ័យចំ
ពោះអ្នកមិនជឿបែបនោះឡើយ។
ហើយនៅពេល

ដែលព្រះយេស៊ូវបានជួបជាមួយនឹងពួកសាវកម្តងទៀត
ថូម៉ាសក៏បាននៅជាមួយនឹងពួកគេដែរ។
នៅពេលដែលគាត់បានឃើញព្រះយេស៊ូវភ្លាម គាត់ក៏ជឿ។
ប៉ុន្តែគាត់បានប្រកាសថាគាត់នឹងមិនជឿឡើយ
បើគ្មានភស្តុតាងដែលគាត់បានប៉ះពាល់បន្ថែមលើការឃើញទេនោះ។
ហើយព្រះយេស៊ូវបានប្រទានភស្តុតាងដែលគាត់ចង់បាននោះទៅគាត់
។ ថូម៉ាស់ឆ្លើយឡើងថា ឱ
ព្រះអម្ចាស់នៃទូលបង្គំ
ឱព្រះនៃទូលបង្គំអើយ។
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវ
បានបន្ទោសដល់ថូម៉ាស់

ចំពោះការដែលគាត់មិនបានជឿ។
ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា
ថូម៉ាស់អើយ
អ្នកជឿដោយព្រោះបានឃើញខ្ញុំ
តែមានពរហើយអស់អ្នកដែលជឿ
តែមិនឃើញសោះ។

ដូច្នេះខ្ញុំបានឃើញថា
អ្នកដែលមិនបានដឹងពីសាររបស់ទេ
វតាទីមួយ ទេវតាទីពីរ
ត្រូវតែទទួលសារទាំងនោះពីអ្នកដែ
លធ្លាប់បានដឹង
ហើយធ្វើតាមសារនោះ។
ខ្ញុំបានឃើញថា
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានជាប់
ឆ្កាង
សារទាំងនោះក៏បានជាប់ឆ្កាងដែរ។

ហើយពួកសាវកបានប្រកាសថា
នឹងគ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះដោយឈ្មោះណានៅក្រោម
មេឃនេះដែលត្រូវបានប្រទានដល់មនុស្សឡើយ
ហើយគួរអោយអ្នកបំរើរបស់ព្រះប្រកាសដោយសេចក្តីជំនឿនិងគ្មានការភ័យខ្លាចថា
អ្នកដែលកាន់ហើយចូលរួមក្នុងសេចក្តីពិត
បានភ្ជាប់ជាមួយនឹងសាររបស់ទេវតាទីបី ត្រូវតែកាន់តាមសារទីមួយនិងទីពីរនិងទីបី
ដូចដែលព្រះបានប្រទានដល់ពួកគេ បើពុំនោះទេ
គេនឹងគ្មានចំណែកនៅក្នុងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវឡើយ។

ខ្ញុំត្រូវបានគេបង្ហាញថានៅពេលដែលពួកស្រីបរិសុទ្ធកំពុងបាននាំដំណឹងអំពីព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ពួកទាហានរ៉ូមក៏បាន ផ្សព្វផ្សាយរឿងកុហកដែលពួកសង្គ្រាជ និងអ្នកដឹកនាំបានដាក់នៅក្នុងមាត់របស់គេដែរថាពួកសាវកបានចូលមកនៅពេលយប់ នៅពេលគេកំពុងដេកលក់ ហើយបានលួចសពរបស់ព្រះយេស៊ូវទៅបាត់ សាតាំងបានដាក់ពាក្យកុហកទាំងនេះទៅក្នុងចិត្តនិងក្នុងមាត់ពួកសម្ដេចសង្ឃ ហើយមនុស្សក្រោកឈរឡើងប្រុងនឹងទទួលពាក្យពេចន៍របស់វា។

ប៉ុន្តែព្រះបានបង្ហាញអំពីការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់យ៉ាងច្បាស់លាស់ និងបានដាក់
ព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់លើការបង្ហាញសេចក្តីសង្គ្រោះ
អោយផុតពីការសង្ស័យ
ហើយឱ្យពួកសម្តេចសង្ឃនិងអ្នកដឹកនាំដឹងពីរឿងនោះ។
ទីបន្ទាល់ទាំងឡាយបានងើបឡើងពីការស្លាប់
ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីការមានព្រះជន្មរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ព្រះយេស៊ូវបាននៅជាមួយពួកសារកសែសិបថ្ងៃ
បណ្តាលអោយពួកគេមានអំណរនិងភាពរីករាយក្នុងចិត្ត

និងបានបើកបង្ហាញដល់ពួកគេអោយធ្វើទីបន្ទាល់អំពីអ្វីដែលគេបានឃើញនិងបានព្ទទាក់ទងនឹងការឈឺចាប់ ការសុគត
និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានលះបង់ដើម្បីអំពើបាប
ដើម្បីអោយអ្នកដែលមកឯទ្រង់និងបានជីវិត។
ទ្រង់បានប្រាប់គេដោយស្មោះត្រង់និងដោយស្រទន់ថា ពួកគេនឹងត្រូវទទួលការបៀតបៀននិងទុក្ខព្រួយ
ប៉ុន្តែពួកគេនឹងបានស្រាកស្រាន្តដោយការទាំងនោះនិងនឹកចាំពីព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ។ ទ្រង់បានប្រាប់គេ

ថា
ទ្រង់បានឈ្នះលើសេចក្ដីល្បួងរបស់
អារក្ស
ហើយទ្រង់មានជ័យជំនះដោយសារ
ការពិបាកនិងការឈឺចាប់ដែលសា
តាំងមិនមានអំណាចលើទ្រង់ទៀត
ឡើយ ប៉ុន្តែនឹងនាំយកការល្បួង
និងអំណាចរបស់វាទៅដាក់លើពួក
ជឿលើព្រះផ្ទាល់
និងអ្នកដែលជឿលើព្រះអម្ចាស់កាន់
តែខ្លាំងឡើង។ ទ្រង់បានប្រាប់គេថា
ពួកគេនឹងបានឈ្នះដូចជាទ្រង់ឈ្នះ
ដែរ។
ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានអំណាចរប
ស់ទ្រង់ដល់ពួកសាវកអោយធ្វើការ
អស្ចារ្យហើយទ្រង់បានប្រាប់ពួកគេ

ថា
ទោះបីមនុស្សកំណាចអាចមានអំណាចលើរាងកាយគេក៏ដោយ
ក៏គង់តែទ្រង់នឹងបញ្ជូនទេវតារបស់ទ្រង់អោយមករំដោះគេនៅពេលណាមួយមិនខានដើម្បីមិនអោយមានអ្នកណាអាចយកជីវិតគេបានឡើយ
លុះត្រាតែការងាររបស់គេបានសំរេច។
ហើយនៅពេលដែលទីបន្ទាល់របស់គេត្រូវបានបញ្ចប់ ជីវិតរបស់គេអាចតម្រូវអោយបោះត្រាទីបន្ទាល់ដែលគេបានធ្វើ។
ពួកសាវករបស់ទ្រង់បានស្តាប់ការបង្រៀនរបស់ទ្រង់ដោយសប្បាយរីករាយ។

គេទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គ្រប់ម៉ាត់ដោយយកចិត្តទុកដាក់។ ពេលនោះគេបានដឹងយ៉ាងច្បាស់ថាទ្រង់គឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃលោកីយ៍។ ព្រះបន្ទូលគ្រប់ម៉ាត់បានចូលយ៉ាងជ្រៅទៅក្នុងចិត្តរបស់គេ ហើយពួកគេមានការសោកស្តាយជាខ្លាំងដោយគេត្រូវឃ្លាតឆ្ងាយពីគ្រូដ៏មានព្រះពរនៃស្ថានសួគ៌របស់គេដែលបន្តិចទៀត គេលែងបានឮព្រះបន្ទូលប្រកបដោយព្រះគុណាចេញពីព្រះឱស្ឋទ្រង់មកកំសាន្តចិត្តគេទៀតហើយ។ ប៉ុន្តែម្តងទៀត ចិត្តរបស់គេបានកក់ក្តៅដោយសេចក្តី ស្រឡាញ់

និងអំណរដ៏ក្រៃលែងនៅពេលដែល
ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់គេថា
ទ្រង់បានយាងទៅរៀបចំកន្លែងសំរា
ប់ពួកគេ
ហើយទ្រង់នឹងយាងមកវិញដើម្បីទ
ទួលពួកគេ
អោយគេអាចនៅកន្លែងដែលទ្រង់
នៅនោះដែរ។ ទ្រង់បានប្រាប់គេថា
ទ្រង់នឹងចាត់ព្រះដ៏ជាជំនួយមួយអង្គ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីណែនាំ
ប្រទានពរ
និងដឹកនាំពួកគេទៅឯសេចក្តី
ពិតហើយទ្រង់បានលើកពាហុរបស់
ទ្រង់ឡើងប្រទានពរដល់ពួកគេ។

១.សូមអាន វិវរណៈ ១៩:៦-៨
បានពន្យល់នៅក្នុងជំពូកទី ២៣
និង២៤ នៃសៀវភៅនេះ។
២.សូមអានវិវរណៈ ១៩:៩-១២។
បានពន្យល់នៅក្នុងជំពូកទី២៨នៃ
សៀវភៅនេះ។
សូមអានម៉ាថាយ ២៧: ៥២-៥៣
ជំពូកទី២៨ ម៉ាកុស ១៦: ១-១៨
លូកា ២៤: ១-៥០ យ៉ូហានជំពូកទី
២០ កិច្ចការជំពូកទី១២។

ជំពូកទី១១ - ការយាងឡើងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ស្ថានសួគ៌បានរង់ចាំឱកាស ដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងឡើងទៅឯព្រះវរបិតាដោយជោគជ័យ។ ទេវតាទាំងឡាយបានយាងមកទទួលស្តេចនៃសិរីល្អ ហើយបានហែហាមព្រះអង្គដោយជោគជ័យទៅកាន់ស្ថានសួគ៌។ បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានប្រទានពរដល់ពួកសាវក្យរួចមក ទ្រង់បានចាកចេញពីគេ ហើយត្រូវបានព្រះវរបិតាយកទៅកាន់ស្ថានសួគ៌។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បាននាំមុខគេឡើងទៅ

ពួកមនុស្សដែលបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ បានទៅតាមទ្រង់។ ទេវតានៃស្ថានសួគ៌ដ៏ច្រើនកុះករបាននៅទីនោះ
នៅពេលដែលទេវតាជាច្រើនបានរង់ចាំការយាងមករបស់ទ្រង់។
នៅពេលដែលបានទៅដល់ទីក្រុងបរិសុទ្ធ មានទេវតាបានហែហាមទ្រង់
ព្រះយេស៊ូវបានស្រែកថា
ឱទ្វារទាំងឡាយអើយ
ចូរងើបក្បាលឡើង
ឱទ្វាដ៏អស់កល្បអើយ
ចូរនៅចំហចុះ
នោះមហាក្សត្រាដ៏មានសិរីល្អទ្រង់នឹងយាងចូលមក។
តើមហាក្សត្រដ៏មានសិរីល្អនោះជាអ្នកណា?

ទេវតាដែលបានហែហមស្រែកថា
គឺព្រះយេហូវ៉ាដ៏មានព្រះចេស្ដា
និងឥទ្ធិឫទ្ធិ ជាព្រះ
យេហូវ៉ាដ៏មានឫទ្ធិក្នុងចំបាំង។
ឱទ្វារទាំងឡាយអើយ
ចូរងើបក្បាលឡើង
ឱទ្វារដ៏អស់កល្បជានិច្ចអើយ
ចូរនៅចំហចុះ
នោះមហាក្សត្រដ៏មានសិរីល្អ
ទ្រង់នឹងយាងចូលមក។
ទេវតានៃស្ថានសួគ៌បានបន្លឺឡើង
ទៀតថា
តើព្រះមហាក្សត្រាដ៏មានសិរីល្អនេះ
ជាអ្នកណា?
គឺព្រះយេហូវ៉ានៃពួកពលបរិវា
ទ្រង់ជាមហាក្សត្រដ៏មានសិរីល្អ
ហើយក្បួនដំណើរក៏បានចូលទៅក្នុ

ងស្ថានសួគ៌។
ពេលនោះពពួកទេវតានៃស្ថានសួគ៌
បានចោមរោមព្រះរាជ បុត្រានៃព្រះ
ជាមេបញ្ជាការដ៏មានព្រះចេស្តារប
ស់គេ
ហើយបានឱនក្រាបដោយកោតសរ
សើរ
ធ្វើអោយពន្លឺចេញពីមកុដរបស់លោ
ក ចាំងទៅលើព្រះបាទទ្រង់។
ហើយបន្ទាប់មកបានដេញពិណរប
ស់លោក
ហើយបទភ្លេងដ៏ពិរោះរណ្តំ
បានបំពេញស្ថានសួគ៌ទាំងមូល
អមដោយចំរៀងសរសើរដំកើង
កូនចៀមដែលត្រូវបានគេសម្លាប់
ហើយមានជីវិតឡើង

វិញប្រកបដោយព្រះបារមី
និងសិរីរុងរឿង។

បន្ទាប់មក
ខ្ញុំត្រូវបានគេបង្ហាញអោយឃើញពួកសាវក
នៅពេលដែលគេបានសំឡឹងមើលទៅលើមេឃ
ដើម្បីមើលព្រះអម្ចាស់របស់គេឡើងទៅស្ថានសួគ៌
នៅក្នុងក្រសែភ្នែកចុងក្រោយបង្អស់។
ទេវតាពីរអង្គដែលមានសំលៀកបំពាក់ស បានឈរនៅក្បែរគេ
ហើយបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា ពួកអ្នកស្រុកកាលីឡេអើយ
ហេតុអ្វីបានជាឈរមើលទៅលើមេ

យដូច្នេះ? ព្រះយេស៊ូវនេះឯង
ដែលព្រះបានលើកពីអ្នករាល់
គ្នាឡើងទៅស្ថានសួគ៌
ទ្រង់នឹងយាងមកវិញតាមបែបដដែ
ល
ដូចជាអ្នករាល់គ្នាបានឃើញទ្រង់
ទៅនោះដែរ។
ពួកសាវកនិងមាតារបស់ព្រះយេស៊ូវ
បានធ្វើទីបន្ទាល់ពីការយាងឡើង
ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌របស់ព្រះរាជបុត្
រានៃព្រះ
ហើយគេបានចំណាយពេលពេញមួ
យយប់និយាយគ្នាអំពីសកម្មភាពដ៏
អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់
និងរឿងដ៏មានសិរីរុងរឿង
ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងពេលដ៏
ខ្លី។

សាតាំងបានពិភាក្សាជាមួយទេវតារបស់វា
និងប្រើសម្អប់យ៉ាងជូរចត់ទាស់
នឹងនគររបស់ព្រះ
វាបានប្រាប់ទេវតារបស់វាថា
នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រគល់អំណាច
និងកម្លាំងរបស់ទ្រង់មកផែនដី
វាត្រូវតែបន្ថែមការខំប្រឹងប្រែងរបស់វាអោយកាន់តែខ្លាំងទាស់នឹងអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវ។
វាមិនអាចយកឈ្នះលើព្រះយេស៊ូវបានឡើយ
តែវាត្រូវតែផ្តួលរំលំសាវករបស់ព្រះយេស៊ូវ ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន
ហើយបន្តការងាររបស់វាដល់មនុស្

សគ្រប់ជំនាន់
ដើម្បីទាក់ទាញអ្នកដែលនឹងជឿទៅ
លើព្រះយេស៊ូវ
ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
និងការយាងឡើងទៅកាន់ស្ថានសួ
គ៌របស់ទ្រង់។ សាតាំងបាន
ប្រាប់ដល់ទេវតារបស់វាថា
ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានអំណាចដល់
ពួកសាវក ឱ្យបណ្ដេញពួកវា
គំរាមពួកវា
និងព្យាបាលដល់អ្នកដែលពួកវាបា
នបៀតបៀន។
រួចទេវតារបស់សាតាំងបានចេញ
ទៅដូចជាសិង្ហគ្រហឹមដើម្បីស្វែងរក
បំផ្លាញសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

សូមអាន ទំនុកដំកើង ២៩:៧-១០ កិច្ចការ ១:១-១១។

ជំពូកទី១២ - សាវករបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ពួកសាវកបានផ្សព្វផ្សាយអំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះដែលត្រូវបានគេឆ្កាង និងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដោយសារព្រះចេស្តា។
ពួកគេបានព្យាបាលអ្នកឈឺ
សូម្បីតែអ្នកខ្វិនពីកំណើតក៏ត្រូវបានព្យាបាលអោយជាស្អាតឡើងវិញដែរ
ហើយដើរចូលទៅក្នុងព្រះវិហារជាមួយពួកគេ
ទាំងលោតកញ្ឆោងនិងសរសើរដំកើង
ដល់ព្រះនៅចំពោះមនុស្សទាំងឡាយ។ ដំណឹងនេះបានព្ញុសុសសាយ ហើយមនុស្សម្នាចាប់ផ្តើមចូលរួមជា

មួយពួកសាវក។
មនុស្សជាច្រើនបានរួបរួមគ្នាទាំងមានការអស្ចារ្យនិងរន្ធត់ជាខ្លាំងចំពោះការ ព្យាបាលដែលបានកើតឡើង។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានសុគត ពួកសង្គ្រាជបានគិតថា
នឹងគ្មានការអស្ចារ្យណាមួយកើតឡើងនៅចំពោះគេឡើយ
ដែលធ្វើអោយការរំដើបរំជួលស្ងប់រំងាប់
ហើយមនុស្សទាំងឡាយគេនឹងបែរមករកប្រពៃណីរបស់មនុស្សវិញ។
ប៉ុន្តែ នៅចំកណ្តាលពួកគេ
ពួកសាវកបានធ្វើការអស្ចារ្យ
ហើយមនុស្សម្នាពោរពេញទៅដោយការភ្ញាក់ផ្អើលនិងការអស្ចារ្យចំ

ពោះគេ។ព្រះយេស៊ូវបានត្រូវគេឆ្កាង
ទៅហើយ ហើយពួកគេបានឆ្ងល់ថា
តើពួកសាវកគេបានអំណាចពីណា
មក។
នៅពេលដែលទ្រង់នៅមានព្រះជន្ម
នៅឡើយ
គេបានគិតថាទ្រង់បានចែកអំណាច
អោយពួកសាវក
ហើយនៅពេលដែល
ព្រះយេស៊ូវបានសុគត
ពួកគេបានរំពឹងថា
ការអស្ចារ្យទាំងនោះនឹងត្រូវចប់។
លោកពេត្រុសបានយល់អំពីការស្ងា
ក់ស្ងើររបស់ពួកគេ
ហើយបាននិយាយថាឱសាសន៍អ៊ី
ស្រាអែលរាល់គ្នាអើយ
ហេតុអ្វីបានជាមានសេចក្ដីប្លែកក្នុង

ចិត្តពីការនេះ
ហើយសំឡឹងមើលមកយើងខ្ញុំហាក់ដូចជាយើងខ្ញុំបានធ្វើអោយមនុស្សនេះដើររួចដោយអាងអំណាចឬគុណភាពរបស់ខ្លួនខ្ញុំដូច្នេះ?
ព្រះនៃលោកអ័ប្រាហាំ
លោកអ៊ីសាក
និងលោកយ៉ាកុបជាព្រះនៃពួកព្ធយុកោនៃយើងរាល់គ្នា
ទ្រង់បានដំកើងអ្នកបំរើទ្រង់
នោះគឺព្រះយេស៊ូវដែលអ្នករាល់គ្នាបានបញ្ជូនទៅ
ហើយក្នុងកាលដែលលោកពីឡាត់សំរេចសេចក្តីថានឹងលែងទ្រង់
នោះអ្នករាល់គ្នាបានប្រកែកបដិសេធនៅមុខលោកមិនព្រមទទួលទ្រង់ទេ

គឺថាមិនព្រមទទួលព្រះដ៏បរិសុទ្ធហើយសុចរិតនោះឯង
បែរជាសូមអោយលោកលែងមនុស្សដែលសម្លាប់គេដល់អ្នករាល់គ្នាវិញ។
អ្នករាល់គ្នាបានសម្លាប់ព្រះអម្ចាស់នៃជីវិតនោះទៅ
តែព្រះបានប្រោសអោយទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ
យើងខ្ញុំនេះជាទីបន្ទាល់ពីការនេះឯង។ លោកពេត្រុសបានប្រាប់គេថា
ដោយសារសេចក្ដីជំនឿលើព្រះយេស៊ូវ
ដែលធ្វើអោយមនុស្សពិការនេះបានជាស្រឡះនៅមុខអ្នករាល់គ្នាដូច្នេះ។

ពួកសម្តេចសង្ឃនិងពួកនាហ្មឺនមិនទទួលពាក្យទាំងនោះឡើយ។ គេបានចាប់ ពួកសាវក ហើយយកពួកគេទៅដាក់គុក។ ប៉ុន្តែមនុស្សរាប់ពាន់នាក់បានផ្លាស់ប្តូរជំនឿ នឹងបានជឿលើការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ និងការយាងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌របស់ព្រះគ្រីស្ទដោយបានឮសេចក្តីបរិយាយតែមួយរបស់ពួកសាវកតែប៉ុណ្ណោះ។ ពួកសង្គ្រាជនិងពួកនាហ្មឺនមានអំពល់ជាខ្លាំង។ គេបានធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវដើម្បីអោយមនុស្សទាំងឡាយ បែរគំនិតមករកពួកគេ

ប៉ុន្តែឥឡូវនេះបញ្ហាវាធ្ងន់ធ្ងរជាងពីមុនទៅទៀត។ ពួកសាវក
បានចោទប្រកាន់គេដោយចំហថាជាឃាតកដែលធ្វើគុតព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ហើយគេមិនអាចទប់ស្កាត់មិនអោយរឿងនេះឮសុសសាយបានទេ
ហើយគេក៏មិនដឹងជាមនុស្សទាំងឡាយនឹងចាត់ទុកគេជាយ៉ាងណានោះឡើយ។
ពួកគេអាចសម្លាប់ពួកសាវកចោល
ប៉ុន្តែមិនហានព្រោះខ្លាចពួកមនុស្សគប់គេនឹងថ្មសម្លាប់។
គេក៏បានហៅពួកសាវកមកឯពួកចៅក្រម។
អ្នកដែលទាមទារលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវដោយអន្ទះសារនោះ ក៏នៅទី

នោះដែរ។
គេបានឮពេត្រុសប្រកែកដោយភ័យ
ខ្លាចមិនស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ
ទាំងស្បថផង
នៅពេលដែលគេចោទគាត់ថាជា
សាវកម្នាក់របស់ព្រះយេស៊ូវ។
គេបានគិតថា នឹងបំភ័យ ពេត្រុស
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ
គាត់បានកែប្រែចិត្តទៅហើយ។
ឱកាសដែលត្រូវប្រមាថដល់ព្រះ
បានកន្លងបាត់ពីពេត្រុសហើយ។
គាត់បានបដិសេធទ្រង់ម្តង
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ គាត់
អាចដកយកសេចក្តីសៅហ្មងនៃការ
បដិសេធនយ៉ាងកំសាក
និងយ៉ាងប្រញាប់ប្រញាល់ចេញ
ហើយសរសើរដំកើងព្រះនាមដែល

គាត់បានបដិសេធនោះវិញ។
ពេលនោះ
គ្មានការភ័យខ្លាចយ៉ាងតក់ក្រហល់
គ្រប់គ្រងលើដង្ហើមរបស់ពេត្រុស
ទៀតឡើយ
ប៉ុន្តែគាត់បានប្រកែកដោយអង់អាច
ក្លាហាន
គ្មានភ័យខ្លាចនិងដោយអំណាចរប
ស់ព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធប្រាប់ពួកគេថា
ដោយសារព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទពីស្រុកណាសារ៉ែត
ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឆ្កាងដែលព្រះវ
របិតាបានលើកទ្រង់ពីសុគតឡើងវិ
ញ ហើយដោយសារទ្រង់
មនុស្សនេះឈរនៅចំពោះមុខអ្នករា
ល់គ្នា។

នេះគឺជាថ្មដែលពួកជាងបានបោះ
ចោល
បានក្លាយជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯកវិញ។
ក៏គ្មានសេចក្ដីសង្គ្រោះដោយឈ្មោះ
ណាឡើយ ដ្បិត
នឹងគ្មានឈ្មោះណានៅក្រោមមេឃ
នេះដែលត្រូវបានប្រទានមកមនុស្ស
អោយបានសង្គ្រោះឡើយ។

ពួកមនុស្សគេមានការស្ញប់ស្ញែងចំ
ពោះសេចក្ដីក្លាហានរបស់ពេត្រុសនិ
ងយ៉ូហាន។ គេបានដឹងថា
ពួកគេនៅជាមួយព្រះយេស៊ូវ
បានជាភាពថ្លៃថ្នូរនិងអង់អាចរបស់
គេរឹងមាំដូចជាព្រះយេស៊ូវនៅពេល
ដែលទ្រង់ត្រូវឃាតករបស់ទ្រង់គំរា
មកំហែង។

ព្រះយេស៊ូវបានទតមើលទៅលោកពេត្រុសទាំងអាណិតអាសូរនិងក្រៀមក្រំដោយបន្ទោសគាត់ពីការដែលគាត់បានបដិសេធទ្រង់
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ
គាត់បានទទួលស្គាល់ព្រះអម្ចាស់របស់គាត់យ៉ាងអង់អាច
ព្រះបានទទួលយកលោកពេត្រុស
ហើយបានប្រទានពរដល់គាត់។
ជាសញ្ញានៃការរង់ចាំព្រះយេស៊ូវ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបំពេញគាត់។

ពួកសម្តេចសង្ឃមិនហានបង្ហាញកំហឹងរបស់គេដែលមានទៅលើពួកសាវកឡើយ។
ពួកគេក៏បានបញ្ជាអោយពួកសាវក

ចេញពីមុខពួកចៅក្រម
គេបានសន្ទនាគ្នាថា
តើយើងត្រូវធ្វើអ្វីជាមួយនឹងមនុស្ស
នេះ?
ព្រោះថាការអស្ចារ្យដ៏គួរអោយកត់
សំគាល់
ដែលពួកគេបានធ្វើត្រូវបានបង្ហាញ
ដល់មនុស្សនៅទីក្រុងយេរូសាឡិម
គ្រប់គ្នាទៅហើយ។
ហើយយើងមិនអាចបដិសេធបាន
ឡើយ។
ពួកគេមិនចង់អោយការងារដ៏ល្អនេះ
បានរីករាលដាលទេ។
ប្រសិនបើរឿងនេះបានឮសុសសា
យ អំណាចរបស់គេនឹងត្រូវបាត់បង់
ហើយមនុស្សទាំងឡាយនឹងមើលម
កពួកគេថា

ជាឃាតកធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវ។
គេបានត្រឹមតែគំរាមកំហែងដល់ពួ
កសាវក
និងបង្គាប់កុំអោយនិយាយពីព្រះនា
មរបស់ព្រះយេស៊ូវទៀតតែប៉ុណ្ណោះ
បើពុំនោះទេ
ពួកគេនឹងត្រូវស្លាប់ជាមិនខាន។
ប៉ុន្តែពេត្រុសបានប្រកាសដោយអង់
អាចក្លាហានថា
ពួកខ្ញុំនឹងលែងនិយាយពីការដែល
គាត់បានឃើញហើយឮពុំបានឡើ
យ។

ដោយសារអំណាចរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ពួកសាវកបានបន្តព្យាបាលអ្នកជំងឺ
និងអ្នកមានទុក្ខដែលគេបាននាំទៅ
ឯពួកគាត់។

សម្តេចសង្ឃនិងមេពួកអ្នកដឹកនាំព្រមទាំងដៃជើងរបស់គេបានភ្ជាក់ផ្អើលជាខ្លាំង។
មនុស្សរាប់រយនាក់បានបញ្ចូលទៅក្រោមផ្ទាំងបដានៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះដែលគេបានឆ្កាងដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនិង
ដែលបានយាងឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។
ពួកគេបានចាប់ពួកសាវកដាក់គុកដោយសង្ឃឹមថាការរំជើបរំជួលនឹងត្រូវស្ងប់។ សាតាំងមានជោគជ័យហើយទេវតា

របស់វាបានប្រមាថពួកសាវកប៉ុន្តែព្រះបានចាត់ពួកទេវតារបស់ទ្រង់ឱ្យទៅបើកទ្វារគុក

ហើយបណ្តាលអោយពួកគេទៅឯព្រះវិហារ
និងនិយាយអំពីពាក្យពេចន៍នៃជីវិតរបស់គេ
ផ្ទុយពីការបញ្ជារបស់ពួកសង្គ្រាជនិងពួកនាហ្មឺន។
គេបានប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាអោយគេនាំអ្នកជាប់គុកចូលមក។
ឆ្មាំគុកបានបើកទ្វារគុក
ប៉ុន្តែអ្នកគុកដែលគេបានរកនោះពុំបាននៅទីនោះទេ។
គេបានវិលត្រឡប់ទៅឯសម្តេចសង្ឃនិងពួកនាហ្មឺនវិញ ហើយនិយាយទៅកាន់គាត់ថា
យើងខ្ញុំបានឃើញគុកនៅបិទទ្វារជាប់ទាំងប្រយ័ត្នគ្រប់ជំពូកព្រមទាំងមានពួកយាមល្បាតឈរនៅមាត់ទ្វារផ

ង តែកាលបានបើកទៅ
នោះមិនឃើញមានអ្នកណាមួយនៅ
ក្នុងទីនោះសោះ។
ស្រាប់តែមានមនុស្សម្នាក់ទៀតមក
ប្រាប់ថា
មើលពួកមនុស្សដែលលោកបានដា
ក់គុកនោះ
ឥឡូវនេះគេកំពុងតែឈរបង្រៀនដ
ល់ពួកជននៅក្នុងព្រះវិហារវិញ។
នោះមេទ័ពនិងពួកអាជ្ញាក៏ទៅនាំគេ
មកដោយឥតមានគំហកកំហែង
សោះ
ដ្បិតគេខ្លាចក្រែងបណ្ដាជនចោលខ្លួ
ននឹងថ្ម។
កាលបាននាំមកដាក់នៅមុខក្រុមជំ
នុំ ហើយ នោះសម្ដេចសង្ឃសួរថា
តើយើងមិនបានហាមផ្ដាច់មិនអោ

យងងរាល់គ្នាបង្រៀនសេចក្តីនោះ
នៅពេញក្រុងយេរូសាឡិមទាំងមូល
វិញ
ព្រមទាំងគិតទម្លាក់ទោសពីឈាមម
នុស្សនោះមកលើយើងផង។

ពួកគេជាអ្នកមានពុត
ហើយចូលចិត្តនឹងការសរសើររបស់
មនុស្សជាជាងស្រឡាញ់ព្រះ។
សកម្មភាពដ៏មានព្រះចេស្តាដែលពួ
កសាវកបានធ្វើឡើងនោះ
រឹតតែធ្វើអោយពួកគេខឹងខ្លាំងឡើង
។ ពួកគេបានដឹងថា
ប្រសិនបើពួកសាវកផ្សព្វផ្សាយអំពី
ព្រះយេស៊ូវ ការឆ្កាងទ្រង់
ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនិងការ
យាងឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌របស់

ទ្រង់
វានឹងធ្វើអោយកំហុសធ្លាក់ទៅលើពួកគេ និងប្រកាសថា
ពួកគេជាឃាតក
គេមិនចង់ទទួលលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវដូចជាកាលដែលគេបានស្រែកជាឱឡារិកថា

ចូរអោយឈាមវាធ្លាក់មកលើយើងនិងកូនចៅយើងចុះនោះឡើយ។
ពួកសាវកបានប្រកាសយ៉ាងអង់អាចក្លាហានថាពួកគេត្រូវតែស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាជាងមនុស្ស។
ពេត្រុសបាននិយាយថា
រីឯព្រះនៃពួកឰយុកោយើងរាល់គ្នាទ្រង់បានប្រោសព្រះយេស៊ូវដែលលោករាល់គ្នាបានសម្លាប់ដោយព្យួរ

នៅលើឈើឆ្កាង
ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
ហើយព្រះបានដំកើងទ្រង់ឡើងដោ
យសារព្រះហស្តស្តាំអោយធ្វើជាព្រះ
អម្ចាស់
និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះដើម្បីនឹងប្រោ
សប្រទានការកែប្រែចិត្តដល់សាស
ន៍អ៊ីស្រាអែលប្រយោជន៍អោយបាន
រួចពីបាប។
យើងខ្ញុំនេះព្រមទាំងព្រះវិញ្ញាណបរិ
សុទ្ធដែលព្រះបានប្រទានដល់អស់
អ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ដែលជា
ស្មរបន្ទាល់របស់ទ្រង់ពីការទាំងនោះ
។ ពេលនោះ
ពួកឃាតកមានចិត្តក្តៅក្រហាយជា
ខ្លាំង។
គេបានចង់សំអាតដៃរបស់គេកុំអោ

យប្រឡាក់ឈាមដោយសម្លាប់ពួក
សាវក។
គេបានរៀបចំផែនការដើម្បីធ្វើការ
សម្លាត់នោះ
នៅពេលនោះព្រះបានចាត់ទេវតារប
ស់ទ្រង់ទៅឯអ្នកផារិស៊ីម្នាក់
ឈ្មោះកាម៉ាលាល
ដើម្បីជំរុញចិត្តគាត់ចំពោះក្រុមជំនុំ
សម្ដេចសង្ឃនិងពួកនាហ្មឺនដោយនិ
យាយថា
ចូរដកខ្លួនចេញពីមនុស្សទាំងនេះកុំ
អោយធ្វើអ្វីដល់គេឡើយ
ដ្បិតបើសិនជាគំនិតគេឬ
ការគេធ្វើនេះកើតឡើងពីមនុស្ស
នោះ នឹងត្រូវវិនាសជាមិនខាន
តែបើកើតមកពីព្រះវិញ
នោះអ្នករាល់គ្នាពុំអាចធ្វើអោយវិនា

សបានទេ
ក្រែងអ្នករាល់គ្នាជាប់ទោសជាពួកអ្ន
កតយុទ្ធនឹងព្រះដែរ។
ទេវតារបស់អារក្ស
វាបានធ្វើការក្នុងចិត្តរបស់សម្តេចស
ង្ឃដើម្បី អោយសម្លាប់ពួកសាវក
ប៉ុន្តែព្រះបានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់
អោយការពារគេដោយធ្វើអោយមា
នសំឡេងគាំទ្រដល់ពួកសាវកពីក្នុង
ចំណោមពួកគេ។

ការងាររបស់ពួកសាវកមិនទាន់ចប់
ទេ។
ពួកគេត្រូវតែធ្វើទីបន្ទាល់ពីព្រះយេ
ស៊ូវ
នៅចំពោះស្តេចដើម្បីបង្ហាញពីការ
ដែលគេបានឃើញនិងបានឮ។

ប៉ុន្តែមុននឹងពួកសម្តេចសង្ឃនិងពួក
នាហ្មឺនដោះលែងពួកសាវក
គេបានវាយដោយរំពាត់ព្រមទាំង
ហាមឃាត់មិនអោយនិយាយពីព្រះ
នាមព្រះយេស៊ូវទៀត។
ពួកសាវកក៏ចេញពីក្រុមជំនុំទៅ
ដោយសប្បាយពីព្រោះព្រះបានរាប់
ជាអ្នកគួរនឹងទ្រាំសេចក្តីដំនៀលដោ
យព្រះនាម

ទ្រង់។ ហើយអ្នកទាំងនោះ
ចេះតែបង្រៀននិងប្រាប់ដំណឹងល្អពី
ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងព្រះវិហារ
ហើយនៅអស់ទាំងផ្ទះរាល់តែថ្ងៃ។
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានរីកលូតលា
ស់និងបានចំរើនឡើង។
សាតាំងបានធ្វើការក្នុងចិត្តសម្តេច

សង្ឃនិងពួកនាហ្មឺនអោយជួលទាហានរ៉ូមដែលយាមផ្នូរអោយនិយាយកុហកថា
ពួកសាវកបានចូលទៅលួចព្រះសពព្រះយេស៊ូវនៅពេលដែលគេដេកលក់។ តាមរយៈការកុហកនេះ
ពួកគេសង្ឃឹមថានឹងអាចបិទបាំងរឿងពិតបាន ប៉ុន្តែមើលន៍
ភស្តុតាងដ៏មានចេស្តានៃការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវបានផុសឡើងដូចផ្សិតនៅជុំវិញគេ។
ពួកសាវកបានប្រកាសពីការនោះយ៉ាងអង់អាចក្លាហានព្រមទាំងបានបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលគេបានឃើញនិងបានព្រមទាំងបានធ្វើការអស្ចារ្យជាច្រើនដោយនូវព្រះនាមរបស់ព្រះ

យេស៊ូវ។
ពួកគេបានដាក់លោហិតរបស់ព្រះ
យេស៊ូវទៅលើអ្នកដែលចង់ទទួល
នៅពេលដែលគេបានទទួលការអនុ
ញ្ញាត
អោយមានអំណាចលើព្រះយេស៊ូវ
ដោយអង់អាចក្លាហាន។

ខ្ញុំបានឃើញថាព្រះបានត្រាស់បង្គា
ប់ដល់ទេវតារបស់ទ្រង់អោយថែរក្
សា
និងការពារជាពិសេសដល់សេចក្ដីពិ
តដ៏ពិសិដ្ឋដែលជាយុថ្កាទ្រទ្រង់ពួក
សាវករបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅគ្រប់ជំនាន់
។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសណ្ឋិតយ៉ាងពិសេសលើពួកសាវកដែលជាអ្នកធ្វើទីបន្ទាល់ពីការឆ្កាង
ពីការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
និងការយាងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌របស់ព្រះគ្រីស្ទ
ជាសេចក្តីពិតដ៏សំខាន់ដែលទ្រទ្រង់សេចក្តីជំនឿរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល។
ទាំងអស់គ្នាត្រូវតែសំឡឹងមើលទៅឯព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃលោកីយ៍ថាជាសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គេតែមួយគត់និងដើរតាមផ្លូវដែលព្រះយេស៊ូវបានបើកទុកអោយដោយលះបង់ព្រះជន្មរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ហើយ
និងរក្សាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះក្នុងជីវិត។
ខ្ញុំបានឃើញគតិបណ្ឌិត

និងសេចក្ដីល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុង
ការប្រទានអំណាចដល់ពួកសាវក
អោយបន្តការងារដដែល
ដែលបណ្ដាលអោយពួកយូដាស្អប់
ទ្រង់និងធ្វើគុតទ្រង់។
គេបានទទួលអំណាចអោយធ្វើការ
លើការងាររបស់សាតាំង។
គេបានបង្ហាញសញ្ញា
និងការអស្ចារ្យដោយព្រះនាមព្រះ
យេស៊ូវដែលត្រូវបានមើលងាយ
និងធ្វើគុតដោយដៃជនកំណាច។
រង់រស្មីនៃពន្លឺ
និងសិរីល្អបានចាំងពីពេលនៃការសុ
គតនិងការមានព្រះជន្មរស់របស់ព្រះ
គ្រីស្ទ ធ្វើអោយ
រឿងពិតថាទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ
នៃលោកីយ៍ នៅស្ថិតស្ថេរជានិច្ច។

សូមអាន កិច្ចការជំពូក ៣-៥។

ជំពូកទី១៣ - ការស្លាប់របស់ស្ទេផាន

ពួកសាវកបានកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង នៅទីក្រុងយេរូសាឡិម។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានកើនឡើង ហើយមានពួកសង្ឃជាច្រើនគោរព តាមនៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿរបស់គេ។ លោកស្ទេផាន ពោរពេញដោយសេចក្ដីជំនឿ ហើយបានធ្វើការអស្ចារ្យ និងសំដែងឫទ្ធិបារមីជាច្រើននៅក្នុង ចំណោមពួកសាវក។ មានមនុស្សជាច្រើនបានខឹងសំបា ដោយ មានពួកសង្ឃបានបែរចេញពីប្រពៃណី

និងបែរចេញពីការថ្វាយយញ្ញបូជាដ៏ឧត្តម។

ដោយអំណាចដ៏ខ្ពស់
លោកស្ទេផានបានស្តីបន្ទោសដល់ពួកសង្ឃនិងនិងពួកនាហ្មឺន និងបានសរសើរព្រះយេស៊ូវនៅចំពោះមុខគេ។
ពួកគេមិនអាចតស៊ូនឹងប្រាជ្ញានិងអំណាចដែលគាត់បាននិយាយនោះឡើយ
ហើយនៅពេលដែលគេឃើញថា
គេមិនអាចយកឈ្នះលើគាត់បាន
គេបានជួលមនុស្សឱ្យពោលបង្កុសថា
គេបានឮគាត់និយាយប្រមាថទាស់នឹងលោកម៉ូសេ និងទាស់នឹងព្រះ។

គេបានបំផុសមនុស្សឡើង
ហើយដោយធ្វើទីបន្ទាល់ក្លែង
គេបានចាប់លោកស្ទេផាន
និងបានចោទប្រកាន់គាត់ពីបទនិ
យាយទាស់នឹងព្រះវិហារ
និងទាស់នឹងច្បាប់។

ពួកគេបានបញ្ជាក់ថា
គេបានឮស្ទេផាននិយាយថាព្រះយេ
ស៊ូវពីស្រុកណាសារ៉ែតនេះនឹងបំផ្លា
ញទំនៀមទម្លាប់ដែលលោកម៉ូសេ
បានទុកឱ្យ។

អ្នកដែលបានអង្គុយនៅក្នុងបន្ទប់ជំ
នុំជំរះស្ទេផានទាំងអស់
បានឃើញពន្លឺនៃសិរីល្អរបស់ព្រះ
នៅលើផ្ទៃមុខរបស់គាត់។

មុខរបស់គាត់បានភ្លឺឡើងដូចជាព្រះភក្ត្ររបស់ទេវតា។ គាត់បានក្រោកឈរឡើងពេញដោយសេចក្តីជំនឿ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយពីពួកហោរាគាត់បាននាំគេទៅឯព្រឹត្តិ៍ការណ៍នៃព្រះយេស៊ូវ ការឆ្កាងរបស់ទ្រង់ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ និងការយាងឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ របស់ទ្រង់ និងបានបង្ហាញគេថាព្រះអម្ចាស់មិនបានគង់នៅក្នុងព្រះវិហារដែលដៃមនុស្សធ្វើនោះទេ។ ពួកគេបានថ្វាយបង្គំព្រះវិហារ។ អ្វីដែលអ្នកណានិយាយទាស់នឹងព្រះវិហារធ្វើអោយគេឈឺចិត្តខ្លាំងជាងការនិយាយទាស់នឹងព្រះទៅទៀត។

វិញ្ញាណរបស់ស្ទេផានបានជំរុញដោយការឈឺចាប់នៃស្ថានសួគ៌នៅពេលដែលគាត់បានស្រែកប្រឆាំងនឹងពួកគេព្រោះការកាចសាហាវនិងមិនកាត់ស្បែកចិត្ត។
អ្នករាល់គ្នាចេះតែទាស់ទទឹងនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាដរាប។
ពួកគេបានសំឡឹងមើលតែអាការៈខាងក្រៅ'
នៅពេលដែលចិត្តរបស់គេពុករលួយនិងពោរពេញដោយការអាក្រក់ហួសប្រមាណ។
ស្ទេផានបានប្រដូចពួកគេទៅនឹងព្យុកោរបស់គេដែលបានបៀតបៀនពួកហោរាដោយនិយាយថា
ឥឡូវនេះអ្នករាល់គ្នាក៏បានក្បត់ហើយសំឡាប់ព្រះអង្គនោះ។

ពួកសម្តេចសង្ឃ និងពួកនាហ្មឺន
មានការក្តៅក្រហាយយ៉ាងខ្លាំងនៅ
ពេលដែលស្ទេផានបាននិយាយពី
សេចក្តីពិតយ៉ាងចំៗ
ហើយគេក៏ស្ទុះទៅរកស្ទេផាន។
ពន្លឺនៃស្ថានសួគ៌បានចាំងមកលើគា
ត់
ហើយនៅពេលដែលគាត់បានសំឡឹ
ងមើលមេឃ
ព្រះបានប្រទានការបើកសំដែងអោ
យគាត់ឃើញសិរីល្អនៃទ្រង់
ហើយទេវតាបានចោមរោមនៅជុំវិ
ញគាត់។
គាត់បានស្រែកថាមើលខ្ញុំបានឃើ
ញមេឃចំហនិងកូនមនុស្សនៅខាង
ស្តាំ ព្រះ។

មនុស្សមិនបានឮគាត់ឡើយ។
ពួកគេបានស្រែកឡើងដោយសំឡេ
ងយ៉ាងខ្លាំងទាំងចុកត្រចៀករបស់
គេ ទាំងរត់ទៅរកគាត់ទាំងអស់គ្នា
ហើយបណ្ដេញគាត់ចេញពីទីក្រុងនិ
ងគប់គាត់នឹងថ្ម។
ហើយស្ទេផានបានលុតជង្គង់ចុះ
ព្រមទាំងស្រែកដោយសំឡេងខ្លាំង
ៗថា ឱព្រះអម្ចាស់អើយ
សូមកុំរាប់បាបនេះដល់គេឡើយ។

ខ្ញុំបានឃើញថាស្ទេផានគឺជាមនុស្ស
ដែលមានបារមីរបស់ព្រះ
ជាពិសេសត្រូវបានលើកឡើងដើម្បី
បំពេញកន្លែងដ៏សំខាន់មួយក្នុងពួក
ជំនុំ។
សាតាំងបានសំដែងសេចក្ដីរីករាយ

យ៉ាងក្រៃលែងនៅពេលដែលស្ទេផានត្រូវស្លាប់ដោយគេគប់នឹងថ្ម
ព្រោះវាដឹងថាពួកសាវកបានទទួលការបរាជ័យយ៉ាងធំ។
ប៉ុន្តែជោគជ័យរបស់សាតាំងបានតែមួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះ
ព្រោះមានម្នាក់ដែលបានឈរនៅក្នុងហ្វូងមនុស្ស
បានឃើញការស្លាប់របស់ ស្ទេផាន
ជាអ្នកដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់គាត់។
ទោះបីជាគាត់មិនបានរួមចំណែកក្នុងការគប់ស្ទេផាននឹងថ្មក៏ដោយ
ក៏គាត់បានយល់ព្រមក្នុងការស្លាប់របស់ស្ទេផានដែរ។
សុលបានច្រណែននឹងការបៀតបៀនដល់ព្រះវិហាររបស់ព្រះ

គាត់បានស្វែងរកចាប់ខ្លួនពួកគេ
បណ្តេញគេចេញពីផ្ទះ
ហើយបានប្រគល់ពួកគេយកទៅស
ម្លាប់។
សាតាំងបានប្រើសុលយ៉ាងមានប្រ
សិទ្ធិភាព។
ប៉ុន្តែព្រះអាចបំផ្លាញអំណាចរបស់
សាតាំង
ហើយដោះលែងអ្នកដែលវាចាប់ចង
។
សុលជាមនុស្សដែលមានការចេះដឹ
ង
ហើយសាតាំងបានប្រើប្រាស់អំ
ណោយទានគាត់ដោយជោគជ័យ
អោយធ្វើការប្រឆាំងនឹងព្រះរាជបុត្
រានៃព្រះ និងអ្នកដែលជឿលើទ្រង់។
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានជ្រើសរើសសុ

លជាអ្នកដែលបានរើសតាំងអោយ
ផ្សព្វផ្សាយព្រះនាមរបស់ទ្រង់
អោយពង្រឹងពួកសាវកក្នុងការងារ
របស់គេលើសពីលោកស្ទេផានទៅ
ទៀត។
សុលគឺជាមនុស្សដែលសាសន៍យូ
ដា អោយតម្លៃយ៉ាងខ្ពស់។
គុណសម្បត្តិនិងការសិក្សារបស់គា
ត់
ធ្វើឱ្យគេពេញចិត្តណាស់ហើយគាត់
គឺជាមនុស្សដែលពួកសាវកភ័យខ្លា
ចជាខ្លាំង។

សូមអានកិច្ចការជំពូកទី៦និង៧។

ជំពូកទី១៤ - ការសន្ទនារបស់សុល

ពេលដែលសុលបានធ្វើដំណើរទៅ
កាន់ទីក្រុងដាម៉ាស
ជាមួយនឹងលិខិតអនុញ្ញាតដើម្បីចា
ប់មនុស្សប្រុសស្រីទាំងឡាយដែល
ផ្សព្វផ្សាយពីព្រះយេស៊ូវហើយចាប់
គេយកមកទីក្រុងយេរូសាឡិម។
ទេវតារបស់អារក្សបានត្រេកអរយ៉ា
ងខ្លាំងនៅជុំវិញគាត់។ប៉ុន្តែនៅពេល
ដែលគាត់កំពុងធ្វើដំណើរ
ស្រាប់តែមានពន្លឺមកពីលើមេឃភ្លឹម
ក
នៅជុំវិញខ្លួនគាត់ដែលធ្វើអោយទេវ
តារបស់អារក្សបានរត់គេចខ្លួន
ហើយធ្វើអោយ
សុលដួលទៅនឹងដីមួយរំពេច។

គាត់បានឮសំឡេងថា សុល
នៃសុល
ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបៀតបៀនដល់ខ្ញុំ
ដូច្នេះ? សុលទូលឆ្លើយថា
ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គណានុះន៎?
រួចព្រះអម្ចាស់ទ្រង់តបថា
ខ្ញុំនេះជាព្រះយេស៊ូវដែលអ្នកបៀត
បៀន អ្នកធាក់ជល់នឹង ជន្លួញដូច្នេះ
នោះពិបាកដល់អ្នកណាស់។
នោះសុលក៏ញាប់ញ័រ
ទាំងអស្ចារ្យក្នុងចិត្ត
ព្រះអម្ចាស់អើយ
តើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យអោយទូល
បង្គំធ្វើដូចម្តេច?
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា
ចូរក្រោកឡើងទៅក្នុងទីក្រុងទៅ

នោះគេនឹងប្រាប់អ្នកអោយដឹងពីការ
ដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។

ឯពួកអ្នកដែលធ្វើដំណើរជាមួយគា
ត់
គេក៏ឈរស្រឡាំងកាំងដោយបានឮ
សូរសំឡេងមែន
តែមិនបានឃើញអ្នកណាសោះ។
រួចសុលក៏ក្រោកពីដីឡើង
តែកាលគាត់បើកភ្នែកហើយ
នោះមើលមិនឃើញអ្វីទេ។
គេក៏ដឹកដៃគាត់នាំទៅឯដាម៉ាស
ក្នុងរវាងបីថ្ងៃគាត់មើលមិនឃើញ
ឡើយ ក៏មិនបរិភោគអ្វីផង។
ពេលនោះព្រះបានចាត់ទេវតារបស់
ទ្រង់ទៅឯបុរសម្នាក់ដែលសុលបាន
សង្ឃឹមថានឹងចាប់ខ្លួន

ហើយបង្ហាញអោយគាត់ឃើញក្នុង
ការជាក់ស្តែងមួយថាគាត់ត្រូវធ្វើដំ
ណើរទៅឯផ្លូវដែលហៅថាផ្លូវត្រង់
ហើយសួររកមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះសុ
លជាអ្នកស្រុកតើសុសនៅផ្ទះយូដា
ស
ដ្បិតមើលគាត់កំពុងអធិស្ឋានហើយ
ក្នុងការជាក់ស្តែង
គាត់បានឃើញថាមានមនុស្សម្នាក់
ឈ្មោះអាន្នានាសចូលមកដាក់ដៃ
លើគាត់អោយបានភ្លឺភ្នែកឡើង។

អាន្នានាសបានភ័យខ្លាចមានបញ្ហា
ចំពោះរឿងនេះ
ហើយចាប់ផ្តើមទូលទៅ
ព្រះពីអ្វីដែលគាត់បានឮពីសុល។
ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅអាន្នា

នាសថា
ចូរទៅចុះពីព្រោះអ្នកនោះជាប្រដាប់
រើសតាំងដល់ខ្ញុំសំរាប់នឹងប្រកាស់
ឈ្មោះខ្ញុំដល់ពួកសាសន៍ដទៃនិងពួ
កស្ដេច
ហើយនិងពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលផ
ង។
ដ្បិតខ្ញុំនឹងបង្ហាញអោយគាត់ដឹងថា
ត្រូវរង់ទុក្ខលំបាកទាំងអប្បាលម៉ាន
ដោយព្រោះឈ្មោះខ្ញុំ។
ដូច្នេះអាន៉្នានាសក៏ទៅហើយចូលក្នុ
ងផ្ទះនោះដាក់ដៃលើគាត់និយាយថា
អ្នកសុលអើយ
ព្រះអម្ចាស់គឺព្រះយេស៊ូវដែលលេច
មកអោយអ្នកឃើញតាមផ្លូវ
ទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំមកដើម្បីអោយអ្នក
បានភ្លឺ ភ្នែក

ហើយអោយអ្នកបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

សុលក៏ភ្លឺភ្នែកភ្លាម
ហើយក្រោកឡើងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។
ពេលនោះគាត់បានប្រកាសនៅក្នុងសាលាប្រជុំអំពីព្រះគ្រីស្ទថាទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។
ឯអស់អ្នកដែលឮ
ក៏មានសេចក្តីងឿងឆ្ងល់
ហើយគេនិយាយថា
តើមិនមែនអ្នកនេះទេឬអីដែលបំផ្លាញពួកអ្នកដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមនោះនៅក្រុងយេរ៉ូសាឡិម។
ហើយគាត់មកទីនេះដើម្បីនឹងចាប់ចងបញ្ជូនទៅអោយពួកសង្គ្រាជដែរ។

តែសុលគាត់មានកម្លាំងកាន់តែខ្លាំង ឡើងក៏ផ្តួញផ្តាល់ដល់ពួកសាសន៍ យូដាវិញ។
ពួកគេមានបញ្ហាម្តងទៀតហើយ។ សុលបានប្រាប់គេពីបទពិសោធន៍របស់គាត់ជាមួយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

មនុស្សទាំងអស់គេបានដឹងអំពីរឿង ដែលសុលបានប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូវព្រមទាំងតាមចាប់និងសម្លាប់ដល់អ្នកដែលជឿលើព្រះនាមទ្រង់។ ការសន្ទនាដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់ ធ្វើឱ្យមនុស្សជាច្រើនបានជឿថាព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ សុលបានបង្ហាញអំពីបទពិសោធន៍របស់គាត់ថានៅពេលដែលគាត់បាន

តាមបៀតបៀន ធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ
និងកាប់សម្លាប់
ចាប់ដាក់គុកដល់បុរសស្ត្រីទាំងឡា
យ មានគ្រាមួយ ពេលគាត់កំពុង

ធ្វើដំណើរទៅកាន់ទីក្រុងដាម៉ាស
រំពេចនោះមានពន្លឺមកពីលើមេឃចាំ
ងជុំវិញខ្លួនគាត់
ហើយព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញអង្គទ្រ
ង់ដល់គាត់
ហើយបង្រៀនគាត់ថាទ្រង់គឺជាព្រះ
រាជបុត្រានៃព្រះ។
នៅពេលដែលសុលបានប្រកាសពី
ព្រះយេស៊ូវដោយក្លាហាន
គាត់មានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំង។
គាត់មានចំណេះដឹងខាងព្រះគម្ពីរ
ហើយបន្ទាប់ពីគាត់បានផ្លាស់ប្តូរជំ

នឿ
ពន្លឺនៃព្រះបានចាំងទៅលើបទទំនា
យទាំងឡាយទាក់ទងនឹងព្រះយេស៊ូ
វដែលធ្វើ

អោយគាត់អាចបង្ហាញពីសេចក្ដីពិត
យ៉ាងច្បាស់និងយ៉ាងអង់អាច
និងកែលំអន្ទវការកែប្រែបទគម្ពីរទាំ
ងឡាយ។
ដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះបានគង់
នៅជាមួយគាត់
គាត់បាននាំអ្នកស្ដាប់របស់គាត់អោ
យដឹងពីបទទំនាយតាំងពីការយាង
មកជាលើកទីមួយរបស់ព្រះយេស៊ូវ
និងបង្ហាញគេថាបទគម្ពីរត្រូវបានសំ
រេចហើយដែលយោងទៅលើការរង
ទុក្ខ របស់ព្រះគ្រីស្ទ

ការសុគតនិងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។

សូមអានគម្ពីរកិច្ចការ ជំពូកទី៩

ជំពូកទី១៥ - សាសន៍យូដាបានសំរេចចិត្តសម្លាប់ប៉ុល

ពួកសង្គ្រោជនិងពួកមេដឹកនាំគេមានកំហឹងទាស់នឹងប៉ុលជាខ្លាំងនៅពេលដែលគាត់បានធ្វើទីបន្ទាល់អំពីហេតុដែលទាក់ទងនឹងបទពិសោធន៍របស់គាត់។ គេបានឃើញថាគាត់ប្រកាសពីព្រះយេស៊ូវដោយអង់អាចហើយបានធ្វើការឫទ្ធិបារមីក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ហើយមានមនុស្សជាច្រើនបានស្តាប់គាត់ ហើយបែរចេញពីប្រពៃណីរបស់គេព្រមទាំងបានសំឡឹងមើលទៅពួកគេថា

អ្នកធ្វើគុតព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។
ក៏ហឹងរបស់គេបានពុះពោរឡើង
ហើយគេក៏បានប្រជុំពិភាក្សាគ្នាថា
តើត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីបំបាត់ការរំ
ជើបរំជួលនេះអោយមានប្រសិទ្ធិភា
ពបំផុត។
គេបានព្រមព្រៀងគ្នាថាវិធីដ៏ល្អបំផុ
តសំរាប់ពួកគេគឺសម្លាប់ប៉ុលចោល
។
ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់ជ្រាបអំពីគោលបំណង
របស់គេ
ហើយបានចាត់ទេវតាអោយតាមថែ
រក្សាគាត់ដើម្បីអោយគាត់រស់នៅបំ
ពេញការងាររបស់ទ្រង់
និងរងទុក្ខដោយសារព្រះនាមរបស់
ព្រះយេស៊ូវ។

គេបានប្រាប់ដល់ប៉ុលថា
សាសន៍យូដាតាមសម្លាប់គាត់។
សាតាំងបានដឹកនាំអោយសាសន៍
យូដាដែលមិនជឿឱ្យចាំយាមមាត់ទ្
វារទីក្រុងដាម៉ាសទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
ដើម្បីឃ្លាំមើលនៅពេលណាដែលប៉ុ
លចេញតាមទ្វារ
នោះគេនឹងសម្លាប់គាត់ភ្លាម។
ប៉ុន្តែនៅពេលយប់ពួកសាវកបានសំ
រួតលោកចុះមកតាមកន្ត្រក។
នៅទីនោះពួកយូដាមានការអាម៉ាស់
ដោយការបរាជ័យរបស់ពួកគេ
ហើយរាស្រ្តរបស់សាតាំងត្រូវបរាជ័
យ។
ប៉ុលក៏បានធ្វើដំណើរទៅទីក្រុងយេរ៉ូ
សាឡិមដើម្បីចូលរួមជាមួយពួកសា
វក

ប៉ុន្តែពួកគេបានភ័យខ្លាចចំពោះគាត់
។
គេមិនអាចជឿថាគាត់ជាសាវទ្បើយ
។
ជីវិតរបស់គាត់ត្រូវបានពួកយូដាតា
មរក
ហើយបងប្អូនរបស់គាត់ក៏មិនបានទ
ទួលគាត់ទៀត
ប៉ុន្តែបារ៉ាបាសបាននាំគាត់ទៅជួបពួ
កសាវក
ហើយក៏រ៉ាយរ៉ាប់ប្រាប់ពួកគេអំពីការ
ដែលគាត់បានជួបព្រះនៅតាមផ្លូវ
និងអំពីការដែលគាត់បានប្រកាសអំ
ពីព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវយ៉ាងក្លៀ
វក្លានៅទីក្រុងដាម៉ាស។
ប៉ុន្តែសាតាំងបានកកូកកាយចិត្តរប
ស់សាសន៍យូដាអោយ បំផ្លាញប៉ុល

ហើយព្រះយេស៊ូវក៏បានប្រាប់អោយគាត់ចេញពីទីក្រុងយេរូសាឡិម។ គាត់បានធ្វើដំណើរទៅកាន់ទីក្រុងជាច្រើនដោយអធិប្បាយអំពីព្រះយេស៊ូវនិងធ្វើការអស្ចារ្យផង មានមនុស្សជាច្រើនបានទទួលជឿ ហើយនៅពេលដែលមនុស្សពិការពីកំណើតម្នាក់ត្រូវបានព្យាបាលអោយជាឡើងវិញ អ្នកដែលថ្វាយបង្គំរូបសំណាករៀបតែនឹងថ្វាយយញ្ញបូជាដល់ពួកសារកទៅហើយ។ ប៉ុលបានហែកអាវខ្លួនហើយបានប្រាប់គេថា ពួកគេគ្រាន់តែជាមនុស្សប៉ុណ្ណោះ ហើយពួកគេត្រូវថ្វាយបង្គំព្រះដែលបង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី

សមុទ្រនិងរបស់ទាំងអស់ដែលនៅ
ស្ថានទាំងនោះផង។
ប៉ុលបានសរសើរតំកើងព្រះនៅមុខ
គេរាល់គ្នា
ប៉ុន្តែគាត់ឃាត់គេមិនអោយថ្វាយយ
ញ្ញបូជាដល់គាត់សឹងតែមិនបាន។
ចំណេះដឹងនៃសេចក្តីជំនឿលើព្រះដ៏
ពិតដំបូង
ហើយការថ្វាយបង្គំនិងកិត្តិយសដោ
យសារគាត់
បានចាប់ផ្តើមកើតឡើងនៅក្នុងគំនិ
តពួកគេ
ហើយនៅពេលដែលពួកគេកំពុងតែ
ស្តាប់ប៉ុល
សាតាំងបានជំរុញអោយសាសន៍យូ
ដាដែលគ្មានជំនឿមកពីទីក្រុងមួយ
ទៀតអោយតាមប៉ុលដើម្បីបំផ្លាញ

ការងារល្អដែលគាត់បានធ្វើ។
សាសន៍យូដាបានបំផុស
និងបញ្ចេះកំហឹងដល់ពួកអ្នកថ្វាយប
ង្គំរូបព្រះដោយនិយាយបំផ្លើសទាស់
នឹងប៉ុល។
ឥឡូវនេះមនុស្សដ៏អស្ចារ្យនិងគួរគោ
រពបានក្លាយជាគេស្អប់ហើយអ្នកដែ
លរៀបនឹងថ្វាយយញ្ញបូជានិងថ្វាយ
បង្គំដល់ពួកសាវកថ្មីៗ
នោះបានចោលប៉ុលនឹងដុំថ្ម
រួចអូសគាត់
ចេញទៅទុកចោលនៅក្រៅទីក្រុង
ដោយស្មានថា គាត់ស្លាប់ហើយ។
ប៉ុន្តែនៅពេលពួកសិស្សកំពុងឈរ
យំសោកនៅជុំវិញគាត់
គាត់បានក្រោកឡើងហើយដើរចូល
ទៅក្នុងទីក្រុងវិញជាមួយគេ។

នៅពេលដែលប៉ុលបានអធិប្បាយអំពីព្រះយេស៊ូវ
មានស្រ្តីម្នាក់ដែលមានអារក្សចូលដើរតាមពួកគាត់ដោយស្រែកថាអ្នកទាំងនេះជាអ្នកបំរើដ៏ខ្ពស់បំផុតដែលប្រាប់យើងពីផ្លូវសង្គ្រោះ។
នាងក៏ធ្វើដូចនេះជាយូរថ្ងៃទាល់តែប៉ុលមានសេចក្តីរំខានចិត្តជាខ្លាំងព្រោះការស្រែកនេះបង្វែងគំនិតរបស់មនុស្សចេញពីសេចក្តីពិត។
ទិសដៅរបស់សាតាំងក្នុងការដឹកនាំនាងអោយធ្វើដូច្នេះគឺដើម្បីធ្វើអោយមនុស្សជិនឆ្អន់និងបំផ្លាញឥទ្ធិពលរបស់ពួកសិស្ស។
ប៉ុន្តែវិញ្ញាណរបស់ប៉ុលបានពុះពោរឡើង ហើយគាត់បានបែរ

ទៅឯស្រីនោះទាំងនិយាយថា
អញបង្គាប់ឯងដោយនូវព្រះនាមព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទអោយឯងចេញពីនាង
នេះទៅ។
វិញ្ញាណរបស់អារក្សក៏បានទទួលកា
រគំរាមហើយក៏ចេញពីនាងនៅពេល
នោះទៅ។

ចៅហ្វាយរបស់នាងពេញចិត្តណា
ស់ដែលនាងតាមស្រែកពីក្រោយពួ
កសិស្ស
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវិញ្ញាណអារក្ស
បានចេញពីនាងទៅ
ហើយពួកគេបានឃើញនាងជាសិ
ស្សយ៉ាងស្លូតបូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទម្នា
ក់នោះ គេក្តៅក្រហាយជាខ្លាំង។
គេបានប្រមូលប្រាក់យ៉ាងច្រើនដោ

យសារការទស្សទាយរបស់នាង ឥឡូវនេះសេចក្តីសង្ឃឹមដែលនឹងបានកំរៃរបស់គេបានបាត់អស់ទៅហើយ។
គោលបំណងរបស់សាតាំងបានបរាជ័យ
ប៉ុន្តែអ្នកបំរើរបស់វាបានចាប់ប៉ុលនិងសីឡាសដោយកន្រ្តាក់កន្ត្រែងនាំទៅទីផ្សារនៅ

ចំពោះមុខមេនគរបាលនិងពួកចៅក្រមដោយនិយាយថា
ពួកយូដាទាំងនេះនាំអោយទីក្រុងយើងកើតវឹកវរខ្លាំងណាស់។
ហ្វូងមនុស្សក៏លើកគ្នាទាស់នឹងប៉ុលនិងសីឡាស
រួចមេនគរបាលបានកន្រ្តាក់ហែកអា

វគេចេញហើយបង្គាប់អោយវាយនឹងរំពាត់។ ក្រោយ
ដែលមានស្នាមជាច្រើនរួចមកហើយនោះ
ក៏យកទៅដាក់គុកទាំងបង្គាប់មេភូឃុំអោយរក្សាដោយប្រយ័ត្នប្រយែង
មេគុកក៏ទទួលបង្គាប់យ៉ាងដូច្នេះ
ហើយក៏នាំគេទៅដាក់គុកក្នុងគុកជ្រៅព្រមទាំងដាក់ខ្នោះជាប់នៅជើងផង។
ប៉ុន្តែទេវតារបស់ព្រះបានយាងតាមគេទៅក្នុងជញ្ជាំងគុក។
ការចេញពីគុករបស់ពួកគេបានប្រាប់អំពីសិរីល្អរបស់ព្រះ
និងបានបង្ហាញដល់មនុស្សថា
ព្រះបានធ្វើការជាមួយនឹងអ្នកបំរើដែលបានរើសតាំងរបស់ទ្រង់និងថាព្

រះអង្គអាចធ្វើអោយជញ្ជាំងគុករញ្ជួយ
ហើយនិងបើកចំរឹងដ៏មាំបានយ៉ាងងាយ។

នៅពេលពាក់កណ្តាលអាធ្រាត្រ ប៉ុលនិងសីឡាសបានអធិស្ឋាននិងច្រៀងសរសើរព្រះ រំពេចនោះ ស្រាប់តែមានកក្រើកដីជាខ្លាំងដល់ម្ល៉េះ បានជារញ្ជួយដល់ជើងជញ្ជាំងគុកផង ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ទេវតារបស់ព្រះបានដោះខ្នោះចេញពីមនុស្សគ្រប់ៗគ្នា។ ឆ្មាំគុកបានក្រោកឡើងហើយតក់ស្លុតជាខ្លាំងនៅពេលដែលឃើញទ្វារគុកបានរបើក។

គាត់ស្មានថាអ្នកទោសរត់រួចអស់ហើយ
ហើយគាត់មុខជានឹងទទួលទោសប្រហារជីវិតមិនខាន។
នៅពេលដែលគាត់ហៀបនឹងសម្លាប់ខ្លួនឯង
ប៉ុលស្រែកឡើងដោយសំឡេងខ្លាំងៗថា កុំធ្វើបាបខ្លួនឯងឡើយ
ដ្បិតយើងនៅឯណេះទាំងអស់គ្នាទេ។
អំណាចរបស់ព្រះបានបំផ្លាស់បំប្រែឆ្នាំគុក។
គាត់ក៏អោយគេយកភ្លើងមក
រួចម្នីម្នាស្ទុះចូលទៅក្នុងគុកផ្តួលខ្លួននៅទៀបជើងប៉ុលនិងសីឡាសទាំងញាប់ញ័រ
គាត់នាំគេចេញទៅក្រៅសួរថា

លោកម្ចាស់អើយ
តើត្រូវអោយខ្ញុំធ្វើដូចម្តេចអោយបា
នសង្គ្រោះផង? គេក៏ប្រាប់គាត់ថា
ចូរជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវទៅ
នោះនឹងបានសង្គ្រោះហើយ
ព្រមទាំងគ្រួសារលោកផង។
ពេលនោះអ្នកយាមគុកប្រមូលក្រុម
គ្រួសាររបស់គាត់មកប្រជុំគ្នា
ហើយប៉ុលក៏បាននិយាយរឿងពីព្រះ
យេស៊ូវប្រាប់ដល់គេ។
ចិត្តរបស់អ្នកយាមគុកបានផ្សារភ្ជាប់
ជាមួយពួកសិស្ស
ហើយគាត់បានលាងស្នាមរំពាត់រប
ស់គេ រួចខ្លួនគាត់និងគ្រួ
សារគាត់ទាំងអស់គ្នាក៏ទទួលបុណ្យ
ជ្រមុជទឹកនៅយប់នោះ។
នោះគាត់ក៏នាំគេចូលទៅក្នុងផ្ទះរៀប

គុអោយបរិភោគដោយមានចិត្តរីករាយសាទរព្រមទាំងពួកក្រុមគ្រួសារគាត់ ផង
ដោយព្រោះបានជឿដល់ព្រះហើយ ។

ដំណឹងល្អដ៏អស្ចារ្យនៃអំណាចដ៏មានសិរីល្អរបស់ព្រះដែលបានបង្ហាញដោយការបើកទ្វារគុក
និងការកែប្រែចិត្ត
ព្រមទាំងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់មេគុកនិងគ្រួសាររបស់គាត់ត្រូវបានគេផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងទូលំទូលាយ។
ពួកនាហ្មឺនបានឮពីរឿងទាំងនេះ
ក៏មានការភ័យខ្លាចជាខ្លាំង
ក៏ចាត់ពួកនាយអោយទៅប្រាប់ថា

ចូរលែងអ្នកទាំងពីរនោះទៅ។ តែប៉ុលមិនបានចេញពីគុកទេដោយរឿងផ្ទាល់ខ្លួន។ គាត់បាននិយាយទៅគេ ថាពួកគេបានវាយយើងនឹងរំពាត់នៅកណ្តាលជំនុំទាំងមានកាត់ទោស ហើយបានដាក់គុកយើងផងដែលយើងជាជាតិរ៉ូម ដូច្នេះឥឡូវនេះលោកចង់គេចកែប្រែជាដេញយើងទៅដោយសម្ងាត់វិញឬ? ធ្វើដូច្នេះពុំបានទេ ត្រូវឱ្យខ្លួនលោកមកនាំយើងចេញទៅវិញ។ ប៉ុលនិងសីឡាសមិនចង់អោយការបង្ហាញពីអំណាចរបស់ព្រះត្រូវបានបិទបាំងនោះឡើយ។

ពួកនាយក៏ទៅជំរាបដល់នគរបាល តាមពាក្យនោះ រួចក៏មានសេចក្ដីភ័យខ្លាចជាខ្លាំង ដោយឮថាជាជាតិរ៉ូម។ ក៏មកសូមអង្វរដល់គាត់ទាំងពីរនាក់ រួចនាំចេញពីក្នុងគុកហើយសូមអោយចេញពីទីក្រុងនេះទៅ។

សូមអានកិច្ចការជំពូកទី១៥ និង១៦។

ជំពូកទី១៦ -
ប៉ុលបានទៅឯទីក្រុងយេរូសាឡិម

ក្រោយពីប៉ុលបានកែប្រែចិត្តមួយរយៈពេលខ្លីមក គាត់ក៏បានទៅផ្សព្វផ្សាយអំពីព្រះយេស៊ូវនិងព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់នៅទីក្រុងយេរូសាឡឹម គាត់បានដំណាលប្រាប់គេពីការកែប្រែចិត្តដោយការអស្ចារ្យរបស់គាត់ ដែលធ្វើអោយពួកសង្ឃ និងពួកនាហ្មឺនក្តៅក្រហាយជាខ្លាំង ហើយគេបានគិតថានឹងសម្លាប់គាត់ ។ តែជីវិតរបស់គាត់ត្រូវបានជួយសង្គ្រោះ ព្រះយេស៊ូវបានលេចមកឯគាត់ម្តង

ទៀតក្នុងការជាក់ស្ដែងមួយពេលគាត់កំពុងអធិស្ឋានដោយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា
ចូរឯងចេញពីទីក្រុងយេរូសាឡិមអោយបានរហ័សទៅដ្បិតគេមិនទទួលទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំពីអ្នកទេ។
ប៉ុលបានអង្វរព្រះយេស៊ូវដោយទទូចថា ព្រះអម្ចាស់អើយ
គេនឹងថាទូលបង្គំជាប់ដាក់គុកទូលបង្គំបានវាយដល់អ្នកដែលជឿលើព្រះនាមទ្រង់នៅគ្រប់វេលាប្រជុំ។
ហើយនៅពេលដែលឈាមរបស់ស្ទេផានជាទុក្ករបុគ្គលរបស់ទ្រង់បានខ្ចាយទូលបង្គំក៏ឈរនៅទីនោះ
ហើយយល់ព្រមទៅនឹងការសម្លាប់គាត់ដែរ
ហើយបានការពារអ្នកដែលសម្លាប់

គាត់ទៀត។
ប៉ុលបានគិតថាសាសន៍យូដានៅក្រុងយេរូសាឡិមនឹងមិនបដិសេធទីបន្ទាល់របស់គាត់ទេ
ដោយគេនឹងពិចារណាការផ្លាស់ប្ដូរដ៏ធំរបស់គាត់អាចធ្វើទៅបានអាស្រ័យដោយសារតែអំណាចដ៏ធំរបស់ព្រះតែប៉ុណ្ណោះ។
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា ចូរចេញទៅ
ដ្បិតខ្ញុំនឹងបញ្ជូនអ្នកអោយទៅឯសាសន៍ដទៃ។

នៅក្នុងការចាកចេញពីទីក្រុងយេរូសាឡិម
គាត់បានសរសេរសំបុត្រជាច្រើនផ្ញើទៅកាន់កន្លែងផ្សេងៗរៀបរាប់ពីបទ

ពិសោធន៍របស់គាត់និងប្រាប់ពីទីប
ន្ទាល់ដ៏អស្ចារ្យ។
ប៉ុន្តែមានមនុស្សខ្លះខំប្រឹងប្រែងយ៉ា
ងខ្លាំងដើម្បីបំផ្លាញឥទ្ធិពលនៃសំបុ
ត្រទាំងនោះ។
គេត្រូវតែទទួលស្គាល់ថាសំបុត្ររប
ស់គាត់មានទម្ងន់និងមានអំណាច។
ប៉ុន្តែគេអះអាងថាការបង្ហាញដោយ
ក្លៀវក្លារបស់គាត់ទន់ខ្សោយនិងការ
និយាយរបស់គាត់គួរអោយមើលងា
យ។

ខ្ញុំបានឃើញថាប៉ុលគឺជាមនុស្សដែ
ល់មានការចេះដឹងខ្ពស់
ហើយគតិបណ្ឌិតនិង
អាកប្បកិរិយារបស់គាត់ធ្វើអោយអ្ន
កស្តាប់ចូលចិត្ត។

អ្នកចេះដឹងជាច្រើនពេញចិត្តនឹងចំណេះដឹងរបស់គាត់
ហើយពួកគេជាច្រើនបានជឿលើព្រះយេស៊ូវ។
នៅចំពោះស្តេចនិងអង្គប្រជុំយ៉ាងធំគាត់បានបញ្ចេញវោហាដែលធ្វើអោយគេទាំងអស់ចុះចូលចំពោះគាត់។
ការនេះធ្វើអោយពួកសង្គ្រាជនិងពួកនាហ្មឺនខឹងកាន់តែខ្លាំងឡើង។
ប៉ុលអាចបង្ហាញហេតុផលដល់គេបានយ៉ាងច្បាស់ព្រមទាំងនាំមនុស្សមកឯគាត់ជាច្រើនយ៉ាងអស្ចារ្យក្នុងគំនិតនៃការសរសើរដំកើងនឹងនាំអោយគេឃើញនូវព្រះគុណដ៏ធំធេងរបស់ព្រះនិងពណ៌នានៅចំពោះមុខគេពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ហើយជាមួយនឹងភាពងាយស្រួល
គាត់អាចយល់ពីមនុស្សសាមញ្ញហើ
យអាចបរិយាយប្រាប់គេពីបទពិ
សោធន៍របស់គាត់យ៉ាងមានអំណា
ចបំផុតដែលធ្វើអោយគេចង់ក្លាយ
ជាសិស្សរបស់
ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងខ្លាំង។

ព្រះបានបង្ហាញដល់ប៉ុលអោយត្រ
ឡប់ទៅទីក្រុងយេរូសាឡិមវិញ
ហើយនៅទីនោះគាត់នឹងត្រូវគេចាប់
និងត្រូវរងទុក្ខដោយសារព្រះនាមរប
ស់ទ្រង់។

ទោះបីជាគាត់ជាប់ក្នុងពេលដ៏យូរក៏
ដោយ
ក៏ព្រះនៅតែធ្វើការងារជាពិសេសតា

មរណៈគាត់ដែរ។
ការចាប់ប៉ុលគឺជាមធ្យោបាយនៃការ
ប្រកាសផ្សាយអំពីចំណេះដឹងនៃព្រះ
គ្រីស្ទនិងដើម្បីសរសើរដំកើងព្រះ។
នៅពេលដែលគេបញ្ជូនគាត់ពីទីក្រុ
ងមួយទៅទីក្រុងមួយ
គាត់បានរៀបរាប់ទីបន្ទាល់ដែលទា
ក់ទងនឹងព្រះយេស៊ូវនឹងឧបត្តិហេតុ
ដ៏គួរអោយចាប់អារម្មណ៍នៃការកែប្
រែចិត្តរបស់គាត់នៅចំពោះស្តេចចៅ
ហ្វាយខេត្តដែលគាត់មិនដែលចាក
ចេញទៅដោយមិនបានធ្វើទីបន្ទាល់
ពីព្រះយេស៊ូវឡើយ។
មនុស្សរាប់ពាន់នាក់បានជឿទ្រង់និ
ងមានអំណរចំពោះព្រះនាមទ្រង់។
ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះរាជបំណងដ៏ពិសេសរបស់ព្រះ

បានសំរេចហើយនៅក្នុងដំណើរតាមទីករបស់ប៉ុល អ្នកមិនជឿសាសនាអាចឮព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវដែរនិងមានមនុស្សជាច្រើនបានកែប្រែចិត្តដោយសារការបង្រៀនរបស់គាត់ និងដោយបានឃើញការអស្ចារ្យដែលគាត់បានធ្វើ។ ស្តេច និងចៅហ្វាយខេត្តពេញចិត្តនឹងហេតុផលរបស់គាត់ជាខ្លាំង ហើយគាត់ក៏បានអធិប្បាយអំពីព្រះយេស៊ូវ និងរ៉ាយរ៉ាប់អំពីព្រឹត្តិការណ៍នៃទីបន្ទាល់ដ៏គួរអោយចាប់អារម្មណ៍របស់គាត់ដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានទាក់ទាញពួកគេអោយជឿថាព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះរាជបុត្រា

នៃព្រះ
ហើយនៅពេលដែលមានអ្នកខ្លះបា
នភ្ញាក់ផ្អើលនិងការអស្ចារ្យចំពោះរឿ
ងដែលគេបានស្ដាប់ប៉ុលមានម្នាក់
បានស្រែកឡើងថា
បន្តិចទៀតឯងនឹងនាំអោយយើងត្រ
ឡប់ជាគ្រីស្ទានដែរ។ មែនហើយ
គេគិតថា
នៅថ្ងៃណាមួយនាពេលអនាគតគេ
នឹងពិចារណានូវអ្វីដែលគេបានឮ។
សាតាំងបានឆ្លៀតឱកាសនៃការពន្
យាពេលនេះ
ហើយនៅពេលដែលគេមិនរវល់នឹង
ឱកាសល្អពេលដែលចិត្តគេទន់នោះ
គេនឹងបាត់បង់ជារៀងរហូត។
ចិត្តរបស់គេបានរឹងរូសឡើងវិញ។

គេបានបង្ហាញខ្ញុំអោយឃើញការងា
ររបស់សាតាំង
ដំបូងវាបានបំបិទភ្នែករបស់សាសន៍
យូដាដើម្បីកុំអោយគេទទួលព្រះយេ
ស៊ូវជាព្រះអង្គ សង្គ្រោះរបស់គេ
ហើយបន្ទាប់មកគឺការដឹកនាំពួកគេ
អោយច្រណែននឹងការងារដ៏មានព្
រះចេស្ដារបស់ទ្រង់
និងប្រាថ្នាចង់ធ្វើគុតទ្រង់។
សាតាំងបានចូលទៅក្នុងសាវករប
ស់ព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់ម្នាក់
ហើយធ្វើអោយវាបញ្ជូនទ្រង់ទៅក្នុង
កណ្ដាប់ដៃរបស់ពួកគេ
ហើយគេក៏បានឆ្កាងព្រះ
អម្ចាស់នៃជីវិតជាព្រះនៃសិរីល្អ។
បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់
ឡើងវិញ

សាសន៍យូដាបានបន្ថែមបាបទៅលើអំពើបាបដោយស្វះស្វែងរកការលាក់កំបាំងរឿងនៃការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដោយយកលុយទៅជួលទាហានរ៉ូមដែលយាមផ្នូរអោយប្រាប់រឿងមិនពិត។

ប៉ុន្តែការមានព្រះជន្មរស់ពីសុគតឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានធ្វើអោយកាន់តែពិតប្រាកដឡើងទៀតមួយជាពីរដោយសាក្សីជាច្រើនដែលបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញជាមួយនឹងទ្រង់។

ព្រះយេស៊ូវបានលេចមកឯពួកសាវក និងលេចមកឯមនុស្សជាងប្រាំពាន់នាក់ម្តងទៀត

នៅពេលដែលទ្រង់បានលើកមនុស្សទាំងនោះឡើងពីស្លាប់ជាមួយទ្រ

ង់ បានលេចមកឯមនុស្សជាច្រើន
ដោយប្រកាសថាព្រះយេស៊ូវបានមា
នព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហើយ។

សាតាំងបានបណ្តាលអោយពួកយូ
ដាបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះដោយបដិ
សេធមិនទទួលបុត្រារបស់ទ្រង់ដោ
យធ្វើអោយដៃរបស់គេប្រឡាក់ដោ
យព្រះលោហិតដ៏មានតម្លៃក្នុងការឆ្
កាងទ្រង់។
ទោះបីជាមានភស្តុតាងដ៏មានថាមព
លជាច្រើនបញ្ជាក់ថាព្រះយេស៊ូវជា
ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជាអ្នកចេញថ្លៃ
លោះលោកីយ៍ក៏ដោយ
ក៏គេបានធ្វើគុតទ្រង់ដៃរនិងមិនទទួ
លភស្តុតាងណាមួយដែលទ្រង់បាន
បង្ហាញនោះឡើយ។

សេចក្តីសង្ឃឹមតែមួយគត់របស់គេក៏ដូចជារបស់សាតាំងបន្ទាប់ពីវាធ្លាក់ចុះនោះដែរ
គឺព្យាយាមប្រយុទ្ធយកឈ្នះលើព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។
ពួកគេបន្តការបះបោររបស់គេដោយបៀតបៀនដល់ពួកសាវករបស់ព្រះគ្រីស្ទនិងសម្លាប់ពួកគេ។
គ្មានអ្វីដែលមិនពិរោះនៅត្រចៀករបស់គេជាងពាក្យថាព្រះយេស៊ូវបានផ្កាងនោះឡើយ
ហើយគេក៏បានប្តេជ្ញាចិត្តថានឹងមិនស្តាប់ភស្តុតាងណាមួយដែលជាទីពេញចិត្តរបស់គេដែរ។
ដូចជានៅក្នុងករណីរបស់លោកស្ទេផានគ្រាដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រកាសតាមរយៈគាត់អំពីភស្តុតា

ងដ៏មានព្រះចេស្ដានៃភាពជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះរបស់ទ្រង់
គេបិទត្រចៀកគេក្រែងគេត្រូវបានកែប្រែចិត្ត។
ហើយនៅពេលដែលសិរីល្អរបស់ព្រះបានព័ទ្ធជុំវិញស្ទេផាន
គេបានចោលគាត់នឹងថ្មសម្លាប់។
សាតាំងមានឃាតកសម្លាប់ព្រះយេស៊ូវក្តាប់ជាប់នៅដៃ។

ដោយការងារដ៏កំណាចរបស់វា
វាបានប្រគល់ខ្លួនវាទៅអោយអ្នកដែលដើរតាមវាហើយតាមរយៈពួកគេ
វាបានធ្វើការរំខាននិងបន្ទុចបង្អាក់ដល់អ្នកជឿលើព្រះគ្រីស្ទ។
វាបានធ្វើការតាមរយៈសាសន៍យូដាដើម្បីបំផុសពួកក្រៅសាសន៍អោយ

ប្រឆាំងនឹងព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ នឹងប្រឆាំងជាមួយនឹងអ្នកដែលដើរ តាមទ្រង់និងជឿលើព្រះនាម ទ្រង់។ ប៉ុន្តែព្រះបានចាត់ពួកទេវតាអោយម កចំរើនកម្លាំងពួកសាវកសំរាប់ការ ងាររបស់
គេដើម្បីបង្ហាញពីការដែលគេបាន ឃើញនិងបានឮ
ហើយនៅទីចុងបំផុតនៃការឈរមាំ មួនរបស់គេ
គេនឹងបោះត្រាទីបន្ទាល់របស់គេដោ យព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់។

សាតាំងសប្បាយចិត្តណាស់ដោយ សាសន៍យូដាចូលទៅក្នុងអន្ទាក់រប ស់វា។
វានៅតែបន្តប្រើប្រាស់ទំរង់ដ៏ឥតប្រ

យោជន៍របស់វា យញ្ញបូជា
និងបញ្ញត្តិរបស់វា។
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវព្យួរនៅ
លើឈើឆ្កាងហើយទ្រង់បានស្រែក
ថា
ការស្រេចហើយវាំងននក្នុងព្រះវិហា
រហែកជាពីរ
ពីលើចុះក្រោមបញ្ជាក់ថា
ព្រះអម្ចាស់នឹងមិនជួបជាមួយនឹងស
ង្ឃនៅក្នុងព្រះវិហារដើម្បីទទួលយ
ញ្ញបូជានិងបញ្ញត្តិរបស់គេទៀតទេនិ
ងបង្ហាញផងដែរថាជញ្ជាំងខណ្ឌចែ
ករវាងពួកយូដា
និងសាសន៍ដទៃបានរលាយហើយ
។
ព្រះយេស៊ូវបានប្រគល់អង្គទ្រង់ផ្ទា
ល់ជាដង្វាយយញ្ញបូជាលោះបាបសំ

រាប់សាសន៍ទាំងពីរនេះ
ហើយប្រសិនបើមនុស្សបានសង្គ្រោះទាំងអស់
ទាំងពីរសាសន៍ត្រូវតែជឿព្រះយេស៊ូវ ជាយញ្ញបូជាលោះបាប
និងជាព្រះអង្គ
សង្គ្រោះនៃលោកីយ៍។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជាប់
នៅលើឈើឆ្កាង
ទាហានបានយកលំពែងមកចាក់ចំ
ហៀងទ្រង់
ហើយមានឈាមនិងទឹកហូរចេញមកតាមរន្ធផ្សេងៗពីគ្នា
មួយជាឈាមនិងមួយទៀតជាទឹក។
ឈាមសំរាប់លាងសំអាតអំពើបាបរបស់អ្នកដែលជឿលើព្រះនាមរបស់

ទ្រង់។
ទឹកតំណាងអោយទឹករស់ដែលបាន
ចេញពីព្រះយេស៊ូវប្រទានជីវិតដល់
អ្នកជឿទាំងឡាយ។

សូមអានម៉ាថាយ ២៧:៥១ យ៉ូហាន
១៩:៣៤ កិច្ចការ ជំពូកទី២៤
និង២៦។

ជំពូកទី១៧ - ការក្បត់ជំនឿដ៏ធំ

ខ្ញុំត្រូវបានគេនាំ
ទៅឯពេលដែលអ្នកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
បានបៀតបៀន
និងសម្លាប់ដល់អ្នកគ្រីស្ទាន
យ៉ាងឃោរឃៅ។
ឈាមបានហូរក្លាយជាត្លុក អភិជន
អ្នកចេះដឹងនិងមនុស្សសាមញ្ញធម្មតា ត្រូវបានគេសម្លាប់
ដោយគ្មានត្រាប្រណី។
គ្រួសារអ្នកមាន
ត្រូវបានគេរឹបអូសយកទ្រព្យសម្បត្តិ
អស់ដោយសារមិនព្រមទទួលសាសនារបស់គេ។
ទោះបីជាគ្រីស្ទានទាំងនោះ
បានទទួលការបៀតបៀនយ៉ាងណា

ក៏ដោយ ក៏គេមិន
ព្រមអោយជំហាររបស់គេចុះទាប
នោះឡើយ
គេបានរក្សាសាសនារបស់គេអោយ
បរិសុទ្ធ ខ្ញុំបានឃើញថា
សាតាំងបានរីករាយជាខ្លាំងចំពោះ
ការរងទុក្ខវេទនានៃរាស្ត្ររបស់ព្រះ។
ប៉ុន្តែព្រះបានទទួលយកទុក្ករបុគ្គល
ដ៏ស្មោះត្រង់
និងគ្រីស្ទិនាដែលរងទុក្ខដោយសារ
ទ្រង់។
រាល់ការឈឺចាប់ដែលគេបានរងទ្រាំ
បានបង្កើនរង្វាន់របស់គេនៅស្ថាន
សួគ៌។
ប៉ុន្តែទោះបីជាសាតាំងរីករាយដោយ
ពួកបរិសុទ្ធបានរងទុក្ខក៏ដោយ
ក៏វានៅតែមិនស្កប់ចិត្តដែរ។

វាបានចង់គ្រប់គ្រងទាំងគំនិត
ទាំងរាងកាយរបស់គេ។ សាតាំង
ចង់ដឹកនាំគេអោយធ្វើផ្ទុយពីព្រះហ
ឫទ័យរបស់ព្រះនោះ
គេនឹងបាត់បង់កម្លាំងចិត្តការអត់ធ្មត់
និងភាពរឹងមាំរបស់គេ។
ការឈឺចាប់ដែលគ្រីស្ទានបានរងទ្
រាំបានទាញគេអោយកាន់តែជិតព្រះ
អម្ចាស់និងធ្វើអោយគេកាន់តែស្រ
ឡាញ់គ្នានិងកោតខ្លាចដល់ទ្រង់ច្រើ
នជាងអ្នកដែលប្រឆាំងនឹងគេ។
ទោះបីជាពួកគេបានសម្លាប់រាប់ពាន់
នាក់ក៏ដោយ
ក៏ពួកគេបានកើតឡើងកាន់តែច្រើន
ឡើងដូចផ្សិត។
សាតាំងបានឃើញថាវាបានបាត់ប
ង់ គោលបំណងរបស់វាហើយ

ហើយទោះបីជាការបៀតបៀន
មានការរងទុក្ខនិងស្លាប់ក៏ដោយ
ក៏ពួកគេនៅតែមានជំនឿលើព្រះគ្រី
ស្ទជាវាស្រ្តនៃនគររបស់ទ្រង់ដដែល
ហើយ
សាតាំងវាបានរៀបចំផែនការកាន់
តែខ្លាំងឡើងដើម្បីប្រឆាំងនឹងការគ្រ
ប់គ្រងរបស់ព្រះនឹងកំចាត់ពួកជំនុំ។
វាបានដឹកនាំពួកមិនជឿដែលថ្វាយ
បង្គំរូបព្រះអោយកាន់យកជំនឿរប
ស់គ្រីស្ទានមួយផ្នែក។
ពួកគេបានប្រកាសថា
គេជឿការជាប់ឆ្កាងនិងការមានព្រះ
ជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទដោ
យមិនបានកែប្រែចិត្តឡើយ
ហើយតម្រូវអោយចូលរួបរួមជាមួយ
នឹងពួកអ្នក

ដែលដើរតាមព្រះយេស៊ូវ។ ឱ
នេះជាគ្រោះថ្នាក់ដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចរប
ស់ពួកជំនុំ!
វាគឺជាពេលនៃការទង្គិះចិត្តខាងផ្លូវគំ
និត។ អ្នកខ្លះបានគិតថា
ប្រសិនបើគេបន្ទាបមករួបរួមជាមួយ
អ្នកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
ដែលទទួលជំនឿរបស់គ្រីស្ទានមួយ
ចំណែកវាជាមធ្យោបាយមួយនៃការ
កែប្រែចិត្តរបស់គេ។
សាតាំងបានស្វះស្វែងធ្វើឱ្យខូចគោ
លលទ្ធិនៃព្រះគម្ពីរ។ ទីបំផុត
ខ្ញុំបានឃើញខ្នាតគំរូ (ស្តង់ដា)
ប៉ានធ្លាក់ចុះ ហើយ
ពួកមិនជឿបានរួបរួមជាមួយនឹងគ្រី
ស្ទាន។ គេធ្លាប់ថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
ហើយទោះបីជាគេអះអាងថា

គេជាគ្រីស្ទានក៏ដោយ
គេបាននាំមកជាមួយគេនូវការថ្វាយ
បង្គំរូបព្រះរបស់គេ។
គេគ្រាន់តែផ្លាស់ប្តូរនូវគោលបំណង
នៃការថ្វាយបង្គំរបស់គេទៅជាថ្វាយ
បង្គំរូបអ្នកបរិសុទ្ធវិញប៉ុណ្ណោះ
ហើយរហូតដល់ជារូបរបស់ព្រះគ្រី
ស្ទនិងរូបនាងម៉ារីជាមាតាព្រះយេស៊ូ
វទៀតផង។
គ្រីស្ទានក៏បានរួបរួមជាមួយពួកគេប
ន្តិចម្តងៗ ហើយសាសនារបស់
គ្រីស្ទានក៏ត្រូវបានគេកែប្រែ
ហើយពួកជំនុំក៏បានបាត់បង់ភាពបរិ
សុទ្ធ និងអំណាចរបស់ខ្លួន។
គ្រីស្ទានមិនយល់ព្រមរួបរួមជាមួយ
ពួកគេទេ
ហើយនៅតែថែរក្សាភាពបរិសុទ្ធរប

ស់ខ្លួននិងថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់តែមួ
យអង្គគត់។
ពួកគេមិនបានក្រាបថ្វាយបង្គំរូប
ណាដូចជាអ្វីនៅស្ថានសួគ៌ខាងលើ
ឬនៅផែនដីខាងក្រោមឡើយ។

សាតាំងបានរីករាយនឹងការធ្លាក់ចុះរ
បស់មនុស្សជាច្រើន
ហើយបន្ទាប់មកវាបានបំផុសពួកជំ
នុំដែលធ្លាក់ចុះឱ្យបង្ខំអ្នក
ដែលរក្សាភាពបរិសុទ្ធនៃសាសនារ
បស់ខ្លួនឱ្យទទួលយកពិធីផ្សេងៗរប
ស់គេ
និងថ្វាយបង្គំរូបសំណាកឬក៏សម្លាប់
ពួកគេបង់។ ភ្លើងនៃ
ការបៀតបៀនត្រូវបានគេបង្កាត់ឡើ
ងម្តងទៀតប្រឆាំងនឹងពួកជំនុំពិតរប

ស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ហើយមនុស្សរាប់លាននាក់
ត្រូវបានគេសម្លាប់ដោយគ្មានមេត្តា
។

គេបានបង្ហាញនៅពីមុខខ្ញុំ
នៅក្នុងរបៀបដូចខាងក្រោមនេះ:
ពួកមិនជឿដែលថ្វាយបង្គំព្រះមួយក្
រុមធំបានកាន់បដាខ្មៅធំ
មួយដែលមានរូបព្រះអាទិត្យ
ព្រះច័ន្ទ និងផ្កាយ។
ក្រុមនោះហាក់ដូចជាពុះពោរដោយ
កំហឹង។
បន្ទាប់មកគេបានបង្ហាញខ្ញុំនូវក្រុមមួ
យទៀត
ដែលមានកាន់បដាបរិសុទ្ធមួយដែ
លមានសរសេរថា

បរិសុទ្ធនិងបរិសុទ្ធដល់ព្រះអម្ចាស់។ ទឹកមុខរបស់គេបង្ហាញភាពមាំមួននិងភាពនៃការអត់ទ្រាំនៃស្ថានសួគ៌។ ខ្ញុំបានឃើញពួកមិនជឿដែលថ្វាយបង្គំរូបព្រះ បានទៅរកគេ ហើយមានការសម្លាប់យ៉ាងធំ។ ពួកគ្រីស្ទានបានថយចេញឆ្ងាយពីពួកគេ ហើយពួកគ្រីស្ទានក៏នៅតែរួបរួមគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធនិងកាន់បដាកាន់តែណែន។ នៅពេលមានមនុស្សបានដួលជាច្រើនអ្នកផ្សេងទៀតបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅជុំវិញបដា ជំនួសពួកគេឡើងវិញ។

ខ្ញុំបានឃើញក្រុមអ្នកថ្វាយបង្គំរូបព្រះបានពិភាក្សាគ្នា។

គេមិនអាចធ្វើអោយគ្រីស្ទានធ្វើតាមគេឡើយ ហើយគេក៏បានព្រមព្រៀងគ្នាលើផែនការថ្មីមួយទៀត។ ខ្ញុំបានឃើញគេទម្លាក់បដាចុះ ហើយបានចូលទៅឯក្រុមគ្រីស្ទានដ៏រឹងមាំនោះ និងបានធ្វើសេចក្តីស្នើមួយចំនួនដល់ពួកគេ។ ដំបូងឡើយសេចក្តីស្នើរបស់ពួកគេត្រូវបានបដិសេធ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញក្រុមគ្រីស្ទានបានពិភាក្សាគ្នា។ អ្នកខ្លះនិយាយថា គេគួរតែទម្លាក់បដាចុះ ហើយទទួលសំណើរទាំងនោះ

ដើម្បីសង្គ្រោះជីវិតគេ
រួចដល់ចុងបំផុតគេនឹងប្រមូលកម្លាំងគេឡើងវិញ
ដើម្បីលើកបដានៅចំពោះអ្នកមិនជឿ ដែលថ្វាយបង្គំរូបព្រះ។

ប៉ុន្តែ
ខ្លះមិនយល់ព្រមនឹងផែនការនេះឡើយ
ហើយសុខចិត្តស្លាប់នៅតែកាន់បដាយ៉ាងមាំដដែលជាជាងទម្លាក់វាចុះ។
ពេលនោះ
ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សជាច្រើននៃក្រុមគ្រីស្ទាននោះបានទម្លាក់បដាចុះ
ហើយរួបរួមជាមួយអ្នកមិនជឿដែលថ្វាយបង្គំរូបព្រះនៅពេល
ដែលក្រុមគ្រីស្ទានដាច់ខាតបានចា

ប់បដា
ហើយលើកអោយខ្ពស់ឡើងវិញ។
ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សបានចាកចេញ
ពីក្រុមអ្នកកាន់បដាបរិសុទ្ធម្នាក់ម្ដង
ៗជាបន្តបន្ទាប់
ហើយទៅចូលរួមជាមួយនឹងក្រុមថ្វា
យបង្គំរូបព្រះ
ហើយគេបានរួបរួមជាមួយគ្នានៅក្
រោមបដាខ្មៅដើម្បីបៀតបៀនដល់អ្ន
កដែលកាន់បដា
ហើយមានមនុស្សជាច្រើនត្រូវបាន
គេសម្លាប់
ប៉ុន្តែបដាត្រូវបានគេលើកឡើងយ៉ា
ងខ្ពស់
ហើយមនុស្សម្នាក់ៗត្រូវបានលើក
ឡើងយ៉ាងមានរបៀបរៀបរយនៅជុំ
វិញបដានោះ។

ពួកយូដាដែលដំបូងឡើយខឹងនឹងពួកអ្នកមិនជឿប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូវមិន អាចគេចផុតឡើយ។
នៅក្នុងបន្ទប់កាត់ក្ដី
ពួកយូដាដែលមានកំហឹងនេះចូលបានស្រែកឡើងនៅពេលដែលលោកពីឡាត់កំពុងស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការកាត់ទោសដល់ព្រះយេស៊ូវនោះថា
ចូរអោយឈាមវាធ្លាក់មកលើយើងនិងកូនចៅរបស់យើងចុះ។
ពូជរបស់សាសន៍យូដាបានទទួលបណ្ដាសាដ៏អាក្រក់នេះនៅលើក្បាលរបស់គេ។ ពួកមិនជឿនិងពួកដែល
អះអាងថាគ្រីស្ទាននោះ
គឺជាសត្រូវរបស់គេដូចគ្នា។
អ្នកដែលបានអះអាងថាជាគ្រីស្ទាន

ដោយពួកយូដាបានឆ្កាងព្រះគ្រីស្ទ
បានគិតថា
គេទទួលរងទុក្ខកាន់តែខ្លាំង
គេកាន់តែធ្វើអោយព្រះសព្វព្រះហឫទ័យខ្លាំងឡើង
ហើយពួកយូដាដែលមិនជឿជាច្រើនត្រូវបានគេសម្លាប់នៅពេលពួកយូដាដទៃទៀតត្រូវបានគេនាំពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ
ហើយត្រូវបានគេធ្វើទារុណកម្មគ្រប់បែបយ៉ាងដោយសារឥទ្ធិពលនៃឈើឆ្កាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនិងឈាមរបស់ពួកសិស្សដែលគេបានសម្លាប់ នឹងធ្លាក់មកលើគេ
ហើយគេនឹងទទួលការជំនុំជំរះយ៉ាង

រន្ធត់។
បណ្ដាសារបស់ព្រះបានធ្លាក់មកលើ
ពួកគេ
ហើយពួកគេបានប្រមាថដល់ពួកមិ
នជឿនិងពួកគ្រីស្ទាន។
ពួកគេបានត្រូវបណ្ដេញចេញ
បានដកមុខដំណែង
និងបានត្រូវគេស្អប់ខ្ពើមនៅពេលដែ
លគំនិតរបស់កាអ៊ីននៅលើគេ។
ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះបានថែរក្សាប្រជាជននេះយ៉ាង
មាំមួន ហើយបាន
បំបែកគេពាសពេញពិភពលោកដែ
លគេមើលឃើញថា
ពួកគេបានទទួលបណ្ដាសាពិសេស
ពីព្រះ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះបានបំបែកសាសន៍យូដាជាសា

សន៍មួយចេញ
តែនៅតែមានពួកខ្លះអាចដកចិត្តគេ
ចេញពីអារក្សដែរ។
អ្នកខ្លះនឹងឃើញថា
បទទំនាយដែលទាក់ទងនឹងពួកគេ
បានសំរេចហើយ
ហើយគេបានទទួលព្រះយេស៊ូវ
ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃលោកីយ៍និង
បានឃើញអំពើបាបយ៉ាងធំនៅក្នុង
សាសន៍របស់គេដោយបានបដិសេ
ធព្រះយេស៊ូវនិងបានឆ្កាងទ្រង់។
មានពួកយូដាជាច្រើនបានកែប្រែចិ
ត្ត ប៉ុន្តែសាសន៍យូដាទាំងមូល
គេបានបដិសេធព្រះជារៀងរហូត។

ជំពូកទី១៨ -
អាថ៌កំបាំងនៃភាពទុច្ចរិត

សាតាំងធ្លាប់មានបំណងអូសទាញគំនិតរបស់មនុស្សអោយចេញពីព្រះយេស៊ូវមកឯមនុស្សវិញ។និងបំផ្លាញការទទួលខុសត្រូវរបស់គេម្នាក់ៗ។

គោលបំណងរបស់សាតាំងបានបរាជ័យនៅពេលដែលវាល្បួងព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

វាបានទទួលជោគជយ័ល្អនៅពេលដែលវាមកឯមនុស្សដែលបានធ្លាក់ចុះ។

គោលលទ្ធិនៃគ្រីស្ទសាសនាត្រូវបានកែប្រែ។

ប៉ាបនិងពួកសង្ឃហានលើកដំកើង

មុខដំណែងរបស់គេ
និងបានបង្រៀនមនុស្សអោយមើល
មកឯពួកគេ
ដើម្បីការអត់អោនទោសអោយពួក
គេ ជាជាងសំឡឹង
ទៅឯព្រះគ្រីស្ទដើម្បីអត់ទោសដល់
ពួកគេ។
ព្រះគម្ពីរត្រូវបានទុកសំរាប់តែពួកគេ
ដើម្បីលាក់សេចក្តីពិតដែលនឹងចោ
ទប្រកាន់ដល់ពួកគេ។

មនុស្សត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោតទាំ
ងស្រុង។
ពួកគេត្រូវបានទទួលការបង្រៀនថា
ប៉ាបនិងពួកសង្ឃ
គឺជាតំណាងព្រះគ្រីស្ទដែលតាមពិត
គេជាតំណាងរបស់ពួកសាតាំង ទេ

ហើយនៅពេលដែលមនុស្សក្រាបថ្វាយបង្គំគេនោះ
គឺបានក្រាបថ្វាយបង្គំសាតាំងទេ។
មនុស្សបានទាមទាររកព្រះគម្ពីរ
ប៉ុន្តែពួកសង្ឃបានពិចារណាថា
បើគេអនុញ្ញាតអោយមនុស្សមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះសំរាប់អានខ្លួនឯងនោះវាជាគ្រោះថ្នាក់ ហើយ
ក្រែងមនុស្សត្រូវបានបំភ្លឺ
ហើយអំពើបាបរបស់ពួកគេត្រូវបាន
បើកសំដែងឡើង។
គេបានបង្រៀនមនុស្សអោយសំឡឹងទៅឯអ្នកបោកបញ្ឆោតទាំងនោះ
និងទទួលពាក្យគ្រប់ម៉ាត់ពីពួកគេថា
ជាពាក្យដែលមកពីព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះ។
ពួកគេបានដាក់អំណាចនោះលើគំនិ

តពួកគេ
ដែលមានតែព្រះមួយអង្គគត់អាចធ្វើបាន ហើយប្រសិនបើអ្នកណាហ៊ានធ្វើតាមជំនឿរបស់ខ្លួន
សម្អប់ដែលពួកយូដានិងសាតាំងបានអនុវត្តទៅលើព្រះយេស៊ូវនឹងត្រូវបានគេបង្កុឡើងទាស់នឹងពួកគេដែរ ហើយអ្នកដែលនៅក្នុងអំណាចនេះនឹងស្រែកឈោមរបស់គេ។

គេបានស្អប់ព្រះគម្ពីរ
និងខំប្រឹងប្រែងកំចាត់ចេញពីផែនដីនូវព្រះបន្ទូលដ៏ឧត្តមរបស់ព្រះ។ គេបានហាមប្រាមការអានព្រះគម្ពីរ ដោយធ្វើឱ្យឈឺចាប់ឬសម្លាប់ចោល ប្រសិនបើអ្នកណាហានប្រឆាំងនឹងគេ

ហើយគេបានដុតបំផ្លាញនូវច្បាប់ច
ម្លងព្រះគម្ពីរណាដែលគេបានរកឃើ
ញ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះបានថែរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
យ៉ាងល្អ។
ទ្រង់បានការពារវាជាច្រើនដង
ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់សល់យ៉ាងតិច
ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់មិនបណ្តោយអោយ
ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បាត់បង់ឡើយ
។ នៅសម័យចុងក្រោយ
ព្រះគម្ពីរនឹងត្រូវបានគេបង្កើតអោយ
មានយ៉ាងច្រើន
ដែលគ្រប់គ្រួសារអាចទទួលបាន។
ខ្ញុំបានឃើញថា
នៅពេលមានព្រះគម្ពីរតិច
វាមានតម្លៃនិងការកំសាន្តចិត្តដល់
សាវកព្រះយេស៊ូវដែលត្រូវគេបៀត

បៀន។ គេបានអានដ៏ពិសិដ្ឋបំផុត ហើយអ្នកដែលមានឱកាសដ៏មានតម្លៃនេះ មានអារម្មណ៍ថា គេបានសំភាសន៍ជាមួយព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ព្រះយេស៊ូវ និងជាមួយពួកសាវក។ ប៉ុន្តែ ឱកាសដ៏មានព្រះពរនេះ បានបណ្តាល អោយពួកគេបាត់បង់ជីវិតអស់ជាច្រើន។ គេបានរកឃើញថា ពួកគេត្រូវបានគេទាញចេញពីការអានព្រះគម្ពីរដោយកាប់ចិញ្ច្រាំ ចងភ្ជាប់នឹងបង្គោលសរសរ ឬកាប់សម្លាប់ដោយអត់អាហារនៅក្នុងគុកក្រោមដី។

សាតាំងមិនអាចលាក់ផែនការនៃ
សេចក្ដីសង្គ្រោះឡើយ។
គេបានឆ្កាងព្រះយេស៊ូវ
ហើយទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
នៅថ្ងៃទីបី។
វាបានប្រាប់ទេវតារបស់វាថា
វាអាចធ្វើអោយការសុគត
និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
ឱ្យទៅជាសារប្រយោជន៍របស់វា។
វាចង់អោយអ្នកដែលមានជំនឿលើ
ព្រះយេស៊ូវ
ជឿថាច្បាប់ដែលទាក់ទងនឹងយញ្ញ
បូជា
និងការថ្វាយដង្វាយរបស់ពួកយូដា
បានចប់
ហើយនៅគ្រាការសុគតរបស់ព្រះគ្រី
ស្ទ

ប្រសិនបើវាអាចជំរុញពួកគេបន្ថែមទៀតថា បញ្ញត្តិដប់ប្រការក៏បានស្លាប់ជាមួយព្រះគ្រីស្ទដែរ។

ខ្ញុំបានឃើញថា មនុស្សជាច្រើនបានទទួលយកការបោកបញ្ឆោតរបស់សាតាំងនេះដោយងាយ។ ស្ថានសួគ៌ទាំងមូលពោរពេញដោយការឈឺចិត្តនៅពេលដែលបានឃើញច្បាប់ដ៏បរិសុទ្ធត្រូវបានគេជាន់ឈ្លីនឹងជើង។ ព្រះយេស៊ូវនិងពពួកទេវតានៃស្ថានសួគ៌បានពេញព្រះទ័យនឹងធម្មជាតិនៃច្បាប់របស់ព្រះជាខ្លាំង លោកជ្រាបថាព្រះអង្គនឹងមិនប្ដូរឬ

លុបបំបាត់ច្បាប់នោះឡើយ។
លក្ខខ័ណ្ឌដ៏អស់សង្ឃឹមរបស់មនុស្សបានបណ្តាលអោយមានការព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំងបំផុតនៅស្ថានសួគ៌និងជំរុញអោយព្រះយេស៊ូវលះបង់ព្រះជន្មសំរាប់អ្នកដែលល្មើសនឹងច្បាប់ដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។
ប្រសិនបើច្បាប់របស់ទ្រង់គេអាចផ្លាស់ប្តូរបាន
នោះមនុស្សនឹងអាចបានសង្គ្រោះដោយមិនចាំបាច់ព្រះយេស៊ូវសុគតឡើយ។
ការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទមិនបានបំផ្លាញច្បាប់របស់ព្រះវរបិតាទ្រង់ឡើយ។
ប៉ុន្តែជាការលើកដំកើងច្បាប់នោះ

និងជំរុញអោយអនុវត្តតាមគំនិតសំខាន់ៗ

ទាំងអស់វិញ។
បើពួកជំនុំរក្សាភាពបរិសុទ្ធនិងរឹងមាំខ្ជាប់ខ្ជួន សាតាំងមិនអាចបញ្ឆោតគេនិងនាំគេអោយជាន់ឈ្លីច្បាប់របស់ព្រះបានឡើយ។
នៅក្នុងផែនការដ៏ធំនេះ
សាតាំងបានវាយប្រហារយ៉ាងចំទៅលើគ្រឹះនៃនគររបស់ព្រះនៅស្ថានសួគ៌និងនៅផែនដី។
ការប្រឆាំងរបស់វាបណ្តាលអោយព្រះទម្លាក់វាមកពីស្ថានសួគ៌។
ដើម្បីសង្គ្រោះខ្លួនវាបន្ទាប់ពីវាបះបោរមក
វាបានសុំអោយព្រះផ្លាស់ប្តូរច្បាប់រប

ស់ទ្រង់
ប៉ុន្តែព្រះបានប្រាប់សាតាំងនៅចំពោះទេវតាទាំងអស់ថា
បើវាអាចធ្វើអោយអ្នកណាម្នាក់បំពានច្បាប់របស់ព្រះ
វាទុកចិត្តអ្នកនោះជាខ្លាំងព្រោះថាអ្នកណាដែលរំលោភច្បាប់របស់ព្រះ
អ្នកនោះត្រូវតែស្លាប់ជាមិនខាន។

សាតាំងបានសំរេចចិត្តថានឹងធ្វើដំណើរបន្តទៅទៀត។
វាបានប្រាប់ទេវតារបស់វាថា
មានមនុស្សខ្លះមានការប្រណៃននឹងច្បាប់របស់ព្រះជាខ្លាំងដែលវាមិនអាចទាញចូលក្នុងអន្ទាក់របស់វាបានឡើយ
ច្បាស់លាស់ណាស់ដែលមនុស្សជា

ច្រើននឹងជឿថាគេកំពុងជាប់ចំណង
នៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការ
ហេតុដូច្នេះហើយ
វាត្រូវតែស្វែងរកវិធីធ្វើអោយអាប់ឱ
នដល់បញ្ញត្តិទីបួនដែលនាំអោយ
ឃើញព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។
វាបាននាំដំណាងរបស់វាអោយផ្លា
ស់ប្តូរថ្ងៃបរិសុទ្ធ
និងកែប្រែបញ្ញត្តិតែមួយគត់នាំអោ
យឃើញ ព្រះពិតនៃបញ្ញត្តិទាំងដប់
ជាសញ្ញានៃស្ថានសួគ៌និងផែនដី។
សាតាំងបានបង្ហាញដល់ពួកគេនូវ
ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដ៏មាន
ព្រះចេស្តារបស់ព្រះយេស៊ូវ
ហើយបានប្រាប់គេថាទ្រង់បានមាន
ព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីមួយនៃ
សប្តាហ៍

វាបានផ្លាស់ប្តូរថ្ងៃបរិសុទ្ធពីថ្ងៃទីប្រាំពីរទៅថ្ងៃទីមួយនៃសប្តាហ៍វិញ។
ធ្វើដូច្នេះសាតាំងបានប្រើការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដើម្បីបំរើគោលបំណងរបស់វា។
វានិងទេវតារបស់វាសប្បាយចិត្តជាខ្លាំង
ដោយការខុសឆ្គងដែលវាបានរៀបចំ ត្រូវបានអ្នកដែលអះអាងថាជាមិត្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទទទួលយកយ៉ាងស្រួល។
មួយក្រុមពិនិត្យឃើញការខុសឆ្គងនៃសាសនាមួយក្រុមទៀត
ការខុសឆ្គងផ្សេងៗត្រូវបានគេទទួលនិងត្រូវបានគេការពារយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន។ ព្រះទ័យ
របស់ព្រះបានបង្ហាញនូវក្នុងព្រះបន្ទូ

លរបស់ទ្រង់យ៉ាងច្បាស់
ត្រូវបានគេគ្របបាំងដោយការខុស
ឆ្គង
និងប្រពៃណីដែលត្រូវបានគេបង្រៀ
នថា ជាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ។
ប៉ុន្តែទោះបី
ជាការបោកបញ្ឆោតដ៏ក្លាហាននៃស្
ថានសួគ៌ត្រូវទទួលការឈឺចាប់របៀ
តដល់គ្រាដែលព្រះយេស៊ូវបង្ហាញអ
ង្គទ្រង់ជាលើកទីពីរក៏ដោយ
ក៏ក្នុងពេលនៃការខុសឆ្គង
និងបោកបញ្ឆោតទាំងនេះ
ក៏ព្រះអម្ចាស់មិនបានចាកចេញដោ
យគ្មានទីបន្ទាល់ដែរ។
មានស្មរបន្ទាល់ដ៏ស្មោះត្រង់
ដែលរក្សាបញ្ញត្តិទាំងអស់
ក្នុងកំឡុងពេលខ្មៅងងឹត

និងការបៀតបៀនរបស់ពួកជំនុំឡើយ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ទេវតាបានពេញដោយការភ្ញាក់ផ្អើលនៅពេលដែលលោកបានឃើញការរងទុក្ខនិងការសុគតរបស់ព្រះមហាក្សត្រនៃសិរីល្អ។
ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា
គ្មានអ្វីអស្ចារ្យដល់ទេវតានៅស្ថានសួគ៌ឡើយ
ដែលព្រះអម្ចាស់នៃជីវិតនៃសិរីល្អ
ដែលបំពេញស្ថានសួគ៌ដោយអំណរនិងភាពរុងរឿង
និងបំបាក់ច្រវាក់នៃសេចក្តីស្លាប់
និងក្រោកចេញពីផ្នូរជាអ្នកឈ្នះដ៏មានជោគជ័យនោះឡើយ។

ហើយប្រសិនបើព្រឹត្តិការណ៍ទាំង
នេះនឹងត្រូវបានរំលឹកដោយថ្ងៃឈប់
សំរាក វាគឺជាការជាប់ឆ្កាង
ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា
ទោះបីជាព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនេះត្រូវបា
នរៀបចំឡើងអោយកែប្រែឬលុប
ចោលច្បាប់ព្រះក៏ដោយ
ក៏ទ្រង់ប្រទានភស្តុតាងដ៏ខ្លាំងបំផុត
មិនអាចរលុបរលាយឡើយ។

ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងពីរនេះមានអនុស្សា
វរីយ៍ដល់គេ។
ដោយចូលរួមក្នុងពិធីបុណ្យលៀងព្
រះអម្ចាស់ បុណ្យកាច់នំប៉័ង
និងទឹកទំពាំងបាយជូរ
យើងបង្ហាញពីការសុគតរបស់ព្រះអ
ម្ចាស់រហូតទ្រង់យាងមកវិញ។

ដោយរក្សាអនុស្សាវរីយនេះ
ទស្សនីយភាពនៃការរងទុក្ខ
និងការសុគតរបស់ទ្រង់
នៅថ្មីៗជានិច្ចក្នុងគំនិតយើង។
ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្
រះគ្រីស្ទត្រូវបានរំឭកឡើងវិញដោយ
ការកប់ជាមួយទ្រង់ដោយការជ្រមុជ
ទឹក
និងងើបឡើងវិញពីផ្នូរនៃទឹកដូចជា
ការមានព្រះជន្មរស់របស់ទ្រង់
ដើម្បីរស់
ឡើងវិញនៃជីវិតថ្មីស្រឡាងដែរ។

គេបានបង្ហាញខ្ញុំថាច្បាប់របស់ព្រះបិ
តថេនៅអស់កល្ប
ហើយមាននៅផែនដីថ្មីរហូតដល់បំ
ផុតកល្ប។

នៅគ្រាបង្កបង្កើតលោកីយ៍នៅពេល
ដែលគ្រឹះនៃផែនដីបានរៀបចំឡើង
ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
បានទតដោយការកោតសរសើរទៅ
លើការងារបង្កបង្កើតហើយទេវតា
នៅស្ថានសួគ៌ទាំងអស់
ស្រែកឡើងដោយអំណរ។
នៅពេលនោះ
គ្រឹះនៃថ្ងៃបរិសុទ្ធក៏បានរៀបចំឡើង
ដែរ។
នៅគ្រាបញ្ចប់ថ្ងៃទីប្រាំមួយនៃថ្ងៃបង្ក
បង្កើត ព្រះ
បានឈប់សំរាកពីគ្រប់ការដែលទ្រ
ង់បានធ្វើនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ។
ថ្ងៃបរិសុទ្ធត្រូវបានដាក់នៅសួនច្បារ
អេដែន មុនមនុស្សធ្លាក់ចុះ
និងត្រូវបានគោរពដោយអ័ដាមនិង

អេវ៉ា
និងទេវតានៃស្ថានសួគ៌ទាំងអស់។
ព្រះអម្ចាស់បានសំរាកនៅថ្ងៃទីប្រាំពី
រ
ហើយបានប្រទានពរនិងសរសើរថ្ងៃ
នោះ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា
ថ្ងៃបរិសុទ្ធនឹងមិនត្រូវបានគេដកចេ
ញឡើយ
ប៉ុន្តែពួកបរិសុទ្ធដែលបានសង្គ្រោះនិ
ងទេវតាទាំងអស់
នឹងគោរពថ្ងៃនោះដោយលើកដំកើង
ព្រះអាទិករដ៏ឧត្តមដរាបអស់កល្ប។

សូមអាន ដានីយ៉ែល ជំពូកទី ៧
ថៃស្សាឡូនីចទី២ ជំពូកទី២។

ជំពូកទី១៩ - សេចក្ដីស្លាប់មិនមែនជាជីវិតអស់កល្ប ក្នុងសេចក្ដីវេទនាទេ

សាតាំងបានចាប់ផ្ដើមការបោកបញ្ឆោតរបស់វានៅឯសួនច្បារអេដែន។វាបាននិយាយទៅកាន់នាងអេវ៉ាថានាងនឹងមិនស្លាប់ជាពិតមែន។ នេះគឺជាមេរៀនទីមួយរបស់សាតាំងមកលើភាពមិនស្លាប់របស់មនុស្ស ហើយវាបានបន្តការបោកបញ្ឆោតនេះរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ និងបន្តរហូតដល់សម័យដែលកូនព្រះត្រូវបានបង្វែរទៅក្នុងទាសភាពដែរ។ គេបានចង្អុលបង្ហាញខ្ញុំនូវអ័ដាមនិងអេវ៉ានៅក្នុងសួនច្បារអេដែន។

គេបានចូលទៅជិតដើមឈើដែលព្រះបានហាមឃាត់ ហើយពេលនោះមានដាវជាអណ្តាត
ភ្លើងបានដាក់នៅជុំវិញដើមជីវិត ហើយមានគេនាំគាត់ចេញពីសួនច្បារអេដែន
ក្រែងគាត់បេះផ្លែនៃដើមជីវិត ហើយក្លាយជាអ្នកមានបាបមិនស្លាប់ជារៀងរហូត។
ដើមជីវិតគឺមិនត្រូវស្លាប់ឡើយ។
ខ្ញុំបានឮសំឡេងទេវតាមួយអង្គសួរថា
តើអ្នកណាមួយនៃគ្រួសារអ័ដាមនឹងត្រូវដើរកាត់ដាវនៃអណ្តាតភ្លើងនោះទៅឯដើមជីវិត។
ខ្ញុំបានឮទេវតាមួយទៀតឆ្លើយថា គ្មានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងគ្រួសារអ័ដាម

បានធ្លងកាត់ដាវនៃអណ្តាតភ្លើង និងចូលរួមនឹងដើមនោះឡើយ ដ្បិតគ្មានអ្នកមានបាបដែលមិនស្លាប់ឡើយ។ ព្រលឹងដែលមានបាប វាត្រូវតែស្លាប់ ដោយការស្លាប់ដ៏អស់កល្ប ជាសេចក្តីស្លាប់ដែលឋិតនៅ រៀងរហូតដែលគ្មានសេចក្តីសង្ឃឹម នៃការរស់ឡើងវិញឡើយ ហើយពេលនោះ សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះនឹងត្រូវបាន ស្រាកស្រាន្ត។

វាជាការអស្ចារ្យណាស់ដល់ខ្ញុំ ដែលសាតាំងមានជោគជ័យយ៉ាង ល្អក្នុងការធ្វើអោយមនុស្សជឿថា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានចែងថា

មនុស្សដែលមានបាបត្រូវតែស្លាប់ប្រែទៅជាមនុស្សដែលមានបាបនឹងមិនស្លាប់ទេ
ប៉ុន្តែរស់នៅរៀងរហូតក្នុងការវេទនានោះ។ ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
ជីវិតគឺជីវិត
ទោះបីជាឈឺចាប់ឬសប្បាយក៏ដោយ។

ស្លាប់គឺគ្មានការឈឺចាប់ គ្មានអំណរ គ្មានសម្ពប់។
សាតាំងបានប្រាប់ដល់ទេវតារបស់វាអោយខំប្រឹងប្រែងអោយខ្លាំងដើម្បីផ្សព្វផ្សាយការបោកបញ្ឆោតនិងភូតកុហក
ដូចដែលវាបាននិយាយទៅកាន់អេ

វាដំបូងនៅក្នុងសួនច្បារអេដែនថា
នាងមិនស្លាប់ជាពិតមែន។

ហើយនៅពេលដែលមនុស្សចាញ់
បោកការបញ្ឆោតនោះ
ហើយជឿថាមនុស្សមិនស្លាប់ទេ
សាតាំងបានដឹកនាំគេអោយជឿត
ទៅទៀតថា
មនុស្សនឹងរស់នៅដោយវេទនាជា
រៀងរហូត។
ហើយផ្លូវត្រូវបានរៀបចំសំរាប់សា
តាំងដើម្បីធ្វើការតាមរយៈតំណាងរ
បស់ វា
ហើយបង្ហាញនៅចំពោះមនុស្សថា
ព្រះជាអ្នកប្រើអំណាចផ្តាច់ការ
គួរអោយសងសឹក
ថាអ្នកណាដែលមិនបានធ្វើអោយទ្

រង់សព្វព្រះហឫទ័យ
ទ្រង់នឹងទម្លាក់ទៅក្នុងនរក
នឹងធ្វើអោយអ្នកទាំងនោះទទួលសេ
ចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់រហូត
ហើយថាគេនឹងទទួលរងការឈឺចា
ប់គ្មានទីបញ្ចប់នៅពេលដែលទ្រង់នឹ
ងទតមើលមកលើពួកគេដោយពេ
ញព្រះទ័យ
នៅពេលដែលពួកគេឈឺចុកចាប់
នៅក្នុងទុក្ខវេទនានិងភ្លើងដ៏អស់ក
ល្បៗ សាតាំងបានដឹងថា
ប្រសិនបើមនុស្សទទួលការខុសឆ្គង
នេះ
គេនឹងស្អប់ព្រះជាជាងស្រឡាញ់និង
កោតសរសើរទ្រង់
ហើយមនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានដឹ
កនាំអោយជឿថា

ការភ័យខ្លាចព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹង
មិនត្រឹមត្រូវឡើយ
ព្រោះការទម្លាក់មនុស្សដែលទ្រង់បា
នបង្កើតទៅក្នុងការឈឺចាប់អស់ក
ល្ប
វាផ្ទុយនឹងលក្ខណៈនៃសេចក្ដីប្រណី
សន្ដោស
និងសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។
សាតាំងបានដឹកនាំគេទៅកាន់ចំណុ
ចខ្លាំងក្លាមួយទៀត ឱ្យមើល
មិនឃើញសេចក្ដីយុត្តិធម៌របស់ព្រះ
ទាំងស្រុង
និងការបំភ័យក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រ
ង់និងតំណាងអោយទ្រង់ជាសេចក្ដី
មេត្តាករុណា និងថា
នឹងគ្មានអ្នកណាត្រូវវិនាសឡើយតែ
ទាំងពួកបរិសុទ្ធ និងអ្នកមានបាប

នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះនៅក្នុងនគររប
ស់វា។
ជាលទ្ធផលនៃការខុសឆ្គងដ៏មានប្រ
ជាប្រិយនៃការមិនស្លាប់របស់ព្រលឹ
ងមនុស្សនិងការរងទុក្ខវេទនាដ៏គ្មាន
ទីបញ្ចប់នេះ
សាតាំងមានប្រៀបមួយកំរិតទៀត
ហើយដឹកនាំគេអោយយល់ថាព្រះគ
ម្ពីរគឺជាសៀវភៅដែលមិនមានការប
ណ្តាលចិត្តអោយសរសេរទេ។
គេគិតថាព្រះគម្ពីរបង្រៀនរឿងល្អជា
ច្រើន
តែរឿងទាំងនោះមិនអាចទីពឹងនិង
ស្រឡាញ់បានទេ
ព្រោះវាបានបង្រៀនថាវាប្រកាសពី
គោលលទ្ធិនៃការរងទុក្ខវេទនារហូត
។

សាតាំងយកប្រៀបមួយកំរិតទៀត ហើយដឹកនាំគេបន្តទៅទៀតឱ្យបដិសេធការមានព្រះ។
គេមិនអាចឃើញមានព្រះនៅក្នុងលក្ខណៈព្រះនៃព្រះគម្ពីរឡើយ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងធ្វើទារុណកម្មគ្រួសារ
មនុស្សមួយចំនួនទៅក្នុងការធ្វើទារុណកម្មយ៉ាងវេទនា
ដ៏អស់កល្បនិងបដិសេធព្រះគម្ពីរនិងអ្នកនិពន្ធព្រះគម្ពីរនិងបដិសេធការស្លាប់ជាការដេកលក់។

បន្ទាប់មកសាតាំងដឹកនាំមនុស្សមួយស្រទាប់ទៀតដែលភ័យខ្លាចនិងកំសាកអោយប្រព្រឹត្តបាប

ហើយបន្ទាប់ពីគេមានបាបវាបានបង្ហាញពួកគេថា
ឈ្នួលនៃអំពើបាបគឺមិនស្លាប់ទេ
ប៉ុន្តែគឺជាជីវិតអស់កល្បក្នុងទារុណកម្មយ៉ាងរន្ធត់ដែលត្រូវរងទ្រាំក្នុងពេលដែលគ្មានទីបញ្ចប់។
សាតាំងបង្កើនឱកាសរបស់វានិងបំផ្លើសនៅមុខគំនិតដ៏ទន់ខ្សោយរបស់គេអំពីការខុសឆ្គងនៃស្ថាននរកដែលគ្មានទីបញ្ចប់
ហើយគ្រប់គ្រងគំនិតពួក គេ
ហើយគេក៏បាត់បង់ហេតុផលរបស់គេ។
ពេលនោះសាតាំងនិងទេវតារបស់វាសំដែងសេចក្តីរីករាយយ៉ាងក្រៃលែង
ព្រមទាំងរួបរួមជាមួយនឹងមនុស្សដែ

លមិនជឿសាសនា
និងអ្នកមិនជឿថា
មានព្រះដែលជាអ្នកជំនុំជំរះនៃគ្រីស្ទ
សាសនា។
គេយល់ឃើញថាលទ្ធផលនៃការ
បោកបញ្ឆោតគំនិតដ៏មានប្រជាប្រិ
យរបស់សាតាំងគឺជាលទ្ធផលធម្ម
ជាតិនៃការជឿលើព្រះគម្ពីរនិងអ្នកនិ
ពន្ធព្រះគម្ពីរ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ទេវតានៃស្ថានសួគ៌ត្រូវបានបំពេញ
ដោយការឈឺចិត្ត
ដោយព្រោះការងារដ៏អង់អាចរបស់
សាតាំង។ ខ្ញុំបានសួរថា
តហេតុអ្វីបានជាសេចក្តីភ័ន្តភាំងទាំ
ងនេះមានអនុភាពលើគំនិតមនុស្ស

នៅពេលដែលទេវតារបស់ព្រះមាន
អំណាចនិងថា
តើការត្រាស់បង្គាប់អាចបំបែកអំ
ណាចរបស់សត្រូវបានឬទេ?
ហើយខ្ញុំបានឃើញថាព្រះបានជ្រាប
ថា
សាតាំងនឹងខំប្រឹងប្រែងគ្រប់ល្បិចក
លដើម្បីបំផ្លាញមនុស្ស
ហេតុដូច្នេះហើយទ្រង់បានបណ្ដាល
ឱ្យគេសរសេរព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់និ
ងបានធ្វើផែនការរបស់ទ្រង់
ចំពោះមនុស្សយ៉ាងច្បាស់ដែលអ្នក
ទន់ខ្សោយបំផុតមិនខុសឆ្គងឡើយ
។
ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានប្រទានព្រះ
បន្ទូលទ្រង់ដល់មនុស្សមក
ទ្រង់បានថែរក្សាព្រះបន្ទូលនោះដោ

យប្រុងប្រយ័ត្នដើម្បីមិនអោយសាតាំងនិងទេវតារបស់វាតាមរយៈភ្នាក់ងារឬតំណាងរបស់វាអាចបំផ្លាញបានឡើយ។
នៅពេលដែលសៀវភៅផ្សេងៗទៀតត្រូវបានគេបំផ្លាញ
ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធមិនពុករលួយឡើយ។
ហើយនៅជិតសម័យចុងក្រោយនៅពេលដែលការបំភ័ន្តរបស់សាតាំងបានកើនឡើង
សៀវភៅនេះបានកើនឡើងយ៉ាងសំបូរសំរាប់អ្នកចង់បានទាំងឡាយមានការបើកសំដែងនៃព្រះទ័យរបស់ព្រះចំពោះមនុស្ស
ប្រសិនបើគេចង់ប្រដាប់កាយរបស់គេទប់ទល់នឹងការបោកបញ្ឆោត

និងការកុហកដ៏អស្ចារ្យរបស់សាតាំង។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះបានថែរក្សាព្រះគម្ពីរជាពិសេស
តែមនុស្សចេះដឹងបានផ្លាស់ប្តូរព្រះបន្ទូលព្រះ
នៅពេលខ្លះគ្រាដែលព្រះគម្ពីរមានចំនួនតិចដោយគិតថា
ធ្វើអោយវាកាន់តែច្បាស់លាស់ឡើងនៅពេលដែលព្រះបន្ទូលបានធ្វើអោយគេឆ្ងល់ថា
តើមួយណាច្បាស់លាស់
ដើម្បីអោយគេរៀនតាមព្រះគម្ពីរ
ឬគំនិតដែលគេបង្កើតតាមប្រពៃណីរបស់គេ។

ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទាំងមូលជាប
ណ្តាញយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះដែលបទគ
ម្ពីរមួយចំណែកពន្យល់ដល់ចំណែក
មួយទៀត។
អ្នកស្វែងរកសេចក្តីពិតមិនចាំបាច់ខុ
សឡើយ
ព្រោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនគ្រាន់
តែច្បាស់
និងងាយស្រួលសំរាប់ប្រកាសផ្លូវ
ទៅជីវិតទេ
ប៉ុន្តែព្រះបានប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិ
សុទ្ធ
ដើម្បីដឹកនាំអោយយល់ផ្លូវនៃជីវិត
ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរ
បស់ទ្រង់ទៀតផង។

ខ្ញុំបានឃើញសេចក្ដីមេត្តាករុណា
នឹងការអាណិតអាសូររបស់ព្រះក្នុង
ការប្រទានព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ឱ្
យមកសុគតសំរាប់មនុស្សមានទោ
ស។
អ្នកដែលជ្រើសរើសមិនទទួលសេច
ក្ដីសង្គ្រោះដែលត្រូវបានចេញថ្លៃ
លោះដោយស្រឡាញ់
ពួកគេត្រូវតែទទួលទណ្ឌកម្ម។
ជាមនុស្សដែលព្រះបានបង្កើត
បានជ្រើសរើសបះបោរប្រឆាំងនឹងន
គររបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះមិនបានបិទទ្វារទុកពួកគេនៅក្នុ
ងស្ថាននរកអោយ
ទទួលរងទុក្ខវេទនាគ្មានទីបញ្ចប់ឡើ
យ។
ទ្រង់មិនអាចយកវាទៅស្ថានសួគ៌

ឡើយ
ដ្បិតការនាំគេទៅជាមួយនឹងពួកបរិសុទ្ធនឹងធ្វើអោយពួកគេវេទនាយ៉ាងក្រៃលែង។ ព្រះនឹងមិនយកគេទៅស្ថានសួគ៌ឡើយ ឬក៏មិនទុកអោយគេរងទុក្ខវេទនាហួតនោះដែរ។
ទ្រង់នឹងបំផ្លាញគេជាពិតប្រាកដនឹងធ្វើអោយពួកគេដូចជាគំនិតដែលគេមិនធ្លាប់គិតរួចទើបសេចក្តីយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់នឹងបានស្កប់ព្រះទ័យ។
ទ្រង់បានសួនមនុស្សពីធូលីដី ហើយអ្នកមិនបរិសុទ្ធនឹងមិនស្តាប់បង្គាប់ នឹងឆេះដោយភ្លើង ហើយក៏ក្លាយទៅជាធូលីដីវិញ។
ខ្ញុំបានឃើញថា សេចក្តីមេត្តាករុណានិងការអាណិតអាសូររបស់ព្រះក្នុង

រឿងនេះនឹងដឹកនាំគេទាំងអស់គ្នាអោយសរសើរតំកើងទ្រង់និងស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយបន្ទាប់ពីមនុស្សអាក្រក់ត្រូវបានបំផ្លាញចេញពីផែនដីមក ទេវតានៃស្ថានសួគ៌ទាំងអស់នឹងមានបន្ទូលថាអាម៉ែន។

សាតាំងបានមើលដោយពេញចិត្តមកអ្នកដែលអះអាងនូវព្រះនាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងបានប្រកាន់ខ្ជាប់ខ្ជួននូវការភ័ន្តច្រឡំដែលវាបានបង្កើតឡើង។ ការងាររបស់វាគឺបង្កើតការភ័ន្តច្រឡំថ្មីៗ។ អំណាចរបស់វាកើនឡើង ហើយវាបានបង្កើតកលល្បិចជាច្រើន។ វាបានដឹកនាំអ្នកតំណាងរបស់វា

ប៉ាបនិងពួកសង្ឃអោយលើកដំកើង
ខ្លួនឯង
នឹងបំផុសបំផុលមនុស្សអោយបៀត
បៀនដល់អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះនិ
ងមិនព្រមទទួលយកការភ័ន្តច្រឡំ
ដែលវាបាននាំមកយ៉ាងជូរចត់។
សាតាំងបានធ្វើការតាមរយៈភ្នាក់ងា
រ
របស់វាដើម្បីបំផ្លាញសិស្សដែលដា
ច់ខាតជាមួយព្រះយេស៊ូវ។ ឱ
គេបានធ្វើអោយពួកជាទីស្រឡាញ់រ
បស់ព្រះរងទុក្ខវេទនានិងឈឺចាប់ជា
ទីបំផុត។
ទេវតាបានកត់ត្រាការរងទុក្ខនោះ
យ៉ាងម៉ត់ចត់។
ប៉ុន្តែសាតាំងនិងទេវតាអាក្រក់របស់
វាបានសំដែងការរីករាយ

និងប្រាប់ដល់ទេវតាដែលគ្រប់គ្រង
អោយគំរាមដល់ពួកបរិសុទ្ធដែលរង
ទុក្ខលំបាក
វានឹងសម្លាប់ពួកគេដើម្បីនឹងមិនអោ
យមានគ្រីស្ទានពិតប្រាកដនៅលើ
ផែនដីនេះឡើយ។
ពេលនោះខ្ញុំបានឃើញថា
ពួកជំនុំរបស់ព្រះបានបរិសុទ្ធ។
ពេលនោះនឹងគ្មានគ្រោះថ្នាក់ដោយ
មនុស្សអាក្រក់ដែលមានចិត្តពុករលួ
យចូលមកពួកជំនុំនៃព្រះឡើយ
ដ្បិតគ្រីស្ទានពិតប្រាដកដែលហាន
ប្រកាសជំនឿរបស់ខ្លួននៅក្នុងគ្រោះ
ថ្នាក់នៃឈើឆ្កាង បង្គោលសរសរ
និងទារុណកម្មផ្សេងៗទៀតជាច្រើន
ដែលសាតាំងនិងទេវតាអាក្រក់រប

ស់វាបានបង្កើតឡើង
និងដាក់ទៅក្នុងគំនិតមនុស្ស។

សូមអាន លោកុប្បត្តិ ជំពូកទី៣ សាស្តា ៩:៥, ១២:៧ លូកា ២១:៣៣ យ៉ូហាន ៣:១៦ ធីម៉ូថេទី២ ៣:១៦ វិវរណៈ ២០:១៤-១៥ ២១:១, ២២:១២-១៩។

ជំពូកទី២០ - ការកែទម្រង់

តែទោះបីជាមានការបៀតបៀននិង
ការសម្លាប់ដល់ពួកបរិសុទ្ធយ៉ាង
ណាក៏ដោយ
ក៏ការធ្វើទីបន្ទាល់បានលើកឡើង
នៅដៃគ្រប់ៗគ្នាដែរ។
ទេវតារបស់ព្រះបានធ្វើការប្តេជ្ញាចិត្ត
ទៅនឹងសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ។
គេបានស្វែងរកនៅក្នុងទីងងឹត
និងបានជ្រើសរើសចេញពីភាពងងឹ
តនូវមនុស្សដែលមានចិត្តស្មោះត្រង់
បំផុត
ពួកគេត្រូវបានកប់នៅក្នុងការខុសឆ្គ
ង
ប៉ុន្តែព្រះបានជ្រើសរើសពួកគេដូច
ជាព្រះអង្គបានជ្រើសរើសប៉ុល

ជាប្រដាប់សំរាប់ប្រកាសពីសេចក្តីពិត
និងលើកសំឡេងពួកគេឡើងប្រឆាំងនឹងអំពើបាបរបស់អ្នកជឿទ្រង់។
ទេវតារបស់ព្រះបានបណ្តាលចិត្ត
លោកម៉ាទីនលូទើ
លោកមេឡាតុននិងមនុស្សដទៃនៅកន្លែងផ្សេងៗទៀតអោយស្រេកឃ្លានទីបន្ទាល់រស់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
ពួកខ្មាំងសត្រូវបានមកដូចជាទឹកជំនន់ហើយស្តង់ដាតែងលើកឡើងទាស់នឹង វា។
លោកលូទើរត្រូវបានជ្រើសរើសឡើងអោយពុះពារនិងក្រោកឈរប្រឆាំងនឹងពួក
ជំនុំដែលធ្លាក់ចុះនិងពង្រឹងដល់អ្នក

ស្មោះត្រង់មួយចំនួនតូចអោយស្មោះត្រង់ទៅនឹងជំនឿដ៏បរិសុទ្ធរបស់គេ ។
គាត់ធ្លាប់ភ័យខ្លាចព្រះមិនសព្វព្រះហឫទ័យ។
គាត់បានខំប្រឹងប្រែងតាមរយៈការងារដើម្បីអោយព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ
ប៉ុន្តែព្រះមិនបានសព្វព្រះហឫទ័យនឹងគាត់ឡើយរហូតទាល់តែមានពន្លឺមកពីស្ថានសួគ៌កំចាត់ភាពងងឹតនៅក្នុង
គំនិតគាត់ហើយដឹកនាំគាត់កុំអោយទុកចិត្តលើការងារ
ប៉ុន្តែលើគុណសម្បត្តិនៃលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនិងអោយចូលមកឯព្រះផ្ទាល់វិញ មិនមែនតាមប៉ាប

ឬតាមអ្នកលន់តួជំនួសឡើយ
ប៉ុន្តែតាមរយៈព្រះយេស៊ូវតែមួយអង្គ
គត់វិញ។ អូ!
នេះគឺជាចំណេះដឹងដ៏មានតម្លៃសំរា
ប់លោកទើរ
គាត់បានអោយតម្លៃដល់ដំណឹង
និងពន្លឺដ៏មានតម្លៃនេះដែលបានរះ
ឡើងក្នុងការយល់ដឹងដ៏ងងឹតរបស់
គាត់
និងបានបណ្តេញចេញនូវជំនឿឆ្វេង
របស់គាត់
ខ្ពស់ជាងសម្បត្តិដ៏មានតម្លៃបំផុត
នៅលើលោកីយ៍នេះ។
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះថ្មីឡើងៗ។
អ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។
សៀវភៅដែលគាត់មិនចូលចិត្តគិត
ដល់ព្រោះមិនបានឃើញអ្វីល្អនៅក្នុ

ងនោះ គឺជាជីវិតសំរាប់គាត់
វាជាអំណោយរបស់គាត់ជាអ្នកអោយ
យោបល់ដល់គាត់និងជាគ្រូដ៏មានព
ររបស់គាត់។
គ្មានអ្វីអាចអន្ទោងគាត់ចេញពីការ
សិក្សាព្រះគម្ពីរឡើយ។
គាត់បានភ័យខ្លាចសេចក្តីស្លាប់
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់បានអានព្
រះបន្ទូលព្រះ
ការភ័យខ្លាចរបស់គាត់បានបាត់បង់
ហើយគាត់បានកោតសរសើរអត្តចរិ
ត របស់ព្រះនិងស្រឡាញ់ទ្រង់។
ការស្វែងរកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោ
យខ្លួនឯងគាត់បានទទួលនូវមរតក
ដ៏មានតម្លៃដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពី
រ
ហើយគាត់បានស្វែងរកសំរាប់ពួកជំ

នុំ។
គេបានធ្វើអោយគាត់ស្អប់ខ្ពើមអំពើ
បាបរបស់អ្នកដែលបានទុកចិត្តនឹង
សេចក្តីសង្គ្រោះ
គាត់បានឃើញមនុស្សជាច្រើននៅ
ក្នុងភាពងងឹតដូចគ្នាដែលបានគ្រប
ដណ្តប់គាត់។
គាត់បានស្វែងរកដោយអន្ទះសារនូវ
ឱកាសចង្អុលប្រាប់គេនូវកូនចៀម
នៃព្រះ
ដែលលោះបាបមនុស្សលោក។
គាត់បានលើកសំឡេងគាត់ឡើងប្រ
ឆាំងនឹងការខុសឆ្គង
របស់ពួកជំនុំប៉ាប
ហើយខំប្រឹងបំបាក់ច្រវាក់នៃភាពង
ងឹតដែលបានឃុំឃាំងមនុស្សរាប់ពា
ន់នាក់

និងបណ្ដាលអោយគេទុកចិត្តលើការងារដើម្បីបានសង្គ្រោះ។ គាត់ចង់ជួយបើកគំនិតរបស់គេនូវសេចក្ដីពិតនៃព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះនិងភាពប្រសើរឧត្ដមនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះដែលបានមកតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ គាត់បានលើកសំឡេងរបស់គាត់ឡើងដោយច្រណែន និងក្នុងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធស្រែកប្រឆាំងនឹងអំពើបាបដែលមានរបស់មេដឹកនាំនៃពួកជំនុំ ហើយនៅពេលដែលគាត់ជួបព្យុះនៃការប្រឆាំងពីពួកសង សេចក្ដីក្លាហានរបស់គាត់មិនបានបរាជ័យឡើយ ដ្បិតគាត់បានពឹងផ្អែកយ៉ាងមាំទៅលើព្រះពាហុរបស់ព្រះ

និងទុកចិត្តយ៉ាងមាំទៅលើទ្រង់ដើម្បីជោគជ័យ។
ហើយនៅពេលដែលគាត់បានរុញសមរភូមិកាន់តែជិតឡើងៗ
កំហឹងរបស់ពួកសង្ឃបានពុះកញ្ជ្រោលឡើងទាស់នឹងគាត់។
គេមិនចង់អោយអ្នកណាកែប្រែឡើយ។
គេនឹងចាកចេញដោយងាយស្រួល និងដោយសេចក្ដីសប្បាយយ៉ាងព្រៃផ្សៃក្នុងភាពងងឹត។
គេចង់អោយពួកជំនុំនៅក្នុងភាពងងឹត។

ខ្ញុំបានឃើញថា លូទើរស្អប់ទោសអំពើបាបនិងគាំទ្រសេចក្ដីពិតដោយក្លៀវក្លា ជឿសប់

គ្មានខ្លាចនិងអង់អាចក្លាហាន។
គាត់មិនខ្វល់ខ្វាយអំពីមនុស្សអាក្រ
ក់និងអារក្សឡើយ។
គាត់បានដឹងថាគាត់មានព្រះមួយអ
ង្គនៅជាមួយគាត់ដែលមានអំណាច
ជាងពួកវានោះ។ ល្វទើរ
មានភ្លើងនៃឧត្តមគតិ
មានសេចក្តីក្លាហាន
ភាពអង់អាចក្លៀវក្លាជាយូរមកហើ
យ
ប៉ុន្តែព្រះបានលើកលោកម៉ាឡាន់តុ
ន
ដែលមានអត្តចរិតផ្ទុយពីលោកល្វ
ទើរ
បន្ថែមជាមួយល្វទើរដើម្បីបន្តការងា
រកែទម្រង់។
ម៉ាឡាន់តុនជាមនុស្សមុខខ្មួរខ្លាច

ប្រយ័ត្នប្រយែងនិងអត់ធ្មត់ខ្លាំង។
គាត់បានស្រឡាញ់ព្រះយ៉ាងខ្លាំង។
គាត់មានចំណេះដឹងខាងបទគម្ពីរជ្
រៅជ្រះ ហើយប្រាជ្ញា
និងការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់ល្អប្រសើរ
។ សេចក្តី
ស្រឡាញ់ដល់បុព្វហេតុនៃព្រះរបស់
គាត់ដូចជាលោកល្ងទើរដែរ។
ព្រះបានចងចិត្តទាំងពីរនេះជាប់គ្នា
គេទាំងពីរនាក់ជាមិត្តភក្តិដែលមិន
អាចបំបែកបានឡើយ។ ល្ងទើរជា
ជំនួយដ៏ធំដល់ម៉ាឡាន់តុននៅពេល
គាត់មានគ្រោះថ្នាក់ដោយការភ័យខ្
លាច និងយឺតយ៉ាវ
ហើយម៉ាឡាន់តុនជាជំនួយដ៏ល្អដ
ល់ល្ងទើរ
ក្នុងការទប់គាត់កុំអោយលឿនពេក

។
ការប្រយ័ត្នប្រយែងរបស់ម៉ាទ្បាន់តុនតែងតែរួចផុតពីបញ្ហាដែលនឹងត្រូវធ្លាក់មក បុព្វហេតុនោះ ប្រសិនបើការងារនេះទុកអោយលូទើរតែម្នាក់ឯង ហើយការងារអាចនឹងបរាជ័យ ក្នុងការជំរុញទៅមុខ ប្រសិនបើទុកអោយម៉ាទ្បាន់តុនធ្វើតែម្នាក់ឯង។ គេបានបង្ហាញខ្ញុំអំពីព្រះតម្រិះរបស់ព្រះក្នុងការជ្រើសរើសមនុស្សទាំងពីរនាក់នេះដែលមានអត្តចរិត ខុសគ្នា អោយធ្វើការងារកែទម្រង់។

ពេលនោះខ្ញុំត្រូវបានគេនាំមកឯពេលវេលានៃពួកសាវក

ហើយបានឃើញព្រះជ្រើសរើស
ដៃគូពេត្រុស
ក្លៀវក្លានិងជឿសប់ជាមួយនឹងយ៉ូ
ហាន ជាមនុស្សស្លូតអត់ធ្មត់
និងស្លូតបូត។
ជួនកាលពេត្រុសឆាប់ច្រឡោត។
ហើយសិស្សជាទីស្រឡាញ់
(យ៉ូហាន)
បានពិនិត្យពេត្រុសនៅពេលដែលឧ
ត្តមគតិនិងជំនឿសប់របស់គាត់
នាំអោយគាត់ទៅលឿនពេក
ប៉ុន្តែវាមិនបានកែប្រែគាត់ទេ
តែបន្ទាប់ពីពេត្រុសបានបដិសេធព្
រះអម្ចាស់ ហើយបានកែប្រែចិត្ត
និងលន់តួមក
គាត់គ្រាន់តែត្រូវការប្រយ័ត្នប្រយែង
យ៉ាងស្លូតបូតពីយ៉ូហានដើម្បីពិនិត្យ

ជំនឿនិងយតិភាពរបស់គាត់តែប៉ុណ្ណោះ។
បុព្វហេតុរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងជួបប្រទះនូវការឈឺចាប់
ប្រសិនបើទុកអោយយ៉ូហានធ្វើតែម្នាក់ឯង។
គាត់ត្រូវការគំនិតរបស់ពេត្រុស។
ភាពអង់អាចក្លាហាន
និងថាមពលរបស់គាត់តែងតែរំដោះគាត់អោយរួចពីការលំបាក
ហើយធ្វើអោយខ្មាំងសត្រូវរបស់គាត់ស្ងប់ស្ងៀម។ យ៉ូហានបានឈ្នះ។
គាត់បាននាំមនុស្សជាច្រើនមកឯបុព្វហេតុរបស់ព្រះគ្រីស្ទដោយការអត់ធ្មត់ពីកំណើត
នឹងជំនឿសប់របស់គាត់។

ព្រះបានលើកមនុស្សឡើងអោយស្រែកប្រឆាំងនឹងអំពើបាបដែលមាន
នៅក្នុងពួកជំនុំប៉ាប
និងនាំឆ្ពោះទៅមុខនូវការកែទម្រង់។
សាតាំងបានស្វះស្វែងបំផ្លាញទីបន្ទាល់ដ៏រស់នេះ
ប៉ុន្តែព្រះបានធ្វើរបងការពារគេ។
ដើម្បីសិរីល្អនៃព្រះនាមទ្រង់
ទ្រង់បានអនុញ្ញាតអោយអ្នកខ្លះបោះត្រាទីបន្ទាល់
ដែលគេបានធ្វើដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់
ប៉ុន្តែនៅមានមនុស្សដ៏មានអំណាចផ្សេងៗទៀត ដូចជា
លូទើរនិងម៉ាឡាន់តុនដែលអាចសរសើរដំកើងព្រះបានយ៉ាងល្អបំផុត
ដោយការរស់នឹងស្រែកប្រឆាំងនឹង

អំពើបាបរបស់
ប៉ាបសង្ឃនិងស្តេចទាំងឡាយ។
ពួកគេញាប់ញ័រនៅចំពោះសំឡេងរ
បស់លូទើរ។
តាមរយៈមនុស្សដែលព្រះបានជ្រើ
សតាំងនេះ
កាំរស្មីនៃពន្លឺបានកំចាត់កំចាយភាព
ងងឹត
ហើយមានមនុស្សជាច្រើនបានទទួ
លនិងដើរក្នុងពន្លឺនេះដោយក្តីអំណរ
។
ហើយនៅពេលដែលស្មរបន្ទាល់មួ
យត្រូវបានគេសម្លាប់
មានស្មរបន្ទាល់ពីរឬច្រើននាក់ទៀត
បានក្រោកឡើងជំនួស។

ប៉ុន្តែសាតាំងមិនបានពេញចិត្តឡើយ។
វាមានអំណាចបានតែលើរាងកាយតែប៉ុណ្ណោះ។
វាមិនអាចធ្វើអោយអ្នកជឿទទួលសេចក្ដីជំនឿនិងសេចក្ដីសង្ឃឹមរបស់គេឡើយ។
ហើយសូម្បីតែនៅក្នុងសេចក្ដីស្លាប់ក៏ដោយ
គេឈានទៅមុខដោយសេចក្ដីសង្ឃឹមដ៏ត្រចះត្រចង់នៃការមិនស្លាប់នៅគ្រារស់ឡើងវិញនៃយុត្តិធម៌។
វាមានលើសពីកម្លាំងដែលត្រូវស្លាប់។
វាមិនហានដេកមួយស្របក់ឡើយ។
គេបានពាក់គ្រឿងសឹករបស់គ្រីស្ទាននៅជុំវិញរៀបចំប្រយុទ្ធមិនគ្រាន់

តែជាមួយខ្មាំងខាងវិញ្ញាណប៉ុណ្ណោះ
ទេ
ប៉ុន្តែជាមួយសាតាំងនៅក្នុងរូបរាង
ជាមនុស្ស ដែលស្រែកជាបន្តថា
បោះបង់ជំនឿរបស់អ្នកស្លាប់។
មានគ្រីស្ទានមួយចំនួនតូចឈររឹង
មាំនៅខាងព្រះ
និងមានតម្លៃនៅក្នុងព្រះនេត្រទ្រង់
ជាងពាក់កណ្ដាលពិភពលោក
ដែលមានឈ្មោះព្រះគ្រីស្ទ
តែជាមនុស្សកំសាកនៅក្នុងបុព្វហេ
តុរបស់ទ្រង់។
នៅពេលពួកជំនុំត្រូវគេបៀតបៀន
ពួកគេរួបរួមគ្នា ហើយ
រឹតតែស្រឡាញ់គ្នា។
ពួកគេមានជំហររឹងមាំក្នុងព្រះអម្ចា
ស់។

អ្នកមានបាបមិនបានអនុញ្ញាតអោយរួបរួមជាមួយឡើយ ទោះបីជាអ្នកបោកបញ្ឆោតគេ ឬអ្នកចាញ់បោកបញ្ឆោតគេក្តី។ មានតែអ្នកដែលមិនសុខចិត្តបោះបង់ព្រះគ្រីស្ទទេ ដែលជាសាវក។ គេសុខចិត្តនៅជាអ្នកក្រ ជាអ្នកបន្ទាបខ្លួន និងរស់នៅដូចជាព្រះគ្រីស្ទ។

សូមអានលូកា ២២:៦១-៦២ យ៉ូហាន១៨:១០ កិច្ចការ ជំពូក៣ និង៤ដើម្បី សិក្សាអោយបានជ្រៅ សូមអាន “ការកែទម្រង់” ក្នុងសព្វវចនាធិប្បាយ។

ជំពូកទី២១ - ការរួបរួមគ្នារបស់ពួកជំនុំនិងលោកីយ៍

ពេលនោះសាតាំងបានពិភាក្សាជាមួយនឹងទេវតារបស់វា ហើយនៅទីនោះពួកវាបានពិចារណាអំពីអ្វីដែលវាបានទទួល។ ជាការពិតណាស់ដែលវាបានរក្សាមនុស្សកំសាកមួយចំនួនអោយភ័យខ្លាចសេចក្តីស្លាប់ និងមិនហានរក្សាសេចក្តីពិត ប៉ុន្តែមានមនុស្សជាច្រើនសូម្បីតែអ្នកកំសាកបំផុតក៏ទទួលសេចក្តីពិតដែរ ហើយសេចក្តីភ័យខ្លាច និងភាពកំសាករបស់គេបានចេញពីគេភ្លាម

ហើយនៅពេលដែលគេបានឃើញ
ការស្លាប់របស់បងប្អូនគេ
និងការអត់ធន់របស់ពួកគេ
គេបានដឹងថាព្រះនិងទេវតារបស់ទ្រ
ង់បាន
ជួយគេឱ្យទ្រាំទ្រវេទនាបែប
នេះ
ហើយគេក៏បានលូតលាស់ឡើងនិង
គ្មានភ័យខ្លាចឡើយ។
នៅពេលដែលពួកគេបានទទួលការ
បៀតបៀនដល់ជីវិតរបស់គេផ្ទាល់
គេបានរក្សាសេចក្ដីជំនឿរបស់គេជា
មួយនឹងអ្នកអត់ធន់
នឹងមានជំហររឹងមាំដែលរហូតបាន
ធ្វើអោយឃាតករបស់គេញ័ររន្ធត់។
សាតាំងនិងទេវតារបស់វាបានសំរេ
ចចិត្តថា

មានវិធីដ៏មានជោគជ័យជាច្រើនទៀត
ដើម្បីបំផ្លាញព្រលឹងមនុស្សដែលកាន់តាមច្បាប់នៅគ្រា បញ្ចប់។
វាបានឃើញថាទោះបីជាវាបានធ្វើអោយគ្រីស្ទានរងទុក្ខវេទនាក៏ដោយក៏ជំហារ មាំមួន
និងសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏មានពន្លឺរបស់គេ
ដែលធ្វើអោយគេមានអំណរបណ្តាលអោយអ្នកខ្សោយបំផុតកាន់តែរឹងមាំឡើង
ហើយបង្គោលនៃអណ្តាតភ្លើងមិនអាចធ្វើអោយគេរួញរាឡើយ។
ពួកគេបានយកតម្រាប់តាមសេចក្តីក្លាហានរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅពេលដែលទ្រង់បានសំដែងនៅចំពោះមុខ

ឃាតកររបស់ទ្រង់
ហើយមនុស្សជាច្រើនបានទទួលស្
គាល់
សេចក្តីពិតដោយបានឃើញការមិន
ផ្លាស់ប្តូររបស់ពួកគេ
និងសិរីល្អរបស់ព្រះដែលសណ្ឋិត
នៅលើគេ។
សាតាំងបានសំរេចចិត្តថា
វាត្រូវតែមកក្នុងរូបរាងជាអ្នកស្លូតបូ
ត។
វាបានធ្វើអោយខូចគោលលទ្ធិនៃព្
រះគម្ពីរ
ហើយប្រពៃណីដែលបានបង្ខូចមនុ
ស្សរាប់លាននាក់បានចាក់ឫសយ៉ា
ងជ្រៅ។ វាបានពង្រឹងសម្អប់របស់វា
ហើយបានសំរេចចិត្តថា
មិនបង្ខំគោលបំណងរបស់វាដោយ

ការបៀតបៀនដ៏ជូរចត់បែបនេះទេ
ប៉ុន្តែបែរជាដឹកនាំពួកជំនុំ
អោយប្រឈមមុខប្រជែងវិញ
មិនមែនខាងសេចក្ដីជំនឿរវាងអ្នក
ជឿ និងអ្នកបរិសុទ្ធទេ
ប៉ុន្តែខាងប្រពៃណីផ្សេងៗវិញ។
នៅពេលដែលវាបានដឹកនាំពួកជំនុំ
អោយទទួលការចូលចិត្ត
និងកិត្តិយសរបស់លោកីយ៍នៅពីក្
រោយខ្នងការបន្លំថា
ជាផលប្រយោជន៍ដល់គេ
ពួកជំនុំបានចាប់ផ្ដើមបាត់បង់ការស
ព្វព្រះហឫទ័យពីព្រះពួកជំនុំក៏បាន
បាត់បង់អំណាចបន្តិចម្ដងៗនៅពេ
លដែលខ្លួនបានទទួលយកដោយត្
រង់ៗនូវសេចក្ដីជំនឿដែលបិទបាំង

សេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នា ការរីករាយ
និងមិត្តភ័ក្តិជាមួយលោកីយ៍។

ពួកជំនុំមិនមែនជាមនុស្សចំឡែកពីក្រៅណាមកទេ
គឺជាអ្នកដែលបង្កើតឡើងនៅពេលមានការបៀតបៀនប្រឆាំងនឹងខ្លួនឯង។
តើមាសអាចបាត់បង់ពន្លឺបានយ៉ាងណា?
តើមាសសុទ្ធផ្លាស់ប្ដូរយ៉ាងណា?
ខ្ញុំបានឃើញថា
ប្រសិនបើពួកជំនុំបានរក្សាអត្តចរិតបរិសុទ្ធនិងប្លែកពីគេរបស់ខ្លួន
អំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលបានមកសណ្ឋិត
លើពួកសាវកនឹងនៅជាមួយនឹងគេ

។ អ្នកឈឺនឹងត្រូវបានព្យាបាល អារក្សនឹងត្រូវបានស្តី បន្ទោស និងបណ្តេញចេញ ហើយគេនឹងមានចេស្តាព្រមទាំងជាអ្នកមានជ័យជំនះលើខ្មាំងសត្រូវទៀតផង។

ខ្ញុំបានឃើញថា ម៉ានមនុស្សមួយក្រុមធំ បានប្រកាសពីព្រះនាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែព្រះមិនទទួលស្គាល់គេថាជារបស់ទ្រង់ឡើយ។ ព្រះអង្គមិនបានសព្វព្រះហឫទ័យចំពោះគេឡើយ។ សាតាំងហាក់ដូចជាបានប្រើប្រាស់លក្ខណៈសាសនា និងចង់អោយមនុស្សគិតថាគេគឺជា

គ្រីស្ទាន។
វាចង់អោយគេជឿយ៉ាងខ្លាំងទៅលើ
ព្រះយេស៊ូវ លើការជាប់ឆ្កាង
និងលើការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
របស់ទ្រង់។
សាតាំងខ្លួនឯងនិងទេវតា
របស់វាក៏បានជឿលើការទាំងអស់
នេះដែរ ហើយបានញាប់ញ័ររន្ធត់។
ប៉ុន្តែប្រសិនបើ
សេចក្ដីជំនឿនេះមិនបានបង្កើតអោ
យទៅជាការងារល្អ
និងដឹកនាំអ្នកដែលទទួលជំនឿឱ្យធ្
វើតាមការលះបង់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ព្រះ
គ្រីស្ទក៏ដោយ ក៏វាមិនខ្វល់ឡើយ
ដ្បិតគេគ្រាន់តែប្រើប្រាស់ឈ្មោះគ្រី
ស្ទានតែប៉ុណ្ណោះ
តែចិត្តរបស់គេនៅខាងលោកីយ៍នៅ

ទៀយ
ហើយវាអាចប្រើប្រាស់ពួកគេសំរាប់
ការងាររបស់វាបានប្រសើរជាងអ្នក
ដែលគ្មានជំនឿសោះទៅទៀត។
នៅពីក្រោមឈ្មោះរបស់គ្រីស្ទាន
គេលាក់រូបរាងមិនល្អរបស់គេ។ គេ
បានចែកចាយបន្តនូវធម្មជាតិ
មិនចេះស្កប់ស្កល់របស់គេ
និងតណ្ហាអាក្រក់មិនអាចបង្ក្រាបបា
នរបស់គេ។
ការនេះបានផ្តល់ឱកាសអោយអ្នកមិ
នជឿបោះភាពមិនល្អរបស់គេ
នៅក្នុងព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រី
ស្ទ ដើម្បីស្តីបន្ទោសទ្រង់
និងធ្វើអោយអ្នកដែលអះអាងថាបរិ
សុទ្ធ

នឹងសាសនាមិនស្អាតស្អំត្រូវបាត់បង់កិត្តិស័ព្ទ។

គ្រូគង្វាលអធិប្បាយយ៉ាងរលូនអំពីរឿងរ៉ាវដែលស្របទៅនឹងសាស្រ្តាចារ្យខាងលោកីយ៍។
នេះគឺដូចជាសាតាំងបានធ្វើដែរ។
គេមិនហានអធិប្បាយអំពីព្រះយេស៊ូវ
និងសេចក្ដីពិតចំៗរបស់ព្រះគម្ពីរទេ
ព្រោះបើគេធ្វើអ្នកគាំទ្រលោកីយ៍នឹងមិនស្ដាប់គេឡើយ។
ពួកគេជាច្រើនជាអ្នកមាន
ហើយត្រូវតែរក្សាទុកក្នុងពួកជំនុំ
ទោះបីជាគេមិន
សមនឹងនៅកន្លែងនោះជាងសាតាំង
និងទេវតារបស់វាទៅទៀតក៏ដោយ

។ សាសនារបស់
ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានគេធ្វើអោយមាន
ប្រជាប្រិយនិងកោតសរសើរនៅភ្នែ
ករបស់លោកយ។
គេបានប្រាប់ដល់មនុស្សថា
អ្នកដែលកាន់សាសនានឹងត្រូវបាន
លោកីយ៍កោតសរសើរកាន់តែខ្លាំង
។
ការបង្រៀនដ៏ទូលំទូលាយបែបនេះ
ខុសពីការបង្រៀនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
គោលលទ្ធិរបស់ទ្រង់និងលោកីយ៍មិ
នមានសេចក្តីសុខសាន្តឡើយ។
អ្នកដែលដើរតាមទ្រង់ត្រូវតែបោះប
ង់ចោលលោកីយ៍។
ការងារដ៏រលូនទាំងនេះ
មានប្រភពមក
ពីសាតាំងនិងទេវតារបស់វា។

វាបានរៀបចំផែនការ
ហើយអ្នកកាន់សាសនាតែឈ្មោះបា
នអនុវត្ត។
អ្នកមានពុតនិងអ្នកមានបាបរួបរួម
ជាមួយពួកជំនុំ។
រឿងកុហកដែលធ្វើអោយគេសប្បា
យត្រូវបានគេបង្រៀន
ហើយត្រូវបានគេទទួលយ៉ាងងាយ
។
ប៉ុន្តែប្រសិនបើសេចក្តីពិតត្រូវបាន
គេផ្សព្វផ្សាយក្នុងភាពបរិសុទ្ធរបស់
វា វានឹងបិទមិនអោយអ្នកមានពុត
និងអ្នកមានបាបចូលឡើយ។
ប៉ុន្តែគ្មានអ្វីខុសគ្នារវាងអ្នកដែលអះ
អាងថា
ជាអ្នកជឿព្រះគ្រីស្ទនិងលោកីយ៍ឡើ
យ។ ខ្ញុំបានឃើញថា

ប្រសិនបើគម្រូបនៃការខុសឆ្គង
ត្រូវបានគេបកចេញពីសមាជិកនៃពួ
កជំនុំ
វានឹងបង្ហាញនូវភាពទុច្ចរិតភាពអប្រិ
យ
និងការពុករលួយដែលកូនព្រះដ៏គ្មា
នការទុកចិត្តលើខ្លួនឯងបំផុត
នឹងមិនមានការស្ទាក់ស្ទើរនឹងហៅ
ឈ្មោះថា ជាកូនរបស់ឪពុកឡើយ
គឺជាអារក្ស
ព្រោះតែការងារដែលគេធ្វើនោះឯង
។
ព្រះយេស៊ូវនិងទេវតានៃស្ថានសួគ៌
បានទតដោយសេចក្តីខ្ពើមរអើមទៅ
លើទស្សនីយភាពនោះ
ហើយព្រះមានដំណឹងសំរាប់ពួកជំនុំ
ដ៏ពិសិដ្ឋ និងដ៏សំខាន់។

ប្រសិនបើគេ ទទួលវា និងធ្វើការកែទម្រង់មួយយ៉ាងហ្មត់ចត់នៅក្នុងពួកជំនុំ ដែលទទួលទីបន្ទាល់ដ៏រស់ដែលនឹងកំចាត់ពួកកំពុត និងអ្នកមានបាបចេញនិងនាំពួកជំនុំមករកការសព្វព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះវិញ។

សូមអាន អេសាយ ៣០:៨-២១ យ៉ាកុប ២:១៩ វិវរណៈ ជំពូកទី៣។

ជំពូកទី២២ - វីលៀមមីលើរ

ខ្ញុំបានឃើញថា ព្រះយេស៊ូវបានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់អោយធ្វើការក្នុងចិត្តកសិករម្នាក់ ដែលមិនបានជឿព្រះគម្ពីរ ហើយបានដឹកនាំអោយគាត់ស្វែងយល់អំពីបទទំនាយ។ ទេវតារបស់ព្រះបានជួបអ្នកដែលព្រះបានជ្រើសរើសនោះម្តងហើយម្តងទៀត និងបានដឹកនាំគំនិតរបស់គាត់ ព្រមទាំងបានបើកអោយគាត់យល់អំពីបទទំនាយដែលធ្លាប់តែងងឹតដល់រាស្ត្ររបស់ព្រះ។ ការចាប់ផ្តើមអំពីច្រវាក់នៃសេចក្តីពិតត្រូវបានប្រទានអោយគាត់ ហើយទេវតាបាននាំគាត់អោយស្វែ

ងរកពីការតភ្ជាប់ពីមួយទៅមួយ
ទៀតរហូតទាល់តែគាត់បានពិនិត្យ
មើលដោយអស្ចារ្យ
និងកោតសរសើរដល់ព្រះបន្ទូលរប
ស់ព្រះ។
នៅទីនោះគាត់បានឃើញច្រវាក់នៃ
សេចក្តីពិតដ៏គ្រប់លក្ខណ។
ពាក្យពេចន៍ដែលគាត់ចាត់ទុកថា
គ្មានអ្នកណាបណ្តាលអោយសរសេ
រ
ឥឡូវនេះបានបើកនៅចំពោះការជា
ក់ស្តែងរបស់គាត់នូវសម្រស់និងសិរី
ល្អ។
គាត់បានឃើញថាបទគម្ពីរមួយផ្នែក
ពន្យល់ដល់មួយផ្នែកផ្សេងទៀត
ហើយនៅពេលដែលបទគម្ពីរមួយផ្
នែកបានបិទការ យល់របស់គាត់

គាត់បានរកឃើញនៅក្នុងព្រះបន្ទូលមួយវគ្គទៀតបានពន្យល់គាត់អំពីផ្នែកនោះ។
គាត់គោរពព្រះបន្ទូលដ៏ពិសិដ្ឋដោយអំណរ
និងដោយការគោរពនិងស្ញើចសរសើរដ៏ជ្រាលជ្រៅបំផុត។

នៅពេលដែលគាត់បានតាមដានបទទំនាយគាត់បានឃើញថា
អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនេះកំពុងរស់នៅជិតចុងបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់លោកីយហើយ
ហើយពួកគេមិនបានដឹងពីការនោះឡើយ។
គាត់បានមើលទៅឯការពុករលួយរបស់ពួកជំនុំហើយបានឃើញថា

សេចក្តីស្រឡាញ់របស់គេត្រូវបាន
យកចេញពីព្រះយេស៊ូវហើយ
ហើយបានប្រគល់ទៅអោយលោកី
យ៍
និងថាគេកំពុងស្វែងរកកិត្តិយសនៃ
លោកីយ៍
ជាជាងកិត្តិយសដែលមកពីខាងលើ
គ្រែកអរនឹងការមានបាបនៃលោកី
យ៍ ជាជាងប្រមូល
ទ្រព្យសម្បត្តិទុកនៅឯនគរស្ថានសួ
គ៌។ គាត់អាចឃើញភាពកំពុត
ភាពងងឹតនិងសេចក្តីស្លាប់គ្រប់ទីក
ន្លែង។
វិញ្ញាណរបស់គាត់បានពុះកញ្ជ្រោល
ឡើង។
ព្រះបានត្រាស់ហៅគាត់អោយចាក
ចេញពីចំការដូចជាទ្រង់បានហៅអេ

លីសេអោយចាកចេញពីគោ
និងស្រែដែលគាត់កំពុងភ្ជួរឱ្យទៅតា
មអេលីយ៉ាដូច្នេះដែរ។
ជាមួយនឹងការញ៉ូររន្ធត់
វីលៀមមីលើរបានចាប់ផ្តើមបើកអា
ថ៌កំបាំងនៃនគររបស់ព្រះបង្ហាញមនុ
ស្សម្នា។ គាត់បានទទួល
កម្លាំងពីគ្រប់ការខំប្រឹងប្រែងទាំង
ឡាយ។
គាត់បាននាំមនុស្សរហូតទៅដល់ប
ទទំនាយនៃព្រឹត្តិការណ៍នៃការយាង
មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ដូចជាលោកយ៉ូហានបាទីស្ទបាននាំ
ដំណឹងនៃព្រឹត្តិការណ៍លើកទីមួយរ
បស់ព្រះយេស៊ូវ
និងរៀបចំផ្លូវថ្វាយទ្រង់យាងមកដែរ
។

លោកវីលៀមមីលើរនិងអ្នកដែលរួបរួមជាមួយគាត់បានប្រកាសអំពីព្រឹត្តិការណ៏ទីពីររបស់
ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

គេបាននាំខ្ញុំត្រឡប់ទៅឯសម័យនៃពួកសាវកហើយបានបង្ហាញសាវកយ៉ូហានជាទីស្រឡាញ់ដែលព្រះមានការងារពិសេសឱ្យគាត់បំពេញ។ សាតាំងបានប្តេជ្ញាបំផ្លាញកិច្ចការនោះ
ហើយបានដឹកនាំអ្នកបំរើរបស់វាអោយសម្លាប់យ៉ូហាន។
ប៉ុន្តែព្រះបានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់ទៅការពារគាត់យ៉ាងអស្ចារ្យ។
អ្នកដែលបានឃើញអំណាចដ៏ខ្លាំងរបស់ព្រះដែលបានសំដែងក្នុងការរំ

ដោះលោកយ៉ូហាន
មានការភ្ញាក់ផ្អើល ហើយមាន
មនុស្សជាច្រើនបានជឿថា
ព្រះបានគង់នៅជាមួយគាត់និងថាទី
បន្ទាល់ដែលគាត់បាននាំមកទាក់ទ
ងនឹងព្រះយេស៊ូវគឺត្រឹមត្រូវ។
អ្នកដែលស្វែងរកបំផ្លាញគាត់ភ័យខ្
លាចមិនហានប៉ុនប៉ងសម្លាប់គាត់ម្ត
ងទៀតឡើយ
ហើយព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យគាត់រងទុ
ក្ខ ព្រោះព្រះយេស៊ូវ។
គាត់ត្រូវបានខ្មាំងសត្រូវចោទប្រកា
ន់ខុសរឿងពិត និងមិនយូរប៉ុន្មាន
ត្រូវបាន
បំបរបង់ទៅកាន់កោះមួយយ៉ាងឯ
កោ នៅទីនោះ
ព្រះបានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់ទៅ

បង្ហាញដល់គាត់អំពីរឿងរ៉ាវ
ដែលនឹងកើតឡើងដល់ផែនដីនេះ
និងសណ្ឋាននៃពួកជំនុំព្រមទាំងតួ
នាទីដែលពួកជំនុំនឹងគ្រប់គ្រង
ប្រសិនបើគេធ្វើអោយព្រះសព្វព្រះ
ហឫទ័យនឹងជ័យជំនះចុងក្រោយ។
ទេវតានៃស្ថានសួគ៌
បានចុះមកឯលោកយ៉ូហានដោយ
ចេស្តា។
ព្រះភ័ក្ត្ររបស់លោកចាំងដោយពន្លឺ
សិរីល្អនៃស្ថានសួគ៌។
លោកបានបង្ហាញដល់លោកយ៉ូហា
ននូវទស្សនីយភាពដ៏គួរអោយចាប់
អារម្មណ៍យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ
និងរំភើបទាក់ទងនឹងពួកជំនុំរបស់ព្
រះ
និងបាននាំមកនៅចំពោះមុខគាត់នូវ

ជម្លោះដ៏មានគ្រោះថ្នាក់ដែលពួកគេត្រូវរងទ្រាំ។
លោកយ៉ូហានបានឃើញគេឆ្លងកាត់ការកាត់ទោសដោយភ្លើងធ្វើឱ្យស្លេកស្លាំង និងត្រូវគេកាត់ទោសហើយទីបំផុត
ក្លាយជាអ្នកឈ្នះដ៏មានជោគជ័យបានសង្គ្រោះក្នុងនគររបស់ព្រះដោយមានសិរីល្អ។
ព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទេវតាបានឡើងភ្លឺចាំងដោយអំណរ
និងមានសិរីរុងរឿងអស្ចារ្យបំផុត
នៅពេលដែលលោកបានបង្ហាញដល់លោកយ៉ូហានអំពីជោគជ័យចុងក្រោយនៃពួកជំនុំរបស់ព្រះ។
លោកយ៉ូហានត្រូវបានធ្វើអោយអណ្តែតអណ្តូងនៅពេលដែលគាត់បា

នឃើញការរំដោះចុងក្រោយរបស់ពួកជំនុំ
និងនៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានទេវតានាំចេញទៅជាមួយនឹងសិរីល្អនៃទស្សនីយភាពជាមួយនឹងការគោរព
និងកោតសរសើរយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ
គាត់បានក្រាបចុះថ្វាយបង្គំ
ទៀបជើងរបស់ទេវតា។
ទេវតាក៏បានលើកគាត់ឡើង
ហើយបន្ទោសគាត់ដោយថ្នមៗថា
កុំអោយធ្វើដូច្នេះឡើយ
ដ្បិតខ្ញុំជាបាវបំរើជាមួយនឹងអ្នក
ហើយនឹងបងប្អូនអ្នកដែលមានសេចក្តីបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវដែរ
ចូរថ្វាយបង្គំដល់ព្រះវិញ
ដ្បិតការធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវ
នោះហើយជាវិញ្ញាណនៃសេចក្តីទំ

នាយ។
ពេលនោះទេវតាបានបង្ហាញដល់
លោកយ៉ូហាននូវទីក្រុងនៃស្ថានសួ
គ៌ ជាមួយនឹងភាពរុងរឿង
និងសិរីល្អថាំងថែងរបស់នគរនោះ។
លោកយ៉ូហានត្រូវបានធ្វើអោយអ
ណ្តែតអណ្តូង
និងរំភើបយ៉ាំងខ្លាំងដោយ
សិរីល្អនៃទីក្រុងនោះ។
គាត់មិនបាននឹកចាំពីការបន្ទោសរប
ស់ទេវតាពីមុន
ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំនៅទៀបព្រះបាទ
ទេវតាម្តងទៀត
ដែលបានបន្ទោសដល់គាត់
ដែលមានបន្ទូលទៅគាត់ដោយថ្នម
ៗថា កុំអោយធ្វើដូច្នេះឡើយ
ខ្ញុំក៏ជាបាវបំរើជាមួយនឹងអ្នកដែរ

ហើយជាមួយនឹងពួកហោរា
ជាបងប្អូនអ្នក
និងពួកអ្នកដែលកាន់តាមព្រះបន្ទូល
ក្នុងគម្ពីរនេះផង
ចូរថ្វាយបង្គំដល់ព្រះវិញចុះ។

គ្រូអធិប្បាយនិងមនុស្សទាំងឡាយ
បានមើលគម្ពីរវិវរណៈថាជាគម្ពីរដែ
លមាន
អាថ៌កំបាំងនិងមានសារសំខាន់តិច
ជាងផ្នែកផ្សេងៗទៀតនៃបទគម្ពីរ។
ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា សៀវភៅនេះ
គឺពិតជាការបើកសំដែងដែលព្រះបា
នប្រទានសំរាប់ជាផលប្រយោជន៍ដ៏
ពិសេសរបស់អ្នកដែលរស់នៅនាស
ម័យចុងក្រោយដើម្បីដឹកនាំពួកគេក្នុ
ងការធ្វើអោយគេដឹងជាប្រាកដអំពី

តួនាទី និងការងារដ៏ពិតរបស់គេ។ ព្រះបាននាំគំនិតរបស់លោកវីលៀម មីលើរទៅក្នុងបទទំនាយ និងប្រទានពន្លឺដ៏ឧត្តមដល់គាត់លើសៀវភៅវិវរណៈ។

ប្រសិនបើគេបានយល់អំពីការបើកសំដែងរបស់ដានីយ៉ែល មនុស្សអាចយល់ពីការជាក់ស្តែងរបស់យ៉ូហានបានកាន់តែច្បាស់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដ៏ត្រឹមត្រូវ ព្រះបានបណ្តាលចិត្តអ្នកបំរើរើសតាំងរបស់ទ្រង់ដែលយល់ច្បាស់និងនៅក្នុងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអោយបើកបទទំនាយ និងបានបង្ហាញពីភាពស្របគ្នារវាងការជាក់ស្តែងរបស់ដានីយ៉ែល

និងរបស់យ៉ូហាន
និងផ្នែកផ្សេងៗទៀតនៃព្រះគម្ពីរ
និងអោយដក់ជាប់នៅក្នុងចិត្តមនុស្
សនូវព្រះបន្ទូលដ៏ពិសិដ្ឋ
និងគួរអោយភ័យខ្លាចដើម្បីរៀបចំ
សំរាប់ការយាង
មករបស់កូនមនុស្ស។
ការជឿសប់យ៉ាងជ្រៅ
និងមុតមាំបានធ្លាក់មកលើគំនិតរប
ស់អ្នកដែលបានឮទ្រង់
ហើយគ្រូគង្វាលមនុស្សម្នា
អ្នកមានបាប
និងមនុស្សមិនជឿសាសនាបានងា
កមករកព្រះអម្ចាស់សម្រាប់ស្វែងរក
ការរៀបចំមួយ
ដើម្បីឈរនៅក្នុងការជំនុំជំរះ។

ទេវតារបស់ព្រះបានអមដំណើររៀវ
លៀមមីលើរ
នៅក្នុងបេសកកម្មរបស់គាត់។
គាត់មានចិត្តមោះមុតនិងមិនរុញរា
ឡើយ។
គាត់បានប្រកាសដំណឹងដោយគ្មាន
ភ័យខ្លាចទាំងប្ដេជ្ញាចិត្តទៅនឹងសេច
ក្ដីជំនឿរបស់គាត់។
លោកីយ៍កំពុងស្ថិតនៅក្នុងភាពកំ
ណាច និងអាក្រក់
ពួកជំនុំនៃលោកីយ៍ល្មមហៅចូល
ទៅក្នុងសកម្មភាពនៃកម្លាំងរបស់ទ្រ
ង់
ហើយដឹកនាំពួកគេទៅក្នុងការរងទុ
រាំនៃសេចក្ដីលំបាក ការខ្វះខាត
និងទុក្ខវេទនាដោយស្ម័គ្រចិត្ត។
ទោះបីជាត្រូវប្រឆាំងដោយពួកគ្រីស្

ទាននិងដោយលោកីយ៍ព្រមទាំងប៉ះទង្គិច
ដោយសាតាំងនិងទេវតារបស់វាក៏ដោយ
គាត់មិនបញ្ឈប់ការប្រកាសដំណឹងល្អដ៏អស់កល្បដល់ហ្វូងមនុស្សឡើយ។ នៅគ្រប់ទីកន្លែង
គាត់បានធ្វើការអញ្ជើញដោយសំឡេងស្រែកថា
ចូរកោតខ្លាចដល់ព្រះនិងថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ចុះ
ដ្បិតពេលជំនុំជំរះបានមកដល់ហើយ។

សូមអាន ពង្សាវតាក្សត្រទី១ ១៩:១៦-២១ ដានីយ៉ែល ជំពូក ៧-១២ វិវរណៈ ជំពូកទី១, ១៤:៧, ១៩:៨-១០, ២២:៦-១០។

ជំពូកទី២៣ - សាររបស់ទេវតាទីមួយ

ខ្ញុំបានឃើញថា ព្រះបាននៅក្នុងការប្រកាសនៃពេលវេលាក្នុងឆ្នាំ១៨៤៣។វាគឺជាផែនការរបស់ទ្រង់ ដែលដាស់មនុស្សនិងនាំគេទៅកាន់ចំណុចសាកល្បងដែលគេត្រូវសំរេចចិត្ត។ មន្ត្រីសាសនាទាំងឡាយត្រូវបានវិនិច្ឆ័យនិងជឿលើភាពត្រឹមត្រូវនៃតួនាទីដែលកើតឡើងនៅក្នុងរយៈពេលនៃបទទំនាយ ហើយគេបានទុកចោលនូវអំនួត និងប្រាក់ខែរបស់គេ និងធ្វើដំណើរពីកន្លែងមួយទៅកន្លែ

ងមួយ ហើយប្រកាសដំណឹង
នោះ។
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលដំណឹងពីស្ថាន
សួគ៌
មិនអាចរកកន្លែងនៅក្នុងចិត្តនៃអ្នក
បំរើ របស់ព្រះគ្រីស្ទដ៏តិចតួចបាន
ការងារនេះត្រូវបានប្រគល់អោយអ្ន
កដែលមិនមែនជាអ្នកផ្សាយដំណឹង
ល្អច្រើននាក់។
អ្នកខ្លះបានចាកចេញពីស្រែចំការរប
ស់គេដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អ
នៅពេលដែលអ្នកខ្លះទៀតត្រូវបាន
ត្រាស់ហៅអោយចាញចេញពីហាង
លក់ទំនិញ
និងមុខជំនួញរបស់ខ្លួនចេញទៅបំ
ពេញការងារដែលមិនសូវមានប្រជា
ប្រិយ គឺការ

ប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីមួយ។
គ្រូគង្វាលបានទុកគំនិតនិកាយនិង
អារម្មណ៍របស់ខ្លួនចោលមួយឡែក
ហើយរួបរួមក្នុងការប្រកាសអំពីការ
យាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
មនុស្សម្នាបានផ្លាស់ប្ដូរទីកន្លែងគ្រប់
ទិសទីដំណឹងនោះបានទៅដល់ពួក
គេ។ អ្នកមានបាបបានកែប្រែចិត្ត
ហើយបានអធិដ្ឋានសុំការអត់ឱន
ទោស
ហើយអ្នកដែលរស់នៅបានកត់សំ
គាល់ដោយការមិនធ្វើការសងសឹកវិ
ញដោយទង្គឹះចិត្ត។

មាតាបិតាយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះកូ
នជាខ្លាំង។
អ្នកដែលបានទទួលដំណឹងនេះបាន

ចែកចាយជាមួយនឹងមិត្តភ័ក្តិ
និងបងប្អូននិងដោយព្រលឹងរបស់
គេក្រាបចំពោះទម្ងន់នៃដំណឹងល្អ
ប្រកាសប្រាប់និងទទួចអង្វរ
ពួកគេរៀបចំខ្លួនសំរាប់ការយាងមក
របស់កូនមនុស្ស។
ករណីទាំងនេះគឺជាការរីងរូសបំផុត
ដែលទាមទាររកដោយការប្រមាណ
ដែលផុសចេញពីក្នុងចិត្ត។
ការងារសំអាតព្រលឹងមនុស្សបែប
នេះបានដឹកនាំសេចក្តីស្រឡាញ់
អោយចេញពីរឿងរ៉ាវខាងលោកិយ
ទៅឯការលះបង់ដែលមិនធ្លាប់មាន
ពីមុនមក។
មនុស្សរាប់ពាន់នាក់បានជឿសេចក្តី
ពិត
ដែលប្រកាសដោយលោកវីលៀមមី

លើរ
និងអ្នកបំរើរបស់ព្រះដែលបានលើក
ឡើងក្នុងវិញ្ញាណនិងអំណាចរបស់
អេលីយ៉ាដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អ។
អ្នកដែលប្រកាសពីដំណឹងដ៏ឧត្ដម
នេះដូចជាលោកយ៉ូហាន
ជាអ្នកនាំមុខរបស់ព្រះយេស៊ូវជាដើ
ម
បានបង្ខំអោយដាក់ពូថៅនៅឫស
ឈើនិងបានត្រាស់ហៅពីហ្វូងមនុ
ស្សឱ្យបង្កើតផលផ្លែនៃការកែប្រែចិ
ត្ដ។
ទីបន្ទាល់របស់គេត្រូវបានគន់គូរអោ
យ កើតឡើង
និងមានប្រសិទ្ធភាពយ៉ាងមានអំ
ណាច
ដល់ពួកជំនុំនិងបង្ហាញអំពីអត្ដចរិត

ពិតប្រាកដរបស់ខ្លួន។
ហើយនៅពេលដែលគេបានលើក
ឡើងនូវការព្រមានដ៏ឧត្តមអោយគេ
ចេញពីការក្រោធដែលនឹងមកដល់
មនុស្សជាច្រើនដែលបានរួបរួមជាមួ
យពួកជំនុំ
បានទទួលដំណឹងនៃការព្យាបាល
គេបានឃើញការប្រព្រឹត្តិខុសរបស់
គេ
ហើយបានបន្ទាបខ្លួនគេនៅចំពោះព្
រះ
ដោយទឹកភ្នែកដ៏ជូរចត់នៃការកែប្រែ
ចិត្ត និងការឈឺចាប់ខាងព្រលឹង
យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ។
ហើយនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិ
សុទ្ធបានសណ្ឋិតលើពួកគេ
គេបានជួយប្រកាសនូវសំរែកថា

ចូរកោតខ្លាចព្រះ
និងថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ចុះ
ដ្បិតការជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ។

ការអធិប្បាយអំពីពេលវេលាច្បាស់លាស់
បានធ្វើឱ្យមានការប្រឆាំងយ៉ាងធំកើតឡើងពីគ្រប់ស្រទាប់
ពីគ្រូគង្វាលនៃអាសនាវហូតដល់មនុស្សល្ងីតល្ងង់បំផុតជាអ្នកមានបាបដែលខ្លាចស្ថានសួគ៌។
ឯត្រង់ថ្ងៃនិងពេលកំណត់នោះគ្មានអ្នកណាដឹងទេ
ត្រូវបានឮតាំងពីអ្នកមានបាបដ៏កំពុត
និងអ្នកចំអកមើលងាយដែលឥត

កោតខ្លាច។
ក៏មិនដែលត្រូវបានបង្រៀនឬកែតម្រូវលើការប្រើប្រាស់មានធ្វើនៅក្នុងខគម្ពីរដោយអ្នកដែល
បានចង្អុលបង្ហាញឆ្នាំដែលគេបានជឿថា
ពេលវេលានៃបទទំនាយនឹងបានបញ្ចប់និងដល់ពេលវេលាដែលបង្ហាញថា
ព្រះគ្រីស្ទជិតមកដល់គឺដល់មាត់ទ្វារហើយ។
អ្នកគង្វាលចៀមជាច្រើនដែលអះអាងថាគេស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវ
បាននិយាយថា
គេគ្មានការប្រឆាំងនិងការអធិស្ឋានអំពីការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ

ប៉ុន្តែគេទាត់ចោលពេលវេលាច្បាស់
លាស់។
ព្រះនេត្រដែលឃើញធ្លុះរបស់ព្រះ
យេស៊ូវបានស្គាល់ចិត្តរបស់គេ។
គេមិនចូលចិត្តព្រះយេស៊ូវនៅជិតទេ
គេបានដឹងថា
ជីវិតមិនមែនគ្រីស្ទានរបស់គេ
មិនអាចនៅបាននឹងការសាកល្បង
បានទេ
ព្រោះគេមិនបានដើរតាមផ្លូវនៃការប
ន្ទាបខ្លួនដែលព្រះបានរៀបចំអោយ
នោះឡើយ។
អ្នកគង្វាលក្លែងក្លាយទាំងនេះបាន
ឈរនៅ
តាមផ្លូវនៃការងាររបស់ព្រះ។
ស្តេចនេះបាននិយាយក្នុងអំណាច
នៃជំនឿរបស់វាទៅកាន់

មនុស្សទាំងឡាយ
ដាស់គេអោយក្រោកឡើង
ហើយដូចជាឆ្នាំគុកដែលបានសួរថា
តើខ្ញុំត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីអោយបា
នសង្គ្រោះ។
ប៉ុន្តែអ្នកគង្វាលទាំងនេះបានឈរ
នៅចំពោះសេចក្តីពិត
ហើយមនុស្សបានប្រកាសដោយរ
លូននូវរឿងរ៉ាវទាំងឡាយដែលនាំ
គេចេញពីសេចក្តីពិត។
ពួកគេបានរួបរួមជាមួយសាតាំង
និងទេវតារបស់វា
ហើយស្រែកថាសេចក្តីសុខសាន្ត
សេចក្តីសុខសាន្ត
នៅពេលដែលគ្មានសេចក្តីសុខសា
ន្ត។ ខ្ញុំបានឃើញថា
ទេវតានៃព្រះបានកត់សំគាល់ទាំងអ

ស់
ហើយអារជោយរបស់អ្នកគង្វាលដែលមិនលះបង់ត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយឈាមមនុស្ស
អ្នកដែលចូលចិត្តការសប្បាយរបស់ខ្លួននឹងនៅឆ្ងាយពីព្រះ
នឹងដើបចេញពីសេចក្តីវេទនាខាងលោកិយមិនរួចឡើយ។

គ្រូគង្វាលជាច្រើនមិនបានទទួលដំណឹងនេះឡើយ
ហើយអ្នកដែលទទួលដំណឹងនេះគេបានរារាំង។
ឈាមរបស់មនុស្សធ្លាក់មកលើពួកគេ។ គ្រូអធិប្បាយ
និងមនុស្សបានរួបរួមគ្នាប្រឆាំងនឹងដំណឹងពីស្ថានសួគ៌នេះ។

ពួកគេបានបៀតបៀនរីលៀមមីលើរ
នឹងអ្នកដែលបានរួបរួមជាមួយគាត់
ធ្វើការងារនេះ។
ពាក្យកុហកត្រូវបានគេផ្សព្វផ្សាយ
ដើម្បីធ្វើអោយខូចប្រយោជន៍ដល់ឥ
ទ្ធិពលរបស់គាត់
ហើយមានពេលជាច្រើនបន្ទាប់ពីបា
នប្រកាសយ៉ាងត្រង់ៗ
នូវអ្វីដែលជាឱវាទរបស់ព្រះ
ដោយអនុវត្តសេចក្តី ពិតដ៏មុះមុត
ទៅកាន់ចិត្តនៃអ្នកស្តាប់របស់គាត់
គេបានបង្កកំហឹងឡើងទាស់នឹងគា
ត់ហើយនៅពេលដែលគាត់បានចា
កចេញពីកន្លែងប្រជុំ
មានមនុស្សខ្លះបាន
ស្ទាក់ផ្លូវគាត់ដើម្បីសម្លាប់គាត់។
ប៉ុន្តែព្រះបានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់

អោយមកការពារអាយុជីវិតរបស់គាត់
អោយរួចពីពួកមនុស្សដែលមានកំហឹង។
ការងាររបស់គាត់មិនទាន់ចប់ទេ។

អ្នកជឿជាច្រើនបានទទួលដំណឹងនេះដោយរីករាយ។
ពួកគេបានដឹងថាដំណឹងនេះមកពីព្រះ
ហើយត្រូវបានគេចែកចាយចំពេលវេលា។
ទេវតាបានទតមើលដោយការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងជ្រាលជ្រៅនូវលទ្ធផលនៃដំណឹងពីស្ថានសួគ៌
និងនៅពេលដែលពួកជំនុំបានងាកចេញនិងបដិសេធដំណឹងនោះ។

លោកបានពិភាក្សាជាមួយព្រះយេស៊ូវយ៉ាងក្រៀមក្រំ។
ព្រះយេស៊ូវបានបែរព្រះភ័ក្ត្រចេញពីពួកជំនុំ
ហើយបង្គាប់ទៅទេវតាអោយ
ថែរក្សាអ្នកមានតម្លៃណាដែលបាន
បដិសេធនូវទីបន្ទាល់នោះ
ដ្បិតពន្លឺមួយទៀតមិនបានចាំងទៅ
លើពួកគេនៅឡើយទេ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ប្រសិនបើអ្នកដែលអះអាងថាជាគ្រីស្ទាន
បានស្រឡាញ់ការលេចមកនៃព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់គេ
ប្រសិនបើគេបានដាក់សេចក្ដីស្រឡាញ់របស់គេទៅលើទ្រង់

ប្រសិនបើគេបានដឹងថាគ្មានអ្នក
ណាមួយនៅលើផែនដីនេះអាចប្រៀ
បផ្ទឹមជាមួយទ្រង់បានទេ
គេនឹងមានអំណរដូចធ្លាក់ព្រិលនៅ
គ្រានៃការយាងមកយ៉ាងស្ងប់ស្ងាល
លើកទីមួយទៅហើយ។
ប៉ុន្តែគេបានបង្ហាញការមិនពេញចិត្ត
ទៅវិញ នៅពេលដែលគេឮ
អំពីការយាងមកនៃព្រះអម្ចាស់របស់
គេ មានភស្តុតាងនៃការសំរេចចិត្តថា
គេមិនបានស្រឡាញ់ទ្រង់ឡើយ។
សាតាំងនិងទេវតារបស់វាមានជ័យ
ជំនះ
ហើយគ្រវែងជ័យជំនះរបស់វាទៅ
លើព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
និងទេវតាបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ថាអ្នក
ដែលជឿរបស់ទ្រង់មានសេចក្ដីស្រ

ឡាញ់ទៅលើព្រះយេស៊ូវតិចណាស់ ដែលទ្រង់មិនចាំបាច់ប្រាប្តផ្ទាយាងមកជាលើកទីពីរឡើយ។

ខ្ញុំបានឃើញរាស្រ្តរបស់ព្រះរីករាយក្នុងការត្រួតពិនិត្យសំឡឹងរកព្រះអម្ចាស់របស់គេ។
ហើយព្រះបានរៀបចំបញ្ជាក់ដល់ពួកគេ។
ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់កាន់ការគន់គូរខុសនៃរយៈពេលនៃបទទំនាយ។
អ្នកដែលកំពុងរង់ចាំព្រះអម្ចាស់មិនបានដឹងពីរឿងនោះឡើយ
ហើយអ្នករៀនច្រើនបំផុតដែលប្រឆាំងនឹងពេលវេលា
ក៏មិនបានឃើញកំហុសនោះដែរ។
ព្រះបានរៀបចំថារាស្រ្តរបស់ទ្រង់ត្រូ

វជួបការខកចិត្ត។
ពេលវេលាបានកន្លងផុតទៅ
ហើយអ្នកដែលបានសំឡឹងដោយ
ការរំពឹងយ៉ាងអំណរនូវព្រះអង្គ
សង្គ្រោះរបស់គេ បានក្រៀមក្រំ
និងផ្លាក់ទឹកចិត្តនៅពេលដែលអ្នក
ដែលគេមិនស្រឡាញ់ការលេចមករ
បស់ព្រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែទទួលដំណឹងនោះ
ដោយភ័យខ្លាចបានអរសប្បាយដោ
យទ្រង់មិនបានយាងមកតាមពេល
ដែលគេបានរំពឹងទុក។
ជំនឿរបស់គេមិនបានប៉ះពាល់ដល់
ចិត្តរបស់គេ និងសំអាតជីវិតគេទេ។
ការកន្លងផុតទៅនៃពេលវេលា
ត្រូវបានគេគិតគូរយ៉ាងត្រឹមត្រូវដើម្
បីបង្ហាញពីចិត្តបែបនេះ។

ពួកគេជាមនុស្សដំបូងដែលបែរចេ
ញ
និងចំអកអោយអ្នកដែលក្រៀមក្រំ
និងខកចិត្តដែលពិតជាស្រឡាញ់កា
រលេចមក
នៃព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់គេ។
ខ្ញុំបានឃើញព្រះតម្រិះរបស់ព្រះក្នុង
ការបញ្ជាក់ដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់
និងបានប្រទានដល់គេនូវការសាក
ល្បងរកអ្នកដែលនឹងគេច
និងបែរក្រោយនៅក្នុងគ្រាលំបាក។

ព្រះយេស៊ូវនិងទេវតានៃស្ថានសួគ៌
ទាំងអស់បានទតមើលដោយអាណិ
តអាសូរ និងស្រឡាញ់មកលើអ្នក
ដែលទន្ទឹងរង់ចាំដោយក្តី
រំពឹងដ៏ផ្អែមល្ហែម

ចាំជួបអ្នកដែលគេស្រឡាញ់។
ទេវតាបានហោះសំកាំងនៅពីលើពួកគេ
និងទ្រទ្រង់គេនៅក្នុងគ្រាលំបាករបស់គេ។
អ្នកដែលមិនរវីរវល់នឹងដំណឹងនៃស្ថានសួគ៌
ត្រូវបានទុកនៅក្នុងភាពងងឹតហើយសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះបានពុះពោរឡើងទាស់នឹងពួកគេ
ព្រោះគេមិនបានទទួលពន្លឺដែលទ្រង់បានប្រទានអោយគេពីស្ថានសួគ៌មក។
អ្នកស្មោះត្រង់ជាអ្នកខកចិត្តដែលមិនបានយល់អំពីថា
តើហេតុអ្វីដែលព្រះមិនបានយាងមក

មិនត្រូវបានទុកនៅក្នុងងងឹតឡើយ ។
ព្រះបាននាំគេទៅរកព្រះគម្ពីរម្តងទៀតដើម្បីស្វែងរករយៈពេលនៃបទទំនាយ។
ព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានរំកិលចេញពីលេខ
និងកំហុសបានពន្យល់។
គេបានឃើញថា
រយៈពេលនៃបទទំនាយបានចប់នៅឆ្នាំ១៨៤៣
បង្ហាញថាវានឹងត្រូវបញ្ចប់នៅឆ្នាំ១៨៤៤។
ពន្លឺពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានចាំងមកលើទីតាំងរបស់គេ ហើយគេបានរកឃើញពេលវេលានៃការបង្អែបង្អង់
ប្រសិនបើការបើកសំដែងបង្អែបង្អង់

ចូររង់ចាំចុះ
នៅក្នុងសេចក្ដីស្រឡាញ់ចំពោះការ
យាងមកវិញភ្លាមៗរបស់ព្រះយេស៊ូវ
គេបានពិនិត្យមើលការពន្យាពេល
នៃការបើកសំដែង
ដែលត្រូវបានគេគន់គូរដើម្បីបញ្ជាក់
ពីពេលដែលគេបានរង់ចាំ។
គេក៏មានចំណុចនៃពេលវេលាមួយ
ទៀត។ ខ្ញុំនៅតែបានឃើញថា
ពួកគេជាច្រើនមិនអាចងើបរួចពីការ
ធ្លាក់ទឹកចិត្តដ៏ធ្ងន់នោះ
ដើម្បីមានកម្រិតថាមពលដែល
បានកត់សំគាល់អំពីសេចក្ដីជំនឿរប
ស់គេ នៅឆ្នាំ ១៨៤៣ នោះឡើយ។

សាតាំងនិងទេវតារបស់វា
មានជ័យជំនះមកលើពួកគេ

ហើយអស់អ្នកដែលមិនបានទទួល
ដំណឹងនោះ
បានអបអរសាទរដោយខ្លួនឯងជាមួ
យនឹងការជំនុំជំរះដ៏មានជោគជ័យនឹ
ងប្រាជ្ញារបស់គេក្នុងការមិនទទួលគំ
និតភ័ន្តភាំងដែលគេបានហៅ។
ពួកគេមិនបានដឹងថា
គេកំពុងបដិសេធឱវាទរបស់ព្រះទា
ស់នឹងខ្លួនឯងទេ
ហើយនឹងមិនដឹងថា
គេកំពុងតែធ្វើការរួបរួមជាមួយនឹង
សាតាំងនិងទេវតារបស់វាដើម្បីធ្វើ
អោយរាស្ត្ររបស់
ព្រះបានចាកចេញពីដំណឹងដែលចេ
ញពីស្ថានសួគ៌នោះដែរ។

អ្នកដែលជឿទៅលើដំណឹងនេះ
ត្រូវបានគេសង្កត់សង្កិននៅក្នុងពួកជំនុំ។
ការភ័យខ្លាចបានគ្របសង្កត់ពួកជំនុំមួយរយៈ
ដូច្នេះគេមិនបានបញ្ចេញសកម្មភាពដូចជាការ
ដែលគេបានគិតនៅក្នុងចិត្តឡើយ
ប៉ុន្តែការកន្លងទៅនៃពេលវេលា
បានបង្ហាញពីអារម្មណ៍នៃសេចក្តីពិតរបស់គេ។
គេមានបំណងលាក់បាំងទីបន្ទាល់
ដែលអ្នកជឿបានបញ្ចេញថារយៈពេលនៃបទទំនាយ
បានពន្យារហួតដល់ឆ្នាំ១៨៤៤។
គេបានពន្យល់នូវកំហុសរបស់គេ
យ៉ាងច្បាស់លាស់

និងប្រាប់ហេតុផលថា
តើហេតុអ្វីបានជាគេរំពឹងថា
ព្រះអម្ចាស់របស់គេនឹងយាងមក
នៅឆ្នាំ១៨៤៤។
ពួកអ្នកប្រឆាំងមិនអាចបញ្ចេញការ
ប្រកែកណាមួយទាស់នឹងហេតុផល
ដ៏មានអំណាចដែលគេបានផ្តល់អោ
យនោះទេ។

កំហឹងរបស់ពួកជំនុំក៏បានបង្កឡើង
ទាស់នឹងពួកគេ។
គេបានប្តេជ្ញាចិត្តថានឹងមិនស្តាប់ភ
ស្តុតាងណាមួយឡើយ
និងត្រូវបិទទីបន្ទាល់នេះពីពួកជំនុំ
ដើម្បីកុំអោយអ្នកដទៃទៀត បានឮ។
អ្នកដែលមិនហានទទួលយកពីអ្នក
ដទៃនូវពន្លឺដែលព្រះបានប្រទានអោ

យគេត្រូវបានបណ្តេញចេញពីពួកជំនុំ
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានគង់នៅជាមួយពួកគេ
ហើយគេរីករាយក្នុងពន្លឺនៃព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់។
ពួកគេបានរៀបរយខ្លួនទទួលសាររបស់ទេវតាទីពីរ។

សូមអាន ដានីយ៉ែល ៨:១៤ ហាបាគុក ២:១-៤ ម៉ាឡាគី ជំពូក៣ និង៤ ម៉ាថាយ ២៥:៣៦ វិវរណៈ ១៩:៦-៧។

ជំពូកទី២៤ - សាររបស់ទេវតាទីពីរ

ពួកជំនុំមិនបានទទួលពន្លឺនៃសាររប
ស់ទេវតាទីមួយឡើយ
ហើយនៅពេលដែលពួកគេបដិសេ
ធពន្លឺមកពីស្ថានសួគ៌
គេបានធ្លាក់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់រប
ស់ព្រះ។
គេបានទុកចិត្តលើកម្លាំងរបស់គេផ្ទា
ល់
ហើយបានដាក់ខ្លួនគេជាអ្នកប្រឆាំង
នឹងសាររបស់ទេវតាទីមួយដែលគេ
មិនអាចឃើញពន្លឺនៃសាររបស់ទេវ
តាទីពីរឡើយ។
ប៉ុន្តែអ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះដែ
លត្រូវគេជិះជាន់
បានឆ្លើយទៅនឹងសារនេះថា

បាបីឡូនបានរលំ ហើយ
ហើយបានចាកចេញពីពួកជំនុំដែល
ដួលរលំនោះទៅ។

នៅជិតចុងបញ្ចប់នៃសាររបស់ទេវ
តាទីពីរ
ខ្ញុំបានឃើញពន្លឺដ៏ធំពីស្ថានសួគ៌ចាំ
ង់មកលើរាស្ត្ររបស់ព្រះ។
កាំរស្មីនៃពន្លឺនេះភ្លឺដូចព្រះអាទិត្យ។
ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេង
របស់ទេវតាស្រែកឡើងថា នុ៎ះន៏!
កូនកំឡោះមកហើយ
ចូរចេញទៅជួបលោកចុះ។

សម្រែកពាក់កណ្ដាលអាធ្រាត្រ
ត្រូវបានផ្ដល់មក
ដើម្បីផ្ដល់អំណាចដល់សារ

របស់ទេវតាទីពីរ។
ព្រះបានចាត់ទេវតាពីស្ថានសួគ៌
ដើម្បីដាក់ពួកបរិសុទ្ធដែលបាត់បង់
សេចក្តីក្លាហាន
និងរៀបចំគេសំរាប់ការងារដ៏ធំនៅចំ
ពោះមុខគេ។
អ្នកដែលមានទេពកោសល្យខ្ពស់បំ
ផុត
មិនមែនជាអ្នកទីមួយដែលទទួល
សារនេះទេ។
ព្រះបានចាត់ទេវតាអោយទៅឯអ្នក
បន្ទាបខ្លួន អ្នកដែលជឿសប់
ហើយបង្ខំគេអោយស្រែកថា នុ៎ះន៏!
កូនកំឡោះ
ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ។
អ្នកដែលបានឮ
ក៏ទទួលសម្រែកនេះ ហើយ

ប្រញាប់ប្រញាប់ផ្សព្វផ្សាយសម្រែក
នេះនៅក្នុងអំណាចរបស់ព្រះវិញ្ញា
ណបរិសុទ្ធ
និងដាស់បងប្អូនដែលបាក់ទឹកចិត្ត
អោយក្រោកឡើង។ សម្រែកនេះ
មិនបានឈរនៅលើប្រាជ្ញានិងការ
សិក្សារបស់មនុស្សទេ
ប៉ុន្តែនៅលើអំណាចរបស់ព្រះ
និងពួកបរិសុទ្ធដែលបានឮសម្រែក
នេះហើយ ក៏ទទួលយក។
អ្នកដែលមានព្រលឹងវិញ្ញាណខ្ពស់បំ
ផុតទទួលសារនេះមុនគេ
ហើយអ្នកដែលធ្លាប់ត្រូវគេដឹកនាំក្នុ
ងការងារនេះ គឺជាអ្នកទទួលក្រោយ
បង្អស់និងជួយអោយសម្រែកថា
នុ៎ះន៏!
កូនកំឡោះបានមកដល់ហើយ

ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ
បានល្អប្រសើរហើយ។

នៅគ្រប់ទីកន្លែងនៃផែនដី
ព្រះបានប្រទានពន្លឺមកលើសាររបស់ទេវតាទីពីរហើយសម្រែកនោះបានរលាយទៅក្នុងមនុស្សរាប់ពាន់នាក់។
វាបានធ្វើដំណើរពីទីក្រុងមួយទៅទីក្រុងមួយ ពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ
រហូតដល់អ្នករង់ចាំរបស់ព្រះបានក្រោកឡើងយ៉ាងពេញលេញ។
មានមនុស្សជាច្រើនមិនបានអនុញ្ញាតអោយដំណឹងនេះចូលទៅក្នុងពួកជំនុំឡើយ
ហើយមនុស្សមួយក្រុមធំដែលមានទីបន្ទាល់រស់នៅក្នុងចិត្តគេបានចាក

ចេញពីពួកជំនុំដែលធ្លាក់ចុះនោះ។ ការងារដ៏មានព្រះចេស្ដាត្រូវបានបញ្ចប់ដោយសម្រេកនាពេលកណ្ដាលអាធ្រាត្រ។
ដំណឹងនេះត្រូវបានគេស្វែងរកអស់ពីចិត្ត
ហើយបានដឹកនាំពួកអ្នកជឿអោយស្វែងរកបទពិសោធន៍ដ៏រស់នោះដោយខ្លួនឯង។ គេបានដឹងថា
គេមិនអាចរៀនពីគ្នាទៅវិញទៅមកបានឡើយ។

ពួកបរិសុទ្ធបានរង់ចាំយ៉ាងអន្ទះសារនូវព្រះអម្ចាស់របស់គេ
ទាំងតមអាហារចាំយាម
និងអធិស្ឋានសឹងតែឥតឈប់ឈរ។
ទោះបីជាអ្នកមានបាបខ្លះបានរង់ចាំ

នូវពេលវេលាខុសដោយទន្ទឹងក៏ដោយ
នៅពេលដែលពិធីម៉ាស់ដ៏ធំហាក់ដូចជាត្រូវបានគេកក្កូរកកាយដំណឹងនេះឡើងវិញ
និងបានបញ្ចេញអោយឃើញវិញ្ញាណរបស់សាតាំង។ គេបានចំអក និងបញ្ឈឺ
ហើយគេបានឮនៅគ្រប់ទីកន្លែងទាំងអស់
ឯត្រង់ថ្ងៃនិងពេលកំណត់នោះ គ្មានអ្នកណាដឹងទេ។
ទេវតារបស់អារក្សបានសំដែងសេចក្តីអរសប្បាយនៅជុំវិញគេ ជំរុញគេធ្វើអោយចិត្តគេរឹង
ហើយបដិសេធនូវរាល់កម្មរស្មីនៃពន្លឺមកពីស្ថានសួគ៌ដែលនឹងទម្លាក់គេ

ទៅក្នុងអន្ទាក់។
មនុស្សជាច្រើនបានតាំងចិត្តរង់ចាំព្រះអម្ចាស់របស់គេដែលមិនមានទាំងចំណែកនិងវាសនានៅក្នុងរឿងនេះទ្បើយ សិរីល្អរបស់ព្រះ
ដែលគេបានធ្វើទីបន្ទាល់
ការបន្ទាបខ្លួន
និងការលះបង់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅរបស់អ្នករង់ចាំនិងទម្ងន់ដ៏ធ្ងន់នៃភស្តុតាងដែលបណ្ដាលអោយគេព្រមទទួលសេចក្ដីពិត។
ប៉ុន្តែគេមិនបានជឿទ្បើយ។
គេមិនបានរៀបចំខ្លួនទ្បើយ។
វិញ្ញាណនៃការអធិស្ឋានដ៏ស្មោះត្រង់
និងមុះមុត
និងគ្រប់ទិសទីដោយពួកបរិសុទ្ធ។
ភាពមុះមុតដ៏បរិសុទ្ធបាននៅលើគេ

។
ទេវតាដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ដ៏
ជ្រាលជ្រៅ បានទតមើលលទ្ធផល
និងបានលើកអ្នកដែលបានទទួល
សារនៃស្ថានសួគ៌
និងបានទាញគេនាំចេញពីរឿងរ៉ាវ
នៃលោកិយអោយទទួលជំនួយដ៏ធំ
ធេងពីរន្ធទឹកនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ។
ពេលនោះរាស្ត្ររបស់ព្រះ
ត្រូវបានព្រះទទួលជាមួយនឹងទ្រង់។
ព្រះយេស៊ូវបានទតមើលទៅពួកគេ
ដោយរីករាយ។
រូបរបស់ទ្រង់ត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅ
ក្នុងពួកគេ។
គេបានថ្វាយដង្វាយគ្រប់គ្រាន់ជាកា
រឧទ្ទិស
និងរំពឹងថាត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាមិ

នស្លាប់។
ប៉ុន្តែទ្រង់បានរៀបចំដើម្បីអោយត្រូវ
ខកចិត្តយ៉ាងក្រៀមក្រំម្តងទៀត។
ពេលវេលាដែលគេបានរង់ចាំភស្តុ
តាង ដែលគួរអោយរំពឹង
បានកន្លងផុតទៅ។
ពួកគេនៅតែនៅលើផែនដីដដែល
ហើយផលនៃបណ្តាសាហាក់ដូច
ជាមិនបានឃើញផ្លាល់ភ្នែកសោះ។
គេបានដាក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ
នៅឯស្ថានសួគ៌
ហើយក្នុងការរង់ចាំដ៏រំភើប
យ៉ាងផ្អែមល្ហែម
បានសាកល្បងការរំដោះ
ដ៏មិនចេះស្លាប់ ប៉ុន្តែ
សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គេ
មិនត្រូវបានគេដឹងឡើយ។

ការភ័យខ្លាចដែលមានចំពោះមនុស្សជាច្រើនមិនបានរលាយបាត់ភ្លាមៗនោះទេ។
គេមិនអាចមានជ័យជំនះភ្លាមៗលើអ្នកដែលអស់សង្ឃឹមនោះឡើយ។
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគ្មានសេចក្ដីក្រោធជាក់ស្ដែងរបស់ព្រះបានធ្លាក់មកលើពួកគេ
គេបានធូរស្បើយពីការភ័យខ្លាចដែលគេមាន
ហើយបានចាប់ផ្ដើមចំអកមើលងាយ និងបន្ទុះបង្អាប់។
វាស្រ្តរបស់ព្រះត្រូវបានទទួលការបញ្ជាក់ និងការសាកល្បងម្ដងទៀត។
លោកិយសើចចំអក
និងស្ដីបន្ទោសដល់ពួកគេ

ហើយអ្នកដែលបានជឿដោយគ្មាន
ការសង្ស័យថាព្រះយេស៊ូវនឹងយាង
មក
និងប្រោសអ្នកស្លាប់អោយរស់ឡើង
និងផ្លាស់ប្តូរពួកបរិសុទ្ធដែលរស់នៅ
ហើយយកនគរទ្រង់
និងបិតនៅរឿងរបៀតដូចជាសាវករ
បស់ព្រះគ្រីស្ទបានចែងថា
គេបានយកព្រះអម្ចាស់ខ្ញុំទៅបាត់
ហើយខ្ញុំមិនដឹងជាគេទុកទ្រង់នៅឯ
ណាទេ។

សូមអានម៉ាថាយ ២៤:៣៦, ២៥:៦
យ៉ូហាន ២០:១៣ វិវរណៈ ១៤:៨។

ជំពូកទី២៥ -
ការពន្យល់ពីចលនាអាត់វេន

ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សមួយចំនួនហាក់ដូចជាត្រូវបានគេចងភ្ជាប់គ្នាដោយខ្សែពួរ។មនុស្សជាច្រើននៅក្នុងក្រុមទាំងនេះនៅក្នុងភាពងងឹតទាំងស្រុង។
ភ្នែករបស់គេត្រូវបាននាំតម្រង់ឆ្ពោះទៅខាងផែនដី
ហើយហាក់ដូចជាគ្មានទំនាក់ទំនងរវាងគេនឹងព្រះយេ
ស៊ូវទាល់តែសោះ។
ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សម្នាក់ៗខ្វាត់ខ្វាយនៅក្នុងក្រុមទាំងនេះ ដែលទឹកមុខរបស់គេដូចជាពន្លឺ
ហើយភ្នែករបស់គេងើយមើលឡើង

ទៅលើឆ្ពោះទៅស្ថានសួគ៌។
ឆាយាបថពីព្រះយេស៊ូវដូចជាកាំរស្មីនៃពន្លឺ
នៅពេលដែលទេវតារបស់អារក្សព័ទ្ធជុំវិញអ្នកដែលនៅក្នុងភាពងងឹត។
ខ្ញុំបានឮសំឡេងទេវតាស្រែកឡើងថា ចូរកោតខ្លាចព្រះ
ហើយថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ចុះ
ដ្បិតពេលជំនុំជំរះ
របស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ។

ពន្លឺនៃសិរីល្អបានមកសណ្ឋិតនៅ
លើក្រុមមនុស្សទាំងនេះ
ដើម្បីបំភ្លឺដល់អ្នកដែលនឹងទទួលវា
។ អ្នកដែលនៅក្នុងភាពងងឹតខ្លះ
បានទទួលពន្លឺនេះ
និងមានអំណរនៅពេលដែលមនុស្

សផ្សេងទៀតបដិសេធពន្លឺពីស្ថានសួគ៌ ហើយបាននិយាយថាវាគឺជាការបោកបញ្ឆោតដែលនាំអោយគេវង្វេង។ ពន្លឺនោះក៏រសាត់បាត់ចេញពីគេ ហើយទុកអោយពួកគេនៅក្នុងភាពងងឹត។ អ្នកដែលទទួលពន្លឺពីព្រះយេស៊ូវ អបអរសាទរដោយអំណរ ក្នុងកំណើននៃពន្លឺដ៏ភ្លឺដែលបានចែងចាំងលើពួកគេ។ មុខរបស់គេបានភ្លឺឡើង និងចែងចាំងដោយអំណរដ៏បរិសុទ្ធ នៅពេលដែលក្រសែភ្នែករបស់គេសំឡឹងទៅលើឆ្ពោះទៅឯព្រះយេស៊ូវ ដោយការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងក្លា

ហើយសំឡេងរបស់ពួកគេត្រូវបាន
គេឮឡើងជាមួយនឹងសំឡេងរបស់
ទេវតាថា ចូរកោតខ្លាចព្រះ
ហើយថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ចុះ
ដ្បិតថ្ងៃជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់បានមកដ
ល់ហើយ។
នៅពេលដែលគេបានលើកសម្រែក
នេះឡើង
ខ្ញុំបានឃើញអ្នកដែលនៅក្នុងទីងងឹ
ត់
ចាក់ពួកគេដោយចំហៀងនិងស្មា។
ពេលនោះអ្នកដែលអបអរសាទរនឹង
ពន្លឺជាច្រើនបានផ្តាច់ចំណងដែលច
ងពួកគេ
ហើយបានឈរបែកពីក្រុមទាំងនោះ
។
ហើយនៅពេលដែលមនុស្សជាច្រើ

នកំពុងផ្តាច់ចំណងដែលចងគេនោះ
មនុស្សដែលនៅក្នុងក្រុមផ្សេងៗទាំ
ងនេះដែលពួកគេគោរព
បានឆ្លងកាត់ក្រុមនោះជាមួយនឹងពា
ក្យពេចន៍ដែលធ្វើអោយរីករាយ
និងខ្លះទៀតជាមួយនឹងបណ្តាសា
និងកាយវិការគំរាមកំហែង
ពាក់ខ្សែដែលផុយនោះនឹងបាននិ
យាយជាបន្ត- បន្ទាប់ថា
ព្រះអង្គគង់នៅជាមួយយើង។
យើងឈរនៅក្នុងពន្លឺ។
យើងមាសេចក្តីពិត។ ខ្ញុំបានសួរថា
តើមនុស្សទាំងនេះជានរណា?
គេបានប្រាប់ខ្ញុំថា គេជាអ្នកដឹកនាំ
និងជាគ្រូគង្វាលដែលបានបដិសេធ
ពន្លឺដោយខ្លួនឯង
ហើយនឹងមិនចង់អោយមនុស្សដទៃ

ទទួលពន្លឺឡើយ។
ខ្ញុំបានឃើញអ្នកដែលអបអរជាមួយនឹងពន្លឺ
កំពុងមើលទៅលើដោយចាប់អារម្មណ៍ និងប៉ងប្រាថ្នាយ៉ាងក្លៀវក្លា
ដោយរំពឹងថា
ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកយកពួកគេទៅឯទ្រង់។
រំពេចនោះពពកបានមកគ្របបាំងលើអ្នកដែលមានអំណរក្នុងពន្លឺ ហើយ មើលមុខរបស់គេក្រៀមក្រំ។
ខ្ញុំបានសួរអំពីបុព្វហេតុនៃពពកនេះ។
គេបានបង្ហាញខ្ញុំថាពពកនេះគឺជាការខកចិត្តរបស់គេ។
ពេលវេលាដែលគេបានរំពឹងពីព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់គេយាងមក

បានកន្លងបាត់ទៅ ហើយព្រះយេស៊ូវមិនបានយាងមកទេ។ ការបាក់ទឹកចិត្តក៏បានកើតឡើងចំពោះពួកគេ ហើយមនុស្សដែលខ្ញុំបានឃើញពីមុនបានកត់សំគាល់ថាជាគ្រូគង្វាល និងអ្នកដឹកនាំបានមានអំណរ។ អ្នកដែលបានបដិសេធពន្លឺបានមានជ័យជំនះយ៉ាងធំ នៅពេលដែលសាតាំងនិងទេវតាអាក្រក់របស់វាក៏បានអរសប្បាយនៅជុំវិញពួកគេដែរ។

ពេលនោះខ្ញុំបានឮសំឡេងទេវតាមួយទៀត ស្រែកឡើងថា

ទីក្រុងបាបីឡូនដ៏ជាធំបានរលំហើយ បានរលំហើយ។
ពន្លឺបានចាំងមកលើអ្នកដែលខកចិត្ត
ហើយគេក៏បានចោលភ្នែករបស់គេទៅឯព្រះយេស៊ូវម្តងទៀត
ដោយសេចក្តីប្រាថ្នានៃការលេចមករបស់ទ្រង់យ៉ាងក្លៀវក្លា។
ពេលនោះខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយចំនួនកំពុងសន្ទនាជាមួយនឹងទេវតាទីពីរ ដែលបានស្រែកថា
ទីក្រុងបាបីឡូនដ៏ជាធំ
បានរលំហើយ បានរលំហើយ
ហើយទេវតាទាំងនោះបានលើកសំឡេងលោកឡើងជាមួយនឹងទេវតាទីពីរដោយស្រែកថា មើលហ្ន៎!
កូនកំឡោះបានមកដល់ហើយ

ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ។
សំឡេងដូរតន្ត្រីនៃទេវតាទាំងនេះ
ហាក់បីដូចជាពួកងរំពងគ្រប់ទិសទី
។ ហើយពន្លឺដ៏មានសិរីល្អ
និងភ្លឺចាំងយ៉ាងក្រៃលែង
បានចាំងជុំវិញអ្នកដែលអបអរសារ
ទរនឹងពន្លឺដែលបានផ្តល់អោយគេ។
មុខរបស់គេបានភ្លឺដោយសិរីល្អដ៏ប្រ
សើរ
ហើយគេក៏បានរួបរួមជាមួយនឹងទេវ
តានៅក្នុងសម្រែក មើលហ្ន៎!
កូនកំឡោះបានមកដល់ហើយ
ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានលើ
កសំឡេងស្រែកឡើងយ៉ាងស្រុះគ្នា
ក្នុងចំណោមក្រុមផ្សេងៗគ្នាទាំង
នោះ
អ្នកដែលបដិសេធពន្លឺបានរុញពួក

គេ ហើយសំឡឹងមើលដោយខឹង
ទាំងប្រមាថ
និងចំអកមើលងាយដល់គេផង។
ប៉ុន្តែទេវតារបស់ព្រះ
បានត្រដាងស្លាបរបស់លោកពីលើ
អ្នកដែលបៀតបៀនគេ
នៅពេលដែលសាតាំង
និងទេវតារបស់វាកំពុងប្រឹងប្រែងទ
ម្លាក់ភាពងងឹត មកលើពួកគេ
ដើម្បីដឹកនាំអោយគេបដិសេធពន្លឺពី
ស្ថានសួគ៌។

ពេលនោះ
ខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយទៀត
ស្រែកឡើងទៅកាន់អ្នកដែលរុញ
និងចំអកអោយគេនោះថា
ចូរចេញពីពួកគេមក

កុំអោយប៉ះពាល់អ្នកមិនស្អាតឡើយ ។គេក៏បានស្តាប់តាមសំឡេងនោះ មនុស្សជាច្រើនបានផ្តាច់ចំណង ដែលបានចងគេចេញហើយបានចាកចេញពីអ្នកដែលនៅក្នុងភាពងងឹត រួចចូលរួមជាមួយនឹងអ្នកដែលទើបនឹងផ្តាច់ចំណងថ្មី ហើយគេក៏បានរួមសំឡេងជាមួយគ្នា។
ខ្ញុំបានឮសំឡេងអធិស្ឋានយ៉ាងស្មោះត្រង់ និងឈឺចាប់ពីមនុស្សមួយចំនួនតូចដែលសល់នៅក្នុងក្រុម ដែលនៅក្នុងភាព ងងឹត។ គ្រូគង្វាល និងអ្នកដឹកនាំបានដើរជុំវិញក្រុមផ្សេងៗទាំងនេះ រឹតចំណងបន្ថែមប៉ុន្តែ ខ្ញុំនៅតែឮសំឡេងអធិស្ឋានដ៏ស្មោះ

ត្រង់ដដែល។
ពេលនោះខ្ញុំបានឃើញអ្នកដែលបា
នអធិស្ឋាន
ហុចដៃរកជំនួយសំដៅទៅរកក្រុមមួ
យ
ដែលរួបរួមគ្នាដែលមានសេរីភាពទាំ
ងរីករាយជាមួយព្រះ។
ចម្លើយពីពួកគេនៅពេលដែលគេងើ
យមើលទៅស្ថានសួគ៌ដ៏ស្មោះស្ម័គ្រ
និងចង្អុលទៅលើផងនោះគឺ
ចូរចេញពីពួកគេមក
កុំនៅជាមួយគេឡើយ។
ខ្ញុំបានឃើញថាម្នាក់ៗស្រវារកសេរី
ភាព ហើយទីបំផុត
គេបានផ្តាច់ចំណងដែលបានចងគេ
។
គេបានតទល់ជាមួយនឹងកម្លាំងដៃ

លបានរឹតចំណងគេអោយតឹងឡើង
ហើយមិន
យកចិត្តទុកដាក់នឹងការអះអាងថា
ព្រះគង់នៅជាមួយយើង
យើងមានសេចក្តីពិតនៅជាមួយយើ
ង។
មនុស្សម្នាក់ៗបានបន្តចាកចេញពីក្
រុមទាំងឡាយ
ដែលនៅក្នុងភាពងងឹត
និងរួបរួមជាមួយនឹងក្រុមមួយដែល
មានសេរីភាព
ដែលលេចឡើងនៅវាលស្រឡះមួ
យពីលើផែនដី។
ខ្សែភ្នែករបស់គេសំឡឹងទៅលើ
ហើយសិរីល្អរបស់ព្រះនៅពីលើ
ពួកគេ
ហើយគេបានស្រែកនូវសេចក្តីអធិ

ស្ថានរបស់ព្រះ។ គេបានរួបរួមគ្នា ហើយគេហាក់បីដូចជាត្រូវបានរុំដោយពន្លឺនៃស្ថានសួគ៌
នៅជុំវិញក្រុមមួយនេះ
មានមនុស្សខ្លះបានមកក្រោមឥទ្ធិពលនៃពន្លឺ
ប៉ុន្តែមិនបានរួបរួមពិតប្រាកដទៅក្នុងក្រុមនេះទេ។
អ្នកដែលអបអរសាទរនឹងពន្លឺដែលបានចាំងមកលើពួកគេ
បានសំឡឹងមើលទៅលើដោយចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងក្លៀវក្លា។
ព្រះយេស៊ូវបានទតមកលើពួកគេ ដោយការសព្វព្រះហឫទ័យដ៏ផ្អែមល្ហែម។
គេបានរំពឹងថាព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមក។ គេចង់អោយព្រះអង្គលេច

មក។
គេមិនបានចោលភ្នែកមើលការរារង់
របស់ផែនដីឡើយ។
ខ្ញុំបានឃើញពពកមកនៅលើពួកអ្ន
ករង់ចាំម្ដងទៀត។
ខ្ញុំបានឃើញគេបែរភ្នែកដ៏ក្រៀមក្រំរ
បស់គេចុះក្រោម។
ខ្ញុំបានសួរអំពីបុព្វហេតុនៃការផ្លាស់
ប្ដូរនេះ។
ទេវតាដែលបានយាងតាមខ្ញុំ
បានមានបន្ទូលថា
គេបានខកចិត្តម្ដងទៀតក្នុងការរង់
ចាំរបស់គេ។
ព្រះយេស៊ូវមិនទាន់អាចយាងមកផែ
នដីទេ។
គេត្រូវតែរងទុក្ខព្រោះព្រះយេស៊ូវត
ទៅទៀត

និងរងទ្រាំនូវការពិបាកយ៉ាងខ្លាំង។
ពួកគេត្រូវតែបោះបង់ចោលការខុស
ឆ្គង និងប្រពៃណីដែលគេទទួលពី
មនុស្ស ហើយបែរទៅរកព្រះ
និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង។
ពួកគេត្រូវតែសំអាតធ្វើអោយសស្អុះ
ដែលបានតស៊ូទ្រាំទ្រនឹងការលំបាក
ដ៏ជូរចត់នោះនឹងបានជ័យជំនះដ៏អ
ស់កល្ប។

ព្រះយេស៊ូវមិនបានយាងមកកាន់ផែ
នដីនេះ
ដើម្បីសំអាតទីបរិសុទ្ធតាមរយៈការ
សំអាតផែនដីដោយភ្លើង
ដូចជាក្រុមដែលរង់ចាំដោយអំណារ
បានរំពឹងគិតនោះទេ។
ខ្ញុំបានឃើញថា

ការគិតគូររយៈពេលនៃបទទំនាយបានត្រឹមត្រូវ។
ពេលវេលានៃបទទំនាយបានបិទនៅឆ្នាំ១៨៤៤។
គេមានកំហុសដោយគេមិនយល់ថាតើទីបរិសុទ្ធ
និងធម្មជាតិនៃការសំអាតទីបរិសុទ្ធគឺជាអ្វី។
ព្រះយេស៊ូវបានយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
ដើម្បីសំអាតទីបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃចុងបំផុត។
ខ្ញុំបានមើលទៅក្រុមដែលរង់ចាំដោយ ខកចិត្តម្តងទៀត។
មើលទៅគេក្រៀមក្រំ។
គេបានពិនិត្យភស្តុតាងនៃសេចក្តីជំនឿរបស់គេដោយយកចិត្តទុកដាក់

ហើយតាមដានរហូតដល់ការគិតគូរ
អំពីរយៈពេលនៃបទទំនាយរបស់គេ
តែមិនអាចឃើញមានកំហុសអ្វី
សោះ។
ពេលវេលាបានសំរេចហើយហើយ
តើព្រះអង្គសង្គ្រោះនៅឯណា?
គេបានបាត់បង់ទ្រង់។

ពេលនោះ
គេបានបង្ហាញខ្ញុំអំពីការខកចិត្តរប
ស់ពួកសាវក
នៅពេលដែលគេបានទៅឯផ្នូរ
ហើយមិនឃើញព្រះសពព្រះយេស៊ូវ
។
នាងម៉ារីបាននិយាយថាគេបានយក
ព្រះអម្ចាស់ចេញពីផ្នូរហើយ
យើងខ្ញុំមិនដឹងថា

គេយកទៅទុកឯណាទេ។
ទេវតាបានប្រាប់ដល់ពួកសាវកដែ
លកំពុងកើតទុក្ខថា
ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិ
ញហើយមើលទ្រង់យាងទៅឯស្រុក
កាលីឡេ មុនអ្នករាល់គ្នា។

ខ្ញុំបានឃើញថាព្រះយេស៊ូវបានទត
ម៌កលើអ្នកខកចិត្តដោយការអាណិ
តអាសូរយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុត
ទ្រង់បានចាត់ទេវតាអោយទៅកែត
ម្រង់គំនិតរបស់គេថា
គេនឹងអាចរកទ្រង់ឃើញ
ហើយអោយទៅតាមទ្រង់នៅកន្លែង
ដែលទ្រង់បានយាងទៅ
ដើម្បីអោយគេអាចយល់ថា
ផែនដីនេះមិនមែនជាទីបរិសុទ្ធទេ

ហើយថាទ្រង់ត្រូវតែយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតនៃរោងឧបោសថនៅស្ថានសួគ៌
ដើម្បីសំអាតទីបរិសុទ្ធនោះ ដើម្បីអោយធ្លួននឹងបាបរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល
និងដើម្បីទទួលនគររបស់ព្រះវរបិតាទ្រង់រួចយាងត្រឡប់មកផែនដីវិញ
ហើយយកពួកគេទៅនៅជាមួយនឹងទ្រង់ជារៀងរហូតតទៅ។

ការខកចិត្តរបស់ពួកសាវក
បានបង្ហាញយ៉ាងត្រឹមត្រូវនូវការខកចិត្តរបស់ពួកអ្នកដែលរង់ចាំព្រះអម្ចាស់របស់គេ នៅឆ្នាំ១៨៤៤។
គេបាននាំខ្ញុំអោយត្រឡប់មកកាន់ពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងចូលទៅ

ក្នុងទីក្រុងយេរូសាឡិមដោយជោគជ័យ។
ពួកសាវកដ៏រីករាយបានជឿថា
ពេលនោះទ្រង់នឹងយកនគរ
ហើយសោយរាជ្យជាស្តេចនៃលោកីយ៍។
គេបានដើរតាមស្តេចរបស់គេដោយក្តីសង្ឃឹម។ គេបានកាត់ធាងចាក
និងយកអាវរបស់គេក្រាលផ្លូវថ្វាយទ្រង់យាង
ហើយខ្លះបានដើរពីមុខទ្រង់
ហើយខ្លះទៀតដើរ តាមក្រោយ
ស្រែកថា
ហូសាណាដល់ព្រះវង្សហ្លួងដាវីឌ
ព្រះអង្គដែលយាងមកដោយនូវព្រះនាមព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពរ

ហ្វសាណានៅស្ថានដ៏ខ្ពស់បំផុត
ការរំភើបនេះបានរំខានដល់ពួកផារិ
ស៊ី
ហើយគេចង់អោយព្រះយេស៊ូវបន្ទោ
សដល់សាវករបស់ទ្រង់។
ប៉ុន្តែទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់គេ
ថា បើអ្នកទាំងនេះនៅស្ងៀម
នោះថ្មនឹងស្រែកឡើងវិញ។
បទទំនាយនៃគម្ពីរសាការី ៩:៩
ត្រូវតែបានសំរេច
ហើយខ្ញុំបានឃើញ
ពួកសាវកបានផ្តន្ទាទោសដោយការ
ខកចិត្តយ៉ាងជូរចត់។
ពីរបីថ្ងៃក្រោយមក
គេបានដើរតាមព្រះយេស៊ូវទៅកាន់
ភ្នំកាល់វ៉ារី
ហើយបានឃើញគេបោះដែកគោល

ទ្រង់ជាប់នឹងឈើឆ្កាង។
គេបានឃើញការសុគតដ៏ឈឺចាប់របស់ទ្រង់
ហើយបានឃើញគេដាក់ទ្រង់ក្នុងផ្នូរ។
ចិត្តរបស់គេពោរពេញដោយទុក្ខព្រួយ។
ក្ដីរំពឹងរបស់គេមិនបានសំរេចមួយចំរៀកតូចណាសោះឡើយ។
សេចក្ដីសង្ឃឹមរបស់គេបានស្លាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូវ។
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់មានព្រះជន្មពីសុគតឡើងវិញ
ហើយបានលេចមកឯពួកសាវកដ៏សោកសៅរបស់ទ្រង់
សេចក្ដីសង្ឃឹមរបស់គេបានរស់ឡើងវិញ។

គេបានបាត់បង់ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់គេ
ប៉ុន្តែគេបានរកទ្រង់ឃើញវិញ។

ខ្ញុំបានឃើញថា ការខកចិត្តរបស់អ្នកដែលជឿលើការយាងមកវិញរបស់ ព្រះអម្ចាស់ នៅឆ្នាំ១៨៤៤ មិនស្មើនឹងការខកចិត្តរបស់ពួកសាវកឡើយ។ បទទំនាយត្រូវបានសំរេចក្នុងសាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរហើយ។ ទេវតាបានផ្តល់អោយចំពេលវេលា ហើយបានបំពេញការងារដែលព្រះបានរៀបចំអោយលោកធ្វើ។

សូមអានដានីយ៉ែល ៨:១៤ ម៉ាថាយ ២១:៤-១៦, ២៥:៦ ម៉ាកុស ១៦:៦-៧ វិវរណៈ ១០:៨-១១, ១៤:៧-៨។

ជំពូកទី២៦ -
ការបកស្រាយមួយទៀត

ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំ
នូវការចាប់អារម្មណ៍នៃស្ថានសួគ៌ទាំ
ងអស់ចំពោះការងារដែលបានធ្វើម
កលើផែនដី។
ព្រះយេស៊ូវបានត្រាស់បង្គាប់ទេវតា
ដ៏ខ្លាំងពូកែ និងមានចេស្តាមួយអង្គ
អោយចុះទៅប្រកាសប្រាប់ដល់មនុ
ស្សនៅលើផែនដី
អោយរៀបចំខ្លួនសំរាប់ការលេចមក
ជាលើកទីពីរ។
ខ្ញុំបានឃើញទេវតាដ៏មានចេស្តា
ចាកចេញពីវត្តមានរបស់ព្រះយេស៊ូវ
នៅស្ថានសួគ៌។
ពន្លឺដ៏មានសិរីល្អនិងភ្លឺត្រចះត្រចង់

បានធ្វើដំណើរមុន លោក។
ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថា
បេសកកម្មរបស់ទេវតានោះ
គឺទៅបំភ្លឺពិភពលោកដោយសិរីល្អរ
បស់លោកនិងប្រកាសប្រាប់ដល់ម
នុស្សអំពីការមកដល់នៃសេចក្ដីក្រោ
ធរបស់ព្រះ។
មនុស្សជាច្រើនបានទទួលពន្លឺ។
អ្នកខ្លះហាក់ដូចជាមាំមួនណាស់
នៅពេលដែលអ្នកខ្លះទៀត
មានអំណរនិងអណ្ដែតអណ្ដូង។
ពន្លឺនោះបានចាំងទៅលើមនុស្សទាំ
ងអស់ ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះ
គ្រាន់តែបានមកក្រោមឥទ្ធិពលនៃព
ន្លឺនោះតែប៉ុណ្ណោះ មិនបានទទួលវា
ដោយអស់ពីចិត្តឡើយ។
ប៉ុន្តែអ្នកបានទទួលពន្លឺនោះ

បានបែរមុខរបស់គេទៅឯស្ថានសួគ៌
ហើយសរសើរតំកើងព្រះ។
មនុស្សជាច្រើនបានទទួលសេចក្តីក្រោធយ៉ាងធំ។
គ្រូគង្វាលនិងមនុស្សជាច្រើន
បានរួបរួមជាមួយនឹងពួកអាក្រក់
ហើយប្រឆាំងនឹងពន្លឺ
ដែលចាំងដោយទេវតានោះយ៉ាងខ្លាំង។
ប៉ុន្តែអ្នកដែលបានទទួលពន្លឺនោះ
បានទាញចេញពីលោកីយ៍
ហើយបានរួបរួមគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ។
សាតាំងនិងទេវតារបស់វា
បានធ្វើការយ៉ាងមមាញឹកក្នុងគំនិតមនុស្សទាំងឡាយ
ដែលវាអាចធ្វើទៅបានអោយចេញពីពន្លឺនោះ។

ក្រុមដែលមិនទទួលពន្លឺនោះ
ត្រូវបានទុកនៅក្នុងភាពងងឹត។
ខ្ញុំបានឃើញទេវតាបានពិនិត្យដោ
យការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងជ្រាលជ្
រៅ
លើអ្នកដែលមានជំនឿរបស់ព្រះដើ
ម្បីកត់ត្រានូវអត្តចរិតដែលគេបានប
ង្កើតនៅពេល
ដែលដំណឹងដែលមានប្រភពពីស្ថា
នសួគ៌
ត្រូវបានទេវតាបង្ហាញដល់គេ។
ហើយនៅពេលដែលមនុស្សជាច្រើ
នមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់ព្រះយេ
ស៊ូវបានបែរចេញពីដំណឹងនៃស្ថាន
សួគ៌ដោយប្រមាថមើលងាយ
និងស្អប់ខ្ពើម
នោះទេវតាដែលមានពន្លឺនៅនឹងព្រះ

ហាស្គ បានធ្វើបញ្ជីដ៏គួរអោយខ្មាស់។
ស្ថានសួគ៌ទាំងមូលបានពេញដោយ
ការតូចចិត្ត
ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវត្រូវបានមើលងា
យដោយអ្នកដែលអះអាងថា
ជាសិស្សរបស់ទ្រង់។

ខ្ញុំបានឃើញអ្នកខកចិត្តដែលមាន
ការស្មោះត្រង់។
គេមិនបានឃើញព្រះអម្ចាស់របស់
គេនៅពេលដែលគេបានរំពឹងទុក
នោះឡើយ។
វាគឺជាគោលបំណងរបស់ព្រះដែល
លាក់ពីអនាគត
និងនាំរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ទៅកាន់ចំណុ
ចនៃការសំរេចចិត្តមួយ។ប្រសិនបើ
គ្មានចំណុចនៃពេលវេលានេះ

មនុស្សនឹងមិនបំពេញការងារដែល
ព្រះបានរៀបចំនោះឡើយ។
សាតាំងបានដឹកនាំគំនិតមនុស្សច្រើ
នណាស់ទៅកាន់អនាគតយ៉ាងឆ្ងា
យ។
រយៈពេលមួយដែលគេបានប្រកាស
អំពីការលេចឡើងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ត្រូវតែ
ចងគំនិតអោយស្វែងរកការរៀបចំ
យ៉ាងស្មោះត្រង់នៅពេលបច្ចុប្បន្ន។
នៅពេលដែលពេលវេលាបានកន្លង
ផុតទៅ
អ្នកដែលមិនបានទទួលពន្លឺពីទេវតា
សោះ
បានរួបរួមជាមួយនឹងអ្នកដែលស្អប់
ដំណឹងនៃស្ថានសួគ៌
ហើយគេបានទៅរកអ្នកខកចិត្តដោ

យមើលងាយ។
ខ្ញុំបានឃើញទេវតានៃស្ថានសួគ៌ពិភាក្សាជាមួយព្រះយេស៊ូវ។
លោកបានកត់សំគាល់ស្ថានភាពរបស់ពួកសិស្សដែលជឿលើព្រះគ្រីស្ទ។
ការកន្លងផុតទៅនៃពេលវេលាដ៏ជាក់លាក់មួយ បានសាកល្បងនិងពិសោធពួកគេ
ហើមានមនុស្សជាច្រើន
ត្រូវបានថ្លឹងនៅជញ្ជីង
ឃើញថាមានទម្ងន់មិនគ្រប់។
គេបានប្រកាសខ្លាំងៗថា
គេជាគ្រីស្ទានតែគេបរាជ័យក្នុងការធ្វើតាមព្រះគ្រីស្ទនៅគ្រប់ចំណុច។
សាតាំងបានសំដែងសេចក្តីរីករាយចំពោះអ្នកដែលជាសាវករបស់ព្រះគ្

រីស្មតែមាត់ក្រៅ។
វាមានពួកគេនៅក្នុងអន្ទាក់របស់វា។
វាបានដឹកនាំមនុស្សភាគច្រើនអោយចាកចេញពីផ្លូវត្រង់
ហើយវាចង់អោយមនុស្សឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌តាមផ្លូវផ្សេងវិញ
អ្នកស្អាតស្អំ និងអ្នកបរិសុទ្ធលាយឡំ
ជាមួយអ្នកមានបាបនៅទីក្រុងស៊ីយ៉ូន
និងអ្នកកំពុតដែលស្រឡាញ់លោកិយ។
គេបានសំឡឹងមើលអ្នកដែលមានសេចក្តីស្រឡាញ់ពិត គឺព្រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែការពុករលួយរបស់វាបានបំផ្លាញភាពបរិសុទ្ធរបស់វា។

អ្នកដែលមានចិត្តពុះកញ្ជ្រោល
ដោយការរង់ចាំក្នុងសេចក្ដីប្រាថ្នា
ដើម្បីជួបព្រះយេស៊ូវយ៉ាងខ្លាំងក្លាត្រូ
វពួកអ្នកដែលអះអាងថា
បងប្អូនរបស់គេហាមឃាត់មិនអោ
យនិយាយពីការយាងមកឡើយ។
ទេវតាបានឃើញទិដ្ឋភាពទាំងអស់
ហើយបានអាណិតអាសូរដល់អ្នក
សំណាល់ដែលស្រឡាញ់ការលេចម
កបស់ព្រះយេស៊ូវ។
ព្រះបានបង្គាប់ដល់ទេវតាដ៏មានចេ
ស្តាមួយអង្គទៀត
អោយចុះទៅផែនដី។
ព្រះយេស៊ូវបានដាក់សំណោរមួយ
ទៅទេវតា
ហើយនៅពេលដែលលោកយាងដ
ល់ផែនដី លោកបានស្រែកថា

បាបីឡូនដ៏ជាធំ បានរលំហើយ
បានរលំហើយ។ ពេលនោះ
ខ្ញុំបានឃើញអ្នកខកចិត្តម្តងទៀត
មានការរីករាយ
ហើយងើបភ្នែកសំឡឹងមើលទៅស្ថា
នសួគ៌ដោយសេចក្តីជំនឿ
និងក្តីសង្ឃឹមចំពោះការយាងមកនៃ
ព្រះអម្ចាស់របស់គេ។
ប៉ុន្តែមានមនុស្សជាច្រើននៅក្នុងភា
ពវង្វេងដូចជាដេកលក់ដដែល
តែខ្ញុំអាចឃើញស្នាមនៃសេចក្តីទុក្ខ
ព្រួយយ៉ាងជ្រាលជ្រៅនៅនឹងមុខគេ
។
អ្នកខកចិត្តបានឃើញពីក្នុងព្រះគម្ពីរ
ថា គេនៅក្នុងពេលរារង់
និងថាពួកគេត្រូវតែរង់ចាំការសំរេច
នៃការបើកសំដែងនេះដោយអត់ធ្មត់

។ ភស្តុតាង
ដូចគ្នាដែលបានដឹកនាំគេអោយទន្ទឹ
ងរង់ចាំព្រះអម្ចាស់របស់គេ
នៅឆ្នាំ១៨៤៣
បានដឹកនាំគេអោយរំពឹងថា
ទ្រង់នឹងយាងមកនៅឆ្នាំ១៨៤៤។
ខ្ញុំបានឃើញថាមនុស្សភាគច្រើនមិ
ន់បានមានថាមពលនោះ
ដែលកត់សំគាល់សេចក្តីជំនឿរបស់
គេ នៅឆ្នាំ១៨៤៣ នោះទេ។
ការខកចិត្តរបស់គេបានធ្វើអោយ
សេចក្តីជំនឿរបស់គេធ្លាក់ចុះ។
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកខកចិត្តបានរួ
បរួមគ្នាជាមួយនឹងសំរែករបស់ទេវ
តាទីពីរ ទេវតានៃស្ថានសួគ៌
បានទតមើលដោយការចាប់អារម្ម
ណ៍យ៉ាងខ្លាំង

និងបានកត់សំគាល់ផលនៃដំណឹង
នោះលោកបានឃើញអ្នកដែលមាន
ឈ្មោះនៃគ្រីស្ទាន
បែរចេញដោយការស្អប់ខ្ពើម
និងការប្រមាថដល់អ្នកដែលបានខ
កចិត្ត។
នៅពេលដែលពាក្យពេចន៍បានចេ
ញពីបបូរមាត់របស់អ្នកចំអកឡកឡឺ
យថា អ្នកមិនទាន់ទៅទេ
ឬទេវតាបានកត់ពាក្យនោះ។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
អ្នកបានប្រមាថព្រះហើយ។

ទេវតាបានចង្អុលបង្ហាញខ្ញុំត្រឡប់
ទៅការបកស្រាយរបស់អេលីយ៉ា
អាវរបស់គាត់បានធ្លាក់មកលើអេលី
សេ

នោះមានក្មេងប្រុសជំទង់ៗបានដើរ
តាមគាត់ដោយស្រែកចំអកថា
អាទំពែកអើយ ចូរឡើងទៅចុះ
អាទំពែកអើយ
ចូរឡើងទៅចុះគេបានចំអកអោយព្
រះ
ហើយបានបង្កាត់ភ្លើងទណ្ឌកម្មឡើ
ង។
គេបានរៀនការនេះពីឪពុកម្ដាយគេ
មក។
ហើយអ្នកដែលបានមើលងាយនិង
ចំអកអោយគំនិតរបស់ពួកបរិសុទ្ធអំ
ពីការឡើងទៅស្ថានសួគ៌នឹងបានជួ
បនូវការវេទនារបស់ព្រះ
ហើយនឹងបានដឹងថា
វាមិនមែនជារឿងតូចតាចដែលត្រូវ
លេងសើចជាមួយនឹងទ្រង់ឡើយ។

ព្រះយេស៊ូវបានត្រាស់បង្គាប់ដល់ទេវតាមួយអង្គទៀតអោយហោះយ៉ាងលឿនទៅកែតម្រូវ
និងពង្រឹងសេចក្តីជំនឿរបស់មនុស្សដែលបានធ្លាក់ចុះ
និងរៀបចំពួកគេអោយយល់អំពីសាររបស់ទេវតាទីពីរ
និងការសំរេចមួយដែលនឹងធ្វើឡើងនៅពេល ឆាប់ៗនេះនៅស្ថានសួគ៌។
ខ្ញុំបានឃើញទេវតាទាំងនោះទទួលអំណាចនិងភ្លើងពីព្រះយេស៊ូវ
ហើយហោះយ៉ាងលឿនទៅកាន់ផែនដី
ដើម្បីបំពេញបេសកកម្មរបស់ខ្លួនជាជំនួយ ដល់ទេវតាទីពីរ
នៅក្នុងការងាររបស់លោក។

ពន្លឺដ៏ធំបានចាំងមកលើរាស្រ្តរបស់ព្រះនៅពេលដែលទេវតាបានស្រែកថា មើលហ្ន៎!
កូនកំឡោះបានមកដល់ហើយ
ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ។
នោះខ្ញុំបានឃើញអ្នកខកចិត្តក្រោកឡើង
ហើយប្រកាសព្រមគ្នាជាមួយទេវតាទីពីរថា មើលហ្ន៎!
កូនកំឡោះបានមកដល់ហើយ
ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ។
ពន្លឺពីទេវតាកំចាត់ភាពងងឹតគ្រប់ទិសទី។ សាតាំងនិងទេវតារបស់វាបានស្វែងរកវិធីកំចាត់ពន្លឺនេះពីការរីករាលដាល
និងពីការមានជោគជ័យនៃពន្លឺនោះ។

ពួកវាបានប្រជែងជាមួយទេវតារបស់ព្រះ ហើយជំរាបលោកថា ព្រះបានបោកបញ្ឆោតមនុស្ស និងថាលោកមិនអាចធ្វើអោយមនុស្សជឿថាព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកដោយសារពន្លឺ និងអំណាចរបស់លោកបានឡើយ។

ទេវតារបស់ព្រះបានបន្តការងាររបស់លោក ទោះបីជាសាតាំងខិតខំរារាំងផ្លូវយ៉ាងខ្លាំង និងទាញគំនិតមនុស្សពីពន្លឺនោះក៏ដោយ។

អ្នកដែលបានទទួលពន្លឺនោះមើលទៅសប្បាយរីករាយជាខ្លាំង។ គេចោលភ្នែករបស់គេទៅស្ថានសួគ៌

ហើយរង់ចាំការយាងមករបស់ព្រះ
យេស៊ូវ។ ខ្លះមានកង្វល់ជាខ្លាំង
គេយំនិងអធិស្ឋាន។
ភ្នែករបស់គេហាក់សំឡឹងមើលមក
ខ្លួនឯង
តែគេមិនហានសំឡឹងមើលទៅលើ
ឡើយ។

ពន្លឺដ៏ភ្លឺពីស្ថានសួគ៌បំបែកភាពងងឹត
ចេញពីពួកគេ
ហើយភ្នែករបស់គេដែលបានដាក់
ការអស់សង្ឃឹមមកលើពួកគេ
បានបែរទៅលើនៅពេលដែលការដឹ
ងគុណ
និងអំណរដ៏បរិសុទ្ធបានសង្កត់មក
លើអ្វីៗទាំងអស់។ ព្រះយេស៊ូវ
និងពពួកទេវតានៃស្ថានសួគ៌ទាំងអ

ស់បានទតមើលដោយក្តីអំណរយ៉ាងខ្លាំង
មកលើអ្នករង់ចាំដោយស្មោះត្រង់។
អ្នកដែលប្រឆាំងទៅនឹងពន្លឺនៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ
និងបាត់បង់នូវពន្លឺនៃទេវតាទីពីរ
និងមិនអាចបានទទួលផលប្រយោជន៍ពីអំណាច
និងសិរីល្អដែលមានដំណឹងថា
មើលហ្ន៎! កូនកំលោះបានមកហើយ
ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ
នោះឡើយ។
ព្រះយេស៊ូវបានបែរចេញពីពួកគេ
ដោយការចងចិញ្ចើម។
គេបានមើលងាយនិងបដិសេធទ្រង់
។
អ្នកដែលបានទទួលដំណឹងនោះនឹង

ត្រូវបានរុំដោយពពកនៃសិរីល្អ។
គេបានរង់ចាំ ទាំងចាំយាម
និងអធិស្ឋាន
អោយដឹងពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។
គេមិនហានធ្វើអោយទ្រង់
អាក់អន់ព្រះទ័យឡើយ។
ខ្ញុំបានឃើញអារក្ស
និងទេវតារបស់វាស្វះស្វែងបិទបាំង
ពន្លឺពីស្ថានសួគ៌នេះពីរាស្ត្ររបស់ព្រះ
។
ប៉ុន្តែដរាបណាអ្នកដែលរង់ចាំបានអ
បអរសាទរនឹងពន្លឺនោះនឹងចោលភ្
នែករបស់គេឡើងលើចេញពីផែនដី
ទៅឯព្រះយេស៊ូវ
សាតាំងមិនអាចមានអំណាចនឹងដ
កហូតពន្លឺដ៏មានតម្លៃនោះចេញពីពួ
កគេបានទេ។

ដំណឹងដែលបានប្រទានមកពីស្ថាន
សួគ៌នេះ
បានប្រយុទ្ធជាមួយសាតាំង
និងទេវតារបស់វា
និងអ្នកដែលគ្រាន់តែអះអាងថា
ស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែគេបានស្អប់ការយាងមករបស់
ទ្រង់ បានប្រមាថ
និងមើលងាយអ្នកស្មោះត្រង់ដែលទុ
កចិត្តទ្រង់។
ប៉ុន្តែទេវតាបានកត់សំគាល់រាល់ការ
អាម៉ាស់ រៀងរាល់ការមើលងាយ
រៀងរាល់ការរំលោភបំពាន
ដែលគេបានទទួលពីបងប្អូនដែលគ្
រាន់តែថាតែមាត់របស់គេប៉ុណ្ណោះ។
មនុស្សជាច្រើនបានបំពងសំឡេងរ
បស់គេស្រែកឡើងថា មើលហ្ន៎!

កូនកំឡោះបានមកហើយ
ហើយបានចាកចេញពីបងប្អូនរបស់
គេ
ដែលមិនបានស្រឡាញ់ការលេចម
ករបស់ព្រះយេស៊ូវ។
និងមិនអនុញ្ញាតអោយគេថ្លែងអំពី
ការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ទ្រង់
។
ខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវបានបែរព្រះ
ភ័ក្រ្តចេញពីអ្នកដែលបដិសេធ
និងស្អប់ការយាងមករបស់ទ្រង់
ហើយទ្រង់បានត្រាស់បង្គាប់ទេវតា
អោយដឹកនាំរាស្រ្តរបស់ទ្រង់ចេញពី
មនុស្សមិនស្អាតក្រែងពួកគេត្រូវបា
នបង្ខូច។
អ្នកដែលបានស្តាប់តាមដំណឹងនោះ
បានឈរយ៉ាងមានសេរីភាព

និងរួបរួមគ្នា។
ពន្លឺដ៏ល្អនិងបរិសុទ្ធបានចែងចាំងមកលើពួកគេ។ ពួកគេបានលះបង់លោកិយចោល
កាត់ផ្តាច់ទ្រព្យលោកិយចោល
កាត់ផ្តាច់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេចេញពីលោកីយ៍
និងកំចាត់ការចាប់អារម្មណ៍នៃលោកីយ៍របស់គេចោល។
ពួកគេបានលះបង់
ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេចោល
ហើយទេវតាបាននាំភ្នែកគេអោយសំឡឹងឆ្ពោះទៅស្ថានសួគ៌ដោយរំពឹងថា
នឹងឃើញអ្នករំដោះជាទីស្រឡាញ់របស់គេ។
អំណរដ៏ពិសិដ្ឋនិងបរិសុទ្ធបានចាំង

ចែងមកលើទឹកមុខរបស់គេ
និងបានប្រាប់ពីសេចក្តីសុខសាន្ត
និងអំណរដែលគេបានសោយរាជ្យ
។
ព្រះយេស៊ូវបានត្រាស់បង្គាប់អោយ
ទេវតាទៅចំរើនកម្លាំងដល់គេ
ដ្បិតពេលវេលានៃការពិបាករបស់
គេនៅបន្តទៅទៀត។
ខ្ញុំបានឃើញថា
អ្នកដែលរង់ចាំមិនទាន់បានអត់ធន់
ដូចដែលគេត្រូវធ្វើនៅឡើយទេ។
គេមិនទាន់រួចពីការខុសឆ្គងទេ។ហើ
យខ្ញុំបានឃើញថា
សេចក្តីមេត្តាករុណា
និងសេចក្តីល្អរបស់ព្រះក្នុងការបញ្ជូ
នការព្រមានដល់មនុស្សនៅផែនដី
និងដំណឹងដដែលៗដើម្បីនាំពួកគេ

ឡើងទៅកាន់ចំណុចនៃពេលវេលាមួយ
ដើម្បីដឹកនាំគេអោយស្រាវជ្រាវយ៉ាងហ្មត់ចត់ដោយខ្លួនឯងថាពួកគេគួរតែដកខ្លួនចេញពីការខុសឆ្គងដែលត្រូវបានគេបន្តតាំងពីអ្នកមិនជឿនិងអ្នកប៉ាបនិយម មក។
តាមរយៈដំណើងទាំងនេះ
ព្រះបាននាំរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ចេញដែលទ្រង់អាចធ្វើការសំរាប់ពួកគេក្នុងអំណាចដ៏ខ្លាំងក្លា
និងដែលគេអាចរក្សាគ្រប់ទាំងបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ទាំងអស់។

សូមអាន ពង្សាវតាក្សត្រទី២
២:១១-២៥ ដានីយ៉ែល ៨:១៩
ហាបាគុក ២:១-៤ ម៉ាថាយ ២៥:៦
វិវរណៈ ១៩:៨, ១៨:១-៥។

ជំពូកទី២៧ - ទីបរិសុទ្ធ

ពេលនោះ
ខ្ញុំបានឃើញការខកចិត្តយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ
នៃរាស្ត្ររបស់ព្រះ។
គេមិនបានឃើញព្រះយេស៊ូវនៅពេ
លដែលគេបានរំពឹងគិតឡើយ។
គេមិនដឹងថា
តើហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរប
ស់គេមិនយាងមកដូច្នេះទេ។
គេមិនអាចឃើញភស្តុតាងអ្វីដែលប
ញ្ជាក់ថាពេលវេលានៃបទទំនាយមិ
នទាន់ចប់នោះទេ។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
តើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានបរាជ័យ
ឬតើព្រះខ៏កខានមិនបានបំពេញសេ
ចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ឬ?

ទេទ្រង់បានបំពេញគ្រប់ទាំងសេចក្តី
សន្យារបស់ទ្រង់ទាំងអស់។
ព្រះយេស៊ូវ ត្រូវបានលើកឡើង
ហើយបានបិទទ្វារនៃទីបរិសុទ្ធនៃរោ
ងឧបោសថនៃស្ថានសួគ៌
ហើយបានបើកទ្វារទីបរិសុទ្ធបំផុត
និងបានយាងចូលទៅក្នុងដើម្បីសំ
អាតទីបរិសុទ្ធ។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
អ្នកដែលរង់ចាំដោយអត់ធ្មត់នឹងបា
នយល់ពីអាថ៌កំបាំង។
មនុស្សបានគិតខុសប៉ុន្តែគ្មានការប
រាជ័យនៅខាងចំណែករបស់ព្រះគ្រី
ស្ទឡើយ។ អ្វីទាំងអស់ដែល
ព្រះបានសន្យាបានសំរេចហើយ
ប៉ុន្តែមនុស្សសំឡឹងមើលមកផែនដី
ដោយភ័ន្តច្រឡំដោយជឿថា

ផែនដីនោះជាទីបរិសុទ្ធដែលត្រូវបោសសំអាតនៅចុងបំផុតនៃរយៈពេលនៃបទទំនាយទៅវិញ។
ការរំពឹងរបស់មនុស្សបានបរាជ័យ ប៉ុន្តែសេចក្ដីសន្យារបស់ព្រះមិនខុសទាល់តែសោះ។
ព្រះយេស៊ូវបានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់អោយតម្រង់ផ្លូវអ្នកខកចិត្តដើម្បីដឹកនាំគំនិតរបស់គេទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធបំផុត ដែលទ្រង់បានយាងចូលដើម្បីសំអាតទីបរិសុទ្ធ និងលោះអោយធួននឹងបាបរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល។
ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ដល់ទេវតាថា អ្នកទាំងឡាយដែលបានរកទ្រង់ឃើញនឹងយល់ពីការងារដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។ ខ្ញុំបានឃើញថា

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានគង់នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត ទ្រង់បានអភិសេកជាមួយទីក្រុងយេរូសាឡិមថ្មី ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានបំពេញការងាររបស់ទ្រង់នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត រួចមកទ្រង់នឹងយាងមកកាន់ផែនដីដោយអំណាចដ៏សប្បុរស និងយកអ្នកសុចរិតជាអ្នកដែលបានរង់ចាំការយាងមកវិញរបស់ទ្រង់ដោយអត់ធ្មត់ទៅឯទ្រង់។

បន្ទាប់មកទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំនូវអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅស្ថានសួគ៌ នៅពេលដែលរយៈពេលនៃបទទំនាយបានបញ្ចប់ នៅឆ្នាំ១៨៩៤។ ខ្ញុំបានឃើញថានៅពេលដែលការ

ងាររបស់ព្រះយេស៊ូវនៅទីបរិសុទ្ធបានចប់ហើយ ទ្រង់បានបិទទ្វារអាគារនោះភាពងងឹតយ៉ាងធំ
បានគ្របលើអ្នកដែលបានឮ
និងបានបដិសេធដំណឹងនៃការយាងមកវិញ របស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយគេក៏មើលទ្រង់លែងឃើញ។
ពេលនោះព្រះយេស៊ូវបានតែងអង្គ
ដោយព្រះពស្ត្រាដ៏មានតម្លៃ។
នៅជុំវិញផ្នែកខាងក្រោមនៃព្រះពស្ត្រទ្រង់ មានត្បូងនិងកន្ទឹម
ទ្រង់បានទម្លាក់ពីស្មារបស់ទ្រង់នូវការងារដ៏មានតម្លៃ។
ហើយនៅពេលដែលព្រះអង្គធ្វើចលនា វាបានបញ្ចេញពន្លឺដូចពេជ្រ
បង្ហាញអក្សរដូចជាបានសរសេរឈ្មោះ ឬឆ្លាក់នៅលើអាវកាក់មាស។

បន្ទាប់ពីទ្រង់បានតែងអង្គទ្រង់រួចស្រេចជាមួយនឹងរបស់ម៉្យាង
នៅលើព្រះសិរទ្រង់មើលទៅដូចជាមកុដនោះមក
ទេវតាបានព័ទ្ធជុំវិញទ្រង់
ហើយឆ្លងទៅក្នុងជាន់ទីពីរដោយរាជរថនៃអណ្ដាតភ្លើង។ ពេលនោះ
ខ្ញុំត្រូវបានគេបង្គាប់អោយកត់សំគាល់នូវអាគារទាំងពីរនៅទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌។ វាំងននឬទ្វារបានបើក
ហើយគេបានអនុញ្ញាតអោយខ្ញុំចូលទៅ។ នៅក្នុងអាគារទីមួយ
ខ្ញុំបានឃើញជើងចង្កៀងដែលមានចង្កៀងប្រាំពីរ ដែលមើលទៅភ្លឺចាំង
ព្រមទាំងតុដែលមាននំប៉័ងតាំងទុកនៅពីលើ និងអាសនាគ្រឿងក្រអូប
និងកំញាណ។

គ្រឿងសង្ហារឹមទាំងអស់
នៅក្នុងអាគារនេះ
មើលទៅដូចជាមាសសុទ្ធ
ហើយបានចាំងរូបអ្នកដែលចូលទៅ
កន្លែងនោះ។
វាំងននដែលបាំងខ័ណ្ឌចែក
អាគារទាំងពីរនេះ មើលទៅភ្លឺ
រុងរឿងណាស់។
វាធ្វើពីសំភារៈខុសៗគ្នា
ហើយមានពណ៌ផ្សេងៗគ្នាដែលមា
នរឹមយ៉ាងស្អាតដែលមានរូបចម្លាក់
មាសជាតំណាងទេវតានៅពីលើបន្ទ
ប់នោះត្រូវបានគេលើកឡើង
ហើយខ្ញុំបានគន់មើលទៅក្នុងអាគារ
ទីពីរ។ ទីនោះ
ខ្ញុំបានឃើញហិបមួយដែលបានលេ
ចឡើងជាមាសសុទ្ធ។

នៅជាយជុំវិញហិបខាងលើមានស្នាដៃដ៏អស្ចារ្យតំណាងអោយមកុដ។ វាធ្វើពីមាសសុទ្ធ។ នៅក្នុងហិបមានបន្ទះថ្មដែលមានសរសេរក្រិត្យវិន័យដប់ប្រការ។
នៅចុងទាំងសងខាងនៃហិបមានចេរូបីនដ៏គួរអោយស្រឡាញ់ដែលមានស្លាបត្រដាងលើហិបនោះ។ ស្លាបរបស់លោកបានលើកឡើងយ៉ាងខ្ពស់
ហើយប៉ះគ្នានៅពីលើព្រះសិររបស់ព្រះយេស៊ូវនៅពេលដែលទ្រង់បានឈរនៅក្បែរហិប
ព្រះភ័ក្ត្ររបស់លោកបែររកគ្នា ហើយលោកសំឡឹងមើលទៅហិបខាងក្រោម
ទតមើលទៅបញ្ញត្តិរបស់ព្រះដោយ

យកព្រះទ័យទុកដាក់។ នៅចន្លោះ
ចេរូបីនទាំងពីរ មានកំញាណមាស។
ហើយនៅពេលដែលសេចក្ដីអធិស្ឋា
នរបស់ពួកបរិសុទ្ធបានមកឯព្រះយេ
ស៊ូវ
ទ្រង់បានថ្វាយសេចក្ដីអធិស្ឋានទាំង
នោះទៅឯព្រះវរបិតា
ក្លិនក្រអូបឈ្ងុយឈ្ងប់បានចេញពីកំ
ញាណនោះ។
មើលទៅវាដូចជាផ្សែងដែលមានព
ណ៌យ៉ាងស្អាត។
នៅពីលើកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវបា
នឈរពីមុខហិប
ខ្ញុំបានឃើញសិរីល្អដ៏មានពន្លឺភ្លឺថ្លា
ដែលខ្ញុំមិនមើលចំឡើយ។
វាលេចឡើងដូចជាបល្ល័ង្កដែលព្រះ
បានគង់នៅ។

នៅពេលដែលកំញាណបានឡើង
ទៅឯព្រះវរបិតា
សិរីល្អដ៏អស្ចារ្យបានចេញពីបល្ល័ង្ក
របស់ព្រះវរបិតាទៅឯព្រះយេស៊ូវ
ហើយចេញពីព្រះយេស៊ូវវាបានចាំង
ទៅលើអ្នកដែលសេចក្តីអធិស្ឋានរប
ស់គេ
បានឡើងទៅដូចជាកំញាណដ៏ក្រអូ
បឈ្ងុយឈ្ងប់។ ពន្លឺ
និងសិរីល្អបានចាក់ទៅលើព្រះយេ
ស៊ូវយ៉ាងបរិបូរចោលស្រមោលទៅ
លើទីសន្តោសប្រោស
ហើយខ្សែនៃសិរីល្អក៏បានបំពេញព្
រះវិហារទាំងមូល។
ខ្ញុំមិនអាចមើលទៅសិរីល្អនោះបាន
ទៀតឡើយ។គ្មានភាសាណាអាចពិ
ពណ៌នាពីសិរីល្អនោះបានឡើយ។

ខ្ញុំមាន ការរំភើបយ៉ាងខ្លាំង ហើយបានបែរចេញពីទស្សនីយភាពដ៏មានចេស្តា និងសិរីរុងរឿងនោះ។

ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំនូវទីបរិសុទ្ធនៅផែនដីដែលមានអាគារពីរ។ វាដូចជាទីបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌ដូច្នេះដែរ។ ទេវតាបានប្រាប់ខ្ញុំថា វាគឺជាទីបរិសុទ្ធនៅផែនដីជារូបរាងនៃទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌។ គ្រឿងសង្ហារឹមនៅអាគារទីមួយនៃទីបរិសុទ្ធនៃផែនដីដូចជាអាគារទីមួយនៃទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌ដែរ។ អាគារបានលើកឡើង ហើយខ្ញុំបានមើលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនៃទីបរិសុទ្ធបំផុត

ហើយបានឃើញថាគ្រឿងសង្ហារឹម
ក៏ដូចជាទីបរិសុទ្ធបំផុតនៅស្ថានសួ
គ៌ដែរ។
សង្ឃបានធ្វើការបូជានៅអាគារទាំង
ពីរនេះនៅផែនដី។
នៅក្នុងអាគារទីមួយ
សង្ឃបានធ្វើការរាល់ថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំ
ហើយបានចូលទៅ
ក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតម្តងក្នុងមួយឆ្នាំ
ដើម្បីសំអាតពីអំពើបាបដែលបាន
នាំមកដាក់នៅទីនោះ។
ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើការនៅក្នុងអាគារ
ទាំងពីរនោះនៅទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួ
គ៌។
ទ្រង់បានចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនៃស្
ថានសួគ៌ដោយលះបង់ព្រះលោហិត

របស់ទ្រង់ផ្ទាល់។
សង្ឃនៅផែនដីត្រូវបានដកចេញ
ដោយការសុគត
ហេតុដូច្នេះហើយបានជាពួកលោក
មិនអាចបន្តទៅទៀតបាន
ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះយេស៊ូវគឺជាសង្ឃដ៏អស់កល្ប។
តាមរយៈយញ្ញបូជានឹងការលះបង់
បាននាំមកកាន់ទីបរិសុទ្ធនៅផែនដី
កូនចៅអ៊ីស្រាអែលត្រូវតែចាប់យក
សេចក្ដីល្អរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះដែ
លនឹងយាងមក។
ហើយនៅក្នុងព្រះតម្រិះរបស់ព្រះ
ការងារដ៏ចាំបាច់នេះ
ព្រះបានប្រទានដល់យើង
ដែលយើងត្រូវតែមើលត្រឡប់ក្រោ
យទៅឯការនោះ

ហើយយល់ពីការងាររបស់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌។

នៅគ្រាជាប់ឆ្អាងពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានសុគតនៅកាល់វ៉ារី ទ្រង់បានស្រែកថា ការស្រេចហើយ ហើយវាំងននក្នុងព្រះវិហារបានរហែកជាពីរ ពីលើចុះក្រោម។ ការនេះបង្ហាញថា ការងារនៅទីបរិសុទ្ធនៃផែនដីបានចប់ជារៀងរហូតហើយ ហើយថា ព្រះនឹងមិនជួបជាមួយពួកគេតទៅទៀតនៅក្នុងព្រះវិហារនៅផែនដីនេះដើម្បីទទួលយញ្ញបូជារបស់គេឡើយ។ ពេលនោះ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវបានខ្ចាយ

ហើយដែលទ្រង់ត្រូវធ្វើការដោយព្រះអង្គផ្ទាល់នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌។
ដូចដែលសង្ឃបានចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតនៅផែនដីមួយឆ្នាំម្តង
ដើម្បីសំអាតទីបរិសុទ្ធ ព្រះយេស៊ូវ
បានយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតនៅស្ថានសួគ៌
នៅចុងបញ្ចប់នៃ២៣០០ថ្ងៃនៃគម្ពីរដានីយ៉ែល ជំពូក៨
នៅឆ្នាំ១៨៤៤ដើម្បីលោះអោយធួននឹងបាបសំរាប់អ្នកដែលអាចបានទទួលប្រយោជន៍ដោយការសំរុះសំរួល
និងសំអាតទីបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ទាំងអស់។

សូមអាន និក្ខមនំ ជំពូក ២៥-២៨
លេវីវិន័យ ជំពូក ១៦
ពង្សាវតាក្សត្រ ទី២ ២:១១
ដានីយ៉ែល ៨:១៤ ម៉ាថាយ
២៧:៥០-៥១ ហេព្រើរ ជំពូក ៩
វិវរណៈ ជំពូក២១។ -

ជំពូកទី២៨ - សាររបស់ទេវតាទីបី

នៅពេលដែលការងាររបស់ព្រះយេស៊ូវបានចប់នៅទីបរិសុទ្ធ ហើយបានយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត ហើយបានឈរនៅមុខហិបដែលមានបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ទ្រង់បានចាត់ទេវតាដ៏មានចេស្តាមួយអង្គទៀតជាមួយនឹងព្រះរាជសារទីបី។ ទ្រង់បានដាក់ត្រែងនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទេវតា ហើយនៅពេលដែលលោកបានចុះទៅកាន់ផែនដីដោយចេស្តា និងអំណាច លោកបានប្រកាសការព្រមានដ៏គួរ

អោយភ័យខ្លាច
ជាការគំរាមដ៏រន្ធត់ដែលមិនធ្លាប់កើ
តមានដល់មនុស្ស។
ដំណឹងត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីដា
ក់
កូនចៅរបស់ព្រះអោយនៅក្នុងការ
ថែរក្សារបស់ទ្រង់
និងបង្ហាញគេអំពីពេលវេលានៃ
សេចក្តីល្បួង
និងការទង្គឹះចិត្តដែលនៅចំពោះពួក
គេ។ ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
ពួកគេត្រូវបាននាំមកជិតការប្រយុទ្ធ
ជាមួយសត្វនោះនិងរូបវាហើយ។
សេចក្តីសង្ឃឹមតែមួយគត់អំពីជីវិតអ
ស់កល្បរបស់គេ
គឺការប្រកាន់ជំហរខ្ជាប់ខ្ជួន។
ទោះបីជាជីវិតរបស់គេត្រូវប្រឈមទ

ល់នឹងបង្គោលភ្នក់ភ្លើងក៏ដោយ
ក៏គេត្រូវតែប្រកាន់ជំហរនៃសេចក្ដីពិតខ្ជាប់ខ្ជួនដែរ។
ទេវតាទីបីបិទសាររបស់លោកដោយព្រះបន្ទូលបែបយ៉ាងនេះ
“នេះគឺជាការ
អត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធ
គឺជាអ្នកដែលកាន់គ្រប់ទាំងបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
និងស្មោះត្រង់ជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ”។
នៅពេលដែលលោកមានបន្ទូលពាក្យទាំងនេះម្ដងទៀត
លោកបានចង្អុលទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌។

គំនិតរបស់អ្នកដែលទទួលដំណឹង
នេះ
ត្រូវបានទេវតាតម្រង់ទៅទីបរិសុទ្ធបំ
ផុតដែលព្រះយេស៊ូវឈរនៅពីមុខ
ហិបសញ្ញា
ធ្វើការទូលអង្វរជាគ្រាចុងក្រោយប
ង្អស់
នឹងសំរាប់អ្នកដែលល្មើសនឹងបញ្ញត្តិ
របស់ព្រះដោយធ្វើព្រងើយកន្តើយ។
ការលោះអោយធួននឹងបាបនេះ
ត្រូវបានធ្វើឡើងសម្រាប់អ្នកសុចរិត
ដែលបានស្លាប់ព្រមទាំងអ្នកសុចរិត
ដែលនៅរស់ផងដែរ។
ព្រះយេស៊ូវបានលោះអោយធួននឹង
បាបសំរាប់អ្នកបានស្លាប់ហើយ
ហើយបានធ្វើបាបដោយមិនដឹងខ្លួន

ដោយមិនបានទទួលពន្លឺពីបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ។

បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានបើកទ្វារទីបរិសុទ្ធបំផុត
គេបានឃើញពន្លឺនៃថ្ងៃបរិសុទ្ធ
ហើយរាស្ត្ររបស់ព្រះត្រូវបានព្រះសាកល្បង
និងបានដកពិសោធដូចជាព្រះបានសាកល្បងសាសន៍អ៊ីស្រាអែលជំនាន់ដើមដើម្បីឱ្យឃើញថា
តើពួកគេគោរពច្បាប់របស់ទ្រង់ឬទេនោះដែរ។ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាទីបីបានចង្អុលឡើងលើបង្ហាញដល់ពួកអ្នកដែលខកចិត្តអំពីទីបរិសុទ្ធបំផុតនៅទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌។
ពួកគេបានដើរតាមព្រះយេស៊ូវ

ដោយសេចក្តីជំនឿ
ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត។
គេបានឃើញព្រះយេស៊ូវម្តងទៀត
ហើយអំណរ
និងសេចក្តីសង្ឃឹមបានពន្លកឡើងវិ
ញ។ ខ្ញុំបានឃើញគេមើលទៅខាង
ក្រោយដើម្បីរំលឹកពីអតីតកាល
តាំងពីការប្រកាសពីព្រឹត្តិការណ៍នៃ
ការយាងមកលើកទីពីររបស់ព្រះយេ
ស៊ូវ
រហូតដល់ការធ្វើដំណើររបស់គេទៅ
កាន់ការឆ្លងពេលវេលានៅឆ្នាំ១៨៤
៤។
គេឃើញការខកចិត្តរបស់គេបានព
ន្យល់
ហើយក្តីអំណរនិងការប្រាកដប្រជា
ធ្វើអោយគេមានសកម្មភាពឡើងវិ

ញ។
ទេវតាទីបីបានបំភ្លឺពីអតីតកាលបច្ចុប្បន្នកាល និងអនាគតកាល ហើយគេបានដឹងថា ព្រះបានដឹកនាំគេដោយទិព្វញ្ញាណដ៏អាថ៌កំបាំងរបស់ទ្រង់យ៉ាងពិតប្រាកដ ។

ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញថា រាស្ត្រសំណល់បានដើរតាមព្រះយេស៊ូវចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត ហើយបានមើលហិបសញ្ញា និងទីសណ្ដោសប្រោស ហើយមានការចាប់អារម្មណ៍នឹងសិរីល្អយ៉ាងខ្លាំង។ ព្រះយេស៊ូវបានបើកគំរបហិបសញ្ញា ហើយមើលហ្ន៎!

បន្ទះថ្មដែលមានក្រិត្យវិន័យដប់ប្រ
ការបានសរសេរនៅលើនោះ។
គេបានតាមដានទៅឯសង្ឃពីបុរា
ណ ប៉ុន្តែគេបានញ័ររន្ធត់
នៅពេលដែលគេឃើញក្រិត្យវិន័យ
ទីបួនបាននៅក្នុងចំណោមបញ្ញត្តិទាំ
ងដប់
នៅពេលដែលពន្លឺដ៏ត្រចះត្រចង់បា
នចាំងមកលើក្រិត្យវិន័យ
ទីបួននោះខ្លាំងជាងក្រិត្យវិន័យប្រាំបួ
នដទៃទៀត
និងរង្វង់នៃសិរីល្អព័ទ្ធជុំវិញក្រិត្យវិន័
យទីបួននោះ។
គេរកមិនឃើញមានអ្វីដែលផ្តល់ពត
មានដល់គេថា
ថ្ងៃបរិសុទ្ធត្រូវបានលុបចោល
ឬផ្លាស់ប្តូរទៅថ្ងៃទីមួយនៃសប្តាហ៍រឺ

ញនោះឡើយ។
វាមានអក្សរដូចកាលដែលព្រះបាន
មានបន្ទូលដោយមោះមុត
និងភាព័រុងរឿងគួរអោយរន្ធត់នៅ
លើភ្នំនៅពេល ដែលមានផ្លេកបន្ទោរ
ផ្គរលាន់
និងរន្ទះដូចកាលដែលទ្រង់បានសរ
សេរនៅលើបន្ទះថ្ម
ដោយអង្គុលីដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ផ្ទា
ល់ដូច្នោះដែរ។ ក្នុងរវាងប្រាំមួយថ្ងៃ
ឯងអាចធ្វើការ របស់ឯងបាន
តែដល់ថ្ងៃទីប្រាំពីរ
គឺជាថ្ងៃឈប់សំរាកថ្វាយព្រះយេហូ
វ៉ាជាព្រះនៃឯងវិញ។
គេបានភ្ញាក់ផ្អើលនៅពេលគេឃើញ
ការថែរក្សាក្រឹត្យវិន័យដប់ប្រការ។
គេឃើញថាបន្ទះថ្មក្រិត្យវិន័យបាន

ដាក់នៅជិតព្រះយេហូវ៉ាគ្របបាំងនិងការពារដោយភាពបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ គេឃើញថាគេបានជាន់ឈ្លីលើក្រិត្យវិន័យទីបួននៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការ ហើយបានគោរពថ្ងៃមួយដែលអ្នកមិនជឿព្រះ និងប៉ាបបានផ្តល់អោយជំនួសថ្ងៃដែលព្រះយេហូវ៉ា បានញែកចេញនោះវិញ។ គេបានបន្ទាបខ្លួនគេនៅចំពោះព្រះ ហើយកាន់ទុក្ខ (យំសោក) ចំពោះការទទឹងច្បាប់កន្លងមករបស់គេ។

ខ្ញុំបានឃើញកំញាណ នៅក្នុងផ្សេងនៃអាសនាគ្រឿងក្រអូ

ប
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានថ្វាយ
ការលន់តួទោសរបស់ពួកគេទៅឯព្
រះវរបិតាទ្រង់។
ហើយនៅពេលដែលវាបានឡើង
ទៅលើ
ពន្លឺដ៏ភ្លឺបាននៅលើព្រះយេស៊ូវ
ហើយគេបានដឹងខ្លួនគេ
អំពីការរំលងបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
ហើយទឹកមុខរបស់គេបានបំភ្លឺដោ
យក្តីសង្ឃឹម និងក្តីអំណរ។
គេបានរួបរួមជាមួយនឹងការងាររប
ស់ទេវតាទីបី
ហើយបានបន្លឺសំឡេងឡើង
និងប្រកាសការព្រមានដ៏ធំ។
ប៉ុន្តែដំបូងឡើយ
មានមនុស្សតិចតួចទេដែលទទួលដំ

ណឹងនោះតែពួកគេនៅតែបន្តប្រកាសការព្រមាននោះ។
បន្ទាប់មកខ្ញុំបានឃើញមនុស្សជាច្រើនទទួលដំណឹងរបស់ទេវតាទីបី ហើយបានស្រែករួមគ្នាជាមួយនឹងអ្នកប្រកាសដំណឹងពីដំបូងហើយគេបានលើកដំកើងព្រះ និងបង្ហាញទ្រង់ដោយគោរពថ្លៃឈប់សំរាកដែលទ្រង់បានញែក។

អ្នកដែលបានទទួលដំណឹងទីបីជាច្រើន មិនបានដឹងពីដំណឹងទីមួយ និងទីពីរទេ។
សាតាំងបានយល់អំពីរឿងនេះ ហើយភ្នែកដ៏អាក្រក់របស់វាបានសំឡឹងមើលទៅលើពួកគេ ប៉ុន្តែទេវតាទីបី

បានចង្អុលបង្ហាញគេពីទីបរិសុទ្ធបំផុត
ហើយអ្នកដែលបានដឹងពីដំណឹងមុនៗបានចង្អុលបង្ហាញផ្លូវទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌។
មនុស្សជាច្រើនបានឃើញច្រវាក់នៃសេចក្ដីដ៏គ្រប់លក្ខណ៍នៅក្នុងសាររបស់ទេវតាទាំងបី ហើយបានទទួលដោយអំណរ។
គេបានជឿដំណឹងទាំងនោះតាមលំដាប់របស់វា
ហើយបានដើរតាមព្រះយេស៊ូវដោយសេចក្ដីជំនឿចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌។
ដំណឹងនេះត្រូវបាន
បង្ហាញដល់ខ្ញុំដូចជាយុថ្កាការសំរាប់ទប់រាងកាយ។

ហើយនៅពេលដែលមានមនុស្សទ
ទួល និងយល់ពីដំណឹងនោះ
ពួកគេបានទទួលការការពារប្រឆាំង
នឹងកលល្បិចជាច្រើនរបស់សាតាំង
។

បន្ទាប់ពីការខកចិត្តដ៏ធំ
នៅឆ្នាំ១៨៤៤មក
សាតាំងនិងទេវតារបស់វា
ធ្វើការវាយអន្ទាក់ដើម្បីបំផ្លាញជំនឿ
របស់ពួកជំនុំយ៉ាងមមាញឹក។
វាបានបំភ័ន្តគំនិតរបស់អ្នក
ដែលមានបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ទាក់ទ
ងនឹងរឿងនេះ។
វាបានលេចឡើងក្នុងរូបរាងនៃការប
ន្ទាបខ្លួន។
វាបានផ្លាស់ប្តូរដំណឹងទីមួយ

និងទីពីរ និងទីបី
និងបានបង្ហាញពីអនាគតសំរាប់ការ
សំរេចរបស់គេនៅពេលអ្នកដទៃបា
នចង្អុលត្រឡប់ក្រោយក្នុងអតីតកា
លដើលអះអាងថា
គេបានបំពេញរួចស្រេចហើយ។
មនុស្សទាំងនេះបានដកគំនិតមិន
ជឿចេញ
និងលើកជំនឿរបស់គេឡើង។
ខ្លះបានស្រាវជ្រាវព្រះគម្ពីរដោយខ្លួន
ឯង
ដើម្បីព្យាយាមស្ថាបនាជំនឿរបស់
គេឡើងចេញពីពួកជំនុំ។
សាតាំងបានសំដែងសេចក្ដីដ៏រីករា
យជាខ្លាំងចំពោះរឿងនេះ
ព្រោះវាបានដឹងថា
អ្នកដែលរបូតពីយុក្កា

វាអាចបំភ័ន្តដោយការខុសឆ្គងជាច្រើននិងបោកបក់ដោយខ្យល់នៃគោលលទ្ធិ។
មនុស្សជាច្រើនដែលបានដឹកនាំក្នុងដំណឹងទីមួយ និងទីពីរ
បានបដិសេធដំណឹងនោះ
ហើយការបែកខ្ញែកខ្ចាត់ខ្ចាយ
បានកើត ឡើងពាសពេញពួកជំនុំ។
ពេលនោះ ខ្ញុំបានឃើញ
វិសៀមមីលើរ។
មើលទៅគាត់អន្ទះសារហើយឱនចុះ
ដោយសេចក្តីទុក្ខព្រួយ និងកង្វល់
ពីព្រោះតែវាស្រ្តរបស់គាត់។
គាត់បានឃើញក្រុមដែលបានរួបរួមគ្នា និងស្រឡាញ់គ្នា នៅឆ្នាំ១៨៤៤
បានបាត់បង់សេចក្តីស្រឡាញ់រវាងគ្នានិងគ្នា

ហើយបានប្រឆាំងគ្នាទៅវិញទៅមក ។ គាត់បានឃើញ
គេបានត្រឡប់ទៅរកសណ្ឋាននៃការក្បត់ជំនឿវិញ។
ទុក្ខព្រួយយ៉ាងខ្លាំងបានបន្ថយកម្លាំងរបស់គាត់។
ខ្ញុំបានឃើញពួកអ្នកដឹកនាំបានឃ្លាំមើលលោក វីលៀមមីលើរ
ខ្លាចក្រែង
គាត់នឹងទទួលដំណឹងរបស់ទេវតាទីបី និងក្រិត្យវិន័យរបស់ព្រះ។
ហើយនៅពេលដែល
គាត់លំអៀងទៅរកពន្លឺពីស្ថានសួគ៌
ពួកមនុស្សទាំងនោះបានរៀបចំផែនការដើម្បីទាញគំនិតរបស់គាត់ចេញ ។
ខ្ញុំបានឃើញឥទ្ធិពលរបស់មនុស្ស

បានខំប្រឹងរក្សាគំនិតរបស់គាត់នៅក្នុងភាពងងឹត
នឹងទុកឥទ្ធិពលរបស់គាត់ក្នុងចំណោមពួកគេ
នៅក្នុងរយៈពេលដែល
វីលៀមមីលើរបានបំពងសំឡេងរបស់គាត់ទាស់នឹងពន្លឺស្ថានសួគ៌។
គាត់បានបរាជ័យ
ក្នុងការមិនទទួលដំណឹងដែលនឹងបានពន្យល់យ៉ាងច្បាស់ពីការខកចិត្តរបស់គាត់
ហើយចោលពន្លឺនិងសិរីល្អពីអនាគតដែលនឹងបានរំឭកឡើងវិញនូវកម្លាំងដ៏ខ្សោះល្វើយរបស់គាត់
ធ្វើអោយសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គាត់បានភ្លឺឡើង
និងបានដឹកនាំគាត់អោយសរសើរដំ

កើងព្រះ។
ប៉ុន្តែគាត់បានលំអៀងទៅខាងប្រាជ្ញារបស់មនុស្សជាជាងព្រះវិញ និងបាន
បំបែកដោយការងារដ៏ពិបាកក្នុងបុព្វហេតុនៃថៅហ្វាយរបស់គាត់ ហើយដោយសារអាយុ
គាត់មិនមានតម្លៃដូចជាអ្នកដែលបានរក្សាគាត់ពីសេចក្តីពិតឡើយ។
គេជាអ្នកទទួលខុសត្រូវ
ហើយអំពើបាបក៏ធ្លាក់មកលើពួកគេ។ ប្រសិនបើ
វិសៀមមីលើរបានទទួលសាររបស់ទេវតាទីបី
រឿងរ៉ាវជាច្រើននៃការងងឹត
និងការអាថ៌កំបាំងសំរាប់គាត់នឹងបានពន្យល់។

បងប្អូនរបស់គាត់បានប្រកាសសេចក្តីស្រឡាញ់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ និងការចាប់អារម្មណ៍បែបនេះសំរាប់គាត់

គាត់បានគិតថាគាត់មិនបែកចេញពីពួកគេឡើយ។

ចិត្តរបស់គាត់បានទោរទៅរកសេចក្តីពិត

ប៉ុន្តែពេលនោះគាត់បានសំឡឹងមើលទៅបងប្អូនគាត់។

គាត់បានប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិតនោះ។

តើគាត់អាចបែកចេញពីអ្នកដែលបានឈរទឹមស្មាជាមួយគាត់ក្នុងការប្រកាសអំពីការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវឬទេ? គាត់បានគិតថា

ពួកគេពិតជាមិនអាចនាំអោយគាត់វង្វេងឡើយ។

ព្រះបានបណ្តោយគាត់អោយនៅក្រោមអំណាចរបស់សាតាំង ហើយសេចក្តីស្លាប់មានអំណាចលើគាត់។ ទ្រង់បានលាក់គាត់ទុកក្នុងផ្លូវអោយឆ្ងាយពីអ្នកដែលទាញគាត់ចេញពីព្រះឥតឈប់ឈរ។ លោកម៉ូសេបានប្រព្រឹត្តខុសនៅពេលដែលគាត់ហៀប នឹងបានចូលទៅក្នុងដែនដីដែលព្រះបានសន្យា។ ហើយខ្ញុំក៏បានឃើញថា វីលៀមមីលើរបានប្រព្រឹត្តខុសនៅពេលដែលគាត់ហៀបនឹងបានចូល

ទៅក្នុងទឹកដីកាណាននៃស្ថានសួគ៌
ដូចគ្នាដែរ
ហើយដោយបណ្ដោយឱ្យឥទ្ធិពលរបស់គាត់ប្រឆាំងនឹងសេចក្ដីពិត។
មនុស្សដទៃទៀតបានដឹកនាំគាត់ទៅកាន់ចំណុចនេះ។
ខ្លះទៀតត្រូវតែទទួលខុសត្រូវចំពោះរឿងនេះ។
ប៉ុន្តែទេវតាបានរក្សាធូលីដីនៃរាស្ត្ររបស់ទ្រង់
ហើយគេនឹងក្រោកឡើងនៅពេលឮសំឡេងត្រែចុងក្រោយបង្អស់។

សូមអាន និក្ខមនំ ២០:១-១៧, ៣១:១៨ ថៃស្សាឡូនីច ទី១ ៥:១៦ វិវរណៈ ១៥:៩-១២។

ជំពូកទី២៩ - អាសនាដ៏រឹងមាំ

ខ្ញុំបានឃើញក្រុមមួយដែលបានឈរយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ និងមាំមួន
ហើយដែលមិនមើលមុខអ្នកដែលរុះរើសេចក្ដីជំនឿ
ដែលបានស្ថាបនាឡើងរបស់ពួកជំនុំនោះផង។
ព្រះបានទតមកលើពួកគេ
ដោយការកោតសរសើរ។
ទេវតាបានបង្ហាញជំហានបីដល់ខ្ញុំមួយ ពីរ និងបី សាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
វេទនាមកដល់អ្នកដែលដកយកឬកក្រកកាយដំណឹងនេះ
ការយល់សេចក្ដីពិតនៃដំណឹងនេះ

មានសារសំខាន់ណាស់
វាសនារបស់មនុស្សពឹងផ្អែកលើអា
កប្បកិរិយាដែលគេបានជឿ។
ទេវតាបាននាំខ្ញុំទៅកាន់ដំណឹងនេះ
ម្តងទៀត
ហើយបានបង្ហាញពីរបៀបដែលវា
ស្រួជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះបានទិ
ញជំនឿរបស់គេ។
វាបានមកដោយការឈឺចាប់យ៉ាងខ្
លាំង និងជម្លោះយ៉ាងតឹងតែង។
ព្រះបាននាំគេម្ដងជំហានម្ដងៗ
រហូតដល់ទ្រង់
បានដាក់គេនៅលើអាសនាដ៏រឹងមាំ
មិនរំកិលមួយ។ ពេលនោះ
ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សម្នាក់ៗ
នៅពេលដែលគេបានមកដល់អាស
នាមួយនិងឡើងទៅលើ

គេបានពិនិត្យមើលគ្រឹះរបស់វា។
អ្នកខ្លះបានឈានឡើងលើអាសនា
នោះដោយអំណរ។
ខ្លះទៀតបានចាប់ផ្តើមរក
ឃើញកំហុសក្នុងការចាក់គ្រឹះរបស់
អាសនានោះ។
គេចង់ធ្វើការកែលំអអោយកាន់តែ
មាំឡើង
នោះអាសនានឹងបានល្អត្រឹមត្រូវ
ហើយមនុស្សម្នាក៏រឹតតែសប្បាយ
ឡើង។
អ្នកខ្លះបានចុះពីអាសនានោះ
ហើយបានពិនិត្យមើលវា
ថែមទាំងបានរកឃើញបញ្ហាក៏ប្រកា
សថា
អាសនានេះបានធ្វើខុសហើយ។
ខ្ញុំបានឃើញថា

មនុស្សស្រីងតែទាំងអស់បានឈរ
យ៉ាងរឹងមាំនៅលើអាសនា
និងបានជំរុញអោយអ្នកដែលបាន
ចុះពីអាសនា ឈប់គួញត្អែរ
ព្រោះព្រះគឺជាមេជាង
ហើយគេកំពុងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងព្
រះដែលបានដឹក
នាំពួកគេទៅកាន់អាសនាដ៏មាំមួយ
នោះហើយ
ហើយដោយការរួបរួមគ្នា
ពួកគេសឹងតែទាំងអស់បានលើបភ្នែ
កគេឡើងទៅលើមេឃ
ទាំងសរសើរដំកើងព្រះ
ដោយសំឡេងខ្លាំងៗ។
ការនេះបានធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់អ្ន
កដែលបានត្អួញត្អែរ
ហើយបានចុះចេញពីអាសនា

ហើយគេក៏បានឈានឡើងទៅលើអាសនាវិញដោយបន្ទាបខ្លួន។

ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំត្រឡប់ទៅការប្រកាស
ពីការយាងមកលើកទី១របស់ព្រះគ្រីស្ទ។
លោកយ៉ូហានបានទទួលវិញ្ញាណ
និងអំណាចរបស់លោកអេលីយ៉ា
ដើម្បីរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះយេស៊ូវយាងមក។
អ្នកដែលបដិសេធដំណឹងរបស់យ៉ូហាន
នឹងមិនបានទទួលផលប្រយោជន៍
ពីការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវឡើយ។
ការប្រឆាំងរបស់គេទៅនឹងការប្រកា

សពីការយាងមកលើកទី១របស់ទ្រង់ បានដាក់គេនៅត្រង់កន្លែង
ដែលគេមិនអាចទទួល
ដោយរៀបចំខ្លួននូវភស្តុតាងដ៏ធំបំផុតថា ទ្រង់ជាព្រះមែស៊ី។ សាតាំង
បានដឹកនាំអ្នក
ដែលបដិសេធដំណឹងរបស់លោក
យ៉ូហាន អោយបន្តទៅមុខទៀត
អោយបដិសេធព្រះយេស៊ូវ
ហើយនិងឆ្កាងទ្រង់។
ដោយការធ្វើដូច្នេះ
វាបានដាក់ពួកគេនៅ កន្លែង
ដែលគេមិនអាចទទួលព្រះពរនៅថ្ងៃទី៥០
ដែលបានបង្រៀនគេពីវិធីចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌។
ការរហែកនៃវាំងននក្នុងព្រះវិហារប

ង្វាញថា យញ្ញបូជា
និងបញ្ញត្តិរបស់ពួកយូដា
ព្រះលែងទទួលតទៅទៀតហើយ។
ការថ្វាយដង្វាយដុតដ៏ធំត្រូវបានធ្វើ
ហើយ និងត្រូវបានព្រះទទួលផង
ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដែលបានយាងមក
នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០
បាននាំគំនិតរបស់ពួកសាវកពីទីបរិ
សុទ្ធនៅផែនដី
ទៅទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌
ដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងចូល
ដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់
និងខ្ចាយមកលើពួកសាវក
នូវប្រយោជន៍នៃការលោះអោយធួន
នឹងបាបរបស់ទ្រង់។
ពួកយូដាត្រូវបានទុកនៅក្នុងការបោ

កបញ្ឆោត និងភាពងងឹតទាំងស្រុង។ គេបានបាត់បង់ពន្លឺទាំងអស់ ដែលគេមានលើគំរោងការនៃការសង្គ្រោះ ហើយនៅតែទុកចិត្តលើយញ្ញបូជា និងដង្វាយរបស់គេតទៅទៀតដដែល។ គេមិនអាចទទួលបានការទូលអង្វររបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជំនួសគេនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធឡើយ។ ទីបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌ បានជំនួសទីបរិសុទ្ធនៅផែនដីហើយ តែគេមិនបានស្គាល់ផ្លូវទៅស្ថានសួគ៌ឡើយ។

មនុស្សជាច្រើនបានមើលដោយក្តីរន្ធត់ ទៅឯទិសដៅ
ដែលពួកយូដាបានប្រព្រឹត្តិទៅលើព្រះយេស៊ូវ ក្នុងការបដិសេធន៍
និងការឆ្កាងទ្រង់។
ហើយនៅពេលដែលគេអានការប្រមាថ
ដ៏គួរអោយអៀនខ្មាស់របស់ទ្រង់
គេគិតថា គេស្រឡាញ់ព្រះគ្រីស្ទ
និងមិនបោះបង់ទ្រង់ ដូចពេត្រុស
ឬក៏ឆ្កាងទ្រង់ ដូចពួកយូដាឡើយ។
ប៉ុន្តែព្រះដែលបានឃើញការអះអាងពីការអាណិតអាសូររបស់គេ
ចំពោះព្រះរាជបុត្រា
ទ្រង់បានបង្ហាញដល់គេ
និងបានធ្វើការសាកល្បង

អំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះយេស៊ូវ ដែលគេបានអះអាង។

ទេវតាទាំងអស់បានទតមើល
ដោយយកព្រះទ័យទុកដាក់
នូវការទទួលដំណឹងនេះ។
ប៉ុន្តែមនុស្សជាច្រើន
ដែលបានអះអាងថា
ស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវ
និងអ្នកដែលបាន ហូរទឹកភ្នែក
នៅពេលដែលគេបានអានរឿងរបស់ឈើឆ្កាង
ជំនួសអោយការទទួលដំណឹងដ៏រីករាយ បានពុះពោរដោយកំហឹង
ហើយបានមើលងាយដំណឹងល្អនៃការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវ
និងប្រកាសដំណឹងនោះថា

ជាការបោកបញ្ឆោតវិញ។
គេមិនបានរួបរួមជាមួយនឹងអ្នក
ដែលស្រឡាញ់ការលេចមករបស់ទ្
រង់ឡើយ ប៉ុន្តែបានស្អប់ពួកគេវិញ
ហើយបណ្ដេញគេចេញពីពួកជំនុំ។
អ្នកដែលបដិសេធសារទីមួយ
មិនអាចទទួលសារទីពីរឡើយ
ហើយក៏មិនអាចទទួល
សំរែកពាក់កណ្ដាលអាធ្រាត្រ
ដែលរៀបចំគេដើម្បីចូលទៅក្នុងទីប
រិសុទ្ធបំផុត
នៃទីបរិសុទ្ធស្ថានសួគ៌ជាមួយព្រះ
យេស៊ូវ ដោយជំនឿឡើយ។
ដោយការបដិសេធនដំណឹងពីខាង
ដើម
គេមិនអាចឃើញពន្លឺនៅក្នុងសាររប
ស់ទេវតាទីបី

ដែលបង្ហាញគេពីផ្លូវចូលទៅក្នុងទីប
រិសុទ្ធបំផុតឡើយ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
ពួកជំនុំតែឈ្មោះ
បានឆ្កាងដំណឹងនោះ
ដូចពួកយូដាបានឆ្កាងព្រះយេស៊ូវដែ
រ ដោយហេតុដូច្នេះហើយ
បានជាគេមិនដឹងពីចលនានៅស្ថាន
សួគ៌
ឬពីផ្លូវចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
ឡើយ
គេក៏មិនអាចទទួលការទូលអង្វររប
ស់ព្រះយេស៊ូវ
ចំពោះព្រះវរបិតានៅទីនោះដែរ
ដូចជាពួកយូដា
ដែលបានថ្វាយយញ្ញបូជាដ៏ឥតប្រ
យោជន៍របស់ពួកគេដែរ។
គេបានថ្វាយសេចក្តីអធិស្ឋាន

ដ៏ឥតប្រយោជន៍របស់គេ
ទៅកាន់កន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវបាន
ចាកចេញទៅហើយ
ហើយសាតាំងសប្បាយចិត្តណាស់
ចំពោះការភ័ន្តច្រឡំរបស់អ្នក
ដែលជឿព្រះយេស៊ូវតែមាត់
ហើយបានបោះគេចូលទៅក្នុងអន្ទា
ក់របស់វា
និងប្រើប្រាស់លក្ខណៈសាសនា
ព្រមទាំងដឹកនាំគំនិតរបស់គ្រីស្ទាន
តែសំបកក្រៅនេះទៅឯវា
និងធ្វើការជាមួយនឹងអំណាចនៃស
ញ្ញា និងទីបន្ទាល់របស់វា។
វាប្រើវិធីមួយនេះ
ដើម្បីបោកបញ្ឆោតអ្នកនេះ
ហើយប្រើវិធីផ្សេងទៀត
ដើម្បីបោកបញ្ឆោតមនុស្សដទៃផ្សេ

ងទៀត។ វាមានកលល្បិចជាច្រើន
ដែលវាបានរៀបចំសំរាប់បោកប្រា
ស់គំនិតខុសៗគ្នា។
អ្នកមើលទៅស្គាល់ការបោកបញ្ឆោ
តមួយ តែចាញ់កល
ការបោកបញ្ឆោតមួយទៀត។
សាតាំងបោកបញ្ឆោតមនុស្សខ្លះ
ដោយព្រលឹងវិញ្ញាណនិយម។
វាអាចមកជាទេវតានៃពន្លឺ
ហើយផ្សព្វផ្សាយឥទ្ធិពលរបស់វាពា
សពេញផែនដី។
ខ្ញុំបានឃើញការកែទម្រង់ខុសនៅគ្
រប់ទីកន្លែង។ ពួកជំនុំបានរីករាយ
និងគិតថា
ព្រះកំពុងធ្វើការយ៉ាងអស្ចារ្យសំរាប់
ពួកគេ
នៅពេលដែលវិញ្ញាណផ្សេងបានធ្វើ

ការសំរាប់ពួកគេនោះ។
គេនឹងស្លាប់ទៅ
ហើយចាកចេញពីលោកីយ៍
និងពួកជំនុំ
នៅក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌដ៏អាក្រក់ជាងពីមុ
នទៅទៀត។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះមានកូនចៅដ៏ស្មោះត្រង់បំផុត
នៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលរង់ចាំតែ
មាត់ក្រៅ និងពួកជំនុំដែលធ្លាក់ចុះ
ព្រមទាំងគ្រូគង្វាល
និងមនុស្សម្នាដែលមិនទាន់បាន
ហៅចេញពីពួកជំនុំទាំងនេះ។
មុននឹងការវេទនារបស់ព្រះបានចាត់
មក
ហើយគេនឹងទទួលសេចក្តីពិតដោ

យអំណរ។ សាតាំងដឹងរឿងនេះ ហើយមុនសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងរបស់ទេវតាទីបី
វាបានធ្វើអោយមានការរំជើបរំជួល នៅក្នុងអង្គការសាសនាទាំងនេះថា អ្នកដែលបដិសេធសេចក្ដីពិតអាចគិតថា ព្រះគង់នៅជាមួយពួកគេ។ វាសង្ឃឹមថានឹងបោកបញ្ឆោតអ្នកស្មោះត្រង់ និងដឹកនាំអោយគេគិតថា ព្រះនៅតែធ្វើការក្នុង ពួកជំនុំ។ ប៉ុន្តែពន្លឺនឹងចាំងមក
ហើយអ្នកដែលស្មោះត្រង់
នឹងចាកចេញពីពួកជំនុំ
ដែលធ្លាក់ចុះ
ហើយឈរជាមួយនឹងក្រុមសំណល់ (សំរាំង) វិញ។

សូមអានម៉ាថាយ ជំពូក៣, កិច្ចការជំពូក២, កូរិនថូសទី២ ១១:១៤ ថែស្សាឡូនីចទី២ ២:៩-១២, វិវរណៈ ១៩:៦-១២។

ជំពូកទី៣០ - ព្រលឹងវិញ្ញាណនិយម

ខ្ញុំបានឃើញការបោកបញ្ឆោតរបស់ប៉ាប។
សាតាំងមានអំណាចនឹងនាំមកនូវទ្រង់ទ្រាយមួយ
ដែលគេបានការអះអាងថា
ជាបងប្អូន ឬមិត្តភ័ក្តិរបស់យើង
ដែលឥឡូវនេះ
សំរាកនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ។
វានឹងធ្វើអោយលេចឡើងដូចរឿង
មែនទែន ពាក្យដែលវាបន្លឺនៅទីនេះ
ដូចជាពាក្យដែលយើងធ្លាប់ឮ
និងត្រូវបានវានិយាយសំឡេងដែល
ធ្លាប់ចូលក្នុងត្រចៀកយើង
នៅពេលដែលគេនៅរស់នៅដូច្នោះ
ដែរ។ ទាំងអស់នេះគឺ

ដើម្បីបោកបញ្ឆោតលោកីយ៍
និងដាក់អន្ទាក់ពួកគេ
ឱ្យចូលទៅក្នុងការបោកបញ្ឆោតនេះ
។

ខ្ញុំបានឃើញថា
អ្នកបរិសុទ្ធត្រូវតែយល់អោយបានច្បាស់
នូវសេចក្ដីពិតក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន
ដែលមានការអះអាងពីបទ់ព្រះគម្ពីរ
។
គេត្រូវតែយល់អំពីសណ្ឋាននៃសេចក្ដីស្លាប់
ដ្បិតវិញ្ញាណអារក្សនឹងលេចមកឯគេ អះអាងថា វាជាបងប្អូន
ឬមិត្តភ័ក្ដិជាទីស្រឡាញ់
ដែលនឹងថ្លែងទៅកាន់ពួកគេ

នូវការបង្រៀនខុសពីបទព្រះគម្ពីរ។
វានឹងធ្វើទាំងអស់ក្នុងអំណាចរបស់
វា
ដើម្បីបង្កើតអោយមានការអាណិត
អាសូរ
និងធ្វើការអស្ចារ្យនៅចំពោះមុខគេ
ដើម្បីបញ្ជាក់នូវអ្វីដែលគេបានអះអា
ង ដែលវាស្រូវរបស់ព្រះ
ត្រូវតែរៀបចំ
ដើម្បីតស៊ូនឹងវិញ្ញាណទាំងនេះ
ដោយសេចក្ដីពិតនៃព្រះគម្ពីរ
ថាមនុស្សស្លាប់មិនដឹងអ្វីទាំងអស់
និងថាអ្នកទាំងនោះ
គឺជាវិញ្ញាណរបស់អារក្សទេ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
យើងត្រូវតែពិនិត្យឱ្យបានម៉ត់ចត់

នូវគ្រឹះនៃសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើង
ដ្បិតយើងនឹងត្រូវអោយហេតុផល
សំរាប់សេចក្តីសង្ឃឹមនោះ
ពីព្រះគម្ពីរដ្បិតយើងនឹងឃើញការ
បោកបញ្ឆោតនេះរីករាលដាល
ហើយយើងនឹងត្រូវតែប្រឈមដោះ
ស្រាយមុខទល់នឹងមុខ។
ប្រសិនបើយើងមិនបានរៀបចំខ្លួន
ជាមុន
សំរាប់ការបោកបញ្ឆោតនេះទេ
យើងនឹងធ្លាក់ទៅក្នុងអន្ទាក់
ឬត្រូវបរាជ័យជាមិនខាន។
ប៉ុន្តែប្រសិន
បើយើងធ្វើនូវផ្នែករបស់យើងណា
ដែលយើងអាចធ្វើបាន
ដើម្បីរៀបចំខ្លួនសំរាប់ជម្លោះដែល
នៅបង្កើយចំពោះមុខយើងនោះ

ព្រះនឹងធ្វើនូវចំណែករបស់ទ្រង់
ហើយព្រះពាហុ (ដៃ)
ដ៏មានអំណាចរបស់ទ្រង់
នឹងការពារយើង។
ទ្រង់នឹងបញ្ជូនទេវតាចេញពីសិរីល្អ
ដើម្បីធ្វើជារបាំងការពារមនុស្សស្មោះ
ត្រង់ រហ័សជាងពួកគេ
ដែលត្រូវបានអារក្សបោកបញ្ឆោត
និងបានដឹកនាំអោយទៅឆ្ងាយ
ដោយការអស្ចារ្យដ៏កំភូតរបស់សា
តាំង។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ការបោកបញ្ឆោតនេះ
បានផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងលឿន។
ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំនូវរថយន្តមួយ
ខ្សែ កំពុងបើកបរយ៉ាងលឿន

ដូចផ្លែកបន្ទោរ
ទេវតាបានបង្គាប់ខ្ញុំមើលយ៉ាងប្រុង
ប្រយ័ត្ន។
ខ្ញុំបានផ្តោតភ្នែករបស់ខ្ញុំសំឡឹងមើ
ល់ទៅខ្សែរថយន្តនោះ។
វាហាក់ដូចជាលោកីយ៍ទាំងមូល
នៅក្នុងរថយន្តនោះទាំងអស់។
បន្ទាប់មក
ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំនូវអ្នកបើកបរ
ដែលមើលទៅដូចជាមនុស្សត្រឹមត្រូ
វ
ដែលអ្នកដំណើរទាំងអស់គោរពកោ
តខ្លាច។ ខ្ញុំមានការស្រឡាំងកាំង
ហើយក៏បានសួរទៅទេវតា
ដែលនៅជាមួយខ្ញុំថា
តើគាត់ជាអ្នកណា។ ទេវតាឆ្លើយថា
ជាសាតាំង។

វាជាអ្នកបើកបរនៅក្នុងរូបរាងជាទេវតានៃពន្លឺ។
វាបានយកលោកីយ៍ទាំងមូលធ្វើជាចំណាប់ខ្មាំងរបស់វា។
អារក្សបានអោយអំណាចទៅលើការបោកបញ្ឆោតយ៉ាងខ្លាំង
អោយមនុស្សជឿដល់ការកុហកមួយថា ពួកវាខ្លាំងក្រៃលែង។
ភ្នាក់ងាររបស់វា
អ្នកដែលមានលំដាប់បន្ទាប់ពីវាគឺជាវិស្វករ
ហើយភ្នាក់ងារផ្សេងៗទៀតរបស់វាគឺជាអ្នកធ្វើការនៅក្នុងការិយាល័យផ្សេងៗ តាមដែលវាត្រូវការ
ហើយពួកវាទាំងអស់គ្នាកំពុងធ្វើដំណើរដោយល្បឿនលឿនដូចផ្លេកបន្ទោរ

ឆ្ពោះទៅកាន់កន្លែងនៃសេចក្តីស្លាប់ ។ ខ្ញុំបានសួរទៅទេវតា ថា តើមិនមានសល់មនុស្សទៀតទេឬអី ។
ទេវតាបានបង្គាប់អោយខ្ញុំមើលទៅទិសម្ខាងទៀត ហើយខ្ញុំបានឃើញមនុស្សមួយក្រុមតូច កំពុងធ្វើដំណើរតាមផ្លូវដ៏ចង្អៀតមួយ។ទាំងអស់គ្នាហាក់ដូចជាបានរួបរួមគ្នាយ៉ាងរឹងមាំ ហើយបានចងភ្ជាប់គ្នាដោយសេចក្តីពិត។

ក្រុមតូចនេះមើលទៅស្លេកស្លាំង នៅពេលដែលគេបានឆ្លងកាត់ការលំបាក និង ទំនាស់យ៉ាងតឹងតែង។

ហើយហាក់ដូចជាព្រះអាទិត្យទើប
តែចេញផុតពីពពក
រួចចាំងចែងទៅលើមុខរបស់គេ
ហើយធ្វើអោយគេមើលទៅមានជោ
គជ័យ នៅពេលដែលគេបានគិតថា
ជោគជ័យរបស់គេមកដល់ហើយ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឱកាសអោ
យលោកីយ៍ដោះអន្ទាក់។រឿងមួយ
នេះ
គឺជាភ័ស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់សំរាប់គ្រីស្
ទាន
ប្រសិនបើគ្មានភ័ស្តុតាងណាផ្សេង
ទៀត
មិនធ្វើឱ្យមានការខុសគ្នារវាងការល្អ
និងការអាក្រក់ឡើយ។

លោកថូម៉ាសដែន
ដែលរាងកាយរបស់គាត់បានក្លាយ
ជាធូលីដី
ហើយជាអ្នកដែលបានងើបឡើង
នៅចុង១០០០ឆ្នាំ
នៅគ្រារស់ឡើងវិញលើកទីពីរ
ដើម្បីទទួលរង្វាន់របស់គាត់
និងទទួលការស្លាប់លើកទីពីរ
បានទទួលការអះអាងពីសាតាំងថា
បាននៅឯស្ថានសួគ៌
ហើយត្រូវបានលើកដំកើងយ៉ាងខ្ព
ស់នៅទីនោះ។
សាតាំងបានប្រើគាត់យ៉ាងច្រើននៅ
ផែនដី ហើយឥឡូវនេះ
វាបានបន្តការងារដូចគ្នានេះ
តាមរយៈការធ្វើជាមាន ថូម៉ាសដែន

ដែលត្រូវបានលើកដំកើង
និងផ្តល់កិត្តិយសជាទីបំផុត
ហើយដោយគាត់បានបង្រៀននៅ
ផែនដី សាតាំងបានបង្ហាញថា
គាត់បានបង្រៀននៅស្ថានសួគ៌ដែរ
។ ហើយមនុស្សខ្លះនៅផែនដី
ដែលបានមើលងាយក្តីរន្ធត់ទៅឯជីវិ
ត
និងការស្លាប់របស់គាត់ហើយនិងកា
របង្រៀនមិនល្អរបស់គាត់
នៅពេលដែលគាត់រស់នៅ
ឥឡូវនេះទទួលការបង្រៀនតាមគា
ត់ ដែលជាជនអប្រិយ
និងពុករលួយម្នាក់ដែលមើលងាយ
ព្រះ និងច្បាប់របស់ទ្រង់។

អានោះដែលជាឪពុកនៃការកុហក ចង និងបញ្ឆោតលោកីយ៍ ដោយការបញ្ជូនទេវតារបស់វា អោយទៅនិយាយជាមួយពួកសាវក ហើយធ្វើអោយវាកើតឡើងផ្ទុយពីអ្វី ដែលគេបានសរសេរកាលពីគេនៅ ផែនដី ដែលបានបញ្ជាដោយខ្មោច។ ទេវតាកុហកទាំងនេះ ធ្វើអោយពួកសាវកបង្ខូចការបង្រៀនរបស់ខ្លួន និងប្រកាសថា គេជាអ្នកកំផិត។ ដោយធ្វើដូច្នេះ វាអាចបោះអ្នកគ្រីស្ទានតែមាត់ ដែលមានឈ្មោះនៅរស់ តែបានស្លាប់វិញ និងលោកីយ៍ទាំងមូល ចូលទៅក្នុងការមិនច្បាស់លាស់ អំពីព្រះបន្ទូល របស់ព្រះ ដ្បិតនោះ

គឺជាផ្លូវកាត់ចេញពីដានយ៉ាងធំរប
ស់ព្រះ
និងទំនងជាធ្វើអោយផែនការរបស់
ទ្រង់មិនបានសំរេច។
ហេតុដូច្នេះហើយ
បានជាវានាំគេអោយសង្ស័យលើប្រ
ភពនៃព្រះគម្ពីររបស់ព្រះ
រួចបង្កើតថ្ងៃម៉ាស់ជែន
ដែលមិនជឿសាសនាឡើង
ដោយបានគិតថា
គាត់ជាអ្នកនាំផ្លូវចូលទៅស្ថានសួគ៌
នៅពេលដែលគាត់បានស្លាប់
ហើយបានរួបរួមជាមួយនឹងពួកសាវ
ក ដែលគាត់ស្អប់នៅផែនដី
ហើយលេចឡើងដើម្បីបង្រៀនដល់
លោកីយ៍។

សាតាំងបានចាត់ទេវតារបស់វានីមួយៗ តាមផ្នែករបស់វា។ វាបង្គាប់ទេវតារបស់វាអោយប៉ិនប្រសប់មានល្បិចកល និងវាងវៃ។ វាបង្គាប់ឱ្យទេវតាវាខ្លះធ្វើជាសាវក ហើយនិយាយជំនួសគេ នៅពេលដែលទេវតាខ្លះទៀតធ្វើជាមនុស្សមិនជឿលើសាសនា និងកំណាច ដែលបានស្លាប់ដោយប្រមាថព្រះ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះលេចឡើងជាអ្នកកាន់សាសនាមែនទែន។ គ្មានអ្វីខុសគ្នារវាងសាវកដ៏បរិសុទ្ធបំផុត នឹងអ្នកមិនជឿលើសាសនាដ៏អាក្រក់នោះទេ។ ទាំងពីរនេះ

បានបង្កើតឡើងអោយបង្រៀនរឿងដូចគ្នា។ វាមិនសំខាន់លើអ្នកណាដែលសាតាំងអោយនិយាយនោះទេ វាគឺជាកម្មបទតែមួយគត់ដែលត្រូវបំពេញ។ វាបានភ្ជាប់យ៉ាងស្និទ្ធស្នាលជាមួយនឹងលោកជែនលើផែនដី ហើយបន្ថែមថា វាជាការងាយស្រួលសំរាប់គាត់ក្នុងការដឹង នូវពាក្យទាំងអស់ដែលគាត់បានប្រើ និងសំណេរទាំងឡាយនៃកូនចៅដ៏មានភក្តីភាពរបស់គាត់ ដែលបានបំរើគាត់យ៉ាងស្មោះត្រង់ និងបានបំពេញគោលបំណងរបស់គាត់បានយ៉ាងល្អ។ សាតាំងបានអានការសរសេររបស់គាត់ជាច្រើន

ហើយវាជាការងាយស្រួលសំរាប់វា ដើម្បីបញ្ឆោតអារម្មណ៍ តាមរយៈទេវតារបស់វា ឥឡូវនេះ ហើយធ្វើអោយវាលេចឡើងថា វាមកពីថ្ងៃម៉ាស់ ដែន ដែលជាអ្នកបំរើស្មោះត្រង់របស់វា កាលពីគាត់នៅរស់។ ប៉ុន្តែ នេះគឺជាស្នាដៃឯករបស់សាតាំង។ ការបង្រៀនទាំងអស់នេះ បានអះអាងថា មកពីពួកសាវក និងពួកអ្នកបរិសុទ្ធ និងមនុស្សអាក្រក់ ដែលបានស្លាប់ មកពីអំណាចសាតាំងយ៉ាងពេញទំហឹង។

ការនេះគ្រប់គ្រាន់ល្មមនឹងដកយក ការអាក្រក់

ចេញពីគំនិតមនុស្សគ្រប់គ្នាទាំងអស់ និងដឹងពីការងារដ៏ងងឹត
និងអាថ៌កំបាំងរបស់សាតាំង
ដែលវាបានទទួលពីអ្នក
ដែលវាស្រឡាញ់ជាខ្លាំង
និងអ្នកដែលស្អប់ព្រះយ៉ាងខ្លាំង
ជាមួយនឹងពួកសាវកដ៏បរិសុទ្ធ
និងពួកទេវតាក្នុងសិរីល្អ
បាននិយាយដោយជាក់ស្តែងទៅកាន់លោកីយ៍ និងអ្នកមិនជឿថា
ទោះបីជាអ្នកអាក្រក់យ៉ាងណាក៏ដោយ ទោះបីជាអ្នកជឿលើព្រះ
ឬព្រះគម្ពីរ ឬមិនជឿក៏ដោយ
ឬរស់នៅតាមការសប្បាយរបស់អ្នកក៏ដោយ ស្ថានសួគ៌គឺនៅតែជារបស់
អ្នក ដ្បិតមនុស្សរាល់គ្នាដឹងថា
ប្រសិនបើថ្ងៃម៉ាស់ដែន

នៅស្ថានសួគ៌នឹងរីករាយជាខ្លាំងគេ
ពិតជានឹងទៅទីនោះដែរ។
ការនេះច្បាស់ណាស់ថា
មនុស្សទាំងអស់នឹងឃើញ
ប្រសិនបើគេនឹងទៅទីនោះ។
ឥឡូវនេះ សាតាំងកំពុងធ្វើនូវអ្វី
ដែលវាបានព្យាយាមធ្វើតាំងពីវាធ្លា
ក់ចុះមក។ តាមរយៈមនុស្សម្នាក់ៗ
ដូចជា លោកថូម៉ាស់ដែន ជាដើម។
តាមរយៈអំណាច
និងការអស្ចារ្យកុហករបស់វា
វាកំពុងដកយកចេញទាំងបង្ខំ
នូវសេចក្ដីសង្ឃឹមរបស់គ្រីស្ទាន
និងដកយកព្រះអាទិត្យរបស់គេ
ដែលបំភ្លឺពួកគេ
នៅក្នុងផ្លូវតូចទៅកាន់
ស្ថានសួគ៌ចេញ។

វាកំពុងធ្វើអោយលោកីយ៍ជឿថា
ព្រះគម្ពីរគ្មានអ្វីល្អ
ជាងសៀវភៅរឿងទេ
គ្មានព្រះបណ្តាលអោយសរសេរ
នោះឡើយ
នៅពេលដែលវាកាន់ហុចអ្វីមួយទៅ
ជំនួសវិញ
ដែលគ្រាន់តែជាការបញ្ចេញអោយ
ឃើញវិញ្ញាណតែប៉ុណ្ណោះ។

នេះគឺជាប្រឡាយមួយស្មោះត្រង់
ដល់វាទាំងស្រុង
ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់វា
ហើយវាអាចធ្វើអោយលោកីយ៍ជឿ
នូវអ្វីដែលវានឹងធ្វើ
វាបានលាក់បាំងនូវសៀវភៅដែលនឹ
ងជំនុំជំរះពួកវា និងអ្នកដើរតាមវា

នៅកន្លែងដែលវាចង់ទុក។
ព្រះបានបង្កើត ព្រះអង្គសង្គ្រោះ
នៃលោកីយ៍នេះ
មិនខុសពីមនុស្សសាមញ្ញទ្បើយ
ហើយនៅពេលដែលទាហានរ៉ូម
ដែលបានឃាមផ្នូររបស់ព្រះយេស៊ូវ
បានផ្សព្វផ្សាយរបាយការណ៍ខុស
និងកុហក ដែលសម្តេចសង្ឃ
និងពួកនាហ្មឺនបានដាក់ក្នុងមាត់គេ
ដើម្បីអោយអ្នកក្រ ពួកសិស្ស
ដែលចាញ់បញ្ឆោតនៃការបង្ហាញ
អោយឃើញវិញ្ញាណក្លែងក្លាយទាំង
នេះ រំពឹកអោយមានគំនិតថា
ការប្រសូត ការសុគត
និងការមានព្រះជន្មរស់ទ្បើងវិញរប
ស់ព្រះយេស៊ូវនោះ
វាគ្មានអ្វីអស្ចារ្យទ្បើយ

ហើយវាបានដាក់ព្រះយេស៊ូវ
និងព្រះគម្ពីរទៅក្នុងស្រមោល
នៅកន្លែងដែលវាចង់អោយទ្រង់គង់
នៅ រួចនាំលោកីយ៍អោយមើលទៅវា
និងការអស្ចារ្យ
ហើយនិងឫទ្ធិបារមីដ៏កំភូតរបស់វា
ដែលវាអះអាងយ៉ាងគគ្រឹកគគ្រេង
ថា ជាការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ធ្វើដូច្នេះ
លោកីយ៍ក៏ធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអន្ទាក់
ហើយបាន
ល្បួងលោមអោយនៅស្ងៀម
មិនអាចរកឃើញការបោកបញ្ឆោត
យ៉ាងធំនោះឡើយ
រហូតដល់ការវេទនារបស់ព្រះ
ទាំងប្រាំពីរបានទម្លាក់មក។
សាតាំងបានសើច

នៅពេលវាឃើញផែនការរបស់វាមានជោគជ័យយ៉ាងល្អ ហើយលោកីយ៍ទាំងមូលនៅក្នុងអន្ទាក់របស់វា។

សូមអាន សាស្តា ៩:៥, យ៉ូហាន ១១:១-៤៥, ថែស្សាឡូនីចទី២ ២:៩-១២, វិវរណៈ ១៣:៣-១៤។

ជំពូកទី៣១ - ការលោភលន់

ខ្ញុំបានឃើញសាតាំង
នឹងទេវតារបស់វាពិភាក្សាជាមួយគ្នា
។ វាបានបង្គាប់អោយ
ទេវតារបស់វាចេញទៅវាយអន្ទាក់រ
បស់វា ជាពិសេសចំពោះអ្នក
ដែលកំពុងរង់
ចាំការយាងមកជាលើកទីពីរ
របស់ព្រះគ្រីស្ទ
និងអ្នកដែលគោរពគ្រប់ទាំងបញ្ញត្តិ
ទាំងអស់របស់ព្រះ។ សាតាំងបាន
ប្រាប់ទេវតារបស់វាទាំងអស់ថា
ពួកជំនុំកំពុងតែដេកលក់។
វានឹងបង្កើនអំណាច និងការអស្ចារ្យ
កំភូតរបស់វា
ហើយវាអាចគ្រប់គ្រងពួកគេ។

ប៉ុន្តែនិកាយដែលរក្សាថ្ងៃបរិសុទ្ធ
គឺជានិកាយដែលវាស្អប់។
វាបានធ្វើការប្រឆាំងនឹងយើងជាបន្ត
និងដកយកពីយើងនូវកម្មវត្ថុនៃការ
គោរពច្បាប់ ដែលគួរឱ្យស្អប់របស់
ព្រះនោះ។

ចូរចេញទៅធ្វើអោយម្ចាស់ដី
និងម្ចាស់លុយឈ្លក់នឹងការខ្វល់ខ្វា
យ។ ប្រសិនបើអ្នក
អាចធ្វើអោយគេដាក់សេចក្តីស្រឡា
ញ់របស់គេ
ទៅលើការខ្វល់ខ្វាយទាំងនេះ
យើងនឹងបានពួកគេទៀតផង។
គេនឹងអះអាងនូវអ្វីដែលគេចូលចិត្ត
ចូរធ្វើអោយពួកគេខ្វាយខ្វល់
តែទៅលើលុយកាក់ខ្លាំងជាងជោគ

ជ័យនៃនគររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ឬក៏ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីពិតដែល
យើងស្អប់។ ចូរបង្ហាញដល់គេ
នូវលោកីយ៍ក្នុងពន្លឺដ៏គួរអោយចាប់
អារម្មណ៍បំផុត ដើម្បីឱ្យគេស្រឡាញ់
និងគោរពវា។
យើងត្រូវតែថែរក្សានូវគ្រប់មធ្យោបា
យទាំងអស់
នៅក្នុងកណ្តាប់ដៃយើង។
គេមានមធ្យោបាយកាន់តែច្រើន គេ
នឹងធ្វើអោយអាប់ឱននគររបស់យើ
ងកាន់តែខ្លាំង
ដោយបានទទួលរាស្ត្ររបស់យើង។
ហើយបើគេចាត់តាំងការប្រជុំនៅក
ន្លែងផ្សេងៗជាច្រើន
នោះយើងមានគ្រោះថ្នាក់ហើយ។
ពេលនោះចូរប្រុងប្រយ័ត្នអោយមែន

ទែន។ ចូរធ្វើអោយគេច្របូកច្របល់
ឱ្យអស់លទ្ធភាព។
ធ្វើអោយគេស្អប់គ្នាទៅវិញទៅមក។
បំបាក់ទឹកចិត្ត
និងបាត់បង់សេចក្ដីក្លាហានដល់គ្រូ
គង្វាលរបស់គេ
ព្រោះយើងស្អប់ពួកគេ។
ចូរបញ្ឈប់នូវការដោះសារសមហេតុ
សមផលទាំងឡាយ
ចំពោះអ្នកមានធនធាន
ក្រែងគេចែកចាយវាបន្ត។
ចូរគ្រប់គ្រងរឿងលុយកាក់របស់គេ
បើអាចធ្វើបាន
ហើយត្រូវអូសទាញអ្នកបំរើការងារ
របស់គេ ឱ្យប្រាថ្នាចង់បានប្រាក់។
ធ្វើដូច្នេះ
នឹងធ្វើអោយគេបាត់បង់សេចក្ដីក្លា

ហាន និង ចិត្តអង់អាច។
ចូរប្រយុទ្ធនៅលើដីគ្រប់ចង្អាម។
ចូរធ្វើអោយគេមានលក្ខណៈជាអ្នក
លោភលន់
និងស្រឡាញ់ទ្រព្យសម្បត្តិលោកីយ៍
។ នៅពេលដែលលក្ខណៈនេះ
គ្រប់គ្រងលើពួកគេ សេចក្តីសង្គ្រោះ
ហើយនិងព្រះគុណ
នឹងដើរថយក្រោយ។
ចូរនាំគ្នាព័ទ្ធជុំវិញ
ពួកគេឱ្យអស់លទ្ធភាព
ហើយទាក់ទាញពួកគេ
នោះគេពិតជានឹងក្លាយជារបស់យើ
ង។មិនមែនគ្រាន់តែអ្នកដែល
យើងចូលចិត្តនឹងពួកគេនោះទេ
ប៉ុន្តែ
ឥទ្ធិពលនៃសំអប់របស់គេនឹងមិនទ

ទូល
ការដឹកនាំទៅស្ថានសួគ៌ពីអ្នកដទៃ
ឡើយ។
ហើយអ្នកដែលប៉ុនប៉ងដាក់ការប្រ
ឆាំង
ដោយកំហឹងទៅលើគំនិតពួកគេ
នោះវាអាចនឹងមិនមានប្រយោជន៍
ឡើយ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
សាតាំងបានអនុវត្តផែនការរបស់វា
បានយ៉ាងល្អ។
ហើយនៅពេលដែលអ្នកបំរើរបស់ព្
រះចាត់តាំងអង្គប្រជុំ សាតាំង
និងទេវតារបស់វាបានយល់អំពីការ
ងាររបស់វា នៅលើផែនដី
ដើម្បីបំផ្លាញការងាររបស់ព្រះ

វាបានដាក់យោបល់របស់វាជានិច្ច
ទៅក្នុងគំនិតនៃវាស្រ្តរបស់ព្រះ។
វាបានដឹកនាំអ្នកនេះទៅតាមផ្លូវនេះ
ហើយដឹកនាំអ្នកខ្លះទៀតតាមផ្លូវ
នោះ ឆ្លៀតយកប្រយោជន៍
ពីលក្ខណៈអាក្រក់របស់បងប្អូនប្រុ
សស្រីទាំងឡាយ កក្វរកកាយ
និងធ្វើឱ្យរំជើបរំជួល
នូវការរំខានពីធម្មជាតិរបស់គេ
ឥតឈប់ឈរ។
ប្រសិនបើពួកគេត្រូវបានធ្វើឱ្យស្រ
ឡាញ់ការកំណាញ់
និងការលោភលន់សាតាំងរីករាយ
នឹងឈរនៅខាងពួកគេណាស់
ហើយបន្ទាប់មក
វាស្ទុះស្វែងនឹងនាំពួកគេ
ដោយអំណាចគ្រប់បែបយ៉ាងរបស់

វា អោយបង្ហាញនូវអំពើបាប
ដែលជាការរំខានឥតឈប់ឈររប
ស់ពួកគេ។
ប្រសិនបើព្រះគុណរបស់ព្រះ
និងពន្លឺនៃសេចក្ដីពិត
បានរំលាយសេចក្ដីលោភ
និងភាពអាត្មានិយមទាំងនេះតែបន្តិ
ច
នោះពួកគេមិនមានជ័យជំនះទាំងស្
រុងលើការលោភលន់
និងការកំណាញ់នោះទេ
នៅពេលនោះគេមិននៅក្រោមឥទ្ធិព
លនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះឡើយ។
សាតាំងបានចូលមក
និងដកយកនូវគោលការណ៍ថ្លៃថ្នូរ
និងសប្បុរសចេញ ហើយគេគិតថា
គេបានធ្វើច្រើនពេកហើយ។

គេអស់កម្លាំងនឹងធ្វើល្អ
ហើយបានភ្លេចទាំងអស់
នូវការលះបង់ដ៏ធំ
ដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើសំរាប់ពួក
គេ ដើម្បីលោះពួកគេ
ពីអំណាចរបស់សាតាំង
និងអាថ៌កំបាំងដ៏អស់សង្ឃឹម។

សាតាំងបានឆ្លៀតយកចំណេញ
ពីការកំណាញ់
និងការលោភលន់របស់យូដាសហើ
យបាននាំគាត់អោយរអ៊ូរទាំជាមួយ
នឹងទឹកអប់
ដែលនាងម៉ារីបានថ្វាយព្រះយេស៊ូវ
។ យូដាសបានមើលទៅការនោះ
ជាការខ្ជះខ្ជាយណាស់
គួរតែទុកប្រេងនោះ

លក់យកលុយចែកអ្នកក្រីក្រវិញ។ គាត់មិនមែនខ្វាយខ្វល់ពីអ្នកក្រីក្រទេ
តែគាត់បានពិចារណាអំពីដង្វាយសប្បុរសដ៏មានតម្លៃលើសលប់
ដែលបានថ្វាយទៅព្រះយេស៊ូវទៅវិញទេ។
យូដាសបានកាត់តម្លៃព្រះអម្ចាស់របស់គាត់យ៉ាងទាប
ដោយលក់ទ្រង់យកប្រាក់បន្តិចបន្តួច តែពីរបីដុំប៉ុណ្ណោះ។
ហើយខ្ញុំបានឃើញថា
មានមនុស្សដូចយូដាសខ្លះ
នៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលប្រកាសថា កំពុងរង់ចាំព្រះអម្ចាស់។
សាតាំងបានគ្រប់គ្រងលើពួកគេតែគេមិនបានដឹងទេ។

គ្មានការលោភលន់
ឬការកំណាញ់ណាមួយ
ដែលព្រះយល់ព្រមនោះទេ។
ទ្រង់ស្អប់វា
ហើយទ្រង់ស្អប់សេចក្តីអធិស្ឋាន
និងពាក្យសំដីរបស់មនុស្ស
ដែលមានការលោភលន់
និងកំណាញ់ផង។
ដោយសាតាំងបានឃើញពេលវេ
លារបស់វា នៅកាន់តែខ្លី
វាដឹកនាំមនុស្សអោយកាន់តែកំណា
ញ់ឡើង កំណាញ់ឡើង
លោភឡើងលោភឡើង
ហើយវាក៏រីករាយ
នៅពេលដែលវាឃើញពួកគេចងខ្លួ
នឯងជាប់ ដោយការលោភលន់
និងការកំណាញ់។

ប្រសិនបើភ្នែករបស់ពួកគេបានបើក
គេនឹងឃើញសាតាំងក្នុងជ័យជំនះដ៏
កំណាញ់
កំពុងរីករាយនៅជុំវិញពួកគេ
និងកំពុងសើចចំពោះកំហុសរបស់អ្ន
ក
ដែលទទួលការឱ្យយោបល់របស់វា
ហើយចូលក្នុងអន្ទាក់របស់វា។
រួចសាតាំង និងទេវតារបស់វា
យកសកម្មភាពលោភលន់
និងការកំណាញ់របស់មនុស្សម្នាក់ៗ
ទាំងនេះ
ហើយបង្ហាញទៅឯព្រះយេស៊ូវ
និងទេវតាបរិសុទ្ធរបស់ពួកគេ
ដែលរៀបចំខ្លួននឹងទទួលការជំនុំជំ
រះ
រួចសាតាំងកត់ត្រាអំពើអាក្រក់របស់

គេ រួចមកប្រៀបធៀបទៅនឹងព្រះគម្ពីរ
ដែលជាដំណើងទាស់នឹងសេចក្តីទាំងអស់នេះទាំងស្រុង
ហើយក៏បង្ហាញទៅទេវតានៅស្ថានសួគ៌ធ្វើអោយម្ងួរម៉ៅ
ទាំងនិយាយដោយចោទប្រកាន់ថា នេះគឺជាអ្នកដែលដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
ទាំងអស់នេះគឺជាផលផ្លែនៃការជាប់ឆ្កាង និង
ការប្រោសលោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ទេវតាបែរចេញពីទស្សនីយភាពនោះ ទាំងខ្ពើមរអើម។
ព្រះតម្រូវឱ្យរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ធ្វើល្អជានិច្ច
ហើយនៅពេលដែលគេមិនចង់ធ្វើ

ល្អ និងការសប្បុរស
ព្រះក៏ល្មើយជាមួយនឹងគេដែរ។
ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះអង្គមិនសព្វព្រះទ័យជាមួយនឹង
ការបង្ហាញពីភាពកំណាញ់យ៉ាងតូច
បំផុត នៃរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ឡើយ
តតឹពួកគេហើយ
ដែលព្រះយេស៊ូវមិនសំចៃទុកព្រះជ
ន្មុ ដ៏មានតម្លៃរបស់ទ្រង់។
បុគ្គលដែល កំណាញ់
នឹងលោភលន់ នឹងធ្លាក់ចុះពីផ្លូវ។
ដូចជាយូដាស
បានលក់ព្រះអម្ចាស់របស់គាត់ដែរ
ពួកគេបានលក់គោលការល្អ
នឹងសេចក្តីសប្បុរស
យករបស់បន្តិចនៃផែនដី។
អំពើទាំងអស់នេះនឹងត្រូវយកចេញ

ពីរាស្ត្ររបស់ព្រះ។
អ្នកណាដែលចង់បានស្ថានសួគ៌
ត្រូវតែបានលើកទឹកចិត្ត
ដោយគោលការនៃស្ថានសួគ៌
និងគ្រប់ថាមពល
ដែលខ្លួនមានហើយជាជាងអោយពុ
រលឹងរបស់គេ
ស្វះស្វែងរកសេចក្តីកំណាញ់
គេគួរតែពង្រឹងចិត្តមេត្តា ករុណា
និងគួរបង្កើនការធ្វើល្អ
ទៅរកគ្នាទៅវិញទៅមក
និងបង្កើនអោយកាន់តែធំធាត់នូវ
គោលការរបស់ស្ថានសួគ៌
នៅគ្រប់កាលៈទេសៈ។
ទេវតាបាននាំព្រះយេស៊ូវមកឯខ្ញុំជា
គំរូ ដ៏គ្រប់លក្ខណ៍។
ព្រះជន្មរបស់ទ្រង់គ្មានការចាប់អារម្ម

ណ៍ លើភាពកំណាញ់ឡើយ
ហើយត្រូវបានកត់សំគាល់
ដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា
ដែលមិនគិតពីផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់
ព្រះអង្គឡើយ។

សូមអានម៉ាកុស ១៩:៣-១១, លូកា
១២:១៥-៩០, កូល៉ូស ៣:៥-១៦,
យ៉ូហានទី១ ២:១៥-១៧។

ជំពូកទី៣២ - ការវែងស្វែ

ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សខ្លះ
ដែលមានសេចក្តីជំនឿរឹងមាំ
និងសំរែកយ៉ាងក្រៀមក្រំ
កំពុងអង្វរករដល់ព្រះ។
ទឹកមុខរបស់គេស្លេកស្លាំង
និងបង្ហាញពីការថប់បារម្ភ
យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ
ដែលបានបញ្ជាក់ពីការពុះពារនៅក្នុងចិត្តពួកគេ។
ទឹកមុខរបស់ពួកគេបានបញ្ជាក់ពីភាពរឹងមាំ
និងការស្មោះត្រង់យ៉ាងឧត្តម
នៅពេលដែលតំណក់ញើសធំៗ
ហូរធ្លាក់ពីថ្ងាសរបស់គេ។ យូរៗម្តង
មុខរបស់ពួកគេបានបំភ្លឺឡើង

ដោយសញ្ញានៃការកោត
សរសើររបស់ព្រះ
ហើយការកោតសរសើរ
ដោយស្មោះអស់ពីចិត្តយ៉ាងរឹងមាំ
បានកើតឡើងលើពួកគេម្តងទៀត។

ទេវតាអារក្សបានព័ទ្ធជុំវិញពួកគេ
ជំរុញភាពងងឹតមកលើពួកគេ
ដើម្បីលាក់បាំងព្រះយេស៊ូវពីពួកគេ
ធ្វើអោយភ្នែករបស់គេបែរទៅរកភា
ពងងឹត ដែលនៅជុំវិញពួកគេ
ហើយពួកគេក៏មិនស្មោះត្រង់ជាមួយ
ព្រះ បន្ទាប់មក
ពួកគេក៏រអ៊ូរទាំទាស់នឹងទ្រង់។
សុវត្ថិភាពតែមួយគត់របស់ពួកគេ
គឺការចោលភ្នែករបស់គេសំឡឹងទៅ
លើ។

សាតាំងបានចោទប្រកាន់ទៅលើរាស្ត្ររបស់ព្រះ ហើយនៅពេលដែលបរិយាកាសដ៏ពិសពុល ពីទេវតាអាក្រក់ទាំងនេះ បានគ្របសង្កត់ជុំវិញពួកអ្នកដែលហាត់ហៅរទាំងនោះ ទេវតាដែលបានការពារពួកគេ បានបន្តត្រដាងស្លាបលើពួកគេ ដើម្បីកំចាត់ភាពងងឹតយ៉ាងក្រាស់ ដែលនៅជុំវិញគេ។

ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សខ្លះមិនបានចូលរួមក្នុងការឈឺចាប់ និងការអង្វរករទេ។ គេហាក់ដូចជាមិនខ្វាយខ្វល់ និងមិនរវីរវល់ពីអ្វីទាំងអស់។ គេមិនបានប្រឆាំងនឹងភាពងងឹតនៅ

ជុំវិញខ្លួនគេឡើយ
ហើយគេបានត្រូវខ្ទប់ដោយភាពងងឹត ដូចជាពពកយ៉ាងក្រាស់ វិញ។
ទេវតារបស់ព្រះបានចាកចេញពីគេ
ហើយបានយាងទៅឯជំនួយរបស់អ្នកដែលស្មោះត្រង់
និងអ្នកអធិស្ឋាន។
ខ្ញុំបានឃើញទេវតារបស់ព្រះ
ប្រញាប់ប្រញាល់ទៅឯ
ជំនួយរបស់អ្នកដែលបានខំប្រឹងប្រែងអស់ពីកម្លាំង
ដើម្បីទប់ទល់នឹងទេវតាអារក្ស
និងខំប្រឹងប្រែងជួយខ្លួនឯង
ដោយអំពាវនាវទៅព្រះ
ដោយស្មារតីលះបង់។
ប៉ុន្តែទេវតាបានចាកចេញពីអ្នកដែ

លមិនខំប្រឹងប្រែងជួយខ្លួនឯង
ហើយពួកគេក៏បាត់ពីភ្នែកខ្ញុំទៅ។

នៅពេលដែលអ្នកអធិស្ឋានទាំងនេះ
បានបន្តសំរែកដ៏ស្មោះត្រង់របស់គេ
ពេលនោះ
កាំរស្មីនៃពន្លឺមកពីព្រះយេស៊ូវបានម
កឯពួកគេ
ហើយបានលើកទឹកចិត្តពួកគេ
និងបានចែងចាំងទៅលើមុខរបស់
គេ។

ខ្ញុំបានសួរពីអត្ថន័យនៃការរែងស្មែ
ដែលខ្ញុំបានឃើញទាំងនេះ។
ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំថា
បានកើតឡើងដោយទីបន្ទាល់យ៉ាង
ចំៗ

ដែលចេញពីក្រុមប្រឹក្សានៃទីបន្ទាល់ពិតឡើងឡើវិសេ។
វានឹងមានឥទ្ធិពលរបស់វា
លើចិត្តរបស់អ្នកទទួលទីបន្ទាល់
ហើយវានឹងដឹកនាំអោយលើកដំកើងភាពជាគំរូ
និងបង្ករមកនូវសេចក្តីពិតយ៉ាងចំៗ
។
អ្នកខ្លះនឹងមិនទទួលទីបន្ទាល់ដ៏ពិតនោះទេ។
គេនិងក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងទីបន្ទាល់នេះ ហើយនឹង
បណ្តាលអោយមានការសៅហ្មង
ក្នុងចំណោមរាស្ត្ររបស់ព្រះ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
សាក្សីនៃទីបន្ទាល់ដ៏រស់មិនទាន់បា

នគេគោរពបានពាក់កណ្តាលទេ។
ទីបន្ទាល់ដ៏រឹងមាំ
ដែលជាវាសនារបស់ពួកជំនុំធ្លាក់ចុះ
ត្រូវបានគេគោរពដោយពន្លឺប្រសិន
បើគេមិនបដិសេធទាំងស្រុងទេ។
ទីបន្ទាល់នេះ
ត្រូវតែធ្វើការសំរេចចិត្តយ៉ាងជ្រាល
ជ្រៅ
ហើយអ្នកណាដែលទទួលវាពិតជា
ទទួលវាទាំងអស់
និងស្តាប់បង្គាប់វាហើយត្រូវបានសំ
អាតអោយបរិសុទ្ធ។

ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
ចូរកត់ត្រាចុះ
រំពេចនោះខ្ញុំបានឮសំឡេងដូចជាឧ
ប្បករណ៍តន្ត្រីជាច្រើន

ទាំងឮជាបទយ៉ាងពិរោះរណ្ដំស្រុះគ្នា
ឥតទាស់។ វាពិរោះជាង
ភ្លេងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំធ្លាប់បានឮ។
វាហាក់ដូចជាពោរពេញដោយសេច
ក្ដីមេត្តាករុណា ការអាណិតអាសូរ
និងក្ដីអំណរដ៏បរិសុទ្ធយ៉ាងខ្ពស់ត្រ
ដែត។
វាធ្វើអោយរំភើបដល់រាងកាយខ្ញុំទាំ
ងមូល។ ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
ចូរអ្នកមើល
ពេលនោះការចាប់អារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ
បានបែរទៅឯក្រុម
ដែលខ្ញុំបានឃើញពីមុន
ដែលត្រូវបានធ្វើអោយសៅហ្មង
យ៉ាងដំណំ។ ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំ
នូវអ្នកដែលខ្ញុំបានឃើញពីមុន
កំពុងយំសោក

និងអធិស្ឋានដោយវិញ្ញាណនៃក្ដីទុក្ខ
សោក។ ខ្ញុំបានឃើញទេវតា
ដែលថៃរក់ព្រាមួយក្រុមដែលជំរុញពួ
កគេ បានបន្ថែមចំនួនមួយជាពីរ
ហើយបានបំពាក់អាវុធអោយគេ
តាំងពីក្បាលដល់ជើង។
ពួកគេបានធ្វើចលនាតាមរបៀបយ៉ា
ងត្រឹមត្រូវ និងហ្មឹងម៉ាត់
ដូចជាទាហានមួយក្រុមដូច្នេះដែរ។
ទឹកមុខរបស់គេបានបង្ហាញពីជម្លោះ
ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ដែលគេបាន រងទ្រាំ
គឺការពិបាកដ៏ឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង
ដែលបានកន្លងផុតទៅ។
តែលក្ខណៈពិសេសរបស់គេបានក
ត់ចំណាំ
ដោយកំហឹងពីខាងក្នុងដ៏ខ្លាំងក្លារប
ស់គេ

ដែលឥឡូវនេះចែងចាំងជាមួយនឹង
ពន្លឺ និងសិរីល្អនៃស្ថានសួគ៌។
គេបានជ័យជំនះ
ហើយមានការដឹងគុណយ៉ាងជ្រាល
ជ្រៅ បានចេញពីពួកគេ
ព្រមទាំងក្តីអំណរដ៏ពិសិដ្ឋ
និងបរិសុទ្ធ។

ចំនួននៃក្រុមនេះបានចុះថយ។
ខ្លះត្រូវបានគេធ្វើអោយសៅហ្មង
ហើយបានចាកចេញទៅដោយខ្លួន
ឯង។ អ្នកដែលមិនយកចិត្តទុកដាក់
និងព្រងើយកន្តើយ
ដែលមិនចូលរួមជាមួយអ្នក
ដែលបានអោយតម្លៃទៅលើជ័យជំ
នះ
និងសេចក្តីសង្គ្រោះល្មមនឹងការឈឺ

ចាប់ខ្លាំង ធ្ងន់ធ្ងរ
និងអង្វរករសុំការរួបរួមមិនបានឡើ
យ
ហើយពួកគេត្រូវបានទុកអោយនៅ
ពីក្រោយភាពងងឹត
ហើយចំនួនរបស់គេត្រូវបានបន្ថែម
ដោយអ្នកដែលមានសេចក្តីពិត
ហើយបង្កើតជាក្រុមឡើង។
ទេវតាអារក្សនៅតែជំរុញពួកគេ
ប៉ុន្តែពួកវាមិនអាចមានអំណាចទៅ
លើគេឡើយ។

ខ្ញុំបានឮអ្នកដែលប្រដាប់កាយដោ
យអាវុធ បាននិយាយនូវសេចក្តីពិត
ដោយ អំណាច។
វាបានជះឥទ្ធិពលជាខ្លាំង។
ខ្ញុំបានឃើញអ្នកដែលត្រូវបានគេចា

ប់ចងប្រពន្ធ ខ្លះដែលប្ដីបានចង
កូនខ្លះដែលឪពុកម្ដាយបានចង។
អ្នកស្មោះត្រង់ដែលត្រូវបានរារាំង
ឬការពារពីការឮសេចក្ដីពិត
ឥឡូវនេះបានចាប់យកសេចក្ដីពិត
ដែលគេបាននិយាយ
ដោយយកចិត្តទុកដាក់។
ការភិតភ័យដោយសារបងប្អូនគេទាំ
ងឡាយបានបាត់បង់ ទៅ។
សេចក្ដីពិតតែមួយគត់
បានលើកដំកើងពួកគេ។
វាគឺជាសេចក្ដីស្រឡាញ់
និងមានតម្លៃជាងជីវិតទៅទៀត។
គេបានស្រេកឃ្លានសេចក្ដីពិត។
ខ្ញុំបានសួរថា
តើអ្វីទៅដែលធ្វើអោយមានការផ្លា
ស់ប្រែដូច្នេះ។

ទេវតាមួយអង្គបានឆ្លើយថា
វាគឺជាភ្លៀងចុងរដូវការសំរាកពីព្រះវ
ត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់
សំរែកដ៏រំពងរបស់ទេវតាទីបី។
អំណាចដ៏ខ្លាំងពូកែបាននៅជាមួយ
នឹងអ្នក
ដែលបានជ្រើសតាំងទាំងនេះ។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
ចូរមើលការចាប់អារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ
បានបំបែរទៅរកអ្នកអាក្រក់
និងអ្នកមិនជឿ។
ពួកគេទាំងអស់គ្នាជ្រួលជ្រើម។
កម្លាំងចិត្ត
និងអំណាចនៃរាស្រ្តរបស់ព្រះ
បានងើបឡើង
ហើយបានធ្វើអោយគេខឹងជាខ្លាំង។
ការច្របូកច្របល់មាននៅគ្រប់ជ្រុង

។
ខ្ញុំបានឃើញគេបានចាត់វិធានការ
ទាស់នឹងក្រុម ដែលមានអំណាច
និងពន្លឺរបស់ព្រះនេះម្តងទៀត។
ភាពងងឹតកាន់តែក្រាស់ឡើងនៅជុំវិ
ញពួកគេ តែគេបានឈរមាំមួន
ទុកចិត្តលើព្រះ
នឹងស្រឡាញ់ទ្រង់ដដែល។
ខ្ញុំបានឃើញពួកគេបានអន្ទះសារ។
បន្ទាប់មកខ្ញុំបានឮពួកគេស្រែកទៅ
កាន់ព្រះដោយស្មោះស្ម័គ្រ។
គេស្រែកឥតឈប់ឈរ
ទាំងថ្ងៃទាំងយប់។
ខ្ញុំបានឮសំឡេងនោះថា
ឱព្រះអម្ចាស់អើយ
សូមអោយព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសំ
រេច

ប្រសិនបើវាអាចជាការសរសើរតំកើងព្រះនាមទ្រង់ សូមរៀបចំផ្លូវដើម្បីរំដោះរាស្ត្រទ្រង់ សូម រំដោះយើងខ្ញុំពីអ្នកមិនជឿ ដែលនៅជុំវិញយើងខ្ញុំ គេប្រុងនឹងសម្លាប់យើងខ្ញុំហើយ ប៉ុន្តែព្រះពាហុទ្រង់អាចសង្គ្រោះបាន ។ ទាំងអស់នេះគឺជាពាក្យ ដែលខ្ញុំចាំ។ គេហាក់បីដូចជាដឹងយ៉ាងច្បាស់នូវការមិនគួរគម្បីរបស់គេ គេបានបង្ហាញការចុះចូលទាំងស្រុងទៅក្នុង ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ហើយគ្រប់គ្នាបានអង្វរករយ៉ាងស្មោះអស់ពីចិត្ត ដោយគ្មានការរង់ចាំ និងកញ្ជក់យកការរំដោះខ្លួនយ៉ាងរហ័សដូចយ៉ាកុប។

បន្ទាប់ពីការចាប់ផ្តើមសំរែកដ៏ស្មោះត្រង់របស់គេបន្តិច
ទេវតាបានទៅរំដោះគេដោយអាណិតអាសូរ។
ប៉ុន្តែទេវតាជាមេបញ្ជាការមួយខ្ពស់មិនព្រមប្រគល់ពួកគេមកឡើយ។
ទេវតានោះបានមានបន្ទូលថា
ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះមិនទាន់បានសំរេចទេ។
គេត្រូវតែផឹកពីពែងនេះ។
គេត្រូវតែមុជដោយការជ្រមុជទឹក។

រំពេចនោះខ្ញុំបានឮព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះ ដែលបានអង្រួនផ្ទៃមេឃនិងផែនដី។
មានការរញ្ជួយផែនដីយ៉ាងខ្លាំង។

អាគារជាច្រើនបានរញ្ជួយ
ហើយរលំដួលគ្រប់ទិសទី។
ពេលនោះខ្ញុំបានឮសូរសំរែកនៃជ័យ
ជំនះដ៏កងរំពង
ព្រមទាំងសំឡេងភ្លេងយ៉ាងឮ
និងច្បាស់ៗ។
ខ្ញុំបានមើលទៅឯក្រុមមួយ
ដែលមុននេះបន្តិច
មានការទុក្ខព្រួយ និងជាប់ចំណង។
ការបង្ខាំងរបស់គេត្រូវបានគេបង្វែរ
។
ពន្លឺដ៏ភ្លឺបានចែងចាំងទៅលើពួកគេ
។
ពេលនោះមើលទៅគេល្អជាខ្លាំង។
ការខ្វល់ខ្វាយ
និងសញ្ញានៃការទុក្ខព្រួយបានបាត់
បង់ទៅ។ សុខភាពល្អ

និងសម្រស់បានត្រូវគេមើលឃើញ
នៅលើទឹកមុខរបស់គេគ្រប់គ្នា។
សត្រូវរបស់គេជាអ្នកមិនជឿ
ដែលនៅជុំវិញគេ ដូចមនុស្សស្លាប់។
គេមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងពន្លឺ
ដែលចាំងទៅលើអ្នកដែលបានរំ
ដោះចេញដ៏បរិសុទ្ធនោះឡើយ។
ពន្លឺ និងសិរីល្អនេះនៅពីលើពួកគេ
រហូតដល់គេបានឃើញព្រះយេស៊ូវ
នៅក្នុងពពកលើមេឃ ហើយ
ក្រុមអ្នករងទុក្ខបានផ្លាស់ប្រែមួយរំ
ពេច ក្នុងមួយប៉ព្រិចភ្នែក
ពីសិរីល្អមួយ ទៅសិរីល្អមួយ។
ហើយផ្នូរជាច្រើនបានរបើកឡើង
រួចពួកបរិសុទ្ធបានក្រោកឡើង
ប្រដាប់កាយដោយការមិនចេះស្លាប់
បញ្ចេញសំរែកជ័យឃោសលើសេច

ក្តីស្លាប់ និងលើផ្ទូរ
ហើយរួបរួមជាមួយអ្នកបរិសុទ្ធដទៃទៀត
ដែលត្រូវបានលើកឡើងទៅជួបព្រះអម្ចាស់របស់គេ នៅលើអាកាស
នៅពេលដែលសំឡេងត្រែដ៏កងរំពង បន្លឺពីសិរីល្អ និងជោគជ័យ
បានចេញពីអណ្តាតរបស់អ្នកមិនស្លាប់គ្រប់គ្នា
ហើយអណ្តែតចេញពីបបូរមាត់របស់អ្នកសុចរិត
និងអ្នកបរិសុទ្ធគ្រប់ៗគ្នា។

សូមអានទំនុកដំកើង ជំពូក៨៦, ហូសេ ៦:៣, ហាកាយ ២:២១-២៣,

ម៉ាថាយ ១០:៣៥-៣៩, ២០:២៣,
អេភេសូរ ៦:១០-១៨,
ថែស្សាឡូនីចទី១ ៩:១៩-១៨,
វិវរណៈ ៣:១៩-២២។

ជំពូកទី៣៣ - អំពើបាបរបស់ទីក្រុងបាប៊ីឡូន

ខ្ញុំបានឃើញសភាពរបស់ពួកជំនុំផ្សេងៗគ្នាជាច្រើន តាំងពីទេវតាទីពីរបានប្រកាសពីការធ្លាក់ចុះរបស់គេមក។ ពួកគេបានធ្វើខុសកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ តែគេនៅតែរក្សាឈ្មោះថាជាសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទដដែល។ វាមិនអាចបែងចែកពួកគេចេញពីលោកីយ៍ឡើយ។ គ្រូគង្វាលរបស់គេបានយកអត្ថបទពីលោកីយ៍ ហើយអធិប្បាយពីរឿងដែលងាយស្រួល។ ចិត្តធម្មជាតិរបស់មនុស្សគ្មានការប្រឆាំងនឹងរឿងនេះឡើយ។

មានតែអំណាច
និងព្រលឹងនៃសេចក្ដីពិត
សេចក្ដីសង្គ្រោះទេ
ដែលចិត្តរបស់លោកីយ៍ស្អប់ខ្ពើម។
គ្មានអ្វីនៅក្នុងការងារដ៏មានប្រជាប្រិយ៍
ដែលបំផុសកំហឹងរបស់សាតាំងដែលធ្វើអោយអ្នកមានបាបញ័ររន្ធត់
ឬអនុវត្តទៅលើចិត្ត
និងស្មារតីនៃសេក្ដីពិតដ៏គួរអោយភ័យខ្លាចរបស់ការជំនុំជំរះ
ដែលនឹងមកដល់នៅពេលឆាប់ៗ
នេះឡើយ។
ជាទូទៅមនុស្សតែងតែពេញចិត្តនឹងការល្អ ដែលគ្មានសេចក្ដីពិត
ហើយគេនឹងបន្ថែម និងគាំទ្រថាជារឿងសាសនា។

ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
គ្មានអ្វីតូចជាងគ្រឿងសឹកនៃសេចក្តី
សុចរិតទាំងមូល អាចមានជ័យជំនះ
និងរក្សាជ័យជំនះលើភាពងងឹតឡើ
យ សាតាំង បានយកតួនាទី
ជាអង្គការរបស់ពួកជំនុំទាំងស្រុង។
ការនិយាយ
និងទង្វើរបស់មនុស្សត្រូវបានគេយ
កមកដាក់ជំនួសអោយសេចក្តីពិត
នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា មិត្តភ័ក្តិ
និងវិញ្ញាណរបស់លោកីយ៍
គឺជាសត្រូវជាមួយនឹងព្រះ។
នៅពេលដែលសេចក្តីពិត
ក្នុងភាពងាយស្រួល
នឹងកម្លាំងរបស់វាមានហាក់
ដូចជាព្រះយេស៊ូវត្រូវបាននាំមកទា

ស់នឹងវិញ្ញាណរបស់លោកីយ៍
វាដាស់វិញ្ញាណនៃការបៀតបៀនភ្លា
ម។ មានមនុស្សជាច្រើន
ច្រើនមែនទែនដែលអះអាងថា
ជាគ្រីស្ទាន តែមិនស្គាល់ព្រះ។
លក្ខណៈនៃចិត្តពីធម្មជាតិរបស់គេមិ
នបានផ្លាស់ប្ដូរឡើយ
ហើយគំនិតលោកីយ៍នៅមានជាស
ត្រូវជាមួយនឹងព្រះដដែល។
ពួកគេគឺជាអ្នកបំរើដ៏ស្មោះត្រង់របស់
សាតាំងផ្ទាល់
ថ្វីបើគេបានប្រើប្រាស់ឈ្មោះផ្សេងក៏
ដោយ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
តាំងពីព្រះយេស៊ូវបានចាកចេញពីក
ន្លែងបរិសុទ្ធ

នៃទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌
ហើយបានយាងចូលទៅក្នុងវាំងនន
ទីពីរ
ពួកជំនុំត្រូវបានបោះបង់ចោលដូច
ជាសាសន៍យូដាដែរ
ហើយគេបានបំពេញដោយបក្សីមិន
ស្អាត និងគួរអោយស្អប់ខ្ពើម។
ខ្ញុំបានឃើញភាពទុច្ចរិត
និងអំពើហឹង្សាជាច្រើននៅក្នុងពួកជំ
នុំ តែគេនៅតែអះអាងថា
គេជាគ្រីស្ទាន។ ការអះអាងរបស់គេ
ការអធិស្ឋានរបស់គេ
និងពាក្យសំដីរបស់គេ
គឺជាការស្អប់ខ្ពើមនៅចំពោះ
ព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះ។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
ព្រះនឹងមិនហិតក្លិនការប្រជុំរបស់គេ

ឡើយ។ ភាពកំណាញ់ ការបំភ័ន្ត
និងការឆបោកត្រូវបានពួក
គេអនុវត្តដោយគ្មានការភ្ញាក់រឭក។
ហើយលើសពីនេះទៅទៀត
លក្ខណៈអាក្រក់ទាំងអស់នេះ
គេបានបំភ័ន្តរូបរាងខាងក្រៅនៃសា
សនា។ ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំ
ពីអំនួតរបស់ពួកជំនុំតែខាងក្រៅ។
ព្រះមិនបានគង់នៅក្នុងគំនិតរបស់
គេទេ
ប៉ុន្តែគំនិតលោកីយ៍របស់គេបាននៅ
ពីលើពួកគេ។
គេតុបតែងរូបកាយដែលត្រូវស្លាប់
ដ៏កំសត់របស់គេ
ហើយសំឡឹងមើលខ្លួនឯងដោយកា
រពេញចិត្ត និងអំណររីករាយ។
ព្រះយេស៊ូវ និងទេវតា

របស់ទ្រង់បានទតមើលទៅកាន់ពួក
គេដោយកំហឹង។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា អំពើ បាប
និងអំនួតរបស់គេបានឮដល់ស្ថាន
សួគ៌ហើយ។
ចំណែករបស់គេត្រូវបានរៀបចំហើ
យ។ សេចក្ដីយុត្តិធម៌
និងការជំនុំជំរះបានដេកលង់លក់
យ៉ាងយូរ
ប៉ុន្តែនឹងក្រោកឡើងនៅពេលឆាប់ៗ
ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលថា
ការសងសឹកនោះស្រេចនឹងអញអ
ញនឹងសងដល់គេ។ គេបានដឹង
ពីការគំរាមយ៉ាងគួរអោយភ័យខ្លាចរ
បស់ទេវតាទីបី
ហើយគេនឹងផឹកពីសេចក្ដីក្រោធរប
ស់ព្រះ។

ហើយពួកទេវតាអាក្រក់យ៉ាងច្រើន
ឥតគណនា
បានពង្រាយពាសពេញផែនដីទាំង
មូល។ ពួកជំនុំ
និងអង្គការសាសនាទាំងឡាយត្រូវ
បានព័ទ្ធជុំវិញដោយពពួកទេវតាអា
ក្រក់។
ហើយវាសំឡឹងមើលទៅអង្គការសា
សនាទាំងនោះ ដោយភាពអំណរ
ដ្បិតរូបរាងរបស់ សាសនា
ត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយភាពឧក្រិ
ដ្ឋ និងទុច្ចរិតយ៉ាងក្រៃលែង។

ទេវតាទាំងអស់
ទតមើលដោយការតូចចិត្តមកលើម
នុស្សជាតិ
ដែលជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះ

ដែលត្រូវបានបញ្ចូះដល់ភាពថោក
ទាបយ៉ាងជ្រៅបំផុត
ហើយបានដាក់នូវកំរិតទាប
ដូចសត្វតិរច្ឆានដោយមនុស្សដូចគ្នា
។ តែគេបានអះអាងថា
ជាអ្នកដើរតាមព្រះអង្គសង្គ្រោះ
ជាទីស្រឡាញ់
ដែលសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់
មិនបានយកចេញឡើយ
នៅពេលដែលទ្រង់បានទតឃើញ
សេចក្តីទុក្ខសោករបស់មនុស្សទាក់
ទងខាងផ្លូវចិត្ត
នៅក្នុងអំពើបាបដ៏ធំសំបើម
និងឈឺចាប់
ហើយទាក់ទងជាមួយនឹងទាសភាព
និងព្រលឹងរបស់មនុស្ស។
ទេវតាបានកត់ត្រារឿងនេះទាំងអស់

។ វាត្រូវបាន
ទេវតាកត់ត្រានៅក្នុងសៀវភៅមួយ
។ ទឹកភ្នែកនៃអ្នកមានជំនឿ
និងស្រឡាញ់យ៉ាងស៊ប់
បុរសដែលជាប់ចំណង
ស្ត្រីដែលជាប់ចំណង ឪពុកម្ដាយ
កូន បងប្អូនប្រុស
បងប្អូនស្រីទាំងឡាយ
ត្រូវបានទុកជាប់នៅស្ថានសួគ៌។
ការឈឺចាប់របស់មនុស្ស
ត្រូវបានគេយកទៅពីកន្លែងមួយទៅ
កន្លែងមួយ ហើយត្រូវបានគេលក់
និងទិញថែមទៀត ផង។
ព្រះនឹងទប់កំហឹងរបស់ទ្រង់តែបន្តិច
ទៀតទេ។
សេចក្ដីក្រោធរបស់ទ្រង់បានឆេះ
ទាស់នឹងសាសន៍នេះ

ហើយជាពិសេសទាស់នឹងអង្គការសាសនា
ដែលបានអោយសេចក្ដីយល់ព្រម
និងបានភ្ជាប់ខ្លួនគេដោយផ្ទាល់
ជាមួយនឹងទំនឹញដ៏រន្ធត់នេះ។
ភាពអយុត្តិធម៌បែបនេះ
ការប្រឆាំងបែបនេះ
ការឈឺចាប់បែបនេះ
អ្នកដែលអះអាងថា
ជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវជាច្រើន
អ្នកស្លូតបូត និងទន់ទាបជាច្រើន
អាចមើលឃើញយ៉ាងពិបាក។
ហើយពួកគេជាច្រើនអាចទទួលយក ដោយការពេញចិត្ត
ដ៏គួរអោយស្អប់ខ្ពើមមនុស្សជាច្រើន
ឥតគណនាទាំងនេះឈឺចាប់ខ្លួនឯង
ហើយនៅតែបានថ្វាយបង្គំព្រះ

ដដែល។ វាគឺជាការចំអកយ៉ាងខ្លាំង ហើយសាតាំងសប្បាយចំពោះរឿងនេះ និងបន្ទោសដល់ព្រះយេស៊ូវ និងទេវតារបស់ទ្រង់ដដែលៗ ដោយជោគជ័យនៃស្ថាននរក ដោយនិយាយថា សិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទគឺជាមនុស្សដូច្នេះឯង?

អ្នកដែលអះអាងថាជាគ្រីស្ទានទាំងនោះ បានឃើញការរងទុក្ខវេទនារបស់ទុក្ករបុគ្គល ហើយទឹកភ្នែកក៏ហូរកាត់ថ្ពាល់ទាំងគូរបស់គេ។ គេឆ្ងល់អំពីមនុស្សមានចិត្តរឹង ប្រព្រឹត្តិអំពើឃោរឃៅដ៏អមនុស្សធ

ម៉ ទៅរកមនុស្សជាតិដូចគ្នា
ហើយនៅពេលជាមួយគ្នានោះ
គេបានយកមនុស្សដូចគ្នាជាទាសក
រ។ ហើយមិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទេ
គេកាត់ផ្តាច់ចំណងធម្មជាតិ
ហើយគៀបសង្កត់ដល់មនុស្សដូចគ្
នា ពីមួយថ្ងៃ ទៅមួយថ្ងៃ
យ៉ាងឃោរឃៅ។
ពួកគេអាចធ្វើទារុណកម្ម
ជាច្រើនដោយអំពីឃោរឃៅ
ឥតបង្អង់ដៃដូចជាអំពើឃោរឃៅ
ដែលពួកនិយមប៉ាប
និងអ្នកមិនជឿបានអនុវត្តទៅលើអ្ន
កគ្រីស្ទានដែរ។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
នៅថ្ងៃជំនុំជំរះរបស់ព្រះ
ពួកប៉ាបនិយម

និងអ្នកមិនជឿនឹងទ្រាំបានជាងពួក
មនុស្សទាំងនេះ។ សំរែក
និងការឈឺចាប់របស់អ្នកដែលគេជិះ
ជាន់បានឮដល់ស្ថានសួគ៌
ហើយទេវតាឈរដោយងឿងឆ្ងល់
នៅជិតអ្នកមានចិត្តរឹង រួស
ដោយឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង
មនុស្សនៅក្នុងរូបភាពនៃអ្នក
ដែលបានបង្កើតគេមក បាន
ធ្វើអាក្រក់ទៅលើមនុស្សដូចគ្នា។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
ឈ្មោះពួកទាំងនេះត្រូវបានសរសេរ
ដោយឈាម បានខ្វែងដោយគំនូស
ដោរជន់ដោយទឹកភ្នែក
នៃអ្នកដែលមានការឈឺចាប់យ៉ាងខ្
លាំង ដោយសារគេដុតទាំងរស់។
សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ

នឹងមិនឈប់ឡើយ
ទាល់តែទ្រង់បានធ្វើអោយដីនៃពន្លឺ
បានផឹកកករ
ពីពែងនៃសេចក្ដីក្រោធរបស់ទ្រង់
និងទាល់តែទ្រង់បានប្រទាន
រង្វាន់ដល់ទីក្រុងបាបីឡូនមួយជាពីរ
។ ចូរអោយរង្វាន់ដល់គេ
ដូចដែលគេបានអោយដល់អ្នកទ្វេដ
ងទៅគេតាមការងារ
ដែលគេបានធ្វើមកលើអ្នក
នៅក្នុងពែងដែលគេបានបំពេញ។
ចូរបំពេញអោយគេវិញមួយជាពីរ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ម៉េរបស់ទាសករនឹងត្រូវតែឆ្លើយទៅ
នឹងមនុស្សទាសកររបស់ខ្លួន
ដែលខ្លួនបានគ្រប់គ្រងក្នុងស្ដង់ដា

និងអំពើបាបទាំងអស់របស់ទាសករ
នឹងត្រូវធ្លាក់មកលើចៅហ្វាយនោះ។
ព្រះមិនអាចយកទៅស្ថានសួគ៌
នូវទាសករដែលគេបានរក្សាទុកក្នុង
ភាពល្ងង់ខ្លៅ
និងភាពថោកទាបមិនដឹងពីព្រះ
សោះ មិនដឹងពីព្រះគម្ពីរសោះ
មិនខ្លាច
អ្វីក្រៅពីរំពាត់ខ្សែតីរបស់ចៅហ្វាយ
ខ្លួន និងមិនលើកដំកើងតួនាទីណា
ដូចជាចៅហ្វាយជាសត្វតិរច្ឆានរប
ស់ខ្លួននោះឡើយ។
ប៉ុន្តែទ្រង់យកអ្នកធ្វើការល្អបំផុត
ដែលព្រះដ៏មានការអាណិតអាសូរវិ
ញ។ វាធ្វើដូចជាមិនមែនជាវា
នៅពេលដែលចៅហ្វាយនោះ
ទទួលឈឺចាប់ដោយការវេទនាចុង

ក្រោយទាំងប្រាំពីរ
ហើយរស់ឡើងវិញ ជាលើកទីពីរ
និងទទួលការស្លាប់ដ៏គួរអោយខ្លាច
ជាលើកទីពីរ។
ពេលនោះសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះនឹ
ងត្រូវ បានស្ងប់។

សូមអាន អេម៉ូស ៥:២១, រ៉ូម
១២:១៩, វិវរណៈ ១៩:៩-១០,
១៨:៦។

ជំពូកទី៣៩ - សម្រែកយ៉ាងខ្លាំង

ខ្ញុំបានឃើញទេវតាប្រញាប់ប្រញាល់ទៅមកនៅស្ថានសួគ៌។ លោកបានចុះទៅកាន់ផែនដី ហើយបានឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌វិញ រៀបចំសំរាប់ការសំរេចព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់អ្វីមួយ។ រួចខ្ញុំបានឃើញទេវតាដ៏មានបារមីមួយ អង្គទៀតត្រូវបានបង្គាប់អោយចុះទៅផែនដី ហើយរួមសំឡេងជាមួយទេវតាទីបី ដើម្បីផ្តល់កម្លាំង និងអំណាចទៅលើដំណឹងរបស់លោក។ អំណាចនិង

សិរីល្អដ៏ខ្លាំងអស្ចារ្យត្រូវបានប្រទាន
ដល់ទេវតានោះ
ហើយនៅពេលដែលលោកបានចុះ
ទៅផែនដី
លោកបានបំភ្លឺដោយសិរីល្អរបស់
លោក។ ពន្លឺបាននៅខាងមុខ
និងតាមក្រោយទេវតានោះ
ចាំងចូលទៅគ្រប់ទិសទី
នៅពេលដែលលោកបានស្រែកដោ
យសំលេងខ្លាំងៗថា
ទីក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏ជាធំ
បានរលំហើយ បានរលំហើយ។
ហើយបានក្លាយជាទីលំនៅរបស់អា
រក្ស និងជារន្ធរបស់វិញ្ញាណអាក្រក់
និងជាទ្រុងរបស់បក្សីមិនស្អាត
និងគួរអោយស្អប់ខ្ពើមគ្រប់មុខ។
ដំណឹងនៃការដួលរលំរបស់ទីក្រុង

បាបីឡូន
ដូចដែលទេវតាទីពីរបានប្រកាស
ត្រូវបានប្រកាសម្តងទៀត ជាមួយ
នឹងការបន្ថែមនៃការពុករលួយ
ដែលបានចូលទៅក្នុងពួកជំនុំតាំងពី
ឆ្នាំ១៨៤៤។
ការងាររបស់ទេវតានេះមកចំពេល
ហើយ
រួមនៅក្នុងការងារដ៏ធំចុងក្រោយរប
ស់ទេវតាទីបី
នៅពេលដំណឹងនោះកំពុងពុខ្លាំង
ឡើង នៅក្នុងសំរែកយ៉ាងខ្លាំងមួយ។
ហើយរាស្រ្តរបស់ព្រះត្រូវបានរៀបចំ
នៅគ្រប់ទិសទី
អោយឈរនៅក្នុងពេលវេលានៃសេ
ចក្តីល្បួង
ដែលនឹងជួបនៅពេលឆាប់ៗនេះ។

ខ្ញុំបានឃើញពន្លឺយ៉ាងខ្លាំងនៅលើពួកគេ ហើយពួកគេបាន
រួបរួមជាមួយនឹងដំណឹងនោះ
ព្រមទាំងប្រកាសដោយគ្មានការភ័យខ្លាច ដោយអំណាចយ៉ាងខ្លាំង
នូវសាររបស់ទេវតាទីបី។

ព្រះបានបញ្ជូនទេវតាពីស្ថានសួគ៌
អោយមកបន្ថែមលើទេវតាដ៏មានចេស្តាហើយខ្ញុំបានឮសំឡេង
ដែលហាក់ដូចជាបានឮគ្រប់ទិសទី
ពាស្រ្តរបស់ខ្ញុំអើយ
ចូរដកខ្លួនចេញពីវា
ដ្បិតអំពើបាបរបស់វាបានទៅដល់
ស្ថានសួគ៌ហើយ
ហើយព្រះបាននឹកចាំពីការទុច្ចរិតរបស់វា។

ដំណឹងនេះហាក់ដូចជាការបន្ថែម
ទៅលើដំណឹងរបស់ទេវតាទីបី
ហើយបានរួមគ្នាដូចជាសម្រែកនា
ពេលកណ្ដាលអាធ្រាត្រ
បានរួបរួមគ្នាជាមួយនឹងដំណឹងរប
ស់ទេវតាទីពីរ នៅឆ្នាំ១៨៤៤ដែរ។
សិរីល្អរបស់ព្រះបានសណ្ឋិតលើពួក
បរិសុទ្ធដ៏អត់ធ្មត់ដែលរង់ចាំ
ហើយគេផ្ដល់ការប្រមាណចុងក្រោ
យដ៏រឹងមាំ
ដោយប្រកាសអំពីការធ្លាក់ចុះរបស់
ទីក្រុងបាបីឡូន
ហើយហៅរាស្ត្ររបស់ព្រះអោយចេ
ញពីទីក្រុងនោះ
ដើម្បីអោយគេរួចពីវាសនាដ៏គួរអោ
យខ្លាចរបស់វា។

ពន្លឺដែលបានចាំងមកលើអ្នករង់ចាំ
បានភ្លឺសព្វទិសទី
និងអ្នកដែលមានពន្លឺ នៅក្នុងពួកជំនុំ
ដែលមិនបានព្
និងមិនបានបដិសេធដំណឹងទីបី
ហើយបានឆ្លើយតបនឹងការត្រាស់
ហៅ
និងបានចេញពីពួកជំនុំដែលដួលរ
លំ។
មនុស្សជាច្រើនមានការទទួលខុស
ត្រូវយ៉ាងយូរ
តាំងពីដំណឹងនេះត្រូវបានផ្តល់អោ
យ និងពន្លឺបានចាំងលើពួកគេមក
ហើយគេមានឱកាសនឹងជ្រើសរើស
យកជីវិត ឬសេចក្តីស្លាប់។
អ្នកខ្លះបានជ្រើសរើសយកជីវិត
ហើយបានឈរនៅជាមួយព្រះអម្ចា

ស់របស់គេ
និងរក្សាគ្រប់ទាំងបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់។
ដំណឹងទីបីបានធ្វើការងាររបស់ខ្លួន
មនុស្សទាំងអស់ត្រូវបានសាកល្បង
ដោយដំណឹងនោះហើយអ្នកសុចរិត
ត្រូវបានហៅចេញពី
អង្គការសាសនានោះ។
អំណាចដ៏ច្រើនលើសលុបបានធ្វើ
ការនៅក្នុងអ្នកស្មោះត្រង់
នៅពេលដែលការបង្ហាញអំណាចរ
បស់ព្រះគ្រប់គ្រងដោយកោតខ្លាច
ហើយទប់បងប្អូន
និងមិត្តភ័ក្តិគេកុំឱ្យប្រើអំណាចរបស់
គេ ដើម្បីរារាំងអ្នកដែលដឹង
ពីការងាររបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះម
កលើពួកគេ។ ការត្រាស់ហៅចុង
ក្រោយ

ត្រូវបានប្រកាសរហូតដល់ទាសករ
ដ៏ក្រីក្រ និងអ្នកដែលមានជំនឿ
ក្នុងចំណោម ពួកគេ
ដោយការបន្ទាបខ្លួន
បញ្ចេញចម្រៀងនៃអំណរដ៏លើស
លប់របស់គេ
នៅគ្រាដែលមានឡើងវិញនូវសេច
ក្ដីសប្បាយ
និងការរំដោះរបស់ពួកគេ
ហើយថៅហ្វាយរបស់គេមិនអាចត្រួ
តពិនិត្យលើគេ
ដោយការភ័យខ្លាចទៀតទេ
ហើយការរន្ធត់របស់គេត្រូវនៅស្ងៀ
ម។ ការអស្ចារ្យដ៏ធំបានកើតឡើង
អ្នកឈឺត្រូវបានព្យាបាល
ហើយសញ្ញា
និងការអស្ចារ្យបានដើរតាមពួកអ្នក

ជឿ។ ព្រះធ្វើការ
ហើយពួកបរិសុទ្ធមិនខ្លាចលទ្ធផល
អាក្រក់នោះឡើយ
គេធ្វើតាមការកែប្រែនៃសម្បជញ្ញៈផ្ទាល់របស់គេ
ហើយបានរួបរួមជាមួយនឹងអ្នក
ដែលបានគោរពបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ព្រះ
ហើយគេបានប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបី ដោយអំណាច។
ខ្ញុំបានឃើញថា
សារទីបីបានបញ្ចប់ដោយអំណាច
និងកម្លាំងខ្លាំងលើសលុបជាង
សម្រែកនាពាក់កណ្តាលអាធ្រាត្រ
ទៅទៀត។

អ្នកបំរើរបស់ព្រះមានពេញដោយអំណាចមកពីលើ
ដែលមានមុខចាំងពន្លឺ
និងការថែងចាំងនៃការលះបង់ដ៏បរិសុទ្ធ
បានចេញទៅមុខបំពេញការងាររបស់ខ្លួន
ហើយប្រកាសដំណឹងពីស្ថានសួគ៌។
ព្រលឹងដែលបានបែកខ្ញែកទៅក្នុងអង្គការសាសនាទាំងឡាយ
បានឆ្លើយតបទៅនឹងការត្រាស់ហៅ
ហើយអ្នកល្អបានប្រញាប់ប្រញាល់ចេញពីទីក្រុងសុដុំម
មុននឹងត្រូវបានទទួលការបំផ្លាញដូច្នោះដែរ។
រាស្ត្ររបស់ព្រះត្រូវបានរៀបចំ
និងចំរើនកម្លាំង

ដោយសិរីរុងរឿងដ៏ឧត្តម
ដែលធ្លាក់មកលើគេជាច្រើនឥតគណនា
ដើម្បីរៀបចំពួកគេអោយទប់ទល់នឹងការល្បួង។
ខ្ញុំបានឮសំឡេងជាច្រើនបានស្រែកឡើងនៅគ្រប់ទិសទី
នេះគឺជាការអត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធ
នេះគឺជាពួកអ្នកដែលគោរពបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
និងសេចក្តីជំនឿលើព្រះយេស៊ូវ។

សូមអានលោកុប្បត្តិ ជំពូក ១៩, វិវរណៈ ១៤:១២, ១៨:២-៥។

ជំពូកទី៣៥ - សារទីបីបានបិទ

ខ្ញុំត្រូវបានគេបង្ហាញអោយឃើញ
នៅពេលដែលសារទីបីកំពុងបានបិ
ទ។អំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់
បានប្រទានអោយរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។
ពួកគេបានបំពេញកិច្ចការរបស់ពួក
គេរួចជាស្រេច
ហើយគេក៏ត្រូវបានរៀបចំសំរាប់វេ
លាសាកល្បង នៅមុខពួកគេដែរ។
ពួកគេបានទទួលភ្លៀងចុងក្រោយ
ឬការធ្វើអោយស្រស់បំព្រង
អំពីវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ហើយទីបន្ទាល់ដ៏រស់
ក៏បានស្រស់ជាថ្មីឡើងដែរ។
ការព្រមានចុងក្រោយត្រូវបានបំភ្លឺ
ឡើងនៅគ្រប់ទីកន្លែង

ហើយវាបានធ្វើអោយអស់ទាំងជីវិត
អ្នកដែលពុំព្រមទទួលសាររបស់ព្រះ
បានកក្រើកឡើង។

ខ្ញុំបានឃើញពួកទេវតាធ្វើដំណើរ
ទៅមក យ៉ាងរួសរាន់ទៅស្ថានសួគ៌
ហើយមានទេវតា
មួយអង្គបានត្រឡប់មកពីផែនដី
ដោយមានស្នាមទឹកខ្មៅរបស់អ្នកនិ
ពន្ធជាប់នៅនឹងខ្លួន
ហើយទេវតានោះបានទូលដល់ព្រះ
យេស៊ូវថា
ភារកិច្ចរបស់លោកបានសំរេចហើ
យ គឺអស់អ្នកបរិសុទ្ធ
ត្រូវបានរាប់រួចហើយ
និងបានប្រថាប់ត្រារួចជាស្រេច។
នៅពេលនោះ

ខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវ
ដែលនៅចំពោះហ៊ឹបនៃបញ្ញត្តិទាំងដ
ប់ប្រការបានទតមើលមកមនុស្សជា
តិ រួចលើកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់
ព្រមទាំងមានបន្ទូលជាខ្លាំងថា
“ការស្រេចហើយ”។
ពួកទេវតានៅស្ថានសួគ៌
ក៏បានដោះមកុដរបស់លោកចេញ
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូ
លថា “អ្នកណាដែល មិនយុត្តិធម៌
ចូរអោយអ្នកនោះ
នៅតែអយុត្តិធម៌ចុះ
អស់អ្នកណាដែលមិនស្អាតឱ្យនៅ
តែ មិនស្អាតចុះ អស់អ្នកណាដែល
សុចរិត ឱ្យនៅតែសុចរិត
ហើយអស់អ្នកដែលបរិសុទ្ធឱ្យនៅ
តែ បរិសុទ្ធចុះ”។

ខ្ញុំបានឃើញថា
គ្រប់ទាំងករណីត្រូវបានគេធ្វើការសំ
រេចសេចក្តី ដើម្បីនឹង ទទួលជីវិត
ឬសេចក្តីស្លាប់។
ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានលុបចោល
នូវអំពើបាបរបស់រាស្ត្រទ្រង់។
ទ្រង់បានទទួលនគររបស់ទ្រង់
ហើយការលោះឱ្យធួននឹងបាប
ត្រូវបានធ្វើឡើងសំរាប់នគរនោះ។
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ
កំពុងតែធ្វើការនៅទីបរិសុទ្ធនោះ
ការជំនុំជំរះ
បានកំពុងតែដំណើរការសំរាប់អ្នក
សុចរិត ដែលបានស្លាប់រួចមក
ក៏ធ្វើសំរាប់អ្នកសុចរិត
ដែលមានជីវិតរស់នៅដែរ។

ប្រធានបទនៃនគរនេះ
គឺត្រូវបានបង្កើតឡើង។
អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់កូនចៀម
ត្រូវបានចប់រួចរាល់ហើយ
សិរីល្អរបស់នគរដែលនៅក្រោមស្ថា
នសួគ៌នោះ
ត្រូវបានប្រទានដល់ព្រះយេស៊ូវ
និងអស់អ្នកដែលជាទាសករនៃសេ
ចក្ដីសង្រ្គោះ។
ហើយព្រះយេស៊ូវនឹងគ្រងរាជ្យ
ជាព្រះលើអស់ទាំងព្រះ។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ
យាងចេញពីទីបរិសុទ្ធបំផុតនោះ
ខ្ញុំបានឮសំឡេងចង្រ្កង់
ដែលនៅជាប់នឹងស្បៃរបស់ទ្រង់
ហើយនៅខណៈដែលទ្រង់យាងចេ

ញនោះ មានពពកខ្មៅងងឹត
បានមកគ្របដណ្តប់អ្នក
ដែលរស់នៅលើផែនដីទាំងមូល។
នៅពេលនោះគ្មានអ្នកណាមានទោ
សនឹងព្រះទៀតទេ។
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានឈររ
វាង ព្រះជាម្ចាស់ និងអ្នកមានទោស
ទ្រង់បានធ្វើការសំរបសំរួលអោយអ្ន
កមានទោស ប៉ុន្តែនៅ
ពេលដែលព្រះយេស៊ូវ
បានចាកចេញពីចន្លោះព្រះនឹងមនុ
ស្ស
នោះពុំមានការសំរបសំរួលនោះទៀ
តទេ ហើយនៅពេលនោះដែរ
សាតាំងបានគ្រប់គ្រងអ្នកមានបាបវិ
ញ។
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងធ្វើ

ការនៅទីបរិសុទ្ធនោះ
គ្រោះទុរ្ភិក្សមិនអាចធ្លាក់មកបានទេ
ប៉ុន្តែក្រោយពីកិច្ចការរបស់ទ្រង់បាន
សំរេចនៅទីនោះ
នោះគ្មានអ្វីអាចទប់ទល់មិនអោយ
សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះបានធ្លាក់មក
ឡើយ ហើយសេចក្តីក្រោធនោះ
នឹងធ្លាក់មកលើអស់អ្នក
ដែលពោរពេញទៅដោយអំពើបាប
ដែលបានបដិសេធសេចក្តីសង្រ្គោះ
និងដែលបានស្អប់សេចក្តីពិតជាក់
ស្តែង។
ចំពោះអស់អ្នកបរិសុទ្ធដែលបានកោ
តខ្លាចដល់ព្រះ
នៅពេលនោះបានរស់នៅ
ពីមុខភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ
ដោយគ្មានការរារាំងទៀត ទេ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងទៅឯទីលានខាងក្រៅរបស់ទីបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌ ហើយទ្រង់បានយកអស់ទាំងអំពើបាប ដែលមនុស្សបានលន់តួ នៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅឯទីបរិសុទ្ធបំផុតនោះ អោយទៅម្ចាស់ដើមកំណើតរបស់អំពើបាបវិញ គឺជាសាតាំង ហើយវាត្រូវតែទទួលរងទុក្ខចំពោះអំពើបាបទាំងនោះ។

នៅពេលនោះ ខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានដោះសំលៀកបំពាក់របស់សម្តេចសង្ឃចេញ ហើយទ្រង់បានបំពាក់អង្គទ្រង់

ដោយអារផាយដ៏ល្អបំផុត
ហើយនៅលើព្រះសិររបស់ទ្រង់
មានមកុដជាច្រើន
ដែលព័ទ្ធជុំវិញដោយពពួកទេវតានៃ
ស្ថានសួគ៌
ហើយទ្រង់ក៏បានយាងចេញពីស្ថាន
សួគ៌មក។
គ្រោះកាចនោះក៏បានធ្លាក់មកលើអ្ន
ក ដែលនៅឯផែនដី
ហើយមានអ្នកខ្លះបានប្រកែកមិនទ
ទួលស្គាល់ព្រះ
ព្រមទាំងដាក់បណ្ដាសាដល់ព្រះ
ហើយមានអ្នកខ្លះទៀត
បានរត់ទៅឯរាស្ត្ររបស់ព្រះ
សូមអោយគេជួយ
ដើម្បីអោយរួចពីការជំនុំជំរះរបស់ព្
រះ។

ប៉ុន្តែអ្នកបរិសុទ្ធគ្មានអ្វីសំរាប់ពួកអ្នកទាំងនោះទេ
ហើយនៅពេលនោះហើយ
ដែលអ្នកមានបាប
បានសំរក់ទឹកភ្នែកចុងក្រោយរបស់គេ
គេបានអធិស្ឋានដោយការឈឺចាប់ជាចុងក្រោយ
ហើយបន្ទុកចុងក្រោយក៏បាន
ប្រទានដល់ពួកគេដែរ។
នៅពេលដែលអ្នកបរិសុទ្ធបានមានចំណាប់
អារម្មណ៍អំពីសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេនោះ ហើយនៅពេលនោះ
សេចក្តីស្លាប់
និងជីវិតបានសំរេចរួចទៅហើយនៅចំពោះពួកគេ។

មានមនុស្សជាច្រើនដែលចង់បានជីវិត ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានប្រឹងប្រែង ដើម្បីអោយបានជីវិតនោះទេ ពួកគេពុំបានជ្រើសរើសយកជីវិតទេ ហើយនៅពេលនេះ ក៏ពុំមានលោហិតលោះបាបរបស់ពួកគេទៀតដែរ ហើយក៏គ្មានព្រះអង្គសង្គ្រោះក្នុងការទូលអង្វរ ឬសោកសង្រេង សំរាប់អ្នកមានបាបទៀតនោះដែរ។ នៅនគរស្ថានសួគ៌ បាបរួបរួមជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ នៅខណៈដែលពួកគេ បានឮពាក្យដ៏គួរឱ្យភយ័ខ្លាចថា “ការបានស្រេចហើយ”។ គំរោងការសំរាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ បានចប់រួច រាល់ហើយ

ប៉ុន្តែមានមនុស្សតិចណាស់
ដែលបានជ្រើសរើសយកគំរោងការ
នេះ ហើយនៅពេលដែលពាក្យ
ដ៏ស្រទន់បានរលាយបាត់ទៅនោះ
ការភ័យខ្លាច និងកិត្តិស័ព្ទបាន
មកជំនួសវិញ
ហើយពួកគេបានព្ទសំឡេងមកថា
“ឃើតពេលហើយ!
ឃើតពេលហើយ!”

អស់អ្នកដែលពុំបានអោយតម្លៃ
ទៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
បានរត់ទៅវិញទៅមក
ពីសមុទ្រមួយទៅសមុទ្រមួយ
ពីទិសខាងជើងទៅត្បូង
ដើម្បីស្វែងរកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
ប៉ុន្តែទេវតាបានមានបន្ទូលថា

“ពួកគេនឹងរក មិនឃើញឡើយ”។
នឹងមានគ្រោះទុរ្ភិក្សនៅលើផែនដី
តែវាមិនមែនជាទុរ្ភិក្ស
ដោយគ្មានម្ហូបអាហារ
ឬគ្មានទឹកនោះទេ តែវាគឺជាទុរ្ភិក្ស
ដែលគ្មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវិញ។
ពួកគេនឹងព្រមលះបង់គ្រប់យ៉ាង
ដែលគេនឹងមានការស្រេកឃ្លានជា
រៀងរហូត។ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ
ពួកគេបានរីករាយនឹងទ្រព្យរបស់
លោកីយ៍ នឹងក្តីសប្បាយរបស់វា
ហើយពួកគេបានបដិសេធ
ព្រះយេស៊ូវ និងវាស្រ្តរបស់ទ្រង់
ដូច្នេះអ្នកដែលមិនស្អាត
នឹងនៅតែមិនស្អាតរហូតទៅ។

អ្នកមានបាបជាច្រើនបានភ័យខ្លាច
យ៉ាងខ្លាំង
នៅពេលដែលពួកគេទទួលរងទុក្ខ
ពីគ្រោះកាចទាំងនេះ។ ឪពុកម្ដាយ
និងមានការទាស់ទែងជាមួយកូន
ហើយកូនជាមួយនឹងឪពុក ម្ដាយ
ហើយបងទាស់នឹងប្អូន។
នៅពេលនោះឯង
សំឡេងទ្រហោយំនឹងឮរំពងគ្រប់ទិ
សទីថា “គឺឯងហើយ
ដែលធ្វើអោយយើង
មិនបានទទួលសេចក្ដីពិតិ
ដែលអោយយើងមិនបានសង្គ្រោះ
នៅក្នុងពេលនេះ”។
ពួកគេបានបែរទៅឯគ្រូគង្វាលរបស់
ពួកគេ
ទាំងពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីស្អ

ប់ខ្ចីម ព្រមទាំងស្តីបន្ទោសពួកគេថា
“ពួកឯងមិនបានប្រាប់យើង
និងមិនបានហាមយើងពីការនេះឡើ
យ
ពួកឯងបានប្រាប់យើងថាពិភពលោ
កនេះ នឹងត្រូវកែប្រែជាថ្មី
ដើម្បីអោយសេចក្តីភ័យខ្លាចបានស្
ប់ស្ងាត់
ប៉ុន្តែពួកឯងមិនបានប្រាប់យើងពីពេ
លវេទនានេះសោះ
ផ្ទុយទៅវិញឯងបានប្រាប់យើងថាអ្ន
កដែលប្រាប់
និងហាមយើងពីការនោះគឺជាមនុស្
សអាក្រក់ និងកំភូតទៅវិញ ហើយ
ថា ពួកគេនឹងបំផ្លាញយើង។
ប៉ុន្តែគ្រូគង្វាលយើង នៅពេលនេះ
យើងបានឃើញហើយ ថា

អ្នកឯងក៏មិនរួចពីទុក្ខវេទនានេះដែរ ហើយអ្នកឯងនឹងទទួលដប់ដង ច្រើនជាងពួកយើង។

____

____

សូមអាន អេសេគាល ៩:២-១១, ដានីយ៉ែល ៧:២៧, ហូសេ ៦:៣, អេម៉ុស ៨:១១-១៣ និង វិវរណៈ ១៦,១៧:១៤។

ជំពូកទី៣៦ - ពេលវេលានៃការរងទុក្ខរបស់យ៉ាកុប

ខ្ញុំបានមើលឃើញពួកបរិសុទ្ធ ចាកចេញពីទីក្រុង និងពីភូមិរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានមកប្រមូលគ្នារស់នៅឯ ទីដាច់ស្រយាលពីគេ។ ទេវតាបានប្រទានម្ហូបអាហារ និងទឹកដល់ពួកគេ ប៉ុន្តែអ្នកមានបាបបានចងទុក្ខដោយ ការស្រេកឃ្លានវិញ ហើយនៅពេលនោះ ខ្ញុំបានមើលឃើញអ្នកដឹកនាំរបស់ ផែនដីនេះ បានប្រជុំគ្នា ហើយសាតាំង

និងទេវតារបស់វាបានក្រវែលជុំវិញពួកគេទាំងនោះ។
ខ្ញុំក៏បានឃើញសេចក្តីប្រកាសនៅគ្រប់ទីកន្លែងថា
“ប្រសិនបើពួកបរិសុទ្ធមិនព្រមលះបង់ចោលសេចក្តីជំនឿរបស់គេ
ហើយបោះបង់ចោលនូវថ្ងៃបរិសុទ្ធ
ទៅគោរពថ្ងៃទីមួយនៃសប្តាហ៍ទេ
នោះ ពួកគេនឹងត្រូវស្លាប់”។
ប៉ុន្តែនៅពេលនេះអស់អ្នកបរិសុទ្ធ
បាននាំគ្នានៅស្ងៀម
ហើយទុកចិត្តទៅលើព្រះ
និងបានពឹងផ្អែកទៅលើសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ
ដែលថាទ្រង់នឹងនាំពួកគេអោយរួចផុតពីការបៀតបៀនទាំងនេះ។
នៅកន្លែងខ្លះ

មុនពេលកាត់ទោសប្រហារជីវិត
ពួកអ្នកមានបាបបានតាមរកអ្នកបរិសុទ្ធ ដើម្បីនឹងសម្លាប់គេ
ប៉ុន្តែទេវតារបស់ព្រះដែលមានលក្ខណៈជាមនុស្ស
បានការពារពួកបរិសុទ្ធ
មិនអោយគេធ្វើបាបឡើយ។
សាតាំងប្រាថ្នានឹងបំផ្លាញរាស្ត្ររបស់ព្រះ
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានអោយទេវតារបស់ទ្រង់ថែរក្សាពួកគេ
ពីព្រោះទ្រង់នឹងបានសរសើរដំកើង
ដោយការតាំងសេចក្តីសញ្ញា
ជាមួយនឹងអស់អ្នកដែលរក្សាច្បាប់របស់ទ្រង់
នៅពេលដែលមានសេចក្តីទុក្ខនៅជុំវិញពួកគេ

ហើយទ្រង់ក៏បានទទួលកិត្តិស័ព្ទ
នៅពេលដែលរាស្រ្តរបស់ទ្រង់បានរង់ចាំទ្រង់
ដោយមិនគិតពីសេចក្តីស្លាប់នៅជុំវិញពួកគេ។

ក្រោយមក
ខ្ញុំបានឃើញពួកបរិសុទ្ធបានទទួលរង់ទុក្ខខាងផ្លូវចិត្ត
ពីព្រោះពួកគេរស់នៅដោយមានពួកអ្នកមានបាបព័ទ្ធជុំវិញទាំងអស់
ហើយពួកគេបានប្រឈមមុខនឹងការប្រឆាំងគ្រប់បែបយ៉ាង។
មានអ្នកខ្លះបានចាប់ផ្តើមភ័យខ្លាច
ថាព្រះបានបោះបង់ពួកគេចោល
ហើយបណ្តោយអោយពួកគេវិនាស
ក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់អ្នកមានបាប

ប៉ុន្តែប្រសិនបើគេបានបើកភ្នែករបស់គេនោះ ពួកគេនឹងឃើញថា ពួកគេមានសុទ្ធតែទេវតានៅជុំវិញគេ
ហើយបន្ទាប់ពីទេវតារបស់ព្រះគឺជាហ្វូងអ្នកមានបាប ហើយ ស្រស់ទាប់ក្រៅបង្អស់
គឺជាទេវតារបស់សាតាំង
ពួកវាទាំងនោះចង់បៀតបៀនដល់ពួកបរិសុទ្ធ
ពួកគេត្រូវឆ្លងកាត់ទេវតារបស់ព្រះជាមុនសិន។
ទេវតារបស់ព្រះបានធ្វើអោយទេវតារបស់សាតាំងមានការពិបាក
ហើយទីបំផុតពួកគេក៏ត្រូវដកថយទៅវិញ។
វាគឺជាពេលនៃសេចក្តីរងទុក្ខវេទនា

និងពោរពេញទៅដោយភាពភ័យខ្លាចសំរាប់រាស្ត្របរិសុទ្ធរបស់ព្រះ
ពួកគេបានយំស្រែកពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ
ដល់ព្រះអោយជួយរំដោះពួកគេ។
បើមើលពីខាងក្រៅយើងឃើញថាពួកគេ
គ្មានផ្លូវចេញមកបានទេពួកអ្នកមានបាបបានដាក់ទណ្ឌកម្មដល់ពួកគេ
ហើយបានចំអកឡកឡឺយថា
“ហេតុអ្វីបានជាព្រះរបស់ឯងមិនជួយឯងទៅ?
ហេតុអ្វីបានជាឯងមិនទៅខាងលើ
ដើម្បីសង្គ្រោះជីវិតរបស់ឯងទៅ?”
ប៉ុន្តែ ពួកបរិសុទ្ធពុំបានឆ្លើយតបទេ។
ពួកគេបានមានបញ្ហាជាមួយ ព្រះ
ដូចជាលោកយ៉ាកុបដូច្នេះដែរ។

ទេវតាចង់រំដោះពួកគេអោយរួចដែរ
ប៉ុន្តែពួកគេ ត្រូវរង់ចាំបន្តិចទៀត
ហើយពួកគេក៏ត្រូវតែផឹកពីពែងនោះ
ព្រមទាំងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកលាងបាបសិន។
ពួកទេវតាដែលមានជំនឿនឹងការទុក្ខចិត្ត
ទៅលើព្រះបានរង់ចាំពេលវេលា
ហើយថែរក្សាពួកបរិសុទ្ធ។
ពេលវេលាដែលព្រះនឹងរំដោះពួកបរិសុទ្ធដោយអំណាចរបស់ទ្រង់
នោះបានជិតមកដល់ហើយ។
ព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនរងទុក្ខក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់
ដើម្បីជួយរំដោះអស់អ្នកអាក្រក់នោះឡើយ។

អ្នកដែលបានរង់ចាំទ្រង់ដោយអត់ធ្មត់ និងមានឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជី។

ខ្ញុំត្រូវបានសំដែងអោយឃើញអំពីលោកណូអេ
ដែលពេញទៅដោយសេចក្តីជំនឿ។
ភ្លៀងបានធ្លាក់មក
ហើយទឹកក៏បានជន់ឡើង
ហើយគ្រួសាររបស់ណូអេ
ក៏បានចូលទៅក្នុងទូក
ដោយព្រះជាអ្នកបិទទ្វារទូក។
ណូអេបានប្រកាសប្រាប់
មនុស្សម្នាទាំងឡាយដោយជំនឿ
អំពីលោកីយ៍នេះ
ប៉ុន្តែពួកគេបានប្រឆាំងនឹងណូអេទៅវិញ។
នៅពេលដែលទឹកបានជន់ឡើង

ទូទាំងពិភពលោក ហើយបន្ទាប់
ពីមនុស្សមួយចំនួនបានលង់ទឹកស្លា
ប់ នោះ ពួកគេបានមើលទៅឯទូក
ដែលពួកគេមិនជឿ
ដែលមានតែគ្រួសារណូអេ នៅក្នុង
នោះ។
ខ្ញុំបានឃើញថាពាក្យរបស់ព្រះ
ដែលបានប្រកាសប្រាប់ពិភពលោក
អំពីគ្រោះកាច ដែលកំពុងមកដល់
ត្រូវបានសង្គ្រោះ។
ពួកគេបានប្រាប់ដល់មនុស្សលើ
លោកនេះដោយសេចក្តីជំនឿ
ហើយព្រះទ្រង់ក៏មិនព្រមរងទុក្ខជាមួ
យនឹងអ្នកមានបាបដែលធ្វើទុក្ខ
បៀតបៀនដល់អ្នកដែលមិនព្រម
គោរពសត្វនោះ
ឬទទួលត្រារបស់វានោះដែរ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ប្រសិនបើអ្នកមានបាប
បានទទួលការអនុញ្ញាត
ដើម្បីនឹងធ្វើបាបអ្នកបរិសុទ្ធ
នោះសាតាំងនិងទេវតារបស់វាទាំង
អស់ ដែលស្អប់ព្រះ
នឹងមានសេចក្តីរីករាយយ៉ាងក្រៃលែ
ង។ ប៉ុន្តែពួកសាតាំងគ្មានឱកាស
នឹងបៀតបៀនរាស្ត្ររបស់ព្រះទៀត
ទេ នៅវេលាចុងក្រោយនេះ។
អស់អ្នកដែលប្រឆាំង
នឹងព្រះរាជសារដែលថាពួកបរិសុទ្ធ
នឹងត្រូវបានទទួលយកទៅខាងស្ថា
នសួគ៌ និងធ្វើជាសាក្សីថា
ព្រះបានការពាររាស្ត្ររបស់ ទ្រង់
និងបានរំដោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។

នៅពេលដែលពួកបរិសុទ្ធបានចាក
ចេញពីទីក្រុង ហើយនិងភូមិរបស់គេ
ពួកគេបានទទួលការបៀតបៀនពី
សំណាក់អ្នកមានបាប។
ពួកអ្នកមានបាប
បានលើកដាវសម្លាប់ពួកបរិសុទ្ធ
ប៉ុន្តែដាវរបស់ពួកគេនឹងបាក់ជាកំ
ណាត់ៗ ហាក់បីដូចជាចំបើង។
ទេវតារបស់ព្រះបានការពារពួកបរិ
សុទ្ធ
នៅពេលដែលពួកគេបានយំសោក
ទាំងថ្ងៃទាំងយប់
សុំអោយព្រះជួយរំដោះពួកគេ។

សូមអាន លោកុប្បត្តិ ជំពូក ៦
និង៧, ៣២:២៩-២៨,
ទំនុកដំកើង ៩១,ម៉ាថាយ ២០:២៣
និង វិវរណៈ ១៣:១១-១៧។

ជំពូកទី៣៧ - ការរំដោះពួកបរិសុទ្ធ

វាគឺជាពេលពាក់កណ្ដាលអាធ្រាត្រមួយ
ដែលព្រះជ្រើសយកក្នុងការរំដោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់
ក្នុងខណៈដែលអ្នកមានបាបបានព័ទ្ធជុំវិញពួកបរិសុទ្ធ
ស្រាប់តែព្រះអាទិត្យក៏បានលេចឡើង បញ្ចេញរស្មីយ៉ាងពេញទំហឹង
ហើយព្រះច័ន្ទក៏នៅស្ងៀម។
ពួកអ្នកមានបាបក៏បានមើលទៅដោយមានការអស្ចារ្យ
ហើយនៅពេលនោះគេនឹងបានឃើញសញ្ញា ហើយភាពអស្ចារ្យតាមមកជាប់ៗគ្នា។
គ្រប់យ៉ាងមានលក្ខណៈខុសពីធម្ម

ជាតិ
ហើយពួកបរិសុទ្ធក៏បានសំឡឹងរង្វាន់របស់គេដោយសេចក្ដីអំណរ។

ទឹកបានឈប់ហូរ
ពពកដ៏ក្រាស់ហើយងងឹតបានលេចឡើង ហើយទង្គិចគ្នាប៉ុន្តែ
មានប្រឡោះមួយយ៉ាងច្បាស់ដែលពោរពេញទៅដោយសិរីល្អ
និងមានសំឡេងមួយបានចេញមកពីទីនោះ
ដែលជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះហាក់បីដូចជាទឹកដែលធ្វើអោយ ស្ថានសួគ៌និងផែនដីកក្រើកឡើង។
នឹងមានការរញ្ជួយផែនដីយ៉ាងខ្លាំងផ្នូរខ្មោចទាំងឡាយបានកក្រើកឡើង ហើយអស់អ្នកណាដែលស្លាប់

ដោយសេចក្ដីជំនឿលើសារទីបី ហើយដែលបានរក្សាថ្ងៃឈប់សំរាក នឹងងើបឡើងពីផ្នូររបស់គេ មកទទួលសេចក្ដី សញ្ញា ដែលព្រះនឹងប្រទានអោយដល់ពួកគេ។

មេឃបានបើកឡើង ហើយបានបិទទៅវិញ ទាំងពោរពេញទៅដោយការភ័ន្តភាំង។ ភ្នំបានកក្រើកឡើង ហាក់បីដូចជាខ្យល់បក់ ហើយធ្វើអោយផ្ទាំងថ្មខ្ទាយទៅឆ្ងាយ។ ទឹកសមុទ្របានពុះកញ្ជ្រោលឡើង ហើយបានបំបែកផ្ទាំងសិលាធំៗនៅលើដី។

នៅពេលដែលព្រះបានមានបន្ទូលពី
ការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវ
ហើយនិងការតាំងសេចក្ដីសញ្ញាដ៏អ
ស់កល្ប ជាមួយនឹងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់
ទ្រង់បានមានបន្ទូលមួយឃ្លាម្ដងៗ
នៅពេលនោះឯង ព្រះបន្ទូលរបស់
ទ្រង់បានឮខ្ទរនៅពាសពេញផែនដី
។
សាសន៍អ៊ីស្រាអែលរបស់ទ្រង់បាន
ឈរមើលទៅឯទ្រង់
ព្រមទាំងស្ដាប់នូវព្រះបន្ទូលដែលចេ
ញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះយេហូវ៉ា
ដែលឮរំពងដូចជាផ្គរលាន់។
នៅចុងឃ្លានីមួយៗដែលព្រះបានមា
នបន្ទូល
ពួកបរិសុទ្ធបានស្រែកឡើងថា
“សិរីល្អ ហាលេលូយ៉ា”

ហើយមុខរបស់គេបានភ្លឺឡើង
ដោយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ
ហើយពួកគេក៏បានចែងចាំងរស្មីដូច
ជាម៉ូសេ
នៅពេលដែលចុះពីភ្នំសីណាយដែរ
។ ពួកមានបាបមិនអាចសំឡឹង
មើលមុខពួកបរិសុទ្ធបានទេ
ដោយសារតែសិរីល្អទាំងនោះ
ហើយនៅពេលដែលព្រះពរដ៏អស់ក
ល្ប
បានប្រទានអោយដល់ពួកបរិសុទ្ធ
ដែលគោរពព្រះ
ដោយការរក្សាថ្ងៃឈប់សំរាកនោះ
មានសំឡេងដ៏អស្ចារ្យ
ស្រែកឡើងដោយជ័យជំនះ
លើសត្វកំណាចនិងរូបរបស់វា។

នៅពេលនោះស្រាប់តែមានអំណរ
កើតមានឡើង
ពេលដែលផែនដីគួរតែសំរាក។
ខ្ញុំបានឃើញអ្នករងទុក្ខដោយព្រោះ
សេចក្តីជំនឿ បានងើបឡើង
ដោយជ័យ
ជំនះហើយបានបណ្តាច់ច្រវាក់ដែល
ចងពួកគេ។ នៅខណៈនោះ
មេដឹកនាំអំពើបាបបានពោរពេញ
ទៅដោយការភ័ន្តភាំង
ហើយពុំដឹងថា នឹងធ្វើដូចម្តេចទេ
ពីព្រោះអ្នកមានបាបពុំអាចយល់ព្រះ
បន្ទូលរបស់ព្រះបានទេ
ហើយនៅខណៈនោះ
ស្រាប់តែមានពពកលេចឡើងមក
ហើយកូនមនុស្សក៏បានអង្គុយ
នៅលើពពកនោះ។

ពពកនោះមើលទៅហាក់បីដូចជាតួចមែនទែន
ហើយទេវតាក៏បានប្រាប់ថានេះគឺជាសញ្ញារបស់កូនមនុស្ស។
នៅពេលដែលដុំពពកនេះមកកាន់តែជិតឡើងៗនោះយើងអាចមើលឃើញសិរីល្អនិងព្រះបារមីរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលទ្រង់គង់លើពពកនោះ។ នៅជុំវិញទ្រង់ពោរពេញទៅដោយកងទេវតារួមទាំងមានពន្លឺចែងចាំងពីមកុដរបស់លោកដែលហែហាមទ្រង់មក។
ខ្ញុំមិនអាចពិពណ៌នាពីភាពអស្ចារ្យនោះបានទេ
នៅពេលដែលដុំពពកនោះបានរំកិលមកជិតឡើងៗ

នោះយើងនឹងបានឃើញអង្គដែល
ពោរពេញទៅដោយសេចក្តីស្រឡា
ញ់ដែលជាព្រះយេស៊ូវ។
ទ្រង់មិនបានពាក់មកុដ
ដែលធ្វើពីបន្លានោះទៀតទេ
ប៉ុន្តែជាមកុដដែលពោរពេញទៅដោ
យសិរីរុងរឿង
ហើយលើនោះមានពាក្យថា
“ស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច
និងព្រះលើអស់ទាំងព្រះ”
ព្រះនេត្ររបស់ទ្រង់ប្រៀបបានដូច
ជាអណ្តាតភ្លើង
នៅក្រោមព្រះបាទទ្រង់មានលក្ខ
ណៈដូចជាមាស
ហើយព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់ហាក់
បីដូចជាការប្រគំតន្ត្រី។
ព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់ចែងចាំងដូចជាព្

រះច័ន្ទ និងព្រះអាទិត្យ
ហើយផែនដីនេះអោនលំទោននៅចំពោះទ្រង់
ហើយស្ថានសួគ៌ក៏បានលាតត្រដាងឡើង
ភ្នំហើយនិងកោះក្នុងសមុទ្របានរើចេញពីទីរបស់វា។
អស់ទាំងស្តេចនៅលើផែនដី
ពួកអ្នកមាន អ្នកធំ
អ្នកមានសេរីភាពព្រមទាំងមនុស្សម្នាទាំងអស់របស់ផែនដីនេះ
បានលាក់ខ្លួននៅក្នុងរូងភ្នំ
ហើយនិងក្នុងក្រហែងថ្មភ្នំ។
ពួកគេបានសុំអោយភ្នំរលំសង្កត់ពួកគេ
ដើម្បីអោយពួកគេរួចពីព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះ

ហើយនិងរួចពីគ្រោះកាចដែលនឹងកំពុងមកដល់ ពីព្រោះពួកគេមិនអាចធន់ទ្រាំបាន។

អស់អ្នកដែលមានគំរោងការនឹងសម្លាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះនោះនឹងត្រូវធ្វើជាសាក្សីនៃសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះទៅលើពួកគេ ហើយនៅក្នុងបណ្ដាការទាំងនោះពួកគេនឹងបានឮសំឡេងរបស់ពួកបរិសុទ្ធបន្លឺឡើង ដោយអំណរថា “មើលចុះ នេះហើយគឺជាព្រះរបស់យើង ពួកយើងបានរង់ចាំទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងជួយសង្គ្រោះពួកយើង”។ នៅពេលដែលកូនមនុស្សបានមាន

បន្ទូលទៅកាន់ពួកបរិសុទ្ធ
ដែលបានស្លាប់ទៅនោះផែនដីក៏បា
នកក្រើកឡើងជាខ្លាំង។
ពួកអ្នកបរិសុទ្ធក៏បានងើបពីសេចក្តី
ស្លាប់
ព្រមទាំងបានបំពាក់នូវសំលៀកបំ
ពាក់នៃសិរីល្អ ហើយបន្លឺសំឡេងថា
“ជយោ ជយោ
យើងមានជ័យជំនះលើសេចក្តីស្លាប់
ព្រមទាំងផ្នូរខ្មោចហើយ។
ឱសេចក្តីស្លាប់អើយ
តើទ្រនិចរបស់ឯងនៅឯណាទៅ?
ឱផ្នូរកប់ខ្មោចអើយ
តើជ័យជំនះរបស់ឯងនៅឯណា?
នៅពេលនោះពួកបរិសុទ្ធដែលមាន
ជីវិតរស់នៅ និងពួកបរិសុទ្ធ
ដែលទើបនឹងងើបពីស្លាប់ បានបន្លឺ

សំឡេងទាំងអស់ថា “ជយោ
ជយោ”។
រាងកាយដែលបានពុករលួយនៅក្នុ
ងផ្នូរ បានត្រឡប់មកជាមានជីវិតវិញ
ហើយអស់អ្នកបរិសុទ្ធដែលនៅរស់
បានផ្លាស់ប្រែមួយប៉ព្រិចភ្នែក
ហើយពួកគេក៏បានទៅជួបព្រះជាម្ចា
ស់របស់គេនៅលើពពក។
តើវាជាការជួបជុំដ៏ល្អប្រសើរយ៉ាង
ណាទៅហ្ន៎?
មិត្តភ័ក្តិដែលបានបែកពីគ្នាដោយ
សារតែសេចក្តីស្លាប់
និងមិនចាកចេញពីគ្នាទៀតឡើយ។

នៅសងខាងនៃរាជរថពពកនោះមា
នស្លាប
ហើយនៅក្រោមនោះមានកង់រទេះដ៏

រស់។
រាជរថពពកនោះក៏បានធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅមុខជាដរាប
ហើយកង់នោះបានបន្លឺសំឡេងថា
“បរិសុទ្ធ”
អស់ទាំងទេវតានៅជុំវិញនោះក៏បានបន្លឺសំឡេងថា “បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់អស្ចារ្យ”។
ពួកបរិសុទ្ធនៅលើពពកនោះក៏បានបន្លឺសំឡេងដែរថា “សិរីរុងរឿង
ហាលេលូយ៉ា
ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ខ្ពស់បំផុត”។
រទេះនោះ
ក៏បានធ្វើដំណើរទៅកាន់ទីក្រុងបរិសុទ្ធ
ប៉ុន្តែមុនពេលដែលគេចូលទៅក្នុងទីក្រុងនោះ ពួកបរិសុទ្ធ

ត្រូវបានតំរៀបជួរបួនជ្រុងយ៉ាងត្រឹមត្រូវ
ដោយមានព្រះយេស៊ូវនៅកណ្ដាល។ ទ្រង់គឺជាស្ពា
ហើយក៏ជាព្រះសិរសា
ខ្ពស់លើអស់ទាំងពួកបរិសុទ្ធ
ហើយខ្ពស់លើសអស់ពួកទេវតា។
ទម្រង់នៃព្រះបាមីរបស់ទ្រង់
និងព្រះភ័ក្ត្រដែលពោរពេញទៅដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់
ត្រូវបានមើលឃើញពីគ្រប់ជ្រុង។

សូមអាន ពង្សាវតាក្សត្រទី២ ២:១១, អេសាយ ២៥:៩, កូរិនថូសទី១ ១៥:៥១-៥៥, ថែស្សាឡូនីចទី១

៩:១៣-១៧, វិវរណៈ ១: ១៣-
១៦,៦:១៨-១៧, ១៩:១៦។

ជំពូកទី៣៨ - រង្វាន់របស់ពួកបរិសុទ្ធ

នៅពេលនោះខ្ញុំបានឃើញទេវតាជា
ច្រើនបានយកម្កុដជាច្រើន
ចេញពីនគរ
ដែលពោរពេញទៅដោយសិរីល្អមក
។
មកុដមួយគឺសំរាប់រាស្រ្តបរិសុទ្ធម្នាក់
ព្រមទាំងមានឈ្មោះរបស់គេ
នៅលើមកុដផងដែរ។
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានហៅ
ឈ្មោះពួកគេអោយមកទទួល
មកុដនោះទ្រង់បានបំពាក់មកុដដល់
រាស្រ្តរបស់ទ្រង់ដោយព្រះហស្តស្តាំរ
បស់ទ្រង់ផ្ទាល់។
នៅក្នុងខណៈដែលទេវតាបានយក
ពិណមក

ហើយព្រះយេស៊ូវក៏បានបង្ហាញពួកគេ ដល់ពួកបរិសុទ្ធផងដែរ។
មេទេវតាមួយអង្គបាន
ចាប់ផ្តើមបទភ្លេង
ហើយក្រោយមកក៏មានពោរពេញទៅដោយសំឡេងច្រៀងសរសើរដំកើង ដោយសេចក្តីរីករាយ។
ដៃដ៏ប៉ិនប្រសប់របស់ទេវតាគ្រប់អង្គបានវាសទៅលើខ្សែពិណដែលបញ្ចេញសំឡេងគ្រអួនពាសពេញស្ថានសួគ៌។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវបាននាំអស់អ្នកដែលបានលន់តួបាប ទៅឯទ្វាររបស់ទីក្រុងទ្រង់ក៏បានបើកទ្វារនោះ
ហើយគ្រប់ទាំងសាសន៍ដែលបានរក្សាសេចក្តីពិត
ក៏បានចូលតាមទ្វារនោះ។

នៅពេលនោះភ្នែករបស់ពួកគេបាន
មើលឃើញសិរីល្អរបស់ព្រះ
ឬរបស់ទីក្រុងនោះ។
ពួកគេបានមើលឃើញសិរីល្អនៅគ្រ
ប់ទីកន្លែង
ហើយព្រះយេស៊ូវក៏បានទតមើលមុ
ខរាស្ត្ររបស់ទ្រង់
ហើយទ្រង់បានទតឃើញរស្មីចាំង
ចែងពីមុខរបស់ពួកគេ
រួចទ្រង់ក៏បានមានបន្ទូលថា
“អញបានមើលឃើញសេចក្តីរងទុក្ខ
វេទនារបស់ព្រលឹងឯង
ហើយជាទីគាប់ចិត្តអញណាស់។
សិរីល្អនេះជារបស់ឯងរាល់គ្នាដ៏នៅ
អស់កល្ប
ហើយទុក្ខវេទនារបស់ពួកឯងត្រូវបា
នបញ្ចប់ហើយ។

នឹងគ្មានសេចក្តីស្លាប់ទៀតទេ
នឹងគ្មានការទួញសោកទៀតដែរ
គ្មានការយំសោកទៀតទេ
ហើយក៏គ្មានការឈឺចាប់ទៀតដែរ“
។
ខ្ញុំបានមើលឃើញពួកបរិសុទ្ធបានក្រាបចុះដល់ព្រះបាទារបស់ព្រះយេស៊ូវ
ហើយនៅពេលដែលព្រះហស្តស្តាំរបស់ទ្រង់បានអោយពួកគេក្រោកឡើង នោះពួកគេបានប្រគំតន្ត្រីដោយពិណមាសរបស់ពួកគេឮទ្រហឹងពេញទាំងនគរស្ថានសួគ៌
ហើយពួកគេក៏បានច្រៀងដល់កូនចៀមផងដែរ។

ហើយខ្ញុំក៏បានឃើញព្រះយេស៊ូវនាំ
រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ទៅឯដើមនៃជីវិត
ហើយពួកយើងក៏បានឮព្រះបន្ទូលដ៏
ស្រទន់របស់ទ្រង់ទៀតថា
“ស្លឹករបស់ដើមនេះ
គឺសំរាប់ការផ្សះផ្សារជាតិសាសន៍នី
មួយៗ។ ចូរទទួលទានចុះ”
នៅលើដើមជីវិតនោះមានផ្លែដ៏ល្អជា
ច្រើន
ដែលរាស្ត្របរិសុទ្ធអាចទទួលទាន
ដោយឥតគិតថ្លៃ។
មានបល្ល័ង្កដែលពោរពេញទៅដោ
យសិរីល្អមួយនៅក្នុងទីក្រុងនោះ
ដែលមានប្រភពទឹករស់ហូរនៅពីក្
រោមដូចជាកញ្ចក់ដ៏ភ្លឺថ្លា។
នៅសងខាងទន្លេ
នៃទឹកជីវិតនោះមានដើមជីវិត។

នៅតាមឆ្នេរមាន ដើមឈើជាច្រើន
ដែលមានផ្លែផ្កាជាច្រើន។
គ្មានពាក្យណាមួយដែលអាចពិព
ណ៌នាអំពីស្ថានសួគ៌បានឡើយ
នៅពេលដែលខ្ញុំបានឃើញនោះ
ខ្ញុំស្ទើរតែបាត់បង់ស្មារតីដោយ
ភាពអស្ចារ្យរបស់ស្ថាននោះ
ខ្ញុំបានដាក់ប៊ិចចុះ ហើយពោលថា
“ឱសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះល្អអីម៉្លេះទេហ្ន៎
សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យ
ដែលគ្មានពាក្យណាមួយពណ៌នាពីស្ថានសួគ៌
និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានឡើយ”។

សូមអាន អេសាយ ៥៣:១១, វិវរណៈ ២១:៤, ២២:១-២។

ជំពូកទី៣៩ -
ផែនដីត្រូវបានគេបោះបង់ចោល

ខ្ញុំបានមើលទៅឯផែនដីនេះ
ពួកអ្នកមានបាបបានស្លាប់អស់ហើ
យ
សាកសពរបស់គេបានរាយលើផែន
ដីនេះ។
គ្រប់យ៉ាងដែលរស់នៅលើផែនដី
បានទទួលការរងទុក្ខពីការក្រោធរប
ស់ព្រះ តាមរយៈគ្រោះកាចទាំង៧
ពួកគេបានខាំអណ្ដាតរបស់គេដោ
យការឈឺចាប់
ព្រមទាំងបានដាក់បណ្ដាសាដល់ព្
រះផងដែរ។
អ្នកគង្វាលក្លែងក្លាយគឺជាសញ្ញាទា
ស់នឹងសេចក្ដីក្រោធរបស់ព្រះយេហូ

វ៉ា
ភ្នែករបស់គេបានបំផ្លាញនៅក្នុងរន្ធរបស់គេ
ហើយអណ្តាតនៅក្នុងមាត់របស់គេ
នៅពេលដែលគេកំពុងឈរមើល។
ក្រោយពីពួកបរិសុទ្ធត្រូវបានរំដោះ
ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
នោះកំហឹងរបស់ពួកអ្នកមានបាបបានបែរដាក់គ្នា
ហើយពិភពលោកនេះហាក់ដូចជាត្រូវបានបញ្ចប់ដោយការបង្ហូរឈាម
ចំណែកសាកសពរបស់ពួកគេបាន
ចោលពាសពេញពិភពលោកនេះ។

ពិភពលោកនោះស្ថិតនៅក្នុងសភាព
ដែលត្រូវបានគេបោះបង់ចោល
ហើយទីក្រុង

និងភូមិស្រុកនានាត្រូវបានរលំចុះ
ដោយសារការរញ្ជួយផែនដី។
ភ្នំបានរើចេញពីកន្លែង
ហើយបានបន្សល់ទុកនូវរូងភ្នំជាច្រើ
ន
ទឹកសមុទ្រក៏បានបង្កើតអោយមាន
ផ្ទាំងថ្មនៅលើផែនដី
ហើយផ្ទាំងថ្មទាំងនោះក៏ត្រូវបានកំ
ទេច បំបែកនៅលើផែនដី ហើយក៏
បែកខ្ញែកនៅគ្រប់ទីកន្លែង។
ពិភពលោកនេះ
មើលទៅហាក់បីដូចជាទីរហោស្ថាន
ដែលគេ បោះបង់ចោល
ដើមឈើត្រូវបានគេរំលំទាំងឫស
ហើយបោះចោលពាសពេញផ្ទៃដី។
នេះហើយគឺជាទីលំនៅរបស់សាតាំ
ង ព្រមជាមួយនឹងទេវតារបស់វា

អស់រយៈពេល១០០០ឆ្នាំ។
ពួកគេត្រូវបានជាប់ឃុំឃាំង
នៅលើផ្ទៃដីដែលខ្ទេចខ្ទាំរបស់ផែន
ដីនេះ
ហើយពួកគេក៏នឹងបានមើលឃើញ
នូវលទ្ធផលដែលគេបានប្រឆាំងនឹង
ច្បាប់របស់ព្រះ។
លទ្ធផលរបស់បណ្តាសាដែលពួក
គេបានដាក់នោះ គឺពួកគេនឹងរងទុក្ខ
អស់រយៈពេល១០០០ឆ្នាំ។
ពួកគេបានត្រឹមតែរស់នៅលើផែនដី
នេះទេ
ហើយគ្មានឱកាសនឹងទៅរុកកួនភព
ឯទៀតបានឡើយ
សាតាំងនឹងរងទុក្ខវេទនាជាទីបំផុត
ក្នុងកំឡុងពេលនេះ។
ចាប់តាំងពីពេលដែលសាតាំងបាន

ប្រព្រឹត្តិបាបមក
គេបានទទួលនូវអ្វីដែលគេមិនគួរទ
ទួល
ប៉ុន្តែនៅពេលនេះគេត្រូវបានកាត់ចេ
ញពីអំណាចរបស់គេ
ហើយសាតាំងត្រូវបានគេបោះបង់
ចោល
អោយគេនឹកឃើញនូវអំពើរបស់វា
តាំងតែពីដើមមក។
ហើយវាក៏ត្រូវមើលទៅខាងមុខ
ដោយសេចក្ដីភ័យខ្លាច និងញាប់ញ័រ
នៅពេលដែលគេនឹងរងទុក្ខវេទនា
ដោយសារអំពើអាក្រក់ទាំងប៉ុន្មាន
ដែលវាបានប្រព្រឹត្ត
ហើយគេនឹងទទួលទណ្ឌកម្ម
ចំពោះអំពើបាបទាំងនោះ។

ហើយខ្ញុំក៏បានឮសំឡេងស្រែកឡើង ដោយជ័យជំនះពីពួកទេវតា ព្រមទាំងពួកបរិសុទ្ធ ដែលមានសំឡេងដូចជាមានគ្រឿងតន្ត្រីរាប់ពាន់គ្រឿង មកប្រគុំគ្នាពីព្រោះពួកគេបានត្រូវអាកំណាចល្បួង នឹងបៀតបៀនពីមុនមក។ ហើយគ្រប់ទាំងជីវិតរបស់ពិភពដទៃទៀត ក៏បានរំដោះចេញពីវត្តមាននៃសេចក្តីល្បួងដែរ។

នៅពេលនោះខ្ញុំក៏បានឃើញបល្ល័ង្កជាច្រើន ហើយព្រះយេស៊ូវនិងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់បានអង្គុយលើបល្ល័ង្កទាំងនោះ។

ពួកបរិសុទ្ធបានក្លាយទៅជាស្តេច
នឹងសង្ឃនៅចំពោះព្រះ
ហើយពួកមានបាបដែលបានស្លាប់
ត្រូវបានទទួលការជំនុំជំរះ
តាមអ្វីដែល ពួកគេបានប្រព្រឹត្ត។
ព្រះយេស៊ូវរួមជាមួយនឹងវាស្រ្តរបស់
ទ្រង់
បានចាត់ចែងអោយមានការរងទុក្ខ
ដល់អ្នកមានបាប
ទៅតាមអំពើរបស់ពួកគេ
ហើយវាក៏បានសរសេរទុកនៅក្នុង
សៀវភៅនៃសេចក្តីស្លាប់
សំរាប់ឈ្មោះគេម្នាក់ៗ។
សាតាំងព្រមទាំងទេវតារបស់វាក៏ត្រូ
វបានជំនុំជំរះ ដោយព្រះយេស៊ូវ
និងពួកបរិសុទ្ធដែរ ហើយទារុណកម្ម
របស់គេនោះធ្ងន់ជាងអស់អ្នក

ដែលគេបានបោកបញ្ឆោតទៅទៀត
។
ក្រោយពេលអស់អ្នកដែលបានដើរ
តាមសាតាំងទទួលទោស
ហើយវិនាសទៅនោះ
សាតាំងត្រូវរងទុក្ខចុងក្រោយគេ
ហើយយូរជាងគេ។

ក្រោយពេលដែលការជំនុំជំរះ
ពួកមានបាបបានបញ្ចប់ទៅនោះ
នៅចុងឆ្នាំទី១000នោះ
ព្រះយេស៊ូវបានចាកចេញពីទីក្រុង
ហើយពួកទេវតានៃស្ថានសួគ៌បាន
តាមទ្រង់ទៅ
ព្រមទាំងពួកបរិសុទ្ធផងដែរ។
ព្រះយេស៊ូវបានយាងទៅឯលើភ្នំធំ
ហើយក្រោយពេលដែលព្រះបាទរប

ស់ ទ្រង់ឈរនៅលើភ្នំនោះ
ភ្នំនោះក៏បានក្លាយទៅជាទីវាលរាប
ដ៏ល្វឹងល្វើយ។
ហើយយើងបានមើលទៅឃើញទីក្
រុងដ៏ស្អាតមួយ ដែលមានគ្រឹះ១២
មានទ្វារ១២
យើងបានស្រែកឡើងថា
“ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យ
បានមកពីព្រះនៃស្ថានសួគ៌
ហើយវាបានមកក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះ
ហើយបានតាំងនៅលើទីរាបដ៏អស្ចា
រ្យដែលព្រះបានរៀបចំ”។

សូមអាន សាការី ១៩:៩-១២, វិវរណៈ ២០:២-៦, ២០:១២, ២១:១០-២៧។

ជំពូកទី៥០ - ការរស់ឡើងវិញជាលើកទីពីរ

នៅពេលនោះព្រះយេស៊ូវ និងទេវតាព្រមទាំងពួកបរិសុទ្ធបានចាកចេញពីទីក្រុង។ ពពួកទេវតាបានហែហាមជុំវិញព្រះយេស៊ូវ ដែលមានពួកបរិសុទ្ធដ៏ច្រើនកុះករធ្វើដំណើរតាមផង។ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវបានហៅពួកមានបាបដែលបានស្លាប់ទៅទាំងភិតភ័យដោយព្រះបារមីរដ៏ពោរពេញរបស់ទ្រង់។ នៅពេលដែលពួកគេបានងើបមកទាំងមានភាពកំសោយ និងរូបកាយខ្ទេចខ្ទាំ ដូចនៅពេលដែលពួកគេបានចូល

ទៅក្នុងផ្នូរដែរ។
វាមានការខុសប្លែកគ្នាមែនទែន
រវាងការរស់ឡើងវិញជាលើកទី១
និងរស់ឡើងវិញជាលើកទី២
ព្រោះថាកាលលើកទី១
នោះពួកបរិសុទ្ធបានងើបពីផ្នូរមក
ពោរពេញទៅដោយសិរីល្អរបស់ព្រះ
តែលើកទី២នេះ
មានការផ្ទុយគ្នាស្រះទៅវិញ។ ស្តេច
អ្នកប្រាជ្ញ
នឹងមនុស្សរបស់ផែនដីនេះ
បានងើបចេញពីផ្នូរមក
ហើយពួកគេក៏បានឃើញកូនមនុស្
ស។
អស់អ្នកដែលបានបៀតបៀនដល់ព្
រះយេស៊ូវបានមើលងាយ ទ្រង់
វាយធ្វើបាបទ្រង់

ហើយអស់អ្នកដែលបានបំពាក់មកុដបន្លាអោយទ្រង់នោះ
នឹងសំឡឹងមើលទៅឯទ្រង់
ដែលគង់នៅក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់។
អស់អ្នកដែលបានស្តោះដាក់ទ្រង់
នៅពេលដែលទ្រង់បានត្រូវគេធ្វើទុក្ខនោះ បានបែរទៅឯទ្រង់
ហើយគេនឹងឃើញព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់ ដែលពោរពេញទៅដោយសិរីល្អ។
អស់អ្នកដែលបានទំលុះព្រះហស្ត
និងព្រះបាទរបស់ទ្រង់ដោយដែកគោល
ពេលនោះគេបានមើលទៅឯស្នាមរបួស របស់ទ្រង់ នៅលើឈើឆ្កាង។
អស់អ្នកដែលបានយកលំពែងទៅចាក់ទ្រង់ពីចំហៀ ង
បានមើលទៅឯស្នាមរបួសនោះដែរ

ហើយពួកគេទាំងនោះ
នឹងបានដឹងជាក់ច្បាស់ថាម្នាក់នេះ
ហើយដែលពួកគេបានឆ្កាងនៅលើ
ឈើឆ្កាងនោះ។
នៅពេលនោះស្រាប់តែ
មានសំរែកនៃការឈឺចាប់
បានលេចមក
នៅពេលដែលពួកគេបានរត់ទៅពួន
ពីព្រះភ័ក្ត្ររបស់ស្តេចលើអស់ទាំង
ស្តេច ហើយព្រះលើអស់ទាំងព្រះ។

គ្រប់គ្នាបាននាំគ្នាពួននៅក្នុងផ្ទាំងថ្ម
ដើម្បីបិទបាំងពួកគេពីសិរីល្អរបស់ទ្
រង់ដែលពួកគេបានបៀតបៀន។
នៅពេលដែលគ្រប់គ្នាបានមានការ
ស្អប់ស្អែង
និងឈឺចាប់ដោយព្រោះតែសិរីល្អរប

ស់ទ្រង់នោះ
ពួកគេក៏បានបន្លឺសំឡេងយ៉ាងព្រមគ្នាថា “មានពរ
ហើយអស់អ្នកណាដែលបានមកដោយនៅក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះ”។

នៅពេលនោះព្រះយេស៊ូវ
ដែលអមដំណើរដោយទេវតាបរិសុទ្ធ
និងពួកបរិសុទ្ធបានធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅឯទីក្រុងម្តងទៀត
ហើយការយំសោក
និងការឈឺចាប់របស់ពួកគេបានស្រែកឡើងរំពងអាកាស។
នៅពេលនោះខ្ញុំបានឃើញសាតាំងបានចាប់ផ្តើមធ្វើកិច្ចការរបស់វាសារជាថ្មី។

វាបានធ្វើអោយរូបកាយដ៏ខ្មៅខ្មាំ
និងមានភាពកំសោយ
បានរឹងមាំឡើងវិញ
ហើយវាបានប្រាប់ថា
វាហើយនិងទេវតារបស់វាមានអំ
ណាចគ្រប់បែបយ៉ាង។
វាបានចង្អុលទៅអ្នកដែលទើបតែនឹ
ងងើបពីស្លាប់ចំនួនរាប់លាននាក់
និងអ្នកចំបាំងជាច្រើនកុះករ
ហើយនឹងស្ដេចដែលមានការស្ទាត់
ជំនាញក្នុងការធ្វើសឹក
ព្រមទាំងបានទទួលជ័យជំនះ
ក្នុងការច្បាំងកន្លងមកទៀតផង។
មាន ទាំងយក្សកំណាចជាច្រើន
ហើយព្រមទាំងមនុស្សដែលមានភា
ពក្លាហាន
ហើយដែលមិនដែលទទួលការបរា

ជ័យក្នុងការច្បាំងឡើយ។
មានទាំងណាប៉ុឡេអុងដែលពោរពេញទៅដោយក្តីអំនួត
និងមហិច្ឆិតាលោភលន់
ដែលបានធ្វើអោយនគរមានភាពច្របូកច្របល់។
ពួកគេក៏បានឃើញរូបដ៏ខ្ពស់
ដែលមាននាមល្បីល្បាញ
ដែលត្រូវបានគេរំលំចុះក្នុងចំបាំងដែរ។ ពួកនេះបានរលំចុះ
ដោយសារតែការលោភលន់ក្នុងចំបាំងរបស់គេគេចង់បានអំណាច
តែគេក៏បានស្លាប់ទៅ។
នៅខណៈពេលដែលពួកគេបានដើបពីផ្នូរ របស់ពួកគេមក
គេក៏នៅតែមានគំនិតដដែល។
សាតាំងបានពិភាក្សាជាមួយនឹងទេវ

តា របស់វា
ព្រមទាំងអ្នកចំបាំងដ៏ឆ្នើមរបស់គេ
ថា
“អ្នកដែលនៅក្នុងទីក្រុងនោះមានគ្នា
តិចណាស់
ហើយពួកគេក៏មិនមានកម្លាំងដែរ
ពួកយើងនឹងទៅឯទីនោះ
ហើយដណ្តើមយកទីក្រុងនោះ
ហើយយើងនឹងទំលាក់ពួកដែលរស់
នៅទីនោះចេញ
ហើយយើងនឹងបានគ្រងនូវមរតក
ហើយនិងសិរីល្អរបស់ពួកគេ វិញ”។

សាតាំងក៏បានសំរេចក្នុងការបោកប
ញ្ឆោតពួកមនុស្ស
ហើយវាក៏បានបញ្ជាអោយពួកគេរៀ
បចំដើម្បីនឹងធ្វើសឹកសង្គ្រាម។

ពួកគេបានផលិតអាវុធ
សំរាប់ច្បាំងដោយព្រោះគេមាន
មនុស្សច្រើនណាស់ជាច្រើនក្នុងចំណោ
មពួកគេ
ហើយគេក៏បានបន្តដំណើររបស់គេ
ជាលំដាប់។ ស្តេចរបស់លោកីយ៍
ព្រមទាំងអ្នកចំបាំងបាននៅជាប់ជា
មួយនឹងសាតាំង
រួចបន្ទាប់មកគឺហ្វូងមនុស្ស។
ក្រុមរបស់គេនីមួយៗមានមេដឹកនាំ
ម្នាក់
ហើយពួកគេក៏បានស្តាប់បញ្ជាក្នុង
ការធ្វើដំណើរនៅលើផែនដីដ៏ខ្ទេចខ្ទី
ទាំនោះ ទៅកាន់ទីក្រុងបរិសុទ្ធ។
ព្រះយេស៊ូវបានបិទទ្វារទីក្រុងនោះ
ហើយទ័ពរបស់សាតាំងក៏បានព័ទ្ធ
ជុំវិញទីក្រុង ទាំងច្បាំងផង។

ពួកគេបានត្រៀមរួចជាស្រេចនូវគ្រ
ប់ទាំងអាវុធ ក្នុងការច្បាំងដ៏ធំនេះ
ហើយពួកគេក៏បានរំពឹងទុកថា
នឹងមានចំបាំងដ៏ធំនេះកើតឡើង។
ព្រះយេស៊ូវព្រមទាំងទេវតានិងពួកប
រិសុទ្ធ
បានធ្វើដំណើរទៅឯកំពូលកំផែងរប
ស់ទីក្រុង
ហើយព្រះយេស៊ូវក៏បានមានបន្ទូល
ថា
“មើលចុះពួកឯងជាអ្នកមានបាបអើ
យ
នេះហើយគឺជារង្វាន់របស់ពួកបរិសុ
ទ្ធ។ ពួកបរិសុទ្ធ ចូរមើលចុះ
នេះហើយគឺជារង្វាន់របស់អ្នកមាន
បាប” ពួកទាហានរបស់សាតាំង
ក៏បានឃើញរស្មីចែងចាំងចេញពីម

កុដរបស់ពួកបរិសុទ្ធ
ហើយបានមើលឃើញមុខរបស់ពួក
គេ នោះពោរពេញទៅ ដោយសិរីល្អ
ដែលសំដែងអោយឃើញព្រះយេស៊ូ
វ ហើយពួកគេក៏បានឃើញសិរី
ល្អរបស់ស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច
និងព្រះលើអស់ទាំងព្រះផងដែរ
នៅរំពេចនោះ
សេចក្តីក្លាហានរបស់ពួកគេក៏បានរ
លាយបាត់ទៅ
ហើយពួកគេក៏បានយល់ដឹងយ៉ាងច្
បាស់ថា ឈ្នួលនៃអំពើ
បាបគឺសេចក្តីស្លាប់។
ពួកគេបានឃើញពួកបរិសុទ្ធដែលពួ
កគេធ្លាប់បានបៀតបៀនបំពាក់ទៅ
ដោយសិរីល្អ និងកិត្តិនាម
ហើយនិងទទួលបានជីវិតអស់កល្ប

តែផ្ទុយទៅវិញ
ពួកគេនៅខាងក្រៅទីក្រុង
ដែលពោរពេញទៅដោយភាពសោកសង្រេង។

សូមអានម៉ាថាយ ២៣:២៩, វិវរណៈ ៦:១៥-១៦, ២០:៧-៩
២២:១២-១៥។

ជំពូកទី៤១ - ការស្លាប់លើកទីពីរ

សាតាំងក៏បានរត់ទៅក្នុងកណ្តាលចំណោមហ្វូងមនុស្ស ដើម្បីធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូលសារជាថ្មីអោយពួកគេច្បាំង ប៉ុន្តែភ្លើងពីស្ថានសួគ៌បានធ្លាក់មកលើពួកគេ ហើយអស់ទាំងស្តេច អ្នកប្រាជ្ញ អ្នកមាន អ្នកក្រទាំងអស់ក៏បានឆេះក្នុងភ្លើងនោះ។ ខ្ញុំបានឃើញថាមានអ្នកខ្លះបានឆេះខ្ទេចទៅនៅមួយរំពេច ហើយមានអ្នកខ្លះទៀតបានរងទុក្ខក្នុងភ្លើងជាច្រើនថ្ងៃ។ ពួកគេបានរងទុក្ខ ទៅតាមអំពើដែលរូបកាយគេបានធ្វើ។ ពួកទេវតាបាននិយាយថា

“ដង្កូវនៃជីវិត នឹងមិនស្លាប់ទេ
ហើយវានៅតែមានដង្ហើម
ដរាបណាវានៅមាន
សម្បីតែចំណែកតូចមួយ
សំរាប់ស៊ី”។

ប៉ុន្តែទេវតារបស់សាតាំងបានរងទុក្ខ
ជាយូរ
ហើយសាតាំងមិនត្រឹមតែទទួលបន្ទុ
ក
និងទារុណកម្មនៃបាបរបស់វាប៉ុណ្
ណោះទេ ប៉ុន្តែគ្រប់ទាំង
អំពើបាបដែលពួកបរិសុទ្ធបានលន់
តួ នឹងធ្លាក់មកលើវាដែរ
ហើយវាក៏ត្រូវរង
ទុក្ខចំពោះគ្រប់ទាំងវិញ្ញាណ
ដែលវាបានធ្វើអោយបាត់បង់ទៅ

ហើយភាពយុត្តិធម៌របស់ព្រះក៏ត្រូវ
បានទ្រង់សព្វព្រះទ័យដែរនោះពួក
ទេវតានៃស្ថានសួគ៌
ព្រមទាំងពួកបរិសុទ្ធក៏បានបន្លឺសំ
ឡេងថា “អាម៉ែន”។

ទេវតាក៏បានមានបន្ទូលថា
“សាតាំងគឺជាឫស
ហើយកូនរបស់វាគឺជាមែកធាងហើ
យ នៅពេលនេះទាំងឫស
ព្រមទាំងមែកធាងត្រូវបានឆេះអស់
ទៅហើយ
ពួកគេបានស្លាប់ជារៀងរហូត
រួចពួកគេនឹងមិនរស់ឡើងវិញទៀត
ទេ
ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់នឹងធ្វើពិភព
ដ៏ស្អាតមួយ”។

ខ្ញុំក៏បានមើលទៅឃើញភ្លើង
ដែលបានឆេះពួកអ្នកមានបាប
បានបញ្ឆេះសំអាតផែនដីដែរ
ហើយគ្មានកាកសំណល់នៃបណ្ដា
សាទៀតទេ។
ផែនដីបានបែកខ្ទេចខ្ទាំ
នៅពេលនេះបានក្លាយទៅជាដីរាប
ហើយពិភពទាំងមូលរបស់ព្រះក៏បា
នស្អាត
ហើយវិវាទដ៏ធំក៏បានបញ្ចប់ជារៀងរ
ហូត។
គ្រប់យ៉ាងដែលយើងមើលឃើញ
នោះសុទ្ធតែល្អ
ហើយនិងបរិសុទ្ធទាំងអស់
ហើយពួកបរិសុទ្ធទាំងក្មេងទាំងចា
ស់ ទាំងតូចទាំងធំ
ក៏បានថ្វាយបង្គំព្រះជាទីស្រឡាញ់

ហើយជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បរៀង
ទៅ។
ផែនដីថ្មីនេះគឺជាកេរ្តិ៍មរតករបស់ពួក
បរិសុទ្ធ ហើយគ្រប់ទាំងអស់នៃនគរ
ព្រមទាំងភាពអស្ចារ្យដែលនៅក្រោ
មស្ថានសួគ៌
ត្រូវបានប្រគល់អោយពួកបរិសុទ្ធរប
ស់ព្រះដ៏ខ្ពស់ទាំងអស់
ហើយពួកគេនឹងគ្រងរាជ្យរៀងរហូត
តទៅ ដរាបដល់អស់កល្ប។

សូមអាន អេសាយ ៦៦:២៥,
ដានីយ៉ែល ៧:២៦-២៧, វិវរណៈ
២០:៩-១៥, ២១:១, ២២:៣។